

TIMO GROOT

**DE OPNAME
&
WEDERKOMST**

JEZUS KOMT TERUG

Timo Groot

De opname & Wederkomst

Jezus komt terug

Door Timo Groot

Voor meer onderwijsmateriaal en Bijbelstudies kunt u mijn website www.LivingGospel.nl bezoeken.

Fotografie: Pixabay.com & Pexels.com

8 november 2021: Eerste druk

Uitgever: Timotheus media

De Bijbelteksten in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling (de HSV).

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of doorgegeven door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Timotheus media, met als uitzondering korte citaten tot een maximum van 400 woorden. Voor vragen kunt u een mail sturen naar info@LivingGospel.nl.

INHOUD

VOORWOORD.....	9
H1 GODDELIJKE TIJDLIJN	11
Gods schepping en de zondeval	12
Het oude testament	17
Het nieuwe testament: Jezus op aarde.....	19
Heilige Geest	24
Genadetijd	27
De opname van de gemeente.....	30
De grote verdrukking.....	31
De wederkomst van Christus.....	32
Het duizendjarig vrederijk.....	33
Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.....	34
Samenvatting.....	38
DEEL 1: DE OPNAME VAN DE GEMEENTE	39
H2 WAT IS DE OPNAME?	40
Het begrip.....	41
Hoelang duurt de opname?.....	44
Het lichaam wordt onvergankelijk.....	45
Wie worden opgenomen?.....	48
Het geluid van de opname.....	53
Waar zijn de gelovigen na de opname?.....	55
Samenvatting.....	56
H3 OPNAMES IN DE BIJBEL	57
1 Henoch: wandelen met God	57
2 Elia: wervelwind.....	60

3 De Here Jezus: hemelvaart.....	63
4 Filippus: aardse verplaatsing.....	66
5 Paulus: naar het paradijs en terug.....	68
6 De twee getuigen: klimmen naar boven.....	70
7 Het mannelijk kind: ontsnapping	73
Samenvatting.....	80
H4 DE GROTE VERDRUKKING	81
De toorn van God en de toorn van het Lam	82
Het oordelen van de volken.....	89
Het tuchtigen van het volk Israël.....	90
Het redden van veel mensen.....	92
Samenvatting.....	93
H5 OPNAME VOOR VERDRUKKING.....	94
De verdrukking van vandaag.....	94
Aanwijzing 1: Niet bestemt tot toorn	96
Aanwijzing 2: Voorafschaduwning oude testament.....	97
Aanwijzing 3: Bewaren voor de verzoeking	104
Aanwijzing 4: De dag van Christus.....	107
Aanwijzing 5: doden staan op voor verdrukking	109
Aanwijzing 6: De hel overweldigt niet de gemeente.....	111
Aanwijzing 7: Bidden om te vluchten.....	113
Aanwijzing 8: Wij behoren niet tot de nacht.....	115
Aanwijzing 9: De antichrist wordt weerhouden.....	117
Aanwijzing 10: De dag komt onverwachts	123
Overige aanwijzingen.....	124
Samenvatting.....	125

H6 OPGENOMEN IN DE HEMEL.....	126
Meegenomen of achtergelaten.....	126
Hemelse woningen.....	128
Het boek Openbaring.....	130
De ouderlingen.....	131
Nieuwe toestromen.....	136
De stilte.....	139
Wonen in tenten.....	140
De overwinning behaald.....	142
Het bruiloftsfeest.....	144
Samenvatting.....	153
H7 ACHTERGEBLEVEN OP AARDE	154
Groep 1: Het volk van Israël	154
Groep 2: Gelovige heidenen na de opname.....	168
Groep 3: De goddelozen.....	170
Samenvatting.....	180
H8 WANNEER IS DE OPNAME?.....	181
Niemand weet de dag of het uur.....	181
Als een dief in de nacht	183
Tijdsindicatoren.....	185
De dag van de opname	190
Ik kom spoedig.....	191
Gods geduld.....	193
Samenvatting.....	194
H9 LEVEN RICHTING DE OPNAME.....	195
Leef in verwachting.....	195

Blijf waakzaam.....	197
Wees niet bezorgd.....	200
Blijf werkzaam.....	202
Blijf rein.....	203
Blijf volharden.....	206
Troost elkaar.....	207
Overige levenswijzen.....	208
Samenvatting.....	209
DEEL 2: WEDERKOMST VAN CHRISTUS	211
H10 DE WEDERKOMST.....	212
Wie komt terug?.....	212
Waar komt Hij terug?.....	215
Hoe wordt Hij ontvangen?.....	216
Vlak na de wederkomst.....	223
Samenvatting.....	224
H11 HET OORDEEL VAN GOD	225
Het oordeel over de gemeente.....	225
Het volkerenoordeel.....	230
De grote witte troon.....	237
Samenvatting.....	240
H12 TEKENEN VOOR ZIJN KOMST	242
De opname van de gemeente.....	242
De grote verdrukking.....	242
Tijdsindicatoren.....	244
Overige tekenen voor de wederkomst.....	246
Samenvatting.....	249

H13 DUIZENDJARIG VREDERIJK	250
Jezus regeert op aarde.....	251
Zijn volgelingen regeren met Jezus op aarde	252
De duivel is voor duizend jaar opgesloten	254
Er wonen mensen op aarde.....	256
Israël en Jeruzalem worden hersteld	260
De aarde wordt hersteld.....	264
Het einde van het vrederijk	265
Samenvatting.....	268
H14 VERSCHIL OPNAME EN KOMST	269
Verschil 1: (on)verwacht.....	269
Verschil 2: verborgen en openbaar.....	270
Verschil 3: bestemming.....	271
Verschil 4: meegenomen en achtergelaten.....	272
Verschil 5: de timing	274
Overige verschillen.....	276
Overige argumenten	277
Samenvatting.....	279
H15 HOE BEN IK ERBIJ?	281
Het evangelie van God	281
Meegaan met de opname van de gemeente.....	284
Geloven tijdens de grote verdrukking	285
LIVING GOSPEL	288
Wie ben ik?.....	288
Ontstaan en sociale media	289
Visie, doelen en meebouwen.....	290

VOORWOORD

De opname van de gemeente is een mooi en tegelijkertijd moeilijk onderwerp. Christenen zijn verdeeld over de timing van de opname en of de opname gaat plaatsvinden. Wij gaan het Woord van God, de Bijbel, bestuderen en aan de hand van de Bijbel bekijken of de opname van de gemeente een Bijbels principe is. Zo ja, hoe en wanneer zal deze plaatsvinden? Tijdens het schrijven van dit boek ga ik ervan uit dat de Bijbel voor 100% afkomstig is van de Heilige Geest en daardoor mag worden gebruikt om onderricht te geven, om dwalingen en fouten te weerleggen en om op te voeden tot een goed leven (2 Timotheüs 3:16). Mijn gebed is dat jij door dit boek wordt bemoedigd en opgebouwd en gaat verlangen naar het moment dat wij Jezus gaan zien.

Ik ben al lang geïnteresseerd in de opname van de gemeente en de wederkomst van Christus en ik merk dat deze onderwerpen mij grote vreugde geven. Het doet mij verdriet dat door de vele argumentaties voor en tegen de opname velen niets meer over deze onderwerpen willen horen, terwijl een groot deel van de Bijbel spreekt over deze gebeurtenis. Naar mijn mening is het juist een goed moment voor de kinderen van God en voor Gods schepping dat Jezus terugkomt op aarde. Of, zoals Paulus het zegt: *‘Met reikhalzend verlangen immers verwacht de schepping het openbaar worden van de kinderen van God.’* (Romeinen 8:19). De schepping kijkt reikhalzend uit naar het moment dat Jezus terugkomt op aarde (de wederkomst), zodat Jezus, samen met Zijn volgelingen, regeert over de aarde. Zie jij ook reikhalzend uit naar dit moment?

Naast het bestuderen van de opname en wederkomst in de Bijbel heb ik een droom gekregen over de opname. Ik liep alleen in een weiland en ging richting een bosrijk gebied. Ik richtte mijn hoofd omhoog en ik zag een heldere hemel. In plaats van een sterrenhemel zag ik een grote leeuw die eruitzag als een mens. Zijn hoofd vulde de hele hemel, van oost naar west, en zijn gezicht was naar de aarde gericht. Terwijl ik het pad naar het bos bewandelde, hoorde ik een menselijke stem zeggen: ‘Voordat de opname

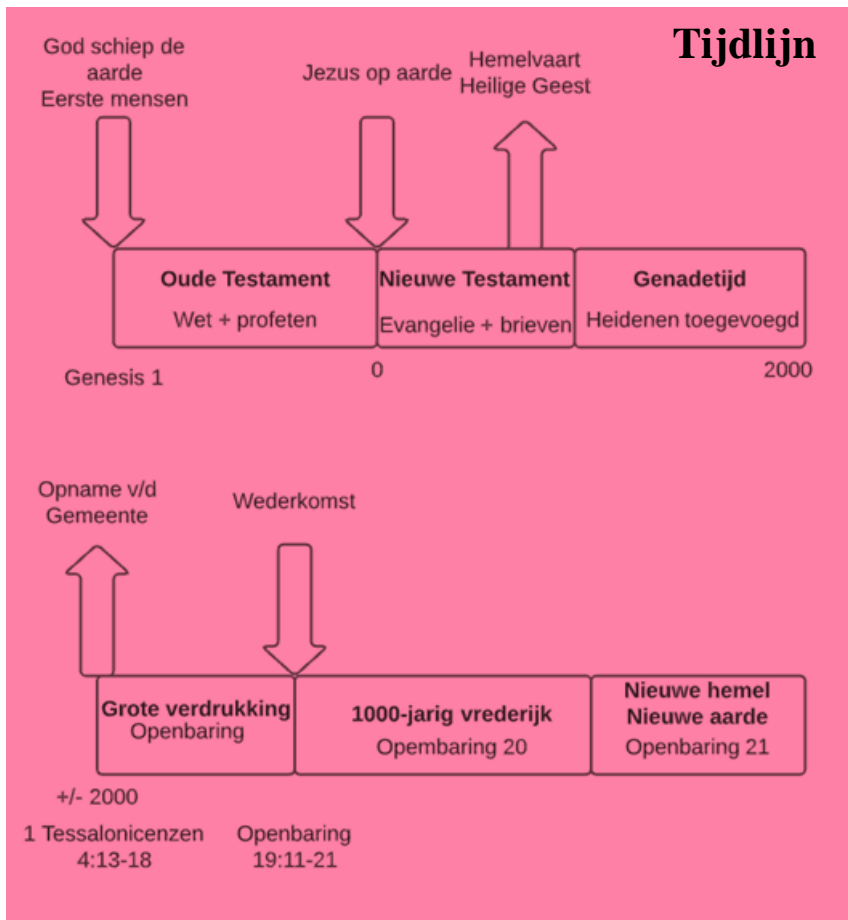
plaatsvindt, zullen twee blauwe lichtstralen langs de leeuw gaan, de hele aarde door.' Ik keek omhoog en zag dat deze lichtstralen voorbij de leeuw flitsten met een snelheid die sneller is dan de bliksem. 1 á 2 seconden later viel een andere blauwe lichtflits op mij, waardoor ik alleen nog een blauw-wit-goudkleurig licht om mij heen zag. Het bos en het weiland verdwenen, en ik merkte dat ik omhoog werd getrokken. Ik dacht: Oh nee! Gebeurt het nu? Is het echt?! En ik besepte dat dit de opname van de gemeente moest zijn. Voor een héle korte tijd sloot ik mijn ogen om na te denken en dacht: Als ik nu mijn ogen open, dan moet ik de Here Jezus zien, dat staat in Zijn Woord! Ik deed mijn ogen open en zag het plafond van mijn slaapkamer. Ik weet niet precies wat deze droom te beteken heeft en waarom ik dit had gedroomd, maar wat mij het meest is bijgebleven is het moment na deze droom. Ik maakte drie dingen mee:

1. Ik ervaarde Gods Geest in mij, die mij ervan overtuigde dat dit van Hem afkomstig was.
2. Ik kwam tot het besef dat ik de Here Jezus niets kan aanbieden als ik Hem ontmoet in de lucht. Jezus is zo goed en liefdevol en ik ben een slecht mens, waardoor ik niets in mijn leven kan benoemen dat ik als geurige offer aan Jezus kan aanbieden. Ik besepte mij dat ik alleen in de hemel mag komen door Zijn genade en liefde.
3. Ik kreeg een verlangen om mijn bruiloftskleren witter te maken in het bloed van Jezus. Ik ervaarde dat ik in Zijn aanwezigheid vies was en een verkeerd en zondig mens ben. Dit was geen gevoel van veroordeling, maar een gevoel van Jezus Zijn liefde voor mij.

Na deze droom brandt een groter verlangen in mij om de Here Jezus tegemoet te gaan in de lucht en mijn gebed is dat ook in jou een verlangen brandt om Jezus te ontmoeten!

H1 GODDELIJKE TIJDLIJN

Voordat wij ons spitsen op de opname van de gemeente en de wederkomst van Christus, behandelt dit hoofdstuk de verschillende gebeurtenissen op Gods tijdlijn. Het is van belang om deze tijdlijn goed in ons achterhoofd te houden, aangezien dit helpt om Gods wegen en plannen te ontdekken. Na de tijdlijn behandelen wij de gebeurtenissen die zijn plaatsgevonden en gaan plaatsvinden. Aangezien ik niet weet wanneer de opname plaatsvindt, heb ik het jaar ingesteld op +/- 2.000 jaar.

De opname kan vandaag plaatsvinden maar het kan ook jaren duren. God beslist wanneer dit gebeurt en heeft dit moment tegen niemand gezegd (Markus 13:32).

Gods schepping en de zondeval

De Bijbel leert dat de mens is geschapen door God, terwijl de wetenschap een ander verhaal vertelt. De wetenschap verkondigt een leer waar God wordt weggelaten en de mens per toeval is ontstaan. Door een knal die 13,8 miljard jaar geleden plaatsvond, is het heelal met ontelbaar vele sterren, planeten, kometen en andere hemellichamen ontstaan. Dit is al moeilijk voor te stellen, maar de wetenschap zegt er nog iets bij: die knal ontstond uit het niets en vond plaats in een gebied kleiner dan een flessendop. Ik vind het bijzonder dat een knal zorgt voor mooie sterren en planeten. Als ik een rotje in mijn huis afsteek, is de kans groter dat mijn huis erop achteruitgaat in plaats van erop vooruitgaat. Ik geloof dat de wetenschap dit verhaal vertelt, omdat zij niet wil geloven in een God. Want als er een God bestaat, dan betekent dit dat ieder mens verantwoording moet afleggen voor deze God, wat een angstige gedachte kan zijn.

De Bijbel vertelt in het eerste vers van Genesis hoe de aarde en de hemel wél zijn ontstaan, namelijk: *‘In het begin schiep God de hemel en de aarde’*. En in Psalm 90:2 staat *‘Al vóór de bergen geboren waren en U de aarde en de wereld voortgebracht had, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid bent U God.’* In de eerste plaats hebben wij God, die voor eeuwig bestaat. Hij was er voordat de aarde gemaakt was en zal altijd blijven bestaan. In de tweede plaats heeft God de hemel en de aarde en alles wat daarin is gemaakt. Het begon op dag 1 met het verschijnen van het licht en op dag 6 was God klaar met de schepping van de mens.

‘Toen vormde de HEERE God de mens uit het stof van de aardbodem en blies de levensadem in zijn neusgaten; zo werd de mens tot een levend wezen.’ (Genesis 2:7)

Ik beseft mij nauwelijks wat in Genesis 2:7 staat. God begon zijn scheppingsweek met Zijn stem: ‘God sprak, en het was er.’ Maar toen de dagen vorderde, gebruikte Hij steeds vaker Zijn schepende handen. In Genesis 1:21 en 1:25 lezen wij dat God de dieren maakte en wij lezen in Genesis 2:7 dat God de mens vormde uit het stof en Zijn levensadem in zijn neusgaten blies. God werkte toe naar Zijn kroon op de schepping, de mens. God verlangde ernaar om mensen te maken naar Zijn Evenbeeld, mensen die op Hem lijken (Genesis 1:26), mensen waarmee Hij een persoonlijke relatie mee wil aangaan (Openbaring 3:20), mensen die met Hem wandelen (Genesis 5:22), mensen die Hem gehoorzamen (Efeze 5:1), mensen die met Hem willen trouwen (2 Korintiërs 11:2) en mensen die Hem erkennen als hun Vader (Romeinen 8:15). God verlangde niet naar dienaren of slaven, God verlangde naar een relatie met de mens en noemt de mensen die Hem gehoorzamen ‘Mijn vrienden’ (Johannes 15:13-15).

God maakte de mens. Hij begon met Adam en Eva en plaatsten hen in de hof van Eden. Maar hier bleef het niet bij, Gods verlangen ging uit naar meer mensen en God bleef mensen maken. Deze nieuwe mensen formeerde Hij niet met het stof van de aarde, maar werden gemaakt in de buik van zwangere vrouwen, waar koning David de volgende Psalm over schreef:

*Want Ú (God) hebt mijn nieren geschapen,
mij in de schoot van mijn moeder geweest.
Ik loof U omdat ik ontzagwekkend wonderlijk gemaakt ben;
wonderlijk zijn Uw werken,
mijn ziel weet dat zeer goed.
Mijn beenderen waren voor U niet verborgen,
toen ik in het verborgene gemaakt ben
en geborduurd werd in de laagste plaatsen van de aarde.
Uw ogen hebben mijn ongevormd begin gezien,
en zij alle werden in Uw boek beschreven,
de dagen dat zij gevormd werden,
toen er nog niet één van hen bestond.
(Psalm 139:13-16)*

David schreef deze Psalm over zichzelf en ik geloof dat deze Psalm ook op onze levens toepassing heeft. God is Degene die jou gemaakt heeft in de buik van jouw moeder. God is Degene die al je organen geschapen heeft en jou de levensadem en de ziel heeft gegeven. Het was Gods verlangen dat jij bestaat en leeft. God was zo blij met jou, dat zelfs jouw ongevormd begin in Zijn boek staat beschreven. Je hebt geen actieve herinnering aan jouw tijd in de baarmoeder, maar God heeft elke dag opgeschreven in Zijn boek. God kent jou beter dan dat jij jezelf kent. Het is Gods verlangen dat jij ook Hem kent en jouw leven met Hem deelt, waardoor een liefdesrelatie tot stand komt waarbij gehoorzaamheid, geloven en trouw hand in hand gaan.

Om deze reden heeft God de mens geschapen en in Genesis 3 lezen wij over de tijd die Adam en Eva met God doorbrachten. Adam en Eva wandelden met God in de hof van Eden en spraken met Hem (Genesis 3:8). Adam en Eva hadden een relatie met God en konden in Zijn nabijheid komen. Hoe kan het dat wij vandaag afgezonderd van God leven en niet in Zijn nabijheid kunnen komen?

Ik heb een paar jaar geleden het volgende meegemaakt. Ik sliep in mijn slaapkamer en ik werd ineens wakker. Ik merkte dat Gods Geest aanwezig was en ik merkte dat ik door Zijn Geest werd vervuld. Het begon met een eerste golf van Zijn liefde, daarna kwam er nog een golf, en nog een golf, en nog een golf. Steeds meer ervaaarde ik Gods Geest in mij en ik kwam tot het besef dat mijn lichaam niet meer liefde van God kon bevatten en ik moest tegen God zeggen: ‘Stop alstublieft, want anders val ik nog dood neer!’ Mijn lichaam kan Gods liefde en heiligheid niet verdragen, want mijn lichaam is slecht en zondig. Doordat ik zondig, kan God zich niet voor 100% openbaren in mijn aardse lichaam. Om dit wel te kunnen, heb ik een nieuw lichaam nodig, een onvergankelijk lichaam dat op het lichaam van de Here Jezus lijkt.

‘Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt

aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.’ (Filippenzen 3:20-21)

Maar hoe kan het dat Adam en Eva wel met God konden wandelen? God is liefde, en doordat God een liefdevolle God is, wil Hij de mens, Adam en Eva, de keuze geven om met Hem te wandelen of om een eigen leven te leiden.

‘En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven.’ (Genesis 2:16-17)

Het was letterlijk het paradijs op aarde en Adam en Eva mochten alles doen en ze mochten van bijna alle bomen eten. God wilde dat de mens een vrije wil kreeg. Daarom mocht de mens kiezen om God ongehoorzaam te zijn en iets te doen waardoor hij van zal sterven. Met deze keuze gaf God de mens vrijheid in zijn beslissing om met God te wandelen, om God trouw te zijn en Hem te gehoorzamen. God maakte geen robots die verplicht waren Hem te dienen, God maakte mensen die het besluit mogen nemen om God te gehoorzamen. Ik verlang ook naar mensen die van mij houden omdat het hun eigen keuze is en niet omdat zij zich verplicht voelen om van mij te houden. Daarnaast kan ik geen vreugde vinden om mijn telefoon in te stellen zodat hij om het uur zegt: ‘Ik hou van jou’. Ik wil dat deze woorden alleen worden uitgesproken als iemand het meent. Ik denk dat dit ook voor God geldt en dat Hij daarom dit gebod aan Adam heeft opgelegd, waardoor hij een keuze kreeg om God te (on)gehoorzamen.

Vervolgens liep Eva door de hof en plotseling zag zij een slang die tegen haar begon te praten. De slang is een verschijningsvorm van Satan (Openbaring 12:9) en Satan wil de mens verleiden om in opstand tegen God te komen. Dit doet hij voornamelijk door te liegen, te bedriegen en het verdraaien van de waarheid (Johannes 8:44). In de eerste hoofdstukken van Genesis zien wij dit voor het

eerst gebeuren in het gesprek van Eva met de slang. De slang zei: *‘Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?’* (Genesis 3:1) In dit vers zien wij de leugen van de slang, want dit is niet wat God had gezegd. Eva zei dit ook: *‘Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten, maar van de vrucht van de boom die in het midden van de hof staat, heeft God gezegd: U mag daarvan niet eten en hem niet aanraken, anders sterft u.’* (Genesis 3:2). *‘Toen zei de slang tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven. Maar God weet dat, op de dag dat u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend.’* (Genesis 3:4-5) In feite was dit geen 100% leugen van de slang. Want het is waar, de ogen van Adam en Eva zullen opengaan en zij zullen kennis van goed en kwaad krijgen als zij van de vrucht eten. Alleen ‘vergat’ de slang één ding te zeggen: *‘Het zal verschrikkelijk zijn als jullie ogen opengaan en jullie kennis krijgen van goed en kwaad,’* want nadat Adam en Eva van de vrucht hadden gegeten, gingen hun ogen open en zagen zij dat zij naakt waren. Dit gaat niet over een lichamelijk naaktheid of het geactiveerd worden van seksuele gevoelens, maar om het missen van bescherming en het ervaren van schaamte en leegte. Adam en Eva ervoeren dat iets van hen was weggenomen, zodat zij niet meer goed waren en zij begonnen zich voor elkaar en voor God te schamen. Hier bleef het niet bij, want deze schaamte zorgde voor angst en zij durfden niet meer God onder ogen te komen (Genesis 3:10). Hun goedheid en bescherming was weggefallen en het is onmogelijk om nog langer met God te wandelen. Dit geldt niet alleen voor Adam en Eva, maar voor iedere mens (Romeinen 5:19). Door de ongehoorzaamheid van Adam en Eva is het niet meer mogelijk om met God te wandelen, en daardoor lezen wij dat Adam en Eva werden weggestuurd uit de hof van Eden.

‘Hij (God) verdreefde mens, en plaatste ten oosten van de hof van Eden de cherubs met een vlammend zwaard, dat heen en weer bewoog, om de weg naar de boom des levens te bewaken.’ (Genesis 3:24)

Voordat wij verder gaan naar de volgende gebeurtenis van de tijdlijn wil ik nog één vraag beantwoorden over de zondeval, en dat is: Waarom moesten Adam en Eva persé God verlaten? Het ‘simpele’ antwoord is: God is heilig en de mens is onrein. Maar wat betekent dit precies? Wij gaan dit praktisch maken door het volgende voorbeeld:

Je hebt in een klein dorp in het zuiden van Nederland twee mensen: Kees en Margriet. Zij houden ontzettend veel van elkaar. Margriet helpt altijd mee in de keuken van de daklozenopvang en zorgt ervoor dat iedereen lekker te eten krijgt. Daarnaast zorgt zij goed voor het dorp en iedereen in het dorp heeft haar lief. Margriet heeft altijd haar horloge om. Dit horloge heeft zij geërfd van haar opa en iedereen in het dorp weet dat Margriet niet zonder haar horloge kan en dat dat haar kostbaarste bezit is. Margriet wil op een dag koken voor de daklozen en vraagt aan Kees om op het horloge te passen. Kees wil dit graag doen en neemt het horloge in ontvangst. Alleen krijgt Kees het plan om het horloge van Margriet te verkopen in Amsterdam. Kees reist met de trein naar Amsterdam en verkoopt het horloge in een juwelierszaak voor 2.500 euro. De volgende dag komen Kees en Margriet elkaar tegen in het dorp en Margriet vraagt aan Kees: ‘Heb jij mijn kostbare horloge nog?’ Hoe denk jij dat Kees zich voelt? Zou zijn hart niet verscheurd worden door het onrecht dat hij haar heeft aangedaan? Ik denk dat Kees Margriet zoveel mogelijk wil ontwijken en dat hij spijt krijgt om wat hij heeft gedaan.

Ik denk dat dit gevoel ook aanwezig was bij Adam en Eva, alleen dan nog veel erger. Want God, die buitengewoon goed en lief is, wordt onrecht aangedaan doordat Adam en Eva tegen Hem zondigden.

Het oude testament

Adam en Eva moesten de hof van Eden verlaten en leefden op de aarde. Adam en Eva kregen zonen en dochters (Genesis 5:4) en Genesis 4 begint met het verhaal van twee zonen: Kaïn en Abel. In dit verhaal lezen wij over de eerste moord die op aarde is gepleegd.

Kaïn werd erg boos dat God niet zijn offer aannam, maar wel die van Abel (Genesis 4:5). Kaïn besloot om Abel te vermoorden en ging samen met zijn broer op het veld en doodde hem (Genesis 4:8). De mens, die naar Gods evenbeeld was geschapen, is een moordenaar geworden, terwijl in Gods gedachten nooit iets duisters wordt bedacht (1 Johannes 1:5). Als wij het hele oude testament doorlopen, dan zien wij het verhaal van veel mensen. De ene mens was beter dan de andere, maar iedereen heeft iets verkeerd gedaan in zijn of haar leven. Dit staat in Romeinen 3:12: *'Allen (de mensen) zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden. Er is niemand die goettoet, er is er zelfs niet één.'* Dit zorgt voor een groot probleem, want iedereen heeft verkeerd gehandeld en dit moet door God geoordeeld worden. God is naast een lieve God ook een heilige en rechtvaardige God en Hij kan onze zonden niet door de vingers zien. Denk bijvoorbeeld aan Adolf Hitler. Hitler was één van de slechtste personen die op aarde heeft geleefd en hij was de leider van Duitsland tijdens de tweede wereldoorlog. Tijdens deze oorlog zijn 50 tot 80 miljoen mensen gesneuveld en rond de 6 miljoen Joden zijn vergast in concentratiekampen. Het is één van de zwartste bladzijden van de menselijke geschiedenis en vandaag is nog steeds de pijn zichtbaar. Toen Hitler erachter kwam dat hij de tweede wereldoorlog ging verliezen, besloot hij om zelfmoord te plegen. Hij nam een gifpil, schoot zichzelf door het hoofd en gaf aan zijn naaste medewerkers de opdracht om zijn lichaam te verbranden. Zo ontliet Hitler het oordeel op aarde. De mens heeft, net als God, een rechtvaardigheidsgevoel. De mens wil dat de slechte mensen worden gestraft en geoordeeld door de rechtbank. Maar veel slechte mensen, zoals Hitler, ontlopen de menselijke rechtbank doordat zij zijn overleden of zichzelf van het leven hebben beroofd. Voor veel mensen geeft dit verdriet en onbegrip omdat er geen recht wordt gedaan. Wat al deze mensen niet beseffen is dat God bestaat en dat God een rechtvaardigheidsgevoel heeft en daarvoor gaat oordelen over alle doden in een hemelse rechtbank. Iedereen die niet in het boek van het leven staat (de volgelingen van Jezus) verschijnt voor deze rechtbank en krijgt zijn straf te horen. De Here Jezus is de rechter (Johannes 5:22) en oordeelt over de

zonden van de mensen. Alleen, ieder mens is afgedwaald en heeft fout gehandeld en dat betekent dat iedereen straf verdient. Deze straf is voor iedereen gelijk en dit lezen wij in Openbaring 20.

‘En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.’ (Openbaring 20:12-15)

Het nieuwe testament: Jezus op aarde

De mensen worden geoordeeld en degenen die rechtvaardig hebben gehandeld mogen met God wandelen en degenen die fout hebben gehandeld worden in de poel van vuur geworpen. Er is niemand die rechtvaardig is door het naleven van de wet (Galaten 2:16). Dit houdt in dat iedereen het verdient om in de poel van vuur te worden gegooid. Maar gelukkig heeft God een plan bedacht, waardoor er vrijspraak mogelijk is.

‘Maar nu is zonder de wet gerechtigheid van God geopenbaard, waarvan door de Wet en de Profeten is getuigd: namelijk gerechtigheid van God door het geloof in Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven, want er is geen onderscheid. Want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God, en worden om niet gerechtvaardigd door Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus.’ (Romeinen 3:21-24)

Paulus zegt dat het geloof in Jezus Christus ervoor zorgt dat wij gerechtvaardigd worden. Dit komt enkel en alleen tot stand door

Gods genade en het werk dat de Here Jezus op aarde heeft gedaan. Het nieuwe testament vertelt ons over de Here Jezus. Het begint met de vier evangeliën, waarin de verhalen en preken staan van de Here Jezus, en eindigt met de verschillende brieven van de apostelen die Jezus hebben gezien. In deze paragraaf bekijken wij wie Jezus was, waarom Hij leefde op aarde en wat de mens moet geloven om aanspraak te maken op de gerechtigheid van God. Voordat wij in dit boek ingaan op de wederkomst van Jezus is het belangrijk om te weten wie Jezus eigenlijk is en hoe Zijn eerste komst op aarde verliep.

Voordat de Here Jezus op aarde kwam, was Hij God. Jezus was degene die ons formeerde uit het stof van de aarde en ons leven inblies (1 Johannes 1:1-3 en Kolossenzen 1:15-16). Jezus was niet alleen God, want naast Hem zijn er nog twee persoonlijkheden: God de Vader en de Heilige Geest. Deze drie persoonlijkheden vormen één God: de Drie-eenheid. God zag dat de mensen het niet lukten om goed te leven (Genesis 6:5) en dit deed Hem veel verdriet, want Hij hield veel van de mensen (Johannes 3:16). Als God niet ingreep, zouden deze mensen verloren gaan. God besloot om in te grijpen, en dit kostte Hem een hoge prijs. Eén van de Drie-eenheid, Jezus, besloot om naar de aarde te gaan om te leven als een mens.

‘Laat onder u de gezindheid heersen die Christus Jezus had. Hij die de gestalte van God had, hield zijn gelijkheid aan God niet vast, maar deed er afstand van. Hij nam de gestalte aan van een slaaf en werd gelijk aan een mens.’ (Filippenzen 2:5-7, NBV)

De Here Jezus was op aarde gekomen en hoe dit gebeurde lezen wij in het boek Lukas, waarin een vrouw, genaamd Maria, een boodschap van een engel kreeg:

‘En de engel zei tegen haar: Wees niet bevreesd, Maria, want u hebt genade gevonden bij God. En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de

Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen.’ (Lukas 1:30-33)

Tijdens de eerste komst komt Jezus uit de baarmoeder van een vrouw. De Heilige Geest heeft voor de bevruchting van Maria gezorgd (dit is tot stand gebracht door het scheppingswerk van God) en vervolgens maakte Jezus hetzelfde leven mee als een mens. Hij groeide op in de baarmoeder, werd geboren (Lukas 2:6-7), groeide op als baby, peuter, kleuter, tiener, jongvolwassene totdat Hij een volwassen persoon werd met een baan (Markus 6:3). De Here Jezus weet precies hoe het menselijk leven eruitziet en welke verleidingen en zorgen een mens meemaakt. Alleen deed de Here Jezus iets wat alle andere mensen niet konden, namelijk: niet zondigen. Terwijl de Here Jezus op aarde rondliep, deed Hij niets verkeerd (Hebreeën 4:15). Hij werd op aarde verzocht, maar gaf hier geen gehoor aan. De Here Jezus besloot om niet te zondigen in Zijn leven en is in Zijn leven gehoorzaam geweest aan God de Vader. Rond Zijn dertigste jaar begon Jezus met het verkondigen van Gods evangelie en riep Hij de mensen op om tot inkeer te komen en zei Hij dat het koninkrijk van de hemel nabij is gekomen. (Mattheüs 4:17) Terwijl Hij dit drie jaar deed, gebeurde het ene wonder na het andere: mensen werden genezen en bevrijd en bijzondere gebeurtenissen vonden plaats.

Maar hier bleef het niet bij. Jezus is ook de Zoon van God en Hij is op aarde gekomen om te verkondigen dat alleen door Hem mensen worden verzoend met God de Vader. In één van Zijn preken zei Hij: *‘Ik ben de weg, de waarheid en het Leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij.’* (Johannes 14:6). Aangezien de hele mensheid slecht is (Romeinen 3:12), kan niemand uit eigen kracht bij God in de hemel komen en daarom is de Here Jezus onze enige mogelijkheid om bij God te komen. Alleen door ons te houden aan Zijn geboden en bepalingen is de weg naar God voor ons open. In de Bijbel staan de onderwijzingen van Jezus en staat precies wat wij moeten doen om verzoend te worden met God en dat is in Jezus geloven, Hem vertrouwen en Hem gehoorzamen

(Hebreeën 5:9). De weg naar God is door Jezus vrijgemaakt en er is maar één weg daarnaartoe, Jezus Christus.

De prijs voor die weg was voor God de Vader en Jezus Christus ontzettend duur. Dit kon alleen tot stand worden gebracht als Jezus een aards leven leidt waarin Hij niet zondigt en vervolgens wordt vastgenageld aan een kruis. Het kruis is één van de gruwelijkste martelwerktuigen die in het Romeinse Rijk werd ingezet voor de ergste misdadigers.

De Here Jezus wist al geruime tijd van tevoren wat Hem te wachten stond. Nadat Hij Pesach had gevierd met zijn discipelen ging Hij naar Getsemane om te bidden tot God. Tijdens het bidden wordt duidelijk dat Hij angstig is en liever ‘de beker aan zich voorbij laat gaan’. Lukas vermeldt dat Hij door de angst bloed zweette en dat Hij in doodsangst verkeerde (Lukas 22:44). Ook bad Hij tot God: ‘*Vader, als U wilt, neem deze drinkbeker van Mij weg; maar laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden.*’ (Lukas 22:42). Vervolgens werd Hij gearresteerd en Zijn volgelingen vluchtten van Hem weg. Hij was helemaal alleen in Zijn moeilijkste tijd en werd geleid naar Pilatus, waar Hij vals beschuldigd werd. Terwijl Jezus niets verkeerd had gedaan, werd Hij veroordeeld tot geseling en de dood door het kruis. Het geselen werd gedaan door Romeinse soldaten en wordt beschouwd als zeer bloedig. De Romeinen hadden hun gesels ontworpen zodat ze extra hard aankwamen en veel huid van de gezeselde meenam. Overal op het lichaam van Jezus waren striemen te zien en Hij had flink gebloed. Jezus zag er niet meer uit als een mens (Jesaja 52:14). Zonder medische hulp konden deze geselingen binnen een paar dagen dodelijk aflopen. Nadat Hij was gezeseld, moest Hij Zijn eigen kruis dragen naar een heuvel buiten Jeruzalem. Op Zijn rug, vol met striemen en bloed, werd de dwarsbalk van het kruis gelegd en Hij liep naar de heuvel Golgotha. Hij was zo toegetakeld dat Hij niet meer uit eigen kracht het kruis kon dragen, waarna Simon van Cyrene het kruis overnam en Jezus volgde naar Golgotha (Lukas 23:26). Totaal verwoest en met een kapotte huid werd Jezus aan het kruis genageld, waarna het kruis overeind werd gehaald. Jezus, de Zoon van God, hing buiten Jeruzalem aan een kruis. De Romeinse staatsman Cicero omschreef het

kruisigen als ‘de meest wrede en weerzinwekkende doodstraf die ik ken’. Doordat de armen van Jezus gespreid waren en Hij geen goede steun had voor Zijn voeten, hing Hij voorovergebogen aan het kruis, waardoor Hij geen lucht kreeg. Bij elk hapje lucht moest Hij Zijn lichaam oprichten, wat ontzettend pijn deed aan al zijn spieren en gewrichten. Uiteindelijk was de Here Jezus zo vermoeid dat dat niet meer lukte, waardoor Hij waarschijnlijk stikte. En dan te beseffen dat de Here Jezus op ieder moment twaalf legioenen engelen kon oproepen om Hem te redden van het kruis (Mattheüs 26:53), maar Hij besloot dat niet te doen uit liefde voor ons.

Het was voor God niet goedkoop om ons te bevrijden van de zonde en van de hel. Hij heeft Zijn enige Zoon naar de wereld gezonden om de macht van de zonde te breken en voor onze plaats de zonde te dragen. Hierdoor hoeft geen mens verloren te gaan en mag iedereen terugkeren bij God, door te geloven in de Here Jezus.

Nadat de Here Jezus stierf aan het kruis werd hij in een graf-tombe gelegd en werd een grote steen bij de ingang gerold (Mattheüs 27:60). Het graf werd verzegeld en er hielden bewakers de wacht, zodat niemand het lichaam kon stelen. Jezus heeft Zijn leven op aarde geleefd van de kribbe tot het graf en heeft daardoor alles meegemaakt wat een mens kan meemaken, alleen zonder te zondigen.

Doordat de Here Jezus nooit heeft gezondigd, heeft de dood geen grip op Hem. De dood is het loon van de zonde (Romeinen 6:23) en aangezien Jezus nooit heeft gezondigd, kan de dood Hem niet vastpakken. Hierdoor kon de Here Jezus, met de kracht van Gods Geest, opstaan uit de dood! Vervolgens liet Jezus zich zien aan verschillende mensen, waaronder Maria, de discipelen en de Emmaüsgangers en zij zagen dat Hij leeft. Hierna steeg de Here Jezus op in de wolken en nam Hij plaats aan de rechterhand van God de Vader. Door het werk van de Here Jezus is de weg naar God de Vader hersteld. Iedereen die in de Here Jezus gelooft en op Hem vertrouwt mag gebruik maken van het werk van Jezus. Iedereen die gelooft zal voor eeuwig bij God leven.

Heilige Geest

Voordat de Here Jezus de aarde verliet, deed Hij een belofte aan Zijn discipelen.

‘En toen Hij (Jezus) met hen (de discipelen) samen was, beval Hij hun dat zij niet uit Jeruzalem weg zouden gaan, maar de belofte van de Vader zouden verwachten, die u, zei Hij, van Mij gehoord hebt; want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen.’ (Handelingen 1:4-5)

De discipelen werden na de hemelvaart van Jezus gedoopt met de Heilige Geest. De Heilige Geest is niet zomaar een kracht of wezen, maar maakt onderdeel uit van de Drie-eenheid van God en is daardoor God. Dit betekent dat de discipelen gedoopt werden met God en God voor altijd in hun binnenste zou blijven. Nadat Jezus werd opgenomen in de hemel gingen de discipelen terug naar Jeruzalem naar een bovenvertrek waar zij zich vurig en eensgezind wijdden aan het gebed (Handelingen 1). Op de pinksterdag waren zij bij elkaar en werden vervuld met de Heilige Geest.

‘En toen de dag van het Pinksterfeest vervuld werd, waren zij allen eensgezind bijeen. En plotseling kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en dat vervulde heel het huis waar zij zaten. En aan hen werden tongen als van vuur gezien, die zich verdeelden, en het zat op ieder van hen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.’ (Handelingen 2:1-4)

De mensen in het huis waren vervuld met de Heilige Geest, waardoor zij in vreemde talen begonnen te spreken. Tijdens deze Pinksterdag waren veel Joden uit veel gebieden van de wereld in Jeruzalem en zij konden de vervulde mensen in hun eigen moedertaal horen spreken. Wat een groot wonder van God! Vanaf deze dag woont God in de mensen! Maar was de Heilige Geest alleen

bedoeld voor deze selecte groep mensen of kan de Heilige Geest iedereen vervullen?

Nadat de discipelen waren vervuld met de Heilige Geest nam één van hen, Petrus, het woord (Handelingen 2:14-40). Petrus sprak de Joden en inwoners van Jeruzalem toe en legde het evangelie van God uit en verkondigde dat Jezus Christus is opgestaan uit de dood. Vervolgens vertelde Petrus wat zij moesten doen om gered te worden.

‘En Petrus zei tegen hen: Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn, zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal.’ (Handelingen 2:38-39)

De belofte van de Geest is voor iedereen die God roepen zal. Dit geldt voor mij, voor jou en voor ieder ander mens op deze wereldbol. Betekent dit dat iedereen de Heilige Geest heeft ontvangen? Nee. God stelt een voorwaarde en dat is: ‘bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus’. Als je dit hebt gedaan dan zul je de Heilige Geest ontvangen. Wat een grote genade van God! De Heilige Geest ontvang je op het moment dat je tot geloof bent gekomen en je hebt besloten Jezus te volgen. Vanaf dan is de Heilige Geest als een zegel op jouw leven gedrukt (Efeze 1:13-14) en de Heilige Geest blijft in jou tot in eeuwigheid (Johannes 14:16). Het is belangrijk om de Heilige Geest niet uit te blussen (1 Thessalonicenzen 5:19) door Hem te negeren in jouw leven en Hem geen ruimte te geven om te bewegen. Het is onze ‘taak’ om steeds meer vervuld (en gedoopt) te worden met de Heilige Geest. Het moet ons verlangen zijn om steeds meer van God te ervaren, zoals staat in Efeze 5:18: *‘En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest.’* Word vervuld met de Geest moeten wij, volgens de grondtekst, lezen als een continu proces om ons te vervullen met Gods Geest. Elke dag opnieuw.

De Heilige Geest blijft voor altijd in ons, maar dit betekent niet ‘eens gered, altijd gered’. Als wij tot geloof komen en daarna het geloof de rug toekeren, betekent dit niet dat wij zijn gered omdat we op één moment in ons leven tot geloof zijn gekomen. Dit zien wij bijvoorbeeld terug in het boek Hebreeën.

‘maar vermaan elkaar elke dag, zolang men van een heden kan spreken, opdat niemand van u verhard zal worden door de verleiding van de zonde. Want wij hebben deel aan Christus gekregen, als wij tenminste het beginsel van de vaste grond van het geloof tot het einde toe onwrikbaar vasthouden.’ (Hebreeën 3:12-14)

Het is onze taak, met de hulp en kracht van God, om te volharden tot het einde en het geloof tot het einde toe vast te houden. Maar waarom hebben wij de Heilige Geest nodig? In de Bijbel staan een aantal taken die de Heilige Geest in een gelovige doet. In de eerste plaats is de Heilige Geest aan ons gegeven om ons te laten zien wie Jezus was en is. De Heilige Geest wijst altijd op Jezus. Daarnaast doet de Heilige Geest het volgende:

- *‘De Geest zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.’* (Romeinen 8:16)
- Hij bidt voor ons en leidt ons in onze gebeden (Romeinen 8:26).
- Hij leidt ons de weg, waardoor onze vruchten toenemen (Galaten 5:18).
- Hij troost en helpt ons (Johannes 14:16).
- Hij geeft ons genadegaven om anderen te helpen en hun geloofsleven te versterken (1 Korinthe 12).
- Hij onderwijst ons en herinnert ons aan de Here Jezus (Johannes 14:26).
- Hij helpt ons om steeds meer op Jezus te lijken (2 Korinthe 3:18).

Wij hebben allemaal de Heilige Geest nodig om te wandelen in de wegen van Jezus. De Heilige Geest is een gentleman, dat inhoudt dat Hij nooit ruimte in onze binnenste ‘inpikt’. De Heilige Geest is een persoonlijke God en wil alleen in ons werken als wij dat toelaten. Daarom roept Paulus ons op: *‘Wandel door de Geest en u zult*

zeker de begeerte van het vlees niet volbrengen.' (Galaten 5:16). Het is onze eigen keuze om te wandelen in de Geest of te wandelen in het vlees, alleen is de uitkomst van het wandelen in de Geest veel mooier dan de uitkomst van het wandelen in het vlees.

Leren autorijden kan best lastig zijn. In Nederland moet je eerst een rijexamen en theorie-examen halen voordat je de weg op mag. Om de theorie te halen moet je veel studeren. Je moet de boeken doorlezen, oefenexamens maken en leren wat de verkeersborden betekenen. Tijdens de rijlessen krijg je hulp van de rijleraar en de rijleraar grijpt in als het mis dreigt te gaan. Daarnaast krijg je steeds meer vrijheid van de rijleraar om zelf de auto te bestuderen. Als je een leven leidt zonder de Heilige Geest, dan probeer je de weg op te gaan na het bestuderen van de theorieboeken. Je denkt het te weten, maar als je eenmaal wilt weggrijden, slaat de motor af. Het is erg moeilijk om zonder hulp van de rijleraar geen brokken op de weg te maken. Christenen die de Bijbel bestuderen en niet hun leven laten leiden door de Heilige Geest lijken op degenen die alleen de theorieboeken doorlezen. Je maakt het jezelf onnodig lastig. Je hebt ook mensen die alleen gebruik maken van de rijleraar en niet hun theorieboek doorlezen. Zij leren hoe zij de auto kunnen bestuderen, maar weten niet wat de verkeersborden langs de weg betekenen. Continu zegt de rijleraar: 'Je mag hier niet in, je mag hier niet parkeren, je mag maar 80 kilometer per uur.' Ook dit is niet optimaal. Zo zijn er christenen die nooit de Bijbel lezen en alleen op de Heilige Geest vertrouwen. Ook dan maak jij het jezelf onnodig lastig. De juiste weg is zowel het bestuderen van de theorieboeken als het luisteren naar de rijleraar. Zo is het voor ons belangrijk om de Bijbel te bestuderen en ons leven te laten leiden door de Heilige Geest. Het mooie is: de Heilige Geest en de Bijbel vullen elkaar altijd aan!

Genadetijd

Nadat alle aanwezigen van de Pinksterdag de Heilige Geest ontvingen, verkondigden zij het woord aan de mensen in Jeruzalem. Er werden steeds meer mensen bereikt met het evangelie van God,

waardoor steeds meer mensen de Here Jezus gingen volgen. Van Jeruzalem ging het evangelie naar de meeste plekken van de wereld en met onze technologische ontwikkelingen van de 21ste eeuw duurt het niet lang voordat iedereen op aarde is bereikt met het goede nieuws. In de tijd tussen Pinksteren en de opname van de gemeente heeft God een soort pauze ingelast, waardoor wij in verwachting leven naar de volgende agendapunt van Gods kalender, de opname van de gemeente.

Soms vind ik het leuk om een serie te kijken. Een serie heeft verschillende seizoenen en de seizoenen hebben meerdere afleveringen. De producer van een serie maakt één seizoen en zendt dit uit op de televisie en de streamingsdiensten. Als het een goede serie is krijgt deze serie fans die graag meer seizoenen willen zien, waardoor de producer aan de slag gaat met een tweede seizoen. De fans moeten wachten tot het tweede seizoen is gemaakt en wordt uitgezonden. Eigenlijk is de wereld vandaag in een periode tussen twee seizoenen. Wij lezen de Bijbel en zien de geweldige dingen die God heeft gedaan. Daarnaast weten wij dat God binnenkort zijn werk gaat afmaken en Hij begint met de volgende stappen van Zijn tijdlijn. Wij wachten op het moment dat God verder gaat met Zijn tijdlijn en het vervolg van de ‘serie’ gaat beginnen.

Vandaag leven wij in de genadetijd. Dit houdt in dat iedereen die in Jezus gelooft wordt gered. De genade van God en Jezus is gratis en enkel tot geloof worden wij gered. Tijdens deze genadetijd is de kerk een belangrijk onderdeel. Wij mogen als broeders en zusters met elkaar samenkomen in de kerk en maken samen God groot. In het boek Openbaring, dat spreekt over de laatste tijd op aarde, neemt de kerk in het begin van het boek een bijzondere positie in. Johannes moest aan zeven gemeenten (kerken) brieven schrijven waarin hij opschreef hoe de Here Jezus over die gemeenten dacht. De Here Jezus vertelde wat Hij goed vond aan de gemeente en waarin deze moest veranderen. In de eerste plaats waren deze gemeenten echte gemeenten die in de tijd van Johannes bestonden en in de tweede plaats staan deze gemeenten symbool voor de verschillende tijdvakken van de gemeente in de toekomst. Deze gemeenten staan beschreven in de hoofdstukken 2 en 3 van het

boek Openbaring. Het voert voor deze studie te ver om deze gemeenten te bestuderen en wij staan alleen stil bij het feit dat Openbaring hoofdstuk 2 en 3 laat zien dat in de genadetijd de gemeente een belangrijk orgaan is. Het bijzondere is dat vanaf de Pinksterdag er altijd een gemeente is geweest! En er komt een moment dat géén (goede) gemeente zal overblijven, aangezien iedere zoon of dochter van God wordt opgenomen tijdens de opname van de gemeente. Wel blijft een restgemeente over met lauwe christenen die de opname van de gemeente hebben gemist. Na de opname van de gemeente komen nieuwe volgelingen die hun leven aan Jezus geven. Alleen zullen deze volgelingen het enorm zwaar krijgen door een wereldwijde christenvervolging, waardoor zij worden opgepakt en gedood. De gemeente die wij vandaag kennen zal niet (of nauwelijks) bestaan in de grote verdrukking.

De genadetijd is de tijd dat God voornamelijk bezig is met Zijn gemeente. Na de genadetijd zal God omzien naar Zijn volk van het oude testament, Israël. Vandaag zien wij dat God Israël steeds meer in ere herstelt met als hoogtepunt het jaar 1948 waarin Israël, na bijna tweeduizend jaar, mocht terugkeren naar hun beloofde land in het Midden-Oosten. Terwijl Gods focus vandaag op de gemeente ligt, zal deze tijdens de grote verdrukking op Israël liggen waarbij heel Israël zalig zal worden. Deze gebeurtenis heeft Paulus ons meegedeeld in de Romeinenbrief.

‘Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.’ (Romeinen 11:25-26)

In Romeinen 11 legt Paulus uit dat God Israël niet heeft verstoten en als argumentatie geeft hij zijn eigen leven. Was Paulus niet een Jood? En Paulus is toch geroepen door God? Ook vandaag zien wij mesiasbelijdende Joden. Dit zijn mensen die van geboorte Jood zijn en de Here Jezus volgen, ook al is dit een minderheid van het

Joodse volk. In de genadetijd zal dit een minderheid blijven, maar nadat de volheid van de heidenen (de niet-Joden) is binnengegaan (de opname), zal God verdergaan met het Joodse volk, waar hoofdstuk 4 en 7 op ingaan.

De opname van de gemeente

Een uitgebreide studie over de opname van de gemeente is te vinden in hoofdstuk 2. In deze paragraaf bestuderen wij kort wat de opname van de gemeente inhoudt, zodat wij een goed beeld hebben hoe de tijdlijn van God eruitziet. 1 Thessalonicenzen 4:16-17 spreekt duidelijk over de opname en hoe deze plaatsvindt. De opname is nog niet gebeurd en is daardoor een toekomstige gebeurtenis die elk moment kan plaatsvinden.

‘Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thessalonicenzen 4:16-17)

‘Zie, ik (Paulus) vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.’ (1 Korinthe 15:51-52)

In het boek Thessalonicenzen lezen wij dat de Here Jezus de doden die in Christus zijn roept en dat zij zullen opstaan. Na dit moment zullen de levende christenen opgenomen worden in de wolken en zullen wij de Here Jezus ontmoeten in de lucht. Het boek Korinthe voegt hieraan toe dat de doden en de levenden een onvergankelijk

(onsterfelijk) lichaam krijgen en dat hun huidige lichaam in een oogwenk veranderd wordt naar een onvergankelijk lichaam.

De opname van de gemeente is het moment dat de Here Jezus ons (de christenen) roept, ons lichaam veranderd wordt naar een onvergankelijk lichaam, wij in een oogwenk worden opgenomen in de lucht en voor altijd bij de Here Jezus zullen zijn. In het volgende hoofdstuk gaan wij hier dieper op in.

Wanneer de opname van de gemeente gebeurt weet niemand. Er zijn miljoenen christenen op aarde en op een dag zal het gebeuren dat zij verdwijnen. De één rijdt een auto, de ander ligt te slapen en weer een ander is boodschappen aan het doen. Ik vraag mij af ‘wat is een leuk moment om opgenomen te worden?’ En ik kom tot de conclusie dat dit het moment moet zijn dat ik samen met vrienden verstoppertje speel. Ik weet wel wie er dan gaat winnen...

De grote verdrukking

Nadat de Here Jezus Zijn volgelingen heeft opgenomen, vindt een verschrikkelijke periode plaats op aarde. God gaat in deze periode de aarde oordelen en Gods toorn wordt uitgestort op de inwoners van de aarde. Daarnaast beschermt God Zijn volk Israël en zal heel Israël behouden worden. De Here Jezus zei het volgende over deze periode:

‘Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.’ (Mattheüs 24:21)

Het zal een verdrukking zijn die nog nooit heeft plaatsgevonden. Tijdens de geschiedenislessen worden verschrikkelijke periodes geleerd. Denk aan de wereldoorlogen, de burgeroorlogen in de Sovjet-Unie en China en de kruistochten van de Europeanen. Denk aan de hongersnoden, de natuurrampen, de corruptie en misleiding van bepaalde regeringen en de vervolging die christenen meemaken in Noord-Korea, Afghanistan, Somalië, Libië en Pakistan. Vandaag is de wereld op veel plekken ‘kapot’ en dan zegt de Here

Jezus ‘Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.’ De grote verdrukking doet al het andere verbleken en zal een verschrikkelijke periode vol met oorlogen, natuurrampen en narigheid zijn. In hoofdstuk 4 gaan wij dieper op de grote verdrukking in.

De wederkomst van Christus

Aangezien het tweede deel van dit boek over de wederkomst van Christus gaat, gaan wij in deze paragraaf beperkt in op de wederkomst. Voor een uitgebreid verslag verwijs ik door naar hoofdstuk 10.

Nadat de zeven jaar van de grote verdrukking voorbij zijn grijpt de Here Jezus in. Hij komt samen met de heiligen naar de aarde. Na Zijn eerste komst uit een vrouw en Zijn ‘tussenkost’ om zijn volgelingen op te halen, is het nu tijd dat Jezus op de aarde komt om als Koning te regeren over alle volken tijdens het duizendjarig vrede-rijk. Tijdens Zijn eerste komst kwam Hij om te dienen en te lijden, terwijl Hij bij Zijn tweede komst komt om te regeren. Hij zal Zijn voeten op de Olijfberg zetten, dat zich dicht bij Jeruzalem bevindt.

‘Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden naar het oosten en naar het westen. Er zal een zeer groot dal ontstaan, als de ene helft van de berg naar het noorden zal wijken en de andere helft ervan naar het zuiden.’ (Zacharia 14:4)

De Here Jezus komt naar de aarde om de duivel, zijn demonen en iedereen die de duivel dient te verslaan en een duizendjarig vrede-rijk te stichten waarin Hij koning is. Iedereen op aarde zal de Here Jezus zien komen op de wolken, terwijl dit niet het geval is bij de opname van de gemeente. Als het al niet duidelijk was, weet nu iedereen dat de Here Jezus leeft en alle macht heeft.

‘Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven. Ja, amen.’ (Openbaring 1:7)

In het tweede gedeelte van dit boek gaan wij dieper op de wederkomst in en in hoofdstuk 14 zien wij de verschillen tussen de opname van de gemeente en de wederkomst van Christus. Voor deze paragraaf is het belangrijk om te weten dat de Here Jezus terugkomt op aarde en Hij alle macht heeft op de aarde.

Het duizendjarig vrederijk

Tijdens het duizendjarig vrederijk regeert de Here Jezus samen met Zijn volgelingen op aarde. De duivel is voor duizend jaar gebonden en de aardbewoners moeten de Here Jezus gehoorzamen. Er breekt een tijd van rust en vrede uit en de mensen voeren geen oorlog tegen elkaar. Jezus spreekt recht vanuit Jeruzalem en alle volken moeten Hem eer bewijzen. Naast de mensen heeft de aarde rust. Woestijnen zullen bloeien als een roos en de klimaatcrisis is door de Here Jezus opgelost. Toch komt aan deze tijd een einde, omdat de duivel na duizend jaar wordt losgelaten en de mensen misleidt om oorlog te voeren tegen de heiligen van Israël. De Here Jezus vernietigt de mensen die oorlog voeren en de aardtijd is voorbij. Voor een uitgebreid verslag verwijs ik door naar hoofdstuk 13.

‘En ik zag een engel neerdalen uit de hemel met de sleutel van de afgrond en een grote ketting in zijn hand. En hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en bond hem voor duizend jaar, en wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin op en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou misleiden, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen zouden zijn. En daarna moet hij een korte tijd worden losgelaten. En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op

hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. (Openbaring 20:1-4)

Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde

Als de opname in deze eeuw plaatsvindt, duurt de periode dat de mens op aarde is 7.000 jaar. 6.000 jaar zijn voorbij en het vreedrijk duurt 1.000 jaar. In deze 7.000 jaar is veel gebeurd en 99% van de geschiedenisverhalen kennen wij geeneens! Toch valt deze 7.000 jaar in het niets als wij het gaan vergelijken met de tijd die de nieuwe hemel en nieuwe aarde gaan duren. Deze tijd duurt eeuwig, dat inhoudt dat niets na deze tijd komt. Wij blijven voor eeuwig op de nieuwe aarde. De Bijbel spreekt niet veel over deze tijd en met een pen kan ik (en ook Johannes die hierover geschreven heeft) niet omschrijven hoe deze tijd zal zijn. Eén ding weet ik wel: het is beter dan wij ons kunnen voorstellen! Laten wij de belangrijkste teksten lezen over deze tijd.

‘En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan. En de zee was er niet meer. En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God uit de hemel, gereedgemaakt als een bruid die voor haar man sierlijk gemaakt is. En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tegen mij: Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar. (...) Wie overwint, zal alles beërven, en Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn. Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood.’ (Openbaring 21:1-8)

Johannes heeft deze openbaring gekregen en zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. God maakt alles nieuw. Vandaag leven wij in een wereld die vergankelijk (sterfelijk) is. Het gras sterft, de bomen sterven, de bloemen sterven en haar bewoners komen te overlijden. Dit geldt niet alleen voor de aarde maar ook voor de hemel. Hierbij wordt niet de hemel bedoeld waar God is, maar de blauwe lucht en het heelal. Ook de sterren gaan langzaam dood en zijn vergankelijk. God haalt alles weg en begint met een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

‘Maar de hemelen die er nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd en worden voor het vuur bewaard tot de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen. (...) Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden. (...) Maar wij verwachten, overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont.’ (2 Petrus 3:7-13)

‘De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen zeker niet voorbijgaan.’ (Mattheüs 24:35)

Wij gaan kijken naar zaken die er wel of niet zijn in de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde.

De zee verdwijnt

De zee zal er niet meer zijn. De zee is onrustig en continu slaan de golven op het strand. Ik vind de zee en het strand mooi om te zien, vooral als het zonsondergang is en de zon in de zee verdwijnt. Aan de ene kant vind ik het jammer dat ik, na het vrederijk, nooit meer de zee zie. Aan de andere kant weet ik dat God er iets mooiers voor teruggeeft. De reden waarom de zee niet meer bestaat staat in het boek Jesaja.

‘Maar de goddelozen zijn als een opgezweepte zee, want die kan niet tot rust komen, en zijn water woelt modder en slijk op.’ (Jesaja 57:20)

De zee is een afspiegeling van de goddelozen en de onrust. Op de nieuwe aarde zijn er alleen rechtvaardigen en is er een eeuwigdurende rust. In dit beeld is er geen ruimte voor de zee. Daarnaast is de zee een overblijfsel van het oordeel en de zondvloed (Genesis 6-9). Terwijl Noach en zijn familie de ark in gingen, begon het te regenen. De waterhemel stortte neer op aarde en het water onder de aarde spoot omhoog. Dit zorgde ervoor dat elke berg en al het land onder water verdween. Uiteindelijk zakte het water waardoor Noach de ark kon verlaten, maar veel van het water is overgebleven en vormen onze zeeën en oceanen.

‘In het zeshonderdste levensjaar van Noach, in de tweede maand, op de zeventiende dag van de maand, op die dag zijn alle bronnen van de grote watervloed opengebarsten en de sluizen van de hemel opengezet. En er was regen op de aarde, veertig dagen en veertig nachten.’ (Genesis 7:11-12)

God woont bij de mensen

Ook in deze tijd zal God bij de mensen wonen. Wij hoeven nooit meer afgescheiden van God te leven! Wij worden bestempeld als de zonen en dochters van God. Dit laat zien dat wij God als onze Vader mogen aanroepen en dat wij een intieme relatie met Hem hebben. Dit geldt niet alleen voor de toekomst, maar ook voor vandaag (1 Johannes 3:1-2). Helaas kunnen vaders op aarde niet goed zijn. Het scheelt enorm of jij een goede of slechte vader hebt gehad in jouw jeugd. Wij mogen weten dat God de beste Vader is die bestaat. Als er staat dat God al onze tranen zal afwissen, laat dit zien dat God een liefdevolle Vader is die om ons geeft. Wij mogen een relatie aangaan met onze liefdevolle Vader en met alle rechtshapen broeders en zusters om ons heen. Dit is zowel toekomstgericht als vandaag, ook al maken broeders en zusters vandaag nog fouten. Het zal een goede en rechtvaardige familie zijn.

Geen ongemakken

Kan jij je het voorstellen dat er geen dood meer is, geen rouw, geen jammerklacht en geen moeite? Toch gaat deze tijd komen! Dit is een belangrijk verschil tussen de nieuwe aarde en het duizendjarig vrederijk. Tijdens het vrederijk is er sterfelijkheid en tijdens de nieuwe aarde is er onsterfelijkheid. Alles komt goed! Het verdriet van de huidige aarde gaat voorbij en alles wordt nieuw.

Gods gerechtigheid

Alles op de nieuwe aarde straalt Gods gerechtigheid uit. Geen oorlog, geen pijn, geen onderdrukking, geen goddeloosheid en geen leugenaars. Alle onrecht is weg en iedereen die onrecht heeft bedreven zal niet op de nieuwe aarde komen. Alleen de rechtvaardigen (lees: degenen die door de Here Jezus rechtvaardig zijn gemaakt) komen op de nieuwe aarde.

De stad Jeruzalem

In de nieuwe hemel en op de nieuwe aarde zal een stad zijn. Niet zomaar een gewone stad zoals wij die vandaag kennen, maar een heilige stad die van God afkomstig is. Dit is het nieuwe Jeruzalem en bezit kenmerken van de gemeente van Christus en het volk van Israël. Johannes probeerde deze stad in Openbaring 21 en 22 uit te beelden, alleen is dat voor hem erg moeilijk, want waarmee moet je deze stad vergelijken? De stad laat zien dat God erin woont en dat God het licht voor de stad is. Gods gerechtigheid straalt over de stad en er is geen plek voor alles wat verwerpelijk is en iedereen die zich inlaat met gruwelijke dingen en leugens.

Ik wil deze paragraaf afsluiten met een gelijkenis van Paulus. Ik kan nooit vertellen hoe de nieuwe hemel en aarde eruitzien en in deze paragraaf hebben wij enkel de hoofdlijnen behandeld van Openbaring 21:1-8. Paulus vergelijkt het hemelse als volgt:

‘Als u iets zaait, moet dat eerst sterven voordat het tot leven kan komen. En wat u zaait heeft nog niet de vorm die het later krijgt; het is nog maar een naakte korrel, een graankorrel misschien of

iets anders. God geeft daaraan de vorm die hij heeft vastgesteld, en hij geeft elke zaadkorrel zijn eigen vorm. Elk aards lichaam is anders; het lichaam van een mens is enig in zijn soort, dat van een dier eveneens, dat van een vogel ook, en ook dat van een vis. Er zijn lichamen aan de hemel en lichamen op aarde, maar de schittering van een hemellichaam is anders dan die van een aards lichaam. De zon heeft een andere schittering dan de maan, de maan weer een andere dan de sterren, en de sterren onderling verschillen ook in schittering. Zo zal het ook zijn wanneer de doden opstaan. Wat in vergankelijke vorm wordt gezaaid, wordt in onvergankelijke vorm opgewekt, wat onaanzienlijk en zwak is wanneer het wordt gezaaid, wordt met schittering en kracht opgewekt.’ (1 Korinthe 15:35-43)

In dit leven zien wij er misschien uit als een ‘naakte graankorrel’ en als wij worden opgewekt worden wij opgewekt in schittering en kracht. Je kan een graankorrel niet vergelijken met het graan en tarwe dat eruit voortkomt, zo kan je ook onze huidige leven en leefwereld niet vergelijken met wat komen gaat. Eén ding weet ik wel: Het zal mooier zijn dan wij ooit kunnen bedenken.

Samenvatting

God heeft een tijdlijn gemaakt voor de gebeurtenissen op aarde. Vandaag leven wij in de genadetijd en binnenkort verwachten wij de opname van de gemeente. Na de opname van de gemeente komt de grote verdrukking, dat wordt afgesloten met de wederkomst van Christus. Jezus is de koning tijdens het duizendjarig vrederijk en hierna komt de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

DEEL 1

**DE OPNAME
VAN
DE GEMEENTE**

JEZUS KOMT TERUG

H2 WAT IS DE OPNAME?

‘Maar ik wil niet, broeders, dat u onwetend bent ten aanzien van hen die ontslapen zijn, opdat u niet bedroefd bent zoals ook de anderen, die geen hoop hebben. Want als wij geloven dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal ook God op dezelfde wijze hen die in Jezus ontslapen zijn, terugbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord van de Heere, dat wij die levend zullen overblijven tot de komst van de Heere, de ontslapenen beslist niet zullen voor- gaan. Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden.’ (1 Thessalonicenzen 4:13-18)

Het bekendste vers over de opname van de gemeente is 1 Thessalonicenzen 4:17. In de eerste plaats is dit vers bedoeld om elkaar te troosten. Paulus zegt dat de gemeente te Thessaloniki niet bedroefd hoeft te zijn over degenen die overleden zijn, want de doden zullen in de toekomst opstaan en leven. Daarna worden de levenden en de doden samengevoegd en samen worden wij opgenomen in de wolken om Jezus tegemoet te treden in de lucht. Een argument tegen de opname is dat deze tekst dient om te troosten en hier niet wordt gesproken over een opname. Deze argumentatie is te kort door de bocht, want Paulus zegt eigenlijk: ‘troost je, want wij worden opgenomen in de lucht en zullen voor altijd bij Jezus en de overleden volgelingen zijn.’ Als ik tegen iemand zeg: ‘Troost je, want volgende week gaan wij een weekje op vakantie,’ dan zijn mijn woorden bedoeld om te troosten. Tegelijkertijd is het raar als ik een week later zeg: ‘Nee, wij gaan niet op vakantie, dat was niet de strekking van mijn woorden. Die woorden waren bedoeld om je te troosten, verder niet.’ De woorden van Paulus zijn bedoeld om te troosten en om belangrijke informatie te geven over de opname. In

dit hoofdstuk behandelen wij de vraag ‘Wat is de opname?’ Wij kijken naar de belangrijkste Bijbelteksten en hoe de opname zal plaatsvinden. In dit hoofdstuk gaan wij niet in op de vraag wanneer de opname plaatsvindt en of dit voor of na de grote verdrukking is. Dit behandelen wij in hoofdstuk 5 en 8.

Het begrip

Het nieuwe testament is in het Grieks geschreven. Paulus schreef de brief aan de Thessalonicenzen in het Grieks, dat inhoudt dat wij de Griekse context moeten gebruiken om te begrijpen wat Paulus bedoelt. Wij richten ons op 1 Thessalonicenzen 4:17.

‘Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thessalonicenzen 4:17)

Opgenomen worden

Het begrip ‘de opname van de gemeente’ staat niet letterlijk in de Bijbel, maar het principe van de opname wel. Dit geldt bijvoorbeeld ook voor het laatste avondmaal of de Drie-eenheid van God. In plaats van de opname van de gemeente kunnen wij een ander woord gebruiken die in de Griekse grondtekst staat.

Terug naar 1 Thessalonicenzen 4:17. In het Grieks staat in plaats van ‘opgenomen worden’ ‘harpagēsometha’ dat is afgeleid van harpazō. Dit is een Grieks werkwoord en kan de volgende betekenissen hebben: snel wegnemen, haastig grijpen, wegrukken, roven, met geweld wegvoeren en gekidnapt worden (verkrijgen door een overval). Het woord ‘harpagēsometha’ is afgeleid van het werkwoord harpazō en staat in de toekomstige tijd en laat zien dat het onderwerp (wij) dit overkomt. Letterlijk vertaalt: Wij zullen geroofd worden, wij zullen snel weggenomen worden of wij zullen weggerukt worden. Wij worden weggerukt van de aarde en gaan de Here Jezus tegemoet in de lucht. Het is belangrijk om het woord

harpazō in de context te lezen, aangezien dit woord verschillende betekenissen heeft en verschillend in de Bijbel wordt gebruikt.

Ontmoeting

Het woord ‘een ontmoeting’ is belangrijk om in de Griekse context te lezen. Wat is precies een ontmoeting? Paulus gebruikte het woord ‘apantēsin’ dat is afgeleid van het woord apantēsis en betekent: ontmoeten, tegemoet gaan en het vriendelijk ontmoeten. Het is belangrijk om de Bijbelteksten te lezen waar dit woord in voorkomt.

‘Dan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien meisjes, die hun lampen namen en op weg gingen, de bruidegom tegemoet.’ (Mattheüs 25:1)

‘En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet!’ (Mattheüs 25:6)

‘En daarvandaan kwamen de broeders, die van onze zaken gehoord hadden, ons tegemoet, tot Appiusmarkt en de Drie Tabernen.’ (Handelingen 28:15)

Twee teksten spreken over een bruiloftsfeest met een bruidegom en één tekst over broeders die Paulus tegemoet traden om hem moed te geven. Tegenstanders van de opname van de gemeente zeggen dat 1 Thessalonicenzen 4:17 betekent dat wij worden opgenomen in de lucht en direct terugkeren naar de aarde met Jezus. Als een soort jojo gaan wij omhoog, ontmoeten de Here Jezus in de lucht en komen met Hem terug op de aarde. Voorstanders van de opname zeggen dat wij de Here Jezus tegemoet gaan in de lucht en met Hem naar de hemel gaan. De gelijkenis van de tien maagden spreekt over de komst van de Here Jezus en in deze gelijkenis gebruikt de Here Jezus tweemaal het begrip ‘apantēsin’. De Here Jezus vergeleek Zijn komst met de komst van de bruidegom en daarom moeten wij inzicht krijgen in het bruiloftsfeest. Niet de Nederlandse bruiloften met het geven van een ja-woord, taart, receptie

en een kerkdienst, maar de Israëliſche bruiloften in de tijd van de Here Jezus. De belangrijkste vraag is: ‘Gaan de maagden met de bruidegom naar zijn huis of gaat de bruidegom met de maagden naar hun huis?’ Oftewel, gaan wij met de Here Jezus naar de hemel of gaat de Here Jezus met ons naar de aarde? Laten wij eerst de gehele gelijkenis van Jezus lezen en daarna bestuderen waar het bruiloftsfeest in het oude Israël werd gehouden.

‘Dan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien meisjes, die hun lampen namen en op weg gingen, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren wijs en vijf waren dwaas. Zij die dwaas waren, namen wel hun lampen maar geen olie met zich mee. De wijzen namen met hun lampen ook olie mee in hun kruikjes. Toen de bruidegom uitbleef, werden zij allen slaperig en vielen in slaap. En te middernacht klonk er een geroep: Zie, de bruidegom komt, ga naar buiten, hem tegemoet! Toen stonden al die meisjes op en maakten hun lampen in orde. De dwazen zeiden tegen de wijzen: Geef ons van uw olie, want onze lampen gaan uit. Maar de wijzen antwoordden: In geen geval, anders is er misschien niet genoeg voor ons en u. Ga liever naar de verkopers en koop olie voor uzelf. Toen zij weggingen om olie te kopen, kwam de bruidegom; en zij die gereed waren, gingen met hem naar binnen naar de bruiloft, en de deur werd gesloten. Later kwamen ook de andere meisjes, die zeiden: Heer, heer, doe ons open! Hij antwoordde en zei: Voorwaar, ik zeg u: ik ken u niet. Wees dan waakzaam, want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des mensen komen zal.’ (Mattheüs 25:1-13)

De maagden gingen samen met de bruidegom naar de bruiloft. Waar vindt het bruiloftsfeest plaats in de tijd dat de Here Jezus deze gelijkenis uitsprak? Dit was niet bij de maagden thuis maar in het huis van de vader van de bruidegom. In deze context kwamen de wijze maagden, een beeld van de volgelingen van de Here Jezus, de bruidegom, een beeld van de Here Jezus, tegemoet. Zij gingen allemaal naar het huis van de vader, oftewel het huis van God de Vader in de hemel. De discipelen van Jezus begrepen dit direct

alleen is dit voor ons moeilijk te begrijpen aangezien wij in een ander land en tijd leven. Dat wij naar het Vaderhuis gaan staat in de Bijbel:

‘In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.’ (Johannes 14:2-3)

Wij gaan naar het Vaderhuis, waar het bruiloftsfeest in Israël een afspiegeling van is. In dit huis vierden de bruid en de bruidegom zeven dagen feest en wij zullen in het Vaderhuis zeven jaar feest vieren. In hoofdstuk 6 bestuderen wij het bruiloftsfeest.

Een ontmoeting betekent een plek waar wij de Here Jezus tegemoet treden. De maagden ontmoetten de bruidegom onderweg, waarna zij de bruidegom volgden na het vaderhuis. Zo zullen wij tijdens de opname de Here Jezus tegemoet gaan in de lucht en met Hem naar het hemels Vaderhuis gaan.

Hoelang duurt de opname?

Toen de Here Jezus werd opgenomen in de lucht konden de discipelen dit zien. De Here Jezus steeg op en langzaam verdween Hij in de wolken. Geldt dit ook voor de christenen tijdens de opname? Zullen de mensen die achterblijven zien dat de christenen langzaam omhoog gaan?

‘Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.’ (1 Korinthe 15:51-52)

In 1 Korinthe 15:51-52 staat dat wij, de levenden, in een ondeelbaar ogenblik veranderd worden. Dit gebeurt op het moment dat de bazuin gaat klinken en de doden als onvergankelijke (onsterfelijke) mensen opgewekt worden. Deze tekst spreekt over de opname van de gemeente. Onze transformatie van oude naar nieuwe lichamen duurt een ondeelbaar ogenblik en duurt niet langer dan het knippen van de ogen. Binnen één seconde is ons lichaam veranderd van een vergankelijk naar onvergankelijk lichaam. Dit laat duidelijk zien dat de mens niet meehelpt bij deze verandering, het is enkel en alleen een wonder van God. De mens heeft geen tijd om na te denken, plotseling zien wij de Here in de lucht met een onvergankelijk lichaam en niemand op aarde ziet ons omhoog gaan.

Het lichaam wordt onvergankelijk

In de vorige paragraaf zijn wij er al kort op ingegaan. Onze lichamen worden bij de opname veranderd van een vergankelijk en sterfelijk lichaam naar een onvergankelijk en onsterfelijk lichaam. Onze vernieuwde lichamen slijten niet, kennen geen ziekten en gaan niet dood. Deze fase bevat twee onderdelen. Eerst krijgen de ontslapenen nieuwe lichamen en direct daarna de levenden. Laten wij beide fasen beter bekijken.

Onvergankelijke lichamen voor de ontslapenen

‘En de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden’
(1 Korinthe 15:52)

Eén van de ergste dingen op aarde is dat mensen overlijden. Door de zondeval is de dood in de wereld gekomen en tot nu toe zijn alle mensen overleden. Het maakt niet uit hoe heilig een persoon heeft geleefd, iedereen is na verloop van tijd overleden (paar uitzonderingen daargelaten, zie hoofdstuk 3). Velen dachten dat de dood het eindstation is en dat de mens niet meer wordt opgewekt. Dit is niet waar, ieder mens staat op! Er is wel een verschil wanneer een mens opstaat. De Here Jezus is als eerste persoon opgestaan in een onvergankelijk lichaam. Tijdens de opname van de gemeente zullen

de eerste doden beschikken over nieuwe lichamen: de broeders en zusters die ons zijn voorgegaan.

‘Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst.’ (1 Korinthe 15:22-23)

Iedereen die van Christus is wordt opgewekt bij de komst van Jezus. Tijdens de grote verdrukking, die na de opname plaatsvindt, komen veel mensen tot geloof. Krijgen zij ook nieuwe lichamen?

‘En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding.’ (Openbaring 20:4-5)

Zij zullen na de wederkomst van Jezus leven en met Hem regeren. De volgorde van het krijgen van nieuwe lichamen is:

- Jezus Christus als eersteling.
- De broeders en zusters die zijn overleden bij de opname.
- De broeders en zusters die leven bij de opname (zie volgend punt).
- De broeders en zusters die tijdens de grote verdrukking tot geloof zijn gekomen na de wederkomst.

Dan missen wij nog één groep, namelijk degenen die niet tot Christus behoren. Blijft deze groep dood of komen deze mensen tot leven? Het is belangrijk om te beseffen dat deze groep geestelijk gezien dood blijft. Zij hebben niet voor God gekozen en dat betekent dat zij niet mogen deelnemen aan het duizendjarig vrederijk en de

nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Zij staan op uit de dood en worden in de poel van vuur geworpen (Openbaring 20:15).

‘En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen.’ (Daniël 12:2)

‘dat er een opstanding van de doden zal zijn van zowel rechtvaardigen als onrechtvaardigen.’ (Handelingen 24:15)

Onvergankelijke lichamen voor de levenden

Tijdens de opname van de gemeente krijgen de levenden ook nieuwe lichamen.

‘Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden.’ (1 Korinthe 15:51)

Ooit komt een groep mensen die de dood niet zullen proeven. Hun lichamen veranderen binnen één seconde naar lichamen die niet kunnen sterven. Een uitspraak in Nederland is: ‘Er zijn twee zekerheden: de dood en belasting betalen.’ Nu blijkt dat één zekerheid afvalt want het is niet zeker of iemand gaat overlijden. Onze lichamen veranderen tijdens de opname van de gemeente en worden gelijkvormig aan het lichaam van Jezus Christus.

‘Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.’ (Filippenzen 3:20-21)

De Here Jezus heeft de macht over de dood (Openbaring 1:18) en Hij bepaalt wanneer iemand komt te overlijden. God bepaalt wanneer de Here Jezus ons mag roepen om voor eeuwig bij Hem te zijn.

Wie worden opgenomen?

Wie maken eigenlijk de opname van de gemeente mee? Een vraag die velen stellen is: ‘gaan alle kinderen mee?’ Tegelijkertijd geeft de Bijbel geen duidelijk antwoord op deze vragen. Laten wij beginnen met het bestuderen van de duidelijkste opnametekst.

‘Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thessalonicenzen 4:16-17)

Paulus spreekt over ‘wij’. In eerste instantie spreekt hij over zichzelf en de gemeente te Thessaloniki. Paulus spreekt over wedergeboren christenen, dat inhoudt dat wedergeboren christenen worden opgenomen, zowel de doden als de levenden.

Over de kinderen, die geen eigen beslissing kunnen maken, wordt niet direct vermeld of zij worden opgenomen. Een antwoord op deze vraag is speculatief, dat betekent dat niemand het voor 100% weet. Toch bekijken wij verschillende Bijbelteksten over de kinderen.

De opname van de gemeente dient om het oordeel en de wraak van God te ontlopen. Tijdens de woestijnperiode van het volk van Israël werd God toornig op Zijn volk. God wilde Zijn volk naar het beloofde land brengen en twaalf verspieters bekeken het land uitvoerig. Tien van hen kwamen terug en zeiden dat ze nooit de overwinning zullen behalen aangezien er sterke en grote mensen wonen. Alleen Jozua en Kaleb vertrouwden op God en zeiden dat God hen dat land zal schenken. Het volk stond achter de tien verspieters en wilden graag wegtrekken. Toen zei God het volgende.

‘Daarna sprak de HEERE tot Mozes en tot Aäron: Hoelang zal Ik nog bij deze boosaardige gemeenschap blijven, die tegen Mij mort? Ik heb het gemor van de Israëlieten gehoord, waarmee zij tegen

Mij morren. Zeg tegen hen: Zo waar Ik leef, spreekt de HEERE, voorwaar, Ik zal met u doen zoals u ten aanhoren van Mij gesproken hebt. In deze woestijn zullen uw dode lichamen vallen, te weten allen van u die geteld zijn, naar hun volledige aantal, van twintig jaar oud en daarboven, u die tegen Mij gemord hebt. U zult beslist niet in dat land komen waarover Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik u daarin zou laten wonen, behalve Kaleb, de zoon van Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun. Uw kleine kinderen, van wie u zei: Zij zullen tot prooi worden van de vijand! hen zal Ik erin brengen; zij zullen dat land, dat u verworpen hebt, leren kennen.' (Numeri 14:26-31)

De ongelovige Israëlieten kregen niet het beloofde land aangezien zij niet op God vertrouwden. Niemand van de ouderen, behalve Kaleb en Jozua, zou levend de woestijn verlaten en iedereen zou in de komende veertig jaar overlijden. Gods toorn werd uitgegoten op al de Israëlieten en alleen de kinderen tot twintig jaar (en Kaleb en Jozua) werden gespaard. Hier lazen wij dat God in de tijd van de Exodus de kinderen heeft gespaard en zij na veertig jaar het beloofde land intraden.

In het nieuwe testament zien wij dat Jezus een bijzondere band heeft met kinderen, waar vooral Mattheüs 19 over spreekt.

'Toen werden kinderen bij Hem gebracht, opdat Hij de handen op hen zou leggen en zou bidden; maar de discipelen bestrafden hen. Maar Jezus zei: Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen, want voor zodanigen is het Koninkrijk der hemelen. En nadat Hij de handen op hen gelegd had, vertrok Hij vandaar.' (Mattheüs 19:13-15)

Ik ben opgegroeid in een gelovig gezin en dat heeft zeker zijn vruchten gegeven. Toen ik een klein kind was die nog geen beslissingen kon nemen, was ik al heilig voor God en behoorde ik God toe. Dit staat in 1 Korinthe 7:14. Ook als één ouder in een gezin gelooft, zijn de kinderen heilig en dit geldt tot het moment dat een kind een eigen beslissing kan maken om Jezus te volgen.

‘Want de ongelovige man is geheiligd door zijn vrouw en de ongelovige vrouw is geheiligd door haar man. Anders waren immers uw kinderen onrein, maar nu zijn zij heilig.’ (1 Korinthe 7:14)

Let op: in het Grieks wordt voor de ongelovige man en vrouw een ander woord van heilig gebruikt. Kinderen van een gelovige behoren tot God en zijn behouden. De ongelovige man of vrouw is overgezet van een niet-christelijke familie naar een christelijke familie en neemt een bijzondere positie in, ook al is hij of zij door deze positie niet behouden.

De kinderen zijn geheiligd in het geloof van hun ouders, dat ervoor zorgt dat zij God toebehoren. Kinderen hebben een bijzondere positie in de genade van God de Vader. Ik geloof dat kinderen van gelovige ouders (of één gelovige ouder) worden opgenomen bij de opname van de gemeente.

En hoe zit het met de kinderen van ongelovige ouders? In 2014 kwam de film *Left Behind* uit met Nicolas Gates. Alles verliep normaal, totdat in één flits alle gelovigen werden opgenomen. Niet alleen de gelovigen, maar ook alle kinderen werden opgenomen. Is dit Bijbels of puur speculatief? Zal God de kinderen van niet-gelovige ouders meenemen of blijven zij achter? Het antwoord staat niet direct in de Bijbel, toch gaan wij kijken of kinderen altijd de toorn en oordeel van God ontlopen. Wij beginnen met de profeet Jona. Jona riep de inwoners van Ninevé op dat God de stad zal verwoesten. Ninevé kwam massaal tot berouw en God besloot om van Zijn toorn af te zien. Jona was hier boos over en toen antwoorde God het volgende:

‘Zou Ik dan die grote stad Ninevé niet ontzien, waarin meer dan honderdtwintigduizend mensen zijn die het verschil tussen hun rechter- en hun linkerhand niet weten, en daarbij veel vee?’ (Jona 4:11)

Sommigen zeggen dat dit het bewijs is dat God de ongelovige kinderen spaart en dat dit geldt voor kinderen die het verschil tussen

hun rechter- en hun linkerhand niet weten. Ik heb over deze tekst twee vragen:

Vraag 1: Werden deze honderdtwintigduizend mensen gespaard omdat zij kinderen waren of omdat de gehele stad tot berouw kwam? En wat gebeurde er met de kinderen als de stad niet tot berouw kwam?

Vraag 2: Hoeveel inwoners had Ninevé? Volgens GeoGraphix had Ninevé 700 jaar voor Christus ruim honderdduizend inwoners. Volgens Wikipedia leefde Jona 786 tot 746 voor Christus. Betekent deze tekst dat God de volwassenen bedoelt en dat zij geestelijk gezien het verschil tussen hun rechter- en linkerhand niet weten?

Het enige dat deze tekst zegt is dat God deze stad heeft gespaard en dacht aan de honderdtwintigduizend mensen en het vee. Laten wij kijken of God al eerder Zijn oordeel en toorn uitstortte op de aarde. De grote verdrukking is niet het enige moment van oordeel en toorn. De bewoners van de aarde zijn al eerder veroordeeld en toen kwam heel veel water op aarde dat voor een wereldwijde zondvloed zorgde. Ieder levend wezen op aarde kwam om. Alleen Noach, zijn familie en de dieren die op de ark waren overleefden de zondvloed en de kinderen van de ongelovigen werden tijdens de zondvloed niet gespaard.

‘En alle vlees dat zich op de aarde bewoog, gaf de geest: de vogels, het vee, de wilde dieren en alle kruipende dieren, die over de aarde kropen, en alle mensen. Alles met levensadem in zijn neusgaten van alles wat op het droge leefde, stierf. Zo verdelgde Hij alles wat bestond, wat op de aardbodem was, van mens tot dier, tot kruipende dieren en vogels in de lucht; verdelgd werden zij van de aarde. Alleen Noach bleef over, en wat met hem in de ark was.’ (Genesis 7:21-23)

Een paar hoofdstukken verder lezen wij het oordeel van God over Sodom en Gomorra. Lot en zijn dochters werden uit de stad gehaald omdat Lot de enige rechtvaardige uit de stad was. Hierin kunnen wij zien dat de dochters van Lot omwille van de rechtvaardige Lot werden gespaard. Daarna gebeurde het volgende met de stad:

‘Toen liet de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen. Het kwam van de HEERE uit de hemel. Hij keerde deze steden en heel de vlakte ondersteboven, met alle inwoners van de steden en het gewas op het land.’ (Genesis 19:24-25)

De kinderen in de steden Sodom en Gomorra werden niet gespaard. Haalt God altijd alle kinderen weg als Hij een oordeel velst? Nee, dit is bijvoorbeeld niet gebeurd met de zondvloed en de steden Sodom en Gomorra. Dit was wel gebeurd met de kinderen van de Israëlieten in het boek Numeri (let er ook op dat God een belofte had gedaan aan Abraham en hierdoor niet het gehele volk kon verwoesten). Zal God de kinderen van de ongelovigen opnemen tijdens de grote verdrukking? Deze vraag kan ik niet beantwoorden. God neemt zelf een rechtvaardige beslissing. In het verleden heeft Hij zowel wel als niet gedaan.

Tot slot is er nog één groep te onderscheiden en dat zijn de oudtestamentische gelovigen. Dit zijn de mensen die in God geloofden toen de Here Jezus nog niet op aarde was gekomen en aan het kruis stierf. Denk bijvoorbeeld aan Abel, Abraham, Daniël en Johannes de doper. Worden hun lichamen tijdens de opname van de gemeente opgewekt? Eén ding is zeker: zij worden opgewekt, zoals in Daniël 12:2 staat en ook aan Daniël (een oudtestamentische gelovige) wordt beloofd.

‘Maar u, ga heen tot het einde, want u zult rusten, en u zult opstaan in uw bestemming, aan het einde van de dagen.’ (Daniël 12:13)

Alleen bestaat er discussie over het moment wanneer dit gebeurt. Is dit tijdens de opname of na het duizendjarig vrederijk? Als wij de Bijbel lezen zien wij dat de oudtestamentische gelovigen verlangden naar het duizendjarig vrederijk. Waarom zou je ernaar verlangen als je het niet mee zal maken? Denk bijvoorbeeld aan Abraham die verlangde naar de stad die fundamenten heeft.

‘Want hij verwachtte de stad die fundamenten heeft, waarvan God de Ontwerper en Bouwer is.’ (Hebreeën 11:10)

Daarnaast staat in de Bijbel geen apart moment dat de oudtestamentische gelovigen worden opgewekt. Tijdens de opname van de gemeente worden degenen die in Christus zijn opgenomen, na de grote verdrukking degenen die tijdens de grote verdrukking zijn omgekomen en na het duizendjarig vrederijk de doden die in de poel van vuur worden geworpen. Het lijkt logisch dat de oudtestamentische gelovigen tijdens de opname van de gemeente worden opgenomen.

Het geluid van de opname

‘Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel.’ (1 Thesalonicenzen 4:16)

‘bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken’ (1 Korinthe 15:52)

Tijdens de opname worden drie geluiden benoemd. Het is mogelijk dat deze geluiden tegelijkertijd te horen zijn of na elkaar worden gezegd en gedaan. Eerst komt de Here Jezus om Zijn volgelingen te roepen. Iedere volgeling op aarde, zowel overleden als levend, wordt door de Here Jezus geroepen. Dit is het wonderlijke van de Here Jezus. Hij stuurt geen engelen om ons te roepen en ook geen videoboodschap, maar Hij komt zelf. Eigenlijk is het woord ‘geroep’ niet helemaal goed vertaald. De Here Jezus roept ons niet, Hij geeft ons een bevel om tot Hem te komen. Onze tijd op aarde is voorbij, wij hebben de goede strijd gestreden en nu is het tijd om naar de Here Jezus te vertrekken.

Daarna komt een stem van een aartsengel. Een aartsengel is een hoofdenkel en is de leider van andere engelen. In de Bijbel wordt één aartsengel bij naam genoemd en dat is de aartsengel Michaël welke een vorst is over het volk van Israël. Als Michaël in de

Thessalonicenzenbrief wordt bedoeld kan dit betekenen dat dit speciaal voor het volk van Israël is. God heeft beloofd dat deze engel de Israëlieten zal helpen tijdens de grote verdrukking. De stem van een aartsengel zal klinken tijdens de opname en misschien mag Michaël een rol van betekenis spelen bij de opname van de oudtestamentische gelovigen of Michaël zal tijdens de opname van de gemeente (geestelijk gezien) naar de aarde komen om het volk van Israël te helpen beschermen.

‘In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten bijstaat. Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek. En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen.’ (Daniël 12:1-2)

‘Toen brak er oorlog uit in de hemel: Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak, ook de draak en zijn engelen voerden oorlog. Maar zij waren niet sterk genoeg, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden. En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld misleidt. Hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen.’ (Openbaring 12:7-9)

Michaël krijgt een belangrijke taak tijdens de grote verdrukking. De engel voert oorlog tegen de duivel en beschermt het volk Israël.

Tot slot wordt een bazuin van God genoemd. Deze bazuin zal klinken en de doden worden opgewekt en de levenden worden veranderd. God en Jezus Hun stem wordt door Johannes omschreven als een luide stem, als van een bazuin (Openbaring 1:10 & 4:1). De Israëlieten hadden tijdens hun woestijnperiode deze stem gehoord en zij smeekten dat zij dit nooit meer zouden horen.

‘Want u bent niet tot een tastbare berg genaderd, en tot een brandend vuur, tot donkerheid, duisternis en stormwind, tot

bazuingeschal en het geluid van woorden. Zij die dat hoorden, smeekten dat het woord niet meer tot hen gericht zou worden,’ (Hebreeën 12:19)

Als God spreekt gebeuren er bijzondere dingen. Gods bazuin klinkt en alle doden die in Christus zijn staan op. Gods bazuin klinkt en Hij zal de oorlog voeren (Zacharia 9:14). De bazuinen klinken en God gaat de overwinning behalen (Jozua 6:1-5). Daarnaast worden de bazuinen (of trompetten) gebruikt op feestdagen (Numeri 10:10) en om het volk van Israël bij elkaar te roepen.

‘De HEERE sprak tot Mozes: Maak voor u twee zilveren trompetten; van gedreven werk moet u ze maken. Ze dienen u tot het samenroepen van de gemeenschap en tot het opbreken van de kampen. Als zij daarop blazen, moet heel de gemeenschap zich bij u verzamelen, bij de ingang van de tent van ontmoeting.’ (Numeri 10:1-3)

Gods bazuin gaat tijdens de opname van de gemeente klinken en al Zijn volgelingen zullen hun ‘kampen’ opbreken en bij de Here Jezus verzamelen.

Waar zijn de gelovigen na de opname?

Tot slot bekijken wij waar de gelovigen zijn na de opname. In hoofdstuk 6 gaan wij hier dieper op in en in deze paragraaf bekijken wij twee Bijbelteksten die ons meer vertellen over onze toekomstige bestemming.

‘Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thesalonicenzen 4:17)

Voor de opname van de gemeente bevinden wij ons op onze huidige locaties. Voor de één is dat in bed, voor de ander op school en

weer een ander in een vliegtuig. Plotseling worden wij geroepen door de Here Jezus en verplaatsen wij ons van de aarde, door de wolken heen, naar de lucht. Hier zien wij de Here Jezus en wij zullen voor altijd bij Hem zijn. Maar wij blijven niet in de lucht, dit is alleen een plek waar wij de Here Jezus tegemoet gaan. Samen gaan wij naar een andere plek.

‘In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.’ (Johannes 14:2-3)

Wij gaan naar het huis van God de Vader, dat zich in de hemel bevindt. In hoofdstuk 6 gaan wij hier dieper op in.

Samenvatting

Ooit komt een dag dat de volgelingen van Jezus worden opgenomen in de lucht. De Here Jezus geeft ons het bevel om bij Hem te komen, er klinkt een stem van een aartsengel (waarschijnlijk Michaël) en een bazuin van God. In reactie op deze geluiden worden eerst de doden opgewekt en krijgen zij een vernieuwd lichaam. Direct daarna worden de lichamen van de levenden veranderd en de doden en de levenden worden in een oogwenk weggerukt naar de lucht om de Here Jezus te ontmoeten. Samen met de Here Jezus gaan wij naar het Vaderhuis in de hemel en wij zullen voor altijd bij de Here Jezus zijn.

H3 OPNAMES IN DE BIJBEL

De opname van gelovigen komt negen keer voor in de Bijbel. Naast de opname van de gemeente zijn er verschillende Bijbelverhalen waarbij één of twee mensen worden opgenomen. Dit is in het oude en nieuwe testament gebeurd en laat zien dat de opname van een persoon niet onmogelijk is voor God. Daarnaast leren wij veel over de opname van de gemeente als wij de andere opnames in de Bijbel bestuderen. Veel gebeurtenissen van het oude testament zijn voorafschaduwingen van het leven van de Here Jezus en wat in de toekomst gaat gebeuren (Kolossenzen 2:17). In eerste instantie zijn de verhalen van het oude testament letterlijk gebeurd en in tweede instantie laten zij de toekomstige gebeurtenissen zien. Veel van deze toekomstige gebeurtenissen zijn door de Here Jezus vervuld bij Zijn eerste komst op aarde en de overige gebeurtenissen vinden in de toekomst plaats. In de Bijbel worden de volgende personen opgenomen:

1. Henoch
2. Elia
3. Jezus
4. Filippus
5. Paulus
6. De gemeente van Christus
7. De twee getuigen
8. Het mannelijk kind (beeldspraak)

Henoch en Elia waren opnames die in het oude testament plaatsvonden en Jezus, Filippus, Paulus, Johannes, de gemeente, de twee getuigen en het mannelijk kind komen in het nieuwe testament voor.

1 Henoch: wandelen met God

De Bijbel spreekt niet veel over Henoch. Naast de geslachtsregisters spreekt de Bijbel drie keer over zijn leven. Eén keer in het boek

Genesis, één keer door Paulus en één keer door Judas. Laten wij de Bijbelteksten lezen.

‘Jered leefde honderdtweeënzestig jaar, en verwekte Henoeh. En Jered leefde, nadat hij Henoeh verwekt had, achthonderd jaar; (...) Henoeh leefde vijfenzestig jaar, en verwekte Methusalach. En Henoeh wandelde met God, nadat hij Methusalach verwekt had, driehonderd jaar; en hij verwekte zonen en dochters. Al de dagen van Henoeh waren driehonderdvijfenzestig jaar. Henoeh wandelde met God, en hij was niet meer, want God nam hem weg.’ (Genesis 5:18-24)

‘Door het geloof werd Henoeh weggenomen, opdat hij de dood niet zou zien. En hij werd niet gevonden, omdat God hem weggenomen had. Vóór zijn wegneming kreeg hij namelijk het getuigenis dat hij God behaagde. Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken.’ (Hebreeën 11:5-6)

‘Ook over hen heeft Henoeh, de zevende vanaf Adam, geprofeteerd, toen hij zei: Zie, de Heere is gekomen met Zijn tienduizenden heiligen, om over allen het oordeel te vellen en alle goddelozen onder hen terecht te wijzen voor al hun goddeloze daden, die zij op goddeloze wijze bedreven hebben, en voor al de harde woorden die zij, goddeloze zondaars, tegen Hem gesproken hebben.’ (Judas 1:14-15)

Deze Bijbelteksten laten zien dat Henoeh een bijzonder persoon was. Over hem werd gezegd dat hij met God wandelde, dat aan toont dat hij een rechtschapen man was en een levende relatie met God had. In Genesis staat dat Henoeh er plotseling niet meer was omdat God hem had weggenomen. Dit was niet een verzachtend woord voor de dood, want in Genesis 5 werd over iedereen gesproken dat hij stierf en alleen over Henoeh werd dit niet gezegd. Daarnaast zegt Paulus in Hebreeën 11: *‘Door het geloof werd Henoeh weggenomen, opdat hij de dood niet zou zien.’* Henoeh was

niet gestorven, hij werd levend opgenomen door God en is daarvoor een voorafschaduwing van de gelovigen die de opname van de gemeente meemaken, want ook zij zullen de dood niet zien. Doordat Henoch met God wandelde kreeg hij openbaringen over het oordeel van God. Judas schreef dat Henoch heeft geprofeteerd dat God alle goddelozen terechtwijst en het oordeel over hen komt.

In Genesis en Hebreeën wordt gesproken over weggenomen worden. Genesis is in het Hebreeuws geschreven en het Hebreeuwse woord voor ‘weggenomen’ is ‘kî-lāqah’ en betekent nemen, ontvangen, meenemen, ophalen en krijgen. Hebreeën is in het Grieks geschreven en het woord ‘weggenomen’ is afgeleid van het Griekse woord ‘meta-tithēmi’ en betekent verplaatsen, overbrengen en veranderen. Henoch heeft de dood niet gezien en is verplaatst van de aarde naar een andere plek. Waarom werd Henoch weggenomen? Het antwoord staat er: omdat hij God behaagde. Wie worden bij de opname van de gemeente opgenomen? Degenen die God behagen. Dit zijn degenen die in God geloven en geloven dat God beloont wie Hem zoeken (Hebreeën 11:6).

Daarnaast zeggen een aantal Bijbeluitleggers dat Henoch werd opgenomen voor de zondvloed en daardoor voor het oordeel van God werd weggehaald. Maar dit was niet de reden waarom Henoch werd opgenomen. Hij werd opgenomen omdat hij God behaagde en nergens staat dat hij werd weggehaald om het oordeel op aarde te ontlopen. Henoch werd niet vlak voor de zondvloed opgenomen. In Genesis 5 staat dat Henoch op 365-jarige leeftijd werd opgenomen en de zondvloed kwam 669 jaar later. God had Henoch niet opgenomen om aan de zondvloed te ontsnappen, want hij had 1.034 jaar kunnen worden zonder het oordeel mee te maken. Hij had vredig kunnen sterven, aangezien de oudste persoon in de Bijbel ‘maar’ 969 jaar werd.

Samenvattend:

- Henoch werd opgenomen door God.
- Henoch behaagde God en wandelde met Hem.
- Henoch profeteerde over het oordeel van de goddelozen.
- Henoch is een typebeeld van de opname van de gemeente.

2 Elia: wervelwind

De volgende opname in de Bijbel is de opname van de profeet Elia. Zijn verhaal lezen wij in 1 Koningen 17 tot 2 Koningen 2. Elia was een profeet van het volk van Israël (het tienstammenrijk) en profeteerde tijdens de regeringen van de koningen Achab en Achazja. Elia verkondigde het Woord van God en zorgde ervoor dat 3,5 jaar lang geen regen viel in Israël. Daarnaast staat hij bekend om het duel met de Baälpriesters. Elia zei:

‘Alleen ik ben overgebleven als profeet van de HEERE, maar de profeten van de Baäl zijn met vierhonderdvijftig man. Laat men ons dan twee jonge stieren geven. Laten zij voor zich de ene stier kiezen, die in stukken verdelen en op het hout leggen, maar ze mogen er geen vuur bij leggen. Dan zal ik de andere stier klaarmaken en op het hout leggen, maar er geen vuur bij leggen. Roept u daarna de naam van uw god aan, dan zal ik de Naam van de HEERE aanroepen. En de God Die door vuur antwoordt, Die is God. En het hele volk antwoordde en zei: Dat is goed.’ (1 Koningen 18:22-24).

De Baälpriesters konden er niet voor zorgen dat de afgod Baäl met vuur ging antwoorden. De God van Elia antwoordde wel met vuur, waardoor het volk van Israël God eerden. De profeet Elia was een bijzonder persoon die deed wat God van hem vroeg. Toch lezen wij in Jakobus:

‘Elia was een mens net zoals wij en hij deed een vurig gebed dat het niet zou regenen, en het regende niet op de aarde, drie jaar en zes maanden. En hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde bracht haar vrucht voort.’ (Jakobus 5:17-18)

Elia was een gewoon mens en God gebruikte hem om grootste dingen te doen. De dingen die Elia deed is voor ons wonderbaarlijk, maar voor God niet. Later kreeg Elia een leerling die hem opvolgt als hij er niet meer zou zijn. Deze leerling is Elisa en heeft lang met Elia opgetrokken. Wij gaan kijken naar de laatste dag van Elia op aarde.

‘Toen kwamen de leerling-profeten die in Bethel waren, de stad uit, naar Elisa toe en zeiden tegen hem: Weet u dat de HEERE heden uw meester van u zal wegnemen? En hij zei: Ik weet het ook, zwijg erover.’ (2 Koningen 2:3)

‘Toen kwamen de leerling-profeten die in Jericho waren, naar voren, naar Elisa toe en zeiden tegen hem: Weet u dat de HEERE heden uw meester van u zal wegnemen? En hij zei: Ik weet het ook, zwijg erover.’ (2 Koningen 2:5)

‘Het gebeurde nu, toen zij overgestoken waren, dat Elia tegen Elisa zei: Vraag mij wat ik voor u doen zal, voordat ik van u weggenomen word.’ (2 Koningen 2:9)

De Leerling-profeten, Elia en Elisa wisten dat Elia die dag opgenomen ging worden. Als God iets besluit dan laat Hij dit altijd weten aan Zijn profeten. God openbaart aan hen de geheimenissen.

‘Voorzeker, de Heere HEERE doet niets tenzij Hij Zijn geheimenis heeft geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten.’ (Amos 3:7)

Dit was het geval bij de leerling-profeten maar ook de apostel Paulus kreeg wijsheid over een geheimenis van God. Aan Paulus werd de opname van de gemeente en het veranderd worden van de levenden geopenbaard.

‘Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.’ (1 Korinthe 15:51-52)

Het grote verschil tussen de opname van Elia en de opname van de gemeente is dat de profeten van Elia wisten dat Elia die dag de

aarde ging verlaten en niemand weet wanneer de gemeente de aarde gaat verlaten.

De profeten hebben gefrofeteerd tegen Elisa en daarna liepen Elia en Elisa verder. Zij waren met elkaar aan het praten en plotseling vond de opname plaats.

‘Het gebeurde, terwijl zij al sprekend verdergingen, zie, dat er een vurige wagen met vurige paarden kwam, die tussen hen beiden scheiding maakte. Zo voer Elia in een storm naar de hemel. Elisa zag het en hij riep: Mijn vader, mijn vader, wagen van Israël en zijn ruiters! En hij zag hem niet meer.’ (2 Koningen 2:11-12)

Elisa en Elia wisten dat de opname van Elia plaats zou vinden. Toch schrok Elisa ervan, plotseling verscheen de vurige wagen met vurige paarden die hem van Elia scheidde en Elia werd in een storm (of wervelwind) opgenomen in de hemel. Vervolgens liep Elisa terug naar Jericho en leren wij dat Elia werd opgenomen in de hemel en niet werd verplaatst naar een ander gebied op de aarde.

‘En zij zeiden tegen hem: Zie toch, er zijn bij uw dienaren vijftig dappere mannen. Laat hen toch uw meester gaan zoeken, of de Geest van de HEERE hem misschien niet heeft opgenomen en op een van de bergen of in een van de dalen geworpen heeft. Maar hij zei: Stuur hen niet. Zij drongen echter bij hem aan, tot beschamens toe, en hij zei: Stuur hen dan maar. En zij stuurden vijftig mannen, die drie dagen zochten, maar hem niet vonden. Toen kwamen zij bij hem terug, terwijl hij in Jericho verbleef, en hij zei tegen hen: Heb ik niet tegen u gezegd: Ga niet?’ (2 Koningen 2:16-18)

Elia werd niet teruggevonden op aarde, totdat de Here Jezus verscheen op de berg van de verheerlijking. Hier zien wij Elia samen met Mozes spreken met de Here Jezus. Elia was voor een korte periode teruggekeerd op aarde.

‘En na zes dagen nam Jezus Petrus en Jakobus en Johannes met Zich mee en bracht hen apart op een hoge berg, alleen hen; en Hij

werd voor hun ogen van gedaante veranderd. En Zijn kleren werden blinkend, zeer wit, als sneeuw, zo wit als geen wolbewerker op aarde ze kan maken. En aan hen verscheen Elia met Mozes en zij spraken met Jezus. (Markus 9:2-4)

Tot slot bekijken wij het woord ‘opnemen’. Dit woord is in het Hebreeuws ‘ālā’ en betekent omhoog gaan, stijgen, klimmen en worden weggenomen. Dit laat zien dat Elia omhoog ging naar de hemel. Daarnaast gebruikten de profeten het woord ‘kî-lāqah’. Dit woord werd ook gebruikt bij de opname van Henoch in het boek Genesis.

Samenvattend:

- Elia was een mens net als wij.
- De profeten wisten dat Elia weggenomen zou worden.
- Elisa zag dat Elia in de hemel werd opgenomen.
- De mensen konden Elia niet meer terugvinden.
- Elia kwam voor een korte periode terug op aarde.

3 De Here Jezus: hemelvaart

Nadat Jezus opstond uit de dood en Hij veertig dagen lang verscheen aan verschillende mensen, was het tijd dat Hij terugging naar God de Vader. De hemelvaart van Jezus is belangrijk voor het onderwerp ‘De wederkomst van Christus’, want over de hemelvaart werd door engelen gezegd: *‘Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.’* (Handelingen 1:11). Dit houdt in dat wij veel leren over Jezus Zijn wederkomst als wij Zijn hemelvaart bestuderen. Het grootste verschil is dat Jezus niet van de aarde naar de hemel reist, maar van de hemel naar de aarde. In onze moderne tijd is het niet bijzonder als iemand reist door de lucht, aangezien wij vliegtuigen, spaceshuttles (raketten) en jet packs hebben, maar in de tijd van de discipelen konden alleen vogels door de lucht vliegen. Plotseling zagen zij dat Jezus opsteeg in de lucht

en niet meer terugkwam op de aarde. Totaal verbijsterd staarden zij naar de lucht en ze snapten niet hoe dit mogelijk was, totdat twee engelen bij hen gingen staan en aan hen vroegen: ‘Wat staan jullie naar de hemel te kijken?’ Kan jij het je voorstellen dat iemand opstijgt in de lucht? Laten wij de teksten die over de hemelvaart spreken bekijken.

‘De Heere dan is, nadat Hij tot hen (de discipelen) gesproken had, opgenomen in de hemel en heeft Zich gezet aan de rechterhand van God, maar zij gingen overal heen om te prediken, en de Heere werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden. Amen.’ (Markus 16:19-20)

‘Hij (Jezus) leidde hen (de discipelen) naar buiten tot bij Bethanië. En Hij hief Zijn handen op en zegende hen. En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij Zich van hen verwijderde. En Hij werd opgenomen in de hemel. En zij aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap. En zij waren voortdurend in de tempel, terwijl ze God loofden en dankten. Amen.’ (Lukas 24:50-53)

‘En nadat Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen terwijl zij het zagen, en een wolk onttrok Hem aan hun ogen. En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.’ (Handelingen 1:9-11)

In deze teksten lezen wij dat de Here Jezus zonder hulpmiddelen is opgevaren naar de hemel. Dit kon Hij doen omdat hij de Zoon van God is en een verheerlijkt lichaam heeft die zich niet aan de natuurwetten hoeft te houden. Nadat Jezus opstond uit de dood is Hij opgestaan in Zijn verheerlijkt lichaam. Dit lichaam bevat eigenschappen van Zijn lichaam op aarde en van een nieuw hemels lichaam.

Iedereen kon de littekens van Jezus Zijn kruisiging zien. Jezus vroeg aan Thomas of hij Zijn handen en zij wilde aanraken zodat hij kon zien dat Jezus echt was opgestaan (Johannes 20:27). Daarnaast omschrijft Johannes in Openbaring 5:6 de Here Jezus als een lam dat geslacht was, dat ook de gevolgen van het kruisoffer van Jezus laat zien. Tegelijkertijd heeft Jezus een verheerlijkt lichaam, dat wij in de toekomst ook ontvangen.

‘Die (Jezus) ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.’ (Filippenzen 3:21)

Volgens 1 Korinthe 15:20 is Jezus de eerste persoon die een verheerlijkt lichaam heeft en Hij heeft dit tijdens Zijn opstandig in bezit genomen. De volgelingen van Jezus ontvangen dit lichaam bij de komst van de Here Jezus. Aan de hand van de verschijningen van Jezus op aarde tussen Zijn opstanding en hemelvaart kunnen wij zien wat Hij anders kon doen dan een normaal aards lichaam. Hieronder volgt een aantal voorbeelden:

- De Here Jezus kon in verschillende gedaantes veranderen (Markus 16:12).
- De Here Jezus kon verdwijnen in het niets (Lukas 23:31).
- De Here Jezus kon uit het niets verschijnen (Lukas 23:36, Johannes 20:19, Johannes 20:26).
- De Here Jezus kon ‘vliegen in de lucht’ (de hemelvaart).
- De Here Jezus leeft en zal voor eeuwig leven. (Openbaring 22:13 en Hebreëen 13:8).

Als onze lichamen veranderen en gelijkvormig worden aan het lichaam van Jezus Christus, dan is het voor ons niet moeilijk om opgenomen te worden in de hemel of om te verdwijnen in het niets. Wij zijn in staat om nieuwe dingen te doen, die nu, zonder de hulp van God, onmogelijk zijn.

Ook de locatie van de hemelvaart is interessant. In het boek Lukas staat dat Zijn hemelvaart bij de afslag naar Bethanië plaatsvond. In het boek Handelingen staat een specifieke plaats, namelijk

de Olijfberg (Handelingen 1:12). De Here Jezus werd opgenomen in de hemel op de Olijfberg, die zich bevindt bij de afslag naar Bethanië. Aangezien de engelen zeiden: *‘Deze Jezus, die van u opgenomen is in de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.’* (Handelingen 1:11), betekent dit dan dat de Here Jezus op de Olijfberg gaat terugkomen tijdens Zijn wederkomst? Ja! Dit is verkondigd door de profeet Zacharia (Zacharia 14:4). Jezus komt op dezelfde plaats terug, om Zijn ‘werk’ af te maken en het koningschap van de wereld in ontvangst te nemen (Openbaring 20). Hier komen wij in deel 2 op terug.

Tot slot kijken wij naar de reden van de hemelvaart. Want waarom moest de Here Jezus de aarde verlaten? De eerste reden is dat Jezus verhoogd werd (en nog steeds is) door God de Vader. Jezus mag plaatsnemen aan de rechterhand van God. Iedereen is aan Hem onderworpen, al de engelen, machten en krachten (Filippenzen 2:9, 1 Timotheüs 3:16 en 1 Petrus 3:22). De tweede reden is dat de Heilige Geest alleen op aarde kon komen als de Here Jezus terugging naar God de Vader.

Samenvattend:

- Jezus had en heeft een verheerlijkt lichaam.
- Wij ontvangen hetzelfde lichaam als de Here Jezus.
- Jezus werd opgenomen in de hemel om verheerlijkt te worden.
- Jezus komt terug op de Olijfberg tijdens de wederkomst.

4 Filippus: aardse verplaatsing

Filippus was een evangelist die het Woord van God verkondigde in Samaria en daar gebeurde veel wonderen en tekenen (Handelingen 8). Veel mensen werden bevrijd van onreine geesten en verlamden genazen. Op een dag zei een engel tegen hem: *‘Sta op en ga naar het zuiden, de weg op die van Jeruzalem afdaalt naar Gaza, die eenzaam is.’* (Handelingen 8:26). Filippus ging naar deze weg en zag een wagen naar hem toe rijden. In deze wagen was een belangrijke kamerheer die in dienst stond van de koningin van Ethiopië. De kamerheer las de boekrol Jesaja en snapte niet wat met de tekst

bedoeld werd. De Heilige Geest zei tegen Filippus dat hij naar de kamerheer moest gaan en vervolgens vroeg Filippus of de kamerheer de tekst die hij las begreep. De kamerheer vroeg om uitleg en Filippus vertelde wat de tekst betekende en, aan de hand van de tekst uit Jesaja, verkondigde hij het evangelie van God. De kamerheer kwam tot geloof en vervolgens lezen wij:

‘En terwijl zij onderweg waren, kwamen zij bij een water. En de kamerheer zei: Kijk, daar is water; wat verhindert mij gedoopt te worden? En Filippus zei: Als u met heel uw hart gelooft, is het geoorloofd. En hij antwoordde en zei: Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is. En hij liet de wagen stilsthouden, en zij daalden beiden af in het water, zowel Filippus als de kamerheer, en hij doopte hem. En toen zij uit het water opgekomen waren, nam de Geest van de Heere Filippus weg; en de kamerheer zag hem niet meer, want hij vervolgde zijn weg met blijdschap. Maar Filippus werd aangetroffen in Asdod; en terwijl hij het land doorging, verkondigde hij het Evangelie in alle steden, totdat hij in Caesarea kwam.’ (Handelingen 8:36-40)

Nadat Filippus de kamerheer had gedoopt was hij klaar met zijn taak. De Heilige Geest had hem op een andere plek nodig om het evangelie te verkondigen. De afstand tussen het water en Asdod is ongeveer 32 kilometer. Dit was niet een geestelijke maar een lichamelijke verplaatsing van Filippus, want de kamerheer zag hem niet en de mensen uit Asdod zagen hem wel. Filippus was een man die dicht bij God leefde en luisterde naar de stem van de Heilige Geest. Hij heeft op veel plekken Gods evangelie verkondigd en dit kon hij alleen doen doordat hij was afgestemd op de Heilige Geest. De reden waarom hij werd opgenomen heeft te maken met het verkondigen van het evangelie. Blijkbaar wilde de Heilige Geest vaart maken om Asdod te bereiken, waardoor Hij het te lang vond duren als Filippus zou lopen. Filippus is het bewijs dat een verplaatsing van de mens in ruimte en tijd mogelijk is.

Hoe zou de kamerheer gereageerd hebben nadat Filippus werd opgenomen? Eerst was hij met hem in gesprek en plotseling

was hij alleen. Hoe zullen de mensen die tijdens de opname van de gemeente achterblijven reageren als plotseling miljoenen mensen zijn verdwenen? Ik ben bang dat het chaos wordt en iedereen in paniek is. Toch zullen sommige christenen met de ongelovigen over de opname gesproken hebben en zal het belletje bij sommigen rinkelen. Zij missen de opname, maar kunnen, door Gods genade, nog behouden worden door te geloven in Jezus Christus.

In het boek Handelingen wordt het woord ‘nam ... weg’ gebruikt. In het Grieks gebruikte de schrijver Lukas het woord ‘hērasen’ dat een vervoeging is van het werkwoord ‘harpazō’. Dit woord zijn wij tegengekomen in hoofdstuk 2 en betekent roven, grijpen of snel wegnemen. Zoals Filippus door de Heilige Geest werd weggenomen worden wij weggenomen van de aarde.

Samenvattend:

- Filippus werd door de Heilige Geest geleid om het evangelie te verkondigen.
- Filippus werd door de Heilige Geest opgenomen en ongeveer 32 kilometer verder teruggeplaatst.
- Filippus had op dat moment geen verheerlijkt lichaam. De gemeente heeft dit wel tijdens de opname.
- De kamerheer bleef alleen achter.

5 Paulus: naar het paradijs en terug

De volgende persoon die werd opgenomen is de apostel Paulus. Paulus was een grote evangelist voor de landen buiten Israël en heeft veel van de nieuwtestamentische boeken geschreven. Hij weet niet of hij een lichamelijke of geestelijke opname heeft meegemaakt. Zoals Paulus werd opgenomen in de hemel, wordt de gemeente van Christus opgenomen in de hemel. Zijn ervaring heeft hij geschreven aan de gemeente van Korinthe.

‘Ik ken een mens in Christus, veertien jaar is het geleden – of het in het lichaam gebeurde, weet ik niet; of buiten het lichaam, weet ik niet; God weet het – dat zo iemand tot in de derde hemel werd

opgenomen. En ik weet van deze mens – of het in het lichaam of buiten het lichaam gebeurde, weet ik niet; God weet het – dat hij werd opgenomen in het paradijs en onuitsprekelijke woorden heeft gehoord, die het een mens niet is geoorloofd uit te spreken. (...) En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, (...)' (2 Korinthe 12:2-7)

In eerste instantie lijkt het dat Paulus over iemand anders schreef. Toch kunnen wij ervan uitgaan dat dit Paulus was overkomen omdat hij in de laatste zin sprak over zijn eigen openbaringen. Paulus wilde voorkomen dat mensen hem gingen roemen om zijn bijzondere openbaringen en ervaringen, zoals anderen in zijn tijd deden. Paulus had veel openbaringen gekregen en de kans is groot dat veel van zijn openbaringen niet in de Bijbel staan opgeschreven.

De openbaring in de Korinthebrief laat zien dat mensen (geestelijk of lichamelijk) in de hemel van God kunnen komen. Paulus werd tot in de derde hemel opgenomen. De eerste hemel is het luchtruim met de vogels, de tweede hemel is het heelal met de sterren en planeten en de derde hemel is de verblijfplaats van God. Henoeh, Elia en de Here Jezus werden ook opgenomen in de hemel. In de hemel is een aparte plaats die het paradijs wordt genoemd. Hier bevinden de overledenen die in Christus zijn. Paulus zegt dat hij in het paradijs was en onuitsprekelijke woorden heeft gehoord. Het paradijs is een vredige plek waar de overledenen aan het wachten zijn op de opname van de gemeente. Het is niet een vage droomtoestand, maar een plek waar de dingen bewust worden meegeemaakt. Volgens de openbaring van Paulus wordt er gesproken met onuitsprekelijke woorden, zo bijzonder dat het niet valt te vertellen in het Nederlands of Grieks. Hij mag het 'geluid' niet kopiëren, omdat het op aarde toch niet wordt gesnapt. In de hemel wordt een bijzondere taal gesproken en wat daar misschien een beetje op lijkt is de tongentaal van de gelovigen op aarde. Toen de Here Jezus aan het kruis hing, hingen er twee misdadigers naast Hem. Eén misdadiger kwam aan het kruis tot bekering en vroeg aan de Here Jezus of Hij aan hem wilde denken als Hij in Zijn koninkrijk is gekomen. De Here Jezus antwoordde het volgende:

‘En Jezus zei tegen hem: Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn.’ (Lukas 23:43)

Dit houdt in dat de Here Jezus in het paradijs aanwezig is. Hoe het paradijs er precies uitziet en wat daar gedaan wordt weten wij niet. Dat het een mooie en vredige plek is staat vast. Paulus werd tijdelijk naar deze plek opgenomen. Het Griekse woord voor ‘opgenomen’ is ‘harpazō’ en in de openbaring van Paulus wordt dit woord twee keer gebruikt. Paulus werd weggerukt tot in de derde hemel en in het paradijs en de gemeente wordt weggerukt tot in de derde hemel in het Vaderhuis van God (Johannes 14:1-3). De leer van de opname is niet bedoeld om ons angstig te maken maar om ons te laten weten dat er een dag komt dat wij voor altijd bij de Here Jezus zullen zijn. Het is bedoeld om ons moed in te spreken en om ons te troosten als wij op de aarde pijn en verdriet meemaken. Nadat Paulus deze openbaring had gekregen keerde hij terug op de aarde en heeft hij veel mensen met het evangelie van God bereikt.

Samenvattend:

- Paulus werd opgenomen in de derde hemel (het paradijs).
- Paulus zag en hoorde onuitsprekelijke zaken.
- Paulus wist niet of het een lichamelijke of geestelijke opname was.
- Paulus keerde hierna terug op de aarde.

6 De twee getuigen: klimmen naar boven

De volgende opname moet nog gebeuren. Nadat de gemeente is opgenomen stuurt God twee getuigen naar de aarde en zij leven tijdens de grote verdrukking.

‘En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen, in rouwkleeding gekleed, twaalfhonderdzig dagen lang profeteren. Zij zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars, die voor de God van de aarde staan. En als iemand hun schade wil toebrengen, komt er vuur uit hun mond en dat verslindt hun vijanden. En als iemand

hun schade wil toebrengen, moet hij op dezelfde manier gedood worden. Zij hebben macht de hemel te sluiten, zodat er geen regen zal vallen in de dagen dat zij profeteren. En zij hebben macht over de wateren om die in bloed te veranderen, en de aarde te treffen met allerlei plagen, zo vaak zij dat willen.’ (Openbaring 11:3-6)

De getuigen profeteren 3,5 jaar lang in Jeruzalem en hebben buitengewone macht en kracht van God gekregen. De vijanden worden verslonden door vuur en de getuigen hebben macht om de aarde te treffen met verschillende plagen. 3,5 jaar lang worden zij door God beschermd en kan niemand hen overwinnen. Tijdens de grote verdrukking blijft God genadig en roept Hij op tot bekering. De getuigen zijn de twee olijfbomen en de twee kandelaars. Uit de olijfboom wordt olie gehaald, dat een symbool is van de Heilige Geest. De twee kandelaars geven licht en dat is een beeld van Jezus die licht in de wereld brengt. De twee getuigen zijn vol van de Heilige Geest en brengen het licht in de wereld. Zij vertellen en profeteren over de Here Jezus (Zacharia 4). Toch zullen velen niet naar hen luisteren, blijven zij in hun zonden en erkennen zij niet de Here Jezus. Ook vandaag mogen de volgelingen van Jezus Zijn licht in de wereld brengen door over Hem te getuigen.

‘En wanneer zij hun getuigenis volbracht hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, oorlog met hen voeren en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die in geestelijke zin genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd. En de mensen uit de volken, stammen, talen en naties zullen hun dode lichamen drieënhalve dag zien, en zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in het graf gelegd worden. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden, en zullen feest gaan vieren en elkaar geschenken sturen, omdat deze twee profeten hen die op de aarde wonen, zo gekweld hadden.’ (Openbaring 11:7-10)

Nadat hun getuigenis is volbracht bindt de machthebber op aarde de strijd met hen aan en overwint hen. Hun dode lichamen blijven

op de straat liggen en de mensen kijken met plezier naar hen. Als trofeeën blijven zij liggen en de mensen besluiten dat de lichamen niet in een graf terecht komen. Er is feest op aarde omdat de getuigen gedood zijn en de mensen sturen elkaar geschenken omdat de twee getuigen hen gekweld hebben. In de eerste plaats is het voor de goddelozen een kwelling om over de Here Jezus te horen. Je mag het over iedereen hebben, maar als de naam Jezus wordt genoemd vinden zij het niet fijn. In de tweede plaats zorgen de getuigen ervoor dat 3,5 jaar lang geen regen op aarde valt en verschillende plagen over de aarde komen. Eindelijk, denken zij, zijn deze kwellingen voorbij.

‘En na die drieënhalve dag kwam er een levensgeest uit God in hen en zij gingen op hun voeten staan. En grote vrees overviel hen die hen zagen. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tegen hen zeggen: Kom hier omhoog. En zij gingen omhoog naar de hemel, in de wolk, en hun vijanden keken hen na. En op datzelfde uur vond er een grote aardbeving plaats, en het tiende deel van de stad stortte in. En bij die aardbeving werden zeventuizend met name bekende personen gedood. En de overigen werden zeer bevreesd, en gaven eer aan de God van de hemel.’ (Openbaring 11:11-13)

Drie dagen liggen de twee getuigen dood op de grond en wordt door de mensen feest gevierd. Plotseling komt er leven in hen en gaan zij op hun voeten staan. Als trofeeën worden zij niet begraven, iedereen wil zien dat deze twee mannen geen macht meer hebben en zijn verslagen door de machthebber op aarde. Opeens zien zij dat ze opstaan en ze worden hierdoor erg bang. God wekt de getuigen op uit de dood, zoals Hij ook doet met de ontslapenen tijdens de opname van de gemeente. Daarna horen de mensen een stem uit de hemel die zegt: *‘Kom hier omhoog’*. Zoals de gemeente door de Here Jezus wordt geroepen om Hem tegemoet te gaan in de lucht, worden deze twee getuigen door Hem geroepen om naar de hemel te gaan. Zoals de Here Jezus opsteeg in de lucht, stijgen deze twee getuigen op en de mensen zien het gebeuren. Dit is een groot getuigenis voor de mensen die op aarde leven. Nadat de gemeente van

Christus is opgenomen weten zij niet waar de gemeente heen is gegaan. Waarschijnlijk verkondigen de media leugens en verzinnen zij een verhaal. Nu ziet iedereen dat God de getuigen roept en dat zij daarna opstijgen in de lucht. Na dit gebeuren komt een oordeel over de stad Jeruzalem en wordt het getroffen door een grote aardbeving.

Samenvattend:

- De getuigen profeteren 3,5 jaar in Jeruzalem en hebben buitengewone macht van God gekregen.
- De getuigen worden door de machthebber op aarde gedood.
- De getuigen staan na drie dagen op uit de dood.
- De getuigen stijgen op in de lucht.

7 Het mannelijk kind: ontsnapping

De volgende opname in de Bijbel is de opname van het mannelijk kind in het boek Openbaring. Openbaring is een lastig boek om te lezen. Johannes zag dingen gebeuren die hij nog nooit had gezien en voor hem nog ver in de toekomst zijn weggelegd. Hoe moet iemand uit het jaar 50-100 na Christus bijvoorbeeld een helikopter, vliegtuigen of tanks omschrijven? Johannes schreef in hoofdstuk 12 over een teken aan de hemel met drie belangrijke personages: de vrouw, het kind en de draak.

‘1 En er verscheen een groot teken in de hemel: een vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van twaalf sterren. 2 En zij was zwanger en schreeuwde het uit in barensnood en in haar pijn om te baren. 3 En er verscheen een ander teken in de hemel. En zie: een grote vuurrode draak met zeven koppen en tien hoorns. En op zijn koppen zeven diademen. 4 En zijn staart veegde het derde deel van de sterren van de hemel en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar Kind te verslinden, zodra zij Het gebaard zou hebben. 5 En zij baarde een Zoon, een mannelijk Kind, dat alle heidenvolken zal hoeden met een ijzeren staf. En haar Kind

werd weggerukt naar God en naar Zijn troon. 6 En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzestig dagen.’ (Openbaring 12)

Laten wij beginnen met vers 1, dat spreekt over een groot teken in de hemel. Johannes zag een vrouw met kenmerken van het volk van Israël. Jozef, de zoon van Jakob, zag een droom waarbij de zon (Israël), de maan en elf sterren (de stammen van Israël) voor hem neerbogen. Jozef was de twaalfde stam en daardoor de twaalfde ster. De vrouw spreekt over Israël. Vers 2 zegt dat Israël zwanger is en het uitschreeuwt van de pijn. Dit is een omschrijving die vaker over Israël (ook genoemd: dochter van Sion) werd gezegd.

‘Nu, waarom slaat u zo'n luid alarm? Is er geen Koning onder u? Is uw Raadsman omgekomen, dat smart u aangegrepen heeft als van een barende vrouw? Krimp ineen en schreeuw het uit, dochter van Sion, als een barende vrouw, want nu moet u de stad uit en in het open veld wonen. U zult tot in Babel komen. Daar zult u gered worden, daar zal de HEERE u verlossen uit de hand van uw vijanden.’ (Micha 4:9-10)

Bovenstaande tekst spreekt over de Babylonische ballingschap en ligt in het verleden. God vergeleek Israël als de dochter van Sion die aan het baren is. Dit betekent dat Israël onheil stond te verwachten. Eén hoofdstuk verder spreekt Micha over de verdere toekomst van Israël. Ook hier wordt iemand gebaard.

‘En u, Bethlehem-Efratha, al bent u klein om te zijn onder de duizenden van Juda, uit u zal Mij voortkomen Die een Heerser zal zijn in Israël. Zijn oorsprongen zijn van oudsher, van eeuwige dagen af.’ (Micha 5:1)

Micha 5:1 spreekt over de geboorte van de Here Jezus in Bethlehem. Herodes wilde graag weten waar de Messias geboren zou worden, zodat hij Hem kon vermoorden. De Schriftgeleerden

zeiden tegen hem dat de Messias in Bethlehem geboren wordt en zij haalden deze tekst aan (Mattheüs 2:6). Deze profetie heeft plaatsgevonden.

‘Daarom zal Hij hen overgeven tot de tijd dat zij die baren zal, gebaard heeft.’ (Micha 5:2a)

Vervolgens zal de Heerser van oudsher, de Here Jezus, hen overgeven. De Israëlieten geloofden niet dat de Here Jezus hun Messias was en daardoor werden zij uit het land gehaald en werden zij verstrooid onder de volken. Dit gebeurt tot het moment dat degene die baren zal gebaard heeft. Ik geloof dat deze tekst spreekt over de vrouw die baart in Openbaring 12. Totdat zij gebaard heeft zijn de ogen van de meeste Israëlieten gesloten en leven zij onder alle volken van de aarde. Vandaag zien wij dat de Joden langzaam terugkeren naar Israël, ook al zijn veel Joden nog onder de volken en erkennen zij niet Jezus als hun Messias. Op het moment dat de vrouw gebaard heeft, komt daar een ommekeer in, waar Micha over schreef.

‘Dan zal de rest van Zijn broeders zich bekeren, met de Israëlieten.’ (Micha 5:2b)

Als de vrouw uit Openbaring heeft gebaard, zal de broeders van de Here Jezus, het volk Israël, zich bekeren en zij zullen terugkeren tot de werkelijke zonen van Israël, de Joden die geloven in de Here Jezus. De Israëlieten komen tot geloof in Hem, waar Paulus over sprak.

‘Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.’ (Romeinen 11:25-26)

Vandaag is er verharding over Israël, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan (opname van de gemeente). Als de heidenen zijn binnegaan, zal heel Israël zalig worden, waar Micha en de Romeinenbrief over spreken. Ik geloof dat het kind dat gebaard wordt de gemeente van Christus is.

In vers 3 komt een nieuw personage tevoorschijn, de draak met de zeven koppen. Volgens vers 9 is deze draak de duivel. Vers 4 en 5 vertelt dat Israël het kind heeft gebaard en dat de duivel probeert dit kind te verslinden. Het kind is de gemeente van Christus. Vlak voordat de duivel wordt losgelaten om de mensen te misleiden en te verslinden, wordt de gemeente van Christus opgenomen in de lucht, naar de troon van God. De gemeente hoeft niet de grote verdrukking mee te maken, maar wordt beschermd door God en de duivel kan niet bij de gemeente komen. Het woord ‘weggerukt’ is in het Grieks ‘harpazō’ en zijn wij tegengekomen bij de studie over de opname van de gemeente. Wij worden niet op aarde verslonden door de duivel, maar worden vlak voor dit moment opgenomen in de hemel. Nu kunnen vers 5 vier vragen oproepen. Laten wij deze vragen bekijken.

Vraag 1: Wordt de gemeente van Christus uit Israël geboren?

Als wij het boek Handelingen lezen zien wij dat de eerste christenen Joden waren. Uit het Joodse volk is de gemeente ontstaan en door Paulus zijn de heidenvolken bekend geworden met de Christelijke leer. De gemeente is ‘geboren’ uit het volk van Israël. Ten tweede vertelt Paulus dat iedereen die gelooft (de christenen) geestelijk geboren zijn uit Abraham. Abraham is de stamvader van het volk Israël en uit hem zal veel nageslacht komen.

‘Zoals Abraham God geloofde en het hem tot gerechtigheid werd gerekend. Begrijp dan toch dat zij die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.’ (Galaten 3:6-7)

‘opdat hij (Abraham) een vader zou zijn van allen die geloven.’ (Romeinen 4:11)

De gelovigen zijn de geestelijke kinderen van Abraham en Abraham is de geestelijke vader van de gelovigen. Ten derde wordt Sara, de vrouw van Abraham, vergeleken met het hemels Jeruzalem. Sara en het hemels Jeruzalem worden vergeleken met de moeder van degenen die geloven. Wij zijn de kinderen van de belofte geworden, zoals Isaak een kind van de belofte (Sara) was. Wij zijn kinderen van de vrije vrouw Sara geworden door ons geloof.

‘Want er staat geschreven dat Abraham twee zonen had, een van de slavin, en een van de vrije. (...) Deze dingen hebben een zinnebeeldige betekenis; (...) het Jeruzalem dat boven is, is vrij, en dat is de moeder van ons allen. (...) Wij nu, broeders, zijn kinderen van de belofte, net zoals Izak. (...) Daarom, broeders, wij zijn geen kinderen van de slavin, maar van de vrije.’ (Galaten 4:21-31)

Vraag 2: Wie zal de heidenvolken hoeden met een ijzeren staf?

Om het kind aan te duiden wordt in vers 5 gesproken over het hoeden van de heidenvolken met een ijzeren staf. In het boek Openbaring wordt drie keer over deze gebeurtenis gesproken. Laten wij de andere twee teksten uit Openbaring lezen.

‘En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos. En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God.’ (Openbaring 19:14-15)

In de eerste plaats is de Here Jezus Degene die de heidenvolken zal hoeden met een ijzeren staf en de legers in de hemel (de engelen en waarschijnlijk de gelovigen) zullen Hem volgen. Daarnaast zullen de gelovigen de heidenen hoeden met deze staf, dat staat in de volgende tekst in Openbaring:

‘En wie overwint en wie Mijn werken tot het einde toe in acht neemt, hem zal Ik macht geven over de heidenvolken. En hij zal hen

hoeden met een ijzeren staf – zij zullen als kruiken van een pottenbakker verbrijzeld worden – zoals ook Ik die macht van Mijn Vader heb ontvangen.’ (Openbaring 2:26-27)

De overwinnaars zullen met Christus de heidenvolken hoeden met een ijzeren staf. De overwinnaars zijn alle volgelingen van Jezus die volharden tot het einde en de werken van Christus tot het einde toe in acht nemen.

Vraag 3: Waarom is de vrouw vlak voor de grote verdrukking klaar met baren?

Vraag 1 werd beantwoord met het feit dat de gemeente geestelijk geboren is uit Israël. Waarom wordt gezegd dat de vrouw vlak voor de grote verdrukking haar kind heeft gebarnd? Laten wij kijken wat vlak voor de opname gebeurt.

‘in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet zich met onvergankelijkheid bekleden en dit sterfelijke moet zich met onsterfelijkheid bekleden.’ (1 Korinthe 15:51-52)

Een milliseconde voor de opname van de gemeente worden de doden opgewekt en ontvangen alle volgelingen van Jezus nieuwe lichamen. Wij worden ‘opnieuw geboren in een lichaam’. Tijdens de bekering wordt de geest opnieuw geboren. Tijdens de opname van de gemeente ontvangt deze geest een nieuw lichaam. Daarnaast is het lichaam van Christus pas voltooid als iedereen die ‘moet’ bekeren bekeerd is. Het lichaam van Christus (1 Korinthe 12:12-27) bevat alle gelovigen en is klaar als alle gelovigen zijn toegevoegd aan dit lichaam. Daarna wordt dit lichaam ‘geboren’ en wordt het samengevoegd met het hoofd van het lichaam, de Here Jezus. Dit gebeurt tijdens de opname van de gemeente.

Vraag 4: Gaat de gemeente van Christus naar de troon van God?

De gemeente van Christus wordt weggevoerd naar de troon van God. Dat niet alleen, zij zullen met de Here Jezus op de troon zitten.

‘Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.’ (Openbaring 3:21)

Tot slot behandelen wij vers 6. Vers 6 spreekt over Israël die voor de duivel wegvlucht naar de woestijn (of een eenzame plek). In de woestijn zal God voor de Israëlieten zorgen en hen beschermen voor de duivel, twaalfhonderd zestig dagen lang. Twaalfhonderd zestig dagen zijn 3,5 jaar en komen overeen met de moeilijkste tijd van de grote verdrukking. De woestijn is niet een vreemde plek voor het volk Israël, want zij hebben na de exodus 40 jaar in de woestijn doorgebracht en God zorgde bovennatuurlijk voor hen. Er kwam eten uit de hemel en water uit een rots. Tijdens de grote verdrukking zorgt God weer voor hen. God roept de Israëlieten op om te vluchten, zodat Hij hen kan beschermen.

‘Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarover gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten! – laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen. (...) Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.’ (Mattheüs 24:15-21)

Wanneer komt deze gruwel van de verwoesting op de heilige plaats? Dat is drie jaar en zeven maanden voor de wederkomst van Christus (Daniël 12:11). Dan worden de Israëlieten opgeroepen om te vluchten naar de bergen, waar God voor hen zal zorgen.

Samenvattend:

- De vrouw is Israël.
- Het mannelijk kind is de gemeente van Christus.

- De draak is de duivel.
- De gemeente van Christus wordt voor de verdrukking weggerukt naar de troon van God.
- Israël wordt in de woestijn beschermd en verzorgd door God.

Samenvatting

De bijbel spreekt over de opname van de gelovigen. Henoeh, Elia, Jezus, Filippus en Paulus hebben een opname meegemaakt en de twee getuigen en de gemeente worden nog opgenomen. De opname van gelovigen is geen verzinsel van mensen, maar komen wij in het oude en nieuwe testament tegen.

H4 DE GROTE VERDRUKKING

Dit hoofdstuk vormt een inleiding op het volgende hoofdstuk. Ik geloof dat de opname van de gemeente voor de grote verdrukking plaatsvindt en daarom is het belangrijk om inzicht te krijgen wat de grote verdrukking inhoudt. Waarom worden wij voor deze periode weggehaald? Er valt veel over deze periode te vertellen en wij beperken ons tot de hoofdlijnen. In hoofdstuk 5 gaan wij in op de opname van de gemeente voor de grote verdrukking. De Here Jezus zei het volgende over deze periode:

‘Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.’ (Mattheüs 24:21)

Het zal een verdrukking zijn die nog nooit heeft plaatsgevonden. Tijdens de geschiedenislessen worden verschrikkelijke periodes geleerd. Vandaag is de wereld op veel plekken kapot en dan zegt de Here Jezus *‘Want dan zal er een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld, tot nu toe, en zoals er ook nooit meer zijn zal.’* De grote verdrukking doet de geschiedenis verbleken en zal een verschrikkelijke periode vol met oorlogen, natuurrampen en narigheid zijn. Ook de volgende teksten spreken over deze tijd.

‘(...) Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. (...)’ (Daniël 12:1)

‘Want zo zegt de HEERE: Een schrikwekkende stem hebben wij gehoord, angst is er, geen vrede. Vraag toch en zie of een man baren kan? Waarom heb Ik dan iedere man gezien met zijn handen op zijn heupen als een barend vrouw, en waarom zijn alle gezichten lijkbleek weggetrokken? Wee! Want die dag is groot, er is er geen als hij. Het is een tijd van benauwdheid voor Jakob, toch zal hij daaruit verlost worden.’ (Jeremia 30:5-7)

‘Want die dagen zullen dagen van zo'n verdrukking zijn als er niet geweest is vanaf het begin van de schepping, die God geschapen heeft, tot nu toe, en er ook nooit meer zijn zal.’ (Markus 13:19)

Nadat wij lezen dat de grote verdrukking in het oude en nieuwe testament vermeld staat, staan wij stil bij de belangrijkste redenen van de grote verdrukking, welke zijn:

- Uitstoring van de toorn van God en de toorn van het Lam.
- Het oordelen van de volken.
- Het tuchtigen van het volk Israël.
- Het redden van veel mensen.

De toorn van God en de toorn van het Lam

In de periode van de grote verdrukking wordt de toorn van God uitgegoten op de aarde en haar bewoners. Toorn kan ook vertaald worden met boosheid, verontwaardiging, aanstoot, irritatie of verbolgenheid. Tijdens de grote verdrukking gaat God iets doen met Zijn toorn.

‘En ik hoorde een luide stem uit de tempel zeggen tegen de zeven engelen: Ga en giet de schalen van de toorn van God uit over de aarde.’ (Openbaring 16:1)

‘En de engel zond zijn sikkel op de aarde en oogstte de druiven van de wijnstok van de aarde, en wierp die in de grote wijnpersbak van de toorn van God.’ (Openbaring 14:19)

‘Zie, de dag van de HEERE komt, meedogenloos, met verbolgenheid en brandende toorn, om van het land een woestijn te maken en zijn zondaars eruit weg te vagen. (...) Daarom zal Ik de hemel doen sidderen, en de aarde zal lostrillen van haar plaats om de verbolgenheid van de HEERE van de legermachten, en om de dag van Zijn brandende toorn.’ (Jesaja 13:9-13)

‘En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?’ (Openbaring 6:16-17)

‘De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat de HEERE Mij gezalfd heeft om een blijde boodschap te brengen aan de zachtmoedigen. Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om voor de gevangenen vrijlating uit te roepen en voor wie gebonden zaten, opening van de gevangenis; om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HEERE en de dag van de wraak van onze God;’ (Jesaja 61:1-2)

Wij gaan de volgende vragen beantwoorden:

1. Waarom stort God Zijn toorn uit over de mensen en de aarde?
2. Hoelang duurt de periode van Gods toorn?

Waarom stort God Zijn toorn uit over de mensen en de aarde?

Aan de ene kant wordt het ons opgedragen om niet toornig en boos te zijn maar vriendelijk en vergevingsgezind. God vraagt aan ons om elkaar te vergeven en om onze boosheid aan de kant te schuiven. Dit houdt ook in dat wij geen verkeerde dingen doen door onze boosheid, zoals het schreeuwen naar elkaar of het vloeken en schelden.

‘Laat alle bitterheid, woede, toorn, geschreeuw en laster van u weggenomen worden, met alle slechtheid, maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft.’ (Efeze 4:31-32)

‘Maar nu, legt ook u dit alles af, namelijk toorn, woede, slechtheid, laster, en schandelijke taal uit uw mond.’ (Kolossenzen 3:8)

Aan de andere kant lezen wij over Gods toorn en dat Zijn toorn uitgegoten wordt op de aardbewoners tijdens de grote verdrukking. Hoe is dit mogelijk?

In eerste instantie wijkt Gods toorn af van de toorn van de mens. Gods toorn is altijd heilig en gerechtvaardigd, terwijl dit niet het geval is bij de toorn van de mens. Daarnaast roept God ons op om niet toornig te zijn, omdat aan Hem de wraak toekomt en Hij zal de dingen voor ons vergelden (Romeinen 12:19). Wij hoeven mensen op aarde niet te wreken, aangezien dat de taak van God is. Tot slot is Gods toorn nodig om een rechtvaardig oordeel te vellen over de aarde en haar bewoners.

‘Het is immers rechtvaardig van God verdrukking te vergelden aan hen die u verdrukken, en aan u die verdrukt wordt, samen met ons verlichting te geven bij de openbaring van de Heere Jezus vanuit de hemel met de engelen van Zijn kracht, wanneer Hij met vlam-mend vuur wraak oefent over hen die God niet kennen, en over hen die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn.’ (2 Thessalonicenzen 1:6-8)

God komt het toe om degenen die nu anderen verdrukken zelf te verdrukken. Gaat dit niet in tegenspraak met de liefde van God? Absoluut niet, aangezien God alleen wraak uitoefent op degenen die het evangelie van de Here Jezus ongehoorzaam zijn geweest. Voor iedereen op aarde is vergeving mogelijk, alleen als iemand geen vergeving wil ontvangen en niet wil geloven in Jezus Christus, blijft hij onder de toorn van God.

‘Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem.’ (Johannes 3:36)

Gods toorn, dat de grote verdrukking en de oordeelsdag van God inhoudt, blijft rusten op de mensen die ongehoorzaam zijn. Waarom is God dan op hen toornig? Wat hebben zij verkeerd gedaan?

‘Want de toorn van God wordt geopenbaard vanuit de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van de mensen, die de waarheid in ongerechtigheid onderdrukken, omdat wat van God gekend kan worden, hun bekend is. God Zelf heeft het hun immers geopenbaard.’ (Romeinen 1:18-19)

‘Hun echter die twistziek zijn en ongehoorzaam aan de waarheid, maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid, zal gramschap en toorn vergolden worden. Verdrukking en benauwdheid zullen komen over de ziel van ieder mens die het kwade teweegbrengt, eerst over de Jood, en ook over de Griek,’ (Romeinen 2:8-9)

‘Maar ontucht en alle onreinheid of hebzucht, laten die onder u beslist niet genoemd worden, zoals het heiligen past, en evenmin oneerbaarheid, dwaze praat en lichtzinnige taal, die onbehoorlijk zijn; maar veelmeer past dankzegging. Want dit weet u, dat geen enkele ontuchtpleger, onreine of hebzuchtige, die een afgodendienaar is, een erfdeel heeft in het Koninkrijk van Christus en van God. Laat niemand u misleiden met inhoudsloze woorden, want om deze dingen komt de toorn van God over de kinderen van de ongehoorzaamheid.’ (Efeze 5:3-6)

Gods toorn geldt voor hen die ongehoorzaam zijn aan de waarheid, oftewel ongehoorzaam zijn aan Jezus Christus. Als wij Jezus niet gehoorzamen zien wij dit aan de vruchten die wij voortbrengen, zoals ontucht, onreinheid en hebzucht maar denk bijvoorbeeld ook aan woede-uitbarstingen en geschreeuw. Niemand ontkomt aan de toorn van God maar gelukkig is de Here Jezus aan het kruis gegaan om verzoening te brengen voor iedereen die Hem gehoorzaam wil zijn. Er is één vluchtroute mogelijk en dat is de Here Jezus.

Hoelang duurt de periode van Gods toorn?

Wij gaan eerst een andere vraag beantwoorden en dat is: ‘Hoelang duurt de grote verdrukking?’ Op deze vraag geven twee verschillende visies een antwoord, namelijk de visie van zeven jaar en de visie van 3,5 jaar. Ik wil graag de Bijbel laten spreken en daarna

mijn persoonlijke conclusie geven. Daarom volgen eerst de Bijbelteksten met tijdsindicatoren. De Bijbelteksten zijn lastig te lezen, aangezien deze teksten gebeurtenissen laten zien die tijdens de grote verdrukking plaatsvinden. Voor de strekking van dit boek gaan wij niet op deze gebeurtenissen in, het gaat alleen om de tijdsindicatoren.

‘(...) En zij zullen de heilige stad vertrappen, tweeënveertig maanden lang. En Ik zal Mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen, in rouwkleiding gekleed, twaalfhonderdzesstig dagen lang profeteren.’ (Openbaring 11:2-3)

‘En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzesstig dagen.’ (Openbaring 12:6)

‘En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht van de slang.’ (Openbaring 12:14)

‘En het werd een mond gegeven om grote woorden en godslasteringen te spreken, en het werd macht gegeven om dit tweeënveertig maanden lang te doen.’ (Openbaring 13:5)

‘Woorden tegen de Allerhoogste zal hij spreken, de heiligen van de Allerhoogste zal hij te gronde richten. Hij zal erop uit zijn bepaalde tijden en de wet te veranderen, en zij zullen in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd.’ (Daniël 7:25)

‘(...) Na een vastgestelde tijd, vastgestelde tijden en een helft, wanneer Hij er een einde aan gemaakt zal hebben om de macht van het heilige volk stuk te slaan, zal er aan al deze dingen een einde komen. (...) Van de tijd af dat het steeds terugkerende offer weggenomen zal worden en de verwoestende gruwel opgesteld zal zijn, zijn het duizend tweehonderdnegentig dagen. Welzalig is hij die

blijft verwachten en duizend driehonderdvijfendertig dagen bereikt. (Daniël 12:7-12)

In het boek Daniël wordt een andere tijdseenheid genoemd. Terwijl Daniël bad tot God kreeg hij een boodschap van de engel Gabriël. Gabriël vertelde dat zeventig weken zijn vastgesteld voor het volk van Israël en de stad Jeruzalem. Van deze zeventig weken zijn vandaag 69 weken verstreken en alleen de laatste week moet nog plaatsvinden. Zeer waarschijnlijk duurt één week zeven jaar, waardoor deze zeventig weken 490 jaar duren. Dit heeft te maken met de sabbatsjaren in Israël (Leviticus 25:8-10), waarbij één sabbatsjaar (SV zegt sabbatsweek) zeven jaar duurt. 69 weken zijn vervuld en tussen de 69 weken en de laatste week is op de pauzeknop gedrukt. Het is wachten totdat God op de speelknop drukt, waardoor de laatste week wordt hervat. Over deze laatste week wordt het volgende gezegd:

‘Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.’ (Daniël 9:27)

Aan de hand van de bovenstaande teksten komen wij op twee tijdsperiodes uit. De eerste tijdsperiode is 3,5 jaar (of 42 maanden, 1260 dagen, 1290 dagen en een tijd en tijden en een halve tijd) en de tweede tijdsperiode is een jaarweek van zeven jaar. De eerste tijdsperiode start op het moment dat Israël (de vrouw) vlucht naar de woestijn, de antichrist godslasterlijke dingen mag zeggen en de duivel wordt geworpen op de aarde (Openbaring 12:9). Dertig dagen daarvoor zal een verwoestende gruwel opgesteld zijn en zal de offerdiensten in de toekomstige tempel van Jeruzalem onderbroken worden. De tweede tijdsperiode start op het moment dat de antichrist een verbond versterkt met velen, welke zeven jaar voor de wederkomst van Christus plaatsvindt (en na de opname van de gemeente).

De grote verdrukking begint op het moment dat de antichrist een verbond versterkt met velen. De antichrist is het tegenovergestelde en imitator van Jezus Christus. Terwijl Jezus naar de aarde kwam om de wil van God te doen, komt de antichrist op aarde om de wil van de satan te doen. De antichrist zal wonderen en tekenen op aarde doen om de wereld te misleiden en regeert over een groot deel van de aarde tijdens de grote verdrukking (Openbaring 13:7 & 13:13-14).

Aan de hand van deze tijdlijn zien wij dat er een ‘matige’ verdrukking is van schijnvrede van 3,5 jaar en een erge verdrukking van 3,5 jaar. De eerste 3,5 jaar lijkt de antichrist goede bedoelingen te hebben met het volk van Israël, maar schijn bedriegt. In de laatste 3,5 jaar wil de antichrist het volk juist verwoesten. Wanneer begint dan precies de toorn van God? Dat is het moment dat God (De Here Jezus) oordelen gaat vellen over de aarde en haar bewoners. In het boek Openbaring wordt een boekrol getoond en wordt gevraagd ‘*Wie is het waardig de boekrol te openen en de zegels te verbreken?*’ (Openbaring 5:2) Dit is alleen de Here Jezus, het Lam van God. De boekrol heeft zeven zegels en bij het verbreken van iedere zegel gebeurt er iets op aarde. Sterker nog, de dingen die op aarde gebeuren worden aangestuurd in de hemel (Openbaring 6). In de volgende Bijbeltekst wordt de eerste zegel verbroken.

‘En ik zag hoe het Lam het eerste van de zegels opende en ik hoorde een van de vier dieren met een stem als van een donderslag zeggen: Kom en zie! En ik zag en zie, een wit paard, en Hij Die erop zat, had een boog. En Hem was een kroon gegeven en Hij trok uit, overwinnend en om te overwinnen.’ (Openbaring 6:1-2)

Dit is de enige zegel die op het eerste oog geen onheil laat zien. Het gaat over iemand die uittrok ‘*overwinnend en om te overwinnen.*’ Maar schijn bedriegt. De HSV-vertaling heeft ten onrechte hoofdletters gebruikt om deze persoon aan te duiden, want deze tekst spreekt niet over de Here Jezus of God, maar over de antichrist. Daniël 9:27 sprak over de antichrist en zei dat hij een verbond zal

versterken met velen. Oftewel de antichrist is op dat moment ‘overwinnend en om te overwinnen’. Daniël 9:27 begint aan het begin van de zeven jaar en daardoor begint Openbaring 6:1-2 ook aan het begin van de zeven jaar. Oftewel, de Here Jezus Zijn eerste oordeel (Zijn eerste toorn) is het sturen van de antichrist naar de aarde, wat inhoudt dat Gods toorn zeven jaar duurt en niet korter.

Het oordelen van de volken

Als er rampspoed gebeurt en mensen veel verdriet ervaren vragen zij ‘waarom grijpt God niet in?’ Dit komt doordat God nog steeds genadig en geduldig is. God wil dat geen mens verloren gaat en daardoor wacht hij met ingrijpen en velt Hij nog geen oordeel. Als God vandaag zou ingrijpen en iedereen rechtvaardig oordeelt, houdt niemand op aarde stand. Gelukkig mogen wij op de Here Jezus vertrouwen.

‘Maar de hemelen die er nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd en worden voor het vuur bewaard tot de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen. Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen.’ (2 Petrus 3:7-9)

Tijdens de grote verdrukking oordeelt God de aarde. Ik spreek niet over het eindoordeel van God die na het duizendjarig vrederijk komt, maar over de periode van de grote verdrukking. In het boek Openbaring lezen wij dat de stad Babylon tijdens de verdrukking een oordeel van God heeft ontvangen. Ook de aarde en haar bewoners ontkomen niet aan de oordelen van God.

‘Zij blijven van verre staan uit vrees voor haar pijniging en zeggen: Wee, wee de grote stad Babylon, de sterke stad, want in één uur is uw oordeel gekomen.’ (Openbaring 18:10)

‘En ik hoorde een luide stem uit de tempel zeggen tegen de zeven engelen: Ga en giet de schalen van de toorn van God uit over de aarde. (...) En ik hoorde de engel van de wateren zeggen: U bent rechtvaardig, Heere, Die is en Die was en Die zal zijn, dat U dit oordeel geveld hebt. Aangezien zij het bloed van de heiligen en van de profeten vergoten hebben, hebt U hun ook bloed te drinken gegeven, want zij verdienen het. En ik hoorde een ander bij het altaar vandaan zeggen: Ja Heere, almachtige God! Uw oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig.’ (Openbaring 16:1-7)

De engelen verkondigen dat Gods oordelen rechtvaardig en waarachtig zijn. Op een gegeven moment is Gods geduld op en velt Hij een rechtvaardig oordeel over de aarde en de zonden van de mensen.

Het tuchtigen van het volk Israël

Tijdens de grote verdrukking is de gemeente van Christus in de hemel bij God. Op aarde vinden wij een restgemeente met christenen die tijdens de grote verdrukking tot geloof zijn gekomen. Daarnaast vinden wij een ander volk van God, namelijk het volk van Israël. Israël zal nog eenmaal een verschrikkelijke periode tegemoet zien voordat zij hun Messias (Jezus Christus) erkennen. Deze periode bevat veel verdrukking en iedereen verwacht dat het volk compleet vernietigd wordt. Laten wij Bijbelteksten lezen over Israël (of Jakob) en de grote verdrukking:

‘In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, hij die uw volksgenoten bijstaat. Het zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk is geweest tot op die tijd. In die tijd zal uw volk ontkomen: ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek.’ (Daniël 12:1)

‘Dit zijn de woorden die de HEERE gesproken heeft tot Israël en tot Juda. Want zo zegt de HEERE: Een schrikwekkende stem hebben wij gehoord, angst is er, geen vrede. Vraag toch en zie of een man baren kan? Waarom heb Ik dan iedere man gezien met zijn handen op zijn heupen als een barende vrouw, en waarom zijn alle gezichten lijkbleek weggetrokken? Wee! Want die dag is groot, er is er geen als hij. Het is een tijd van benauwdheid voor Jakob, toch zal hij daaruit verlost worden.’ (Jeremia 30:4-7)

‘Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.’ (Romeinen 11:25-26)

‘Dan zullen zij de Naam van de HEERE vrezen vanwaar de zon ondergaat, en Zijn heerlijkheid van waar de zon opkomt. Als de vijand zal komen als een rivier, zal de Geest van de HEERE de banier tegen hem oprichten. En naar Sion zal een Verlosser komen voor wie zich in Jakob van overtreding bekeren, spreekt de HEERE.’ (Jesaja 59:19-20)

Israël wordt nog eenmaal in benauwdheid gebracht. De koningen van de aarde willen God en Zijn heilige volk (Israël) compleet wegvagen en voeren oorlog met het land. Uiteindelijk vechten deze koningen tegen de Here Jezus en Zijn leger in het gebied Armageddon dat zich bij Megiddo in het noorden van Israël bevindt (Openbaring 16:16). Hoe dat gaat aflopen lezen wij in het boek Openbaring, waar de Here Jezus verschijnt op een paard:

‘En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeenverzameld om oorlog te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn leger. En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, (...) Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood

met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees.’ (Openbaring 19:19-21)

Ook al wordt de grote verdrukking een benauwdheid voor het volk van Israël, toch schenkt God aan hen de overwinning. Niet doordat Israël een machtig wapenarsenaal heeft, maar doordat God voor hen zal strijden. Tijdens de grote verdrukking zal God het volk Israël tuchtigen (opvoeden) en reinigen, dat inhoudt dat de goddeloosheid verdwijnt en heel Israël zalig en gered wordt. Er blijft een klein gedeelte over die zuiver voor God staat en vanuit Israël zal de Here Jezus, na de grote verdrukking, rechtspreken over de wereld tijdens het duizendjarig vrederijk. Dat Israël wordt gereinigd van goddeloosheid is voorzegt door de profeet Zacharia:

‘Het zal gebeuren, spreekt de HEERE, dat in heel het land twee derde ervan uitgeroeid zal worden en de geest zal geven, en een derde ervan zal overblijven. Ik zal dat derde deel in het vuur brengen en het louteren, zoals men zilver loutert. Ik zal het beproeven, zoals men goud beproeft. Het zal Mijn Naam aanroepen en Ik zal het verhoren. Ik zal zeggen: Dit is Mijn volk; en zij zullen zeggen: De HEERE is mijn God.’ (Zacharia 13:8-9)

Het redden van veel mensen

Ik wil het hoofdstuk over de grote verdrukking afsluiten met een bemoediging. Waarschijnlijk vraag jij je af: ‘Hoe kan dat, ik heb alleen nog ellende en pijn gelezen over de verdrukking,’ maar toch is God zelfs in Zijn toorn een genadige God. In de eerste plaats konden wij lezen dat Israël zalig wordt. In de tweede plaats zullen velen tot geloof komen. Vaak zorgt verdrukking en pijn tot een nieuwe bezinning van het leven en komen mensen erachter dat er een God moet bestaan. Dit is ook het geval tijdens de grote verdrukking.

‘Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand. (...) En een van de ouderlingen antwoordde en zei tegen mij: Dezen, die bekleed zijn met witte gewaden, wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen? En ik zei tegen hem: U weet het, mijn heer. En hij zei tegen mij: Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam.’ (Openbaring 7:9-14)

Tijdens de grote verdrukking is er een grote menigte die de Here Jezus erkent als hun Messias. Velen beseffen door de oordelen en de toorn van God dat zij hun leven aan de Here Jezus moeten geven waarna zij voor Zijn troon mogen plaatsnemen met witte gewaden en palmtakken. Ook in de laatste jaren voor de wederkomst worden velen gered.

Samenvatting

De grote verdrukking is een verschrikkelijke periode die nog nooit heeft plaatsgevonden. Tijdens deze periode stort God Zijn toorn uit over de aarde. Gods toorn is altijd rechtvaardig en heilig en Zijn toorn duurt zeven jaar. Na deze zeven jaar vindt het duizendjarig vrederijk plaats. Tijdens de grote verdrukking wordt Israël nog één keer in benauwdheid gebracht en velen zullen deze periode niet overleven. God redt een overblijfsel en deze Joden zullen de Here Jezus erkennen als hun Messias. Naast de Joden komen vele heidenen tot geloof en zij zullen in de hemel met palmtakken in hun hand God loven en prijzen.

H5 OPNAME VOOR VERDRUKKING

In hoofdstuk 4 hebben wij de grote verdrukking bestudeerd. Als de gemeente deze tijd moet doormaken, dan ben ik bang dat weinigen deze tijd gaan overleven en zal de Here Jezus na de grote verdrukking voor een handjevol christenen terugkomen. De rest is namelijk uitgemoord door de antichrist, de machthebber op aarde. Zal God ons in de grote verdrukking sturen? Is dat de zalige hoop die wij hebben en brengt dat troost? In dit hoofdstuk behandelen wij aanwijzingen waarom de Here Jezus voor de grote verdrukking terugkomt.

De verdrukking van vandaag

Voordat wij de aanwijzingen van de opname voor de grote verdrukking bestuderen, gaan wij in deze paragraaf bekijken of christenen lijden en verdrukking meemaken.

In het boek Handelingen staat het verslag van de eerste volgelingen van Jezus. Na de Pinksterdag kwamen duizenden mensen tot geloof en zij stonden onder leiding van de apostelen. De Joodse leiders van Israël waren niet blij met de apostelen en de leer die zij verkondigden over de Here Jezus. Een aantal apostelen moesten voor de leiders van Israël verschijnen en nadat zij hen hadden verhoord, *'Gaven zij hun het bevel helemaal niet meer te spreken of te onderwijzen in de Naam van Jezus.'* (Handelingen 4:18) De apostelen bleven Jezus verkondigen en de leiders werden steeds jaloeziser op hen. Daarom *'lieten ze de apostelen gevangennemen en opsluiten.'* (handelingen 5:19, NBV) Vervolgens sloegen zij de apostelen met gesels (Handelingen 5:40). Gesels zijn zweepachtige voorwerpen met meerdere staarten en werden gebruikt voor zware lijfstraffen. De apostelen hebben lijden en verdrukking meegeemaakt en het bleef niet bij één keer. Over Stefanus lezen wij dat hij door zijn geloof is gestenigd (Handelingen 7:59), Johannes werd naar Patmos verbannen (Openbaring 1:9) en Paulus had veel lijden

en verdrukking meegemaakt. In de volgende Bijbeltekst vergeleek hij zich met schijnapostelen.

‘Zijn zij dienaars van Christus? – ik spreek als een waanzinnige – ik sta boven hen; in ingespannen arbeid veel vaker, in slagen bovenmate, in gevangenissen veel vaker, dikwijls in doodsgevaar. Van de Joden heb ik vijfmaal de veertig min één zweepslagen ontvangen. Driemaal ben ik met de roede gezeseld, eenmaal ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een heel etmaal heb ik in volle zee doorgebracht. Op reis was ik vaak in gevaar door rivieren, in gevaar door rovers, in gevaar van de kant van volksgenoten, in gevaar van de kant van heidenen, in gevaar in de stad, in gevaar in de woestijn, in gevaar op zee, in gevaar onder valse broeders, in inspanning en moeite, vaak in nachten zonder slaap, in honger en dorst, vaak in vasten, in koude en naaktheid.’ (2 Korinthe 11:23-27)

De eerste gemeente had veel lijden doorgemaakt en er zijn veel verhalen bekend van christenen die lijden en verdrukking meemaken. Zowel in het verleden als vandaag is er lijden en dit blijft doorgaan totdat Jezus Zijn voeten op aarde zet. Lijden en vervolgingen horen helaas bij het leven met Jezus.

‘In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik (Jezus) heb de wereld overwonnen.’ (Johannes 16:33)

Is er dan nog hoop voor de christenen?

‘Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden.’ (Romeinen 8:18)

Op aarde kunnen de christenen lijden en verdrukking meemaken. Als jij dit meemaakt, dan mag jij je troosten met Romeinen 8:18.

Wat er ook gebeurt, het weegt niet op tegen de heerlijkheid van het eeuwige leven met God. Op aarde leven wij tijdelijk. Na een aantal jaar komen wij te overlijden of maken wij de opname van de gemeente mee. De heerlijkheid bij God is eeuwig en dan zal er geen lijden, pijn en verdriet zijn. Er staan meer teksten in de Bijbel over lijden en verdrukking en dit laat zien dat het bij het leven hoort. Toch is er een groot verschil tussen de ‘normale’ verdrukking van vandaag en de grote verdrukking in de toekomst. De grote verdrukking is een tijd die nog nooit op aarde heeft plaatsgevonden en zich nooit meer zal herhalen (Mattheüs 24:21). Het verbleekt al het andere en het is een tijd waar de Bijbel vaak over heeft geprofeteerd. Nu behandelen wij de aanwijzingen waarom ik geloof dat de Here Jezus ons voor de zevenjarige verdrukking komt ophalen.

Aanwijzing 1: Niet bestemd tot toorn

In hoofdstuk 4 lazen wij dat de grote verdrukking een periode van Gods toorn op aarde is. De mensen worden gepijnigd door de verschrikkelijke oorlogen, armoede, hongersnoden, dodelijke ziekten, wilde dieren en natuurrampen (Openbaring 6 e.v.). Dit is niet alleen het werk van de mensen en de duivel, het is Gods toorn over de goddelozen. Staat er in de Bijbel dat de volgelingen van Jezus de toorn van God meemaken?

‘Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus,’ (1 Thessalonicenzen 5:9)

In het boek 1 Thessalonicenzen spreekt Paulus over de opname van de gemeente en roept hij de gelovigen op om waakzaam te zijn voor de opname. Vervolgens zegt Paulus dat wij niet bestemd zijn tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid. Wij zijn niet bestemd voor Gods boosheid en woede, maar worden hiervan gered doordat wij bij de Here Jezus horen. Dit geldt voor alle toorn van God. Ten eerste van de eeuwige toorn, de hel. Ten tweede van de

toorn die God uitgiet op aarde. God heeft ons hiervoor niet bestemd en wij mogen weten dat, als wij in Jezus geloven, God al onze schulden en zonden heeft vergeven. Dit heeft Hij gedaan door al onze zonden op Zijn Zoon te plaatsen. Hierdoor heeft Jezus onze zonden gedragen en heeft Hij de straf gedragen. Dankzij Jezus Zijn offer hoeven wij niet de toorn van God te dragen, de eeuwige toorn in de hel en de toorn op aarde.

‘Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, onze smarten heeft Hij gedragen. Wij hielden Hem echter voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is er voor ons genezing gekomen.’ (Jesaja 53:3-4)

Wij zijn niet bestemd tot toorn. Dit schrijft Paulus ook in het eerste hoofdstuk van de Thessalonicenzenbrief.

‘en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn.’ (1 Thessalonicenzen 1:10)

Paulus schreef eerst over het geloof van deze gemeente. Hij heeft positieve berichten ontvangen over hun geloof en hun bekering van de afgoden naar Jezus. Paulus wist dat de gemeente Jezus verwachtte uit de hemel om hen te redden van de komende toorn. De komende toorn houdt de toorn in die God op aarde uitgiet, met alle plagen, oorlogen en ziekten tot gevolg.

Daarnaast staat nergens in de Bijbel dat de gelovigen onderdeel uitmaken van de toorn van God. Nergens staat een waarschuwing of uitleg over de toorn van God over de gelovigen.

Aanwijzing 2: Voorafschaduwing oude testament

Wij zijn erachter gekomen dat de christenen niet bestemd zijn tot toorn. In deze paragraaf behandelen wij twee voorafschaduwingen

van het oude testament: Noach en Lot. Waren zij bestemd tot toorn?

Noach

Het verhaal van Noach is belangrijk om te bestuderen. De Here Jezus sprak met Zijn discipelen over Zijn komst naar de aarde en gebruikte een verwijzing naar de tijd van Noach.

‘Zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merkten, tot dat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.’ (Mattheüs 24:37-39)

In het begin van de Bijbel keek God naar de aarde en zag al de werken en gedachten van de mensen. Iedereen was slecht en deed verkeerde dingen en het was een goddeloze generatie.

‘En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens op de aarde groot was, en dat al de gedachtespinsels van zijn hart elke dag alleen maar slecht waren. Toen kreeg de HEERE er berouw over dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het bedroefde Hem in Zijn hart.’ (Genesis 6:5-6)

Het deed God pijn en veel verdriet om al de slechtheid van de mensen te zien. Omwille van de zonden van de mensen wilde God hen allemaal uitroeien. Gods toorn en oordeel kwam over de aarde. Alleen Noach leefde een rechtvaardig en goed leven en alleen hij vond genade in de ogen van God.

‘Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol met geweld. Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want alle vlees had een verdorven levenswandel op de aarde. Daarom zei God tegen Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen, want de aarde is door hen vervuld met

geweld; en zie, Ik ga hen met de aarde te gronde richten.' (Genesis 6:11-13)

God besloot de aarde te vernietigen. God keek naar de aarde en het was vol met geweld en niemand leefde goed. Hoe leeft de mens vandaag? Is hij rechtsschapen en doet hij goede dingen? De mens denkt dat het steeds beter en beter gaat. Volgens de mens mag iedereen zich gedragen zoals hij het wil en er wordt geen rekening gehouden met wat God wil. Op een gegeven moment is Gods geduld op en komt het oordeel. De mens begrijpt dit niet, hij is bezig met het leven op aarde. Hij drinkt, eet, trouwt en viert het leven. De mens beseft niet dat de aarde vervuld is met geweld en verdorvenheid. Plotseling worden de rechtvaardigen door God weggenomen en maakt de mens Gods toorn mee, zoals gebeurde in de tijd van Noach.

Noach was de enige die een rechtvaardig leven leidde. God wilde de rechtvaardige Noach niet vernietigen en maakte een plan. Noach moest een ark bouwen, zodat hij de toorn van God ontliiep. In die ark mocht hij zijn vrouw, kinderen en de vrouwen van zijn kinderen meenemen. Daarnaast zou God dieren sturen die met hem mee moesten gaan. Nadat hij de ark had gemaakt, *'zei de HEERE tegen Noach: Ga in de ark, u en heel uw gezin, want Ik heb gezien dat u te midden van uw tijdgenoten voor Mijn aangezicht rechtvaardig bent. (...) Want over nog zeven dagen zal Ik het op de aarde veertig dagen en veertig nachten laten regenen; en Ik zal al wat bestaat, wat Ik gemaakt heb, van de aardbodem verdelgen.'* (Genesis 7:1-4). Noach en zijn gezin gingen de ark in en na zeven dagen begon het te regen. Ieder levend wezen overleed, zowel de dieren als de mensen. Alleen de rechtvaardige Noach en zijn gezin overleefden de toorn van God. Uit dit verhaal leren wij het volgende:

1. Gods toorn kwam op de aarde.
2. De onrechtvaardigen bleven op de aarde achter en stierven.
3. Noach en zijn gezin gingen de ark in en werden niet getroffen door Gods toorn.

Lot

De Here Jezus verwees ook naar het verhaal van Lot. Jezus sprak met Zijn discipelen over Zijn komst en sprak over Lot.

‘zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.’ (Lukas 17:29-30)

Het volgende verhaal gaat over Lot, de neef van Abraham. Abraham werd door God geroepen om zijn land, familie en dierbaren te verlaten en naar een land te trekken die God hem wijzen zou. Abraham vertrok met zijn vrouw Sara en zijn neef Lot. God zegende Abraham en Lot en zij bezaten veel vee zodat ze niet meer bij elkaar konden blijven. Abraham en Lot overlegden over hun toekomst en zij kwamen tot de conclusie dat het beter was om uit elkaar te gaan.

‘En Abram zei tegen Lot: Laat er toch geen onenigheid zijn tussen mij en jou, en tussen mijn herders en jouw herders. Wij zijn immers mannen die broeders zijn! Licht heel het land niet voor je open? Scheid je toch van mij af: als jij naar links gaat, dan zal ik naar rechts gaan, en als jij naar rechts gaat, dan zal ik naar links gaan. En Lot sloeg de ogen op en zag dat heel de Jordaanvlakte rijk aan water was; voordat de HEERE Sodom en Gomorra te gronde gericht had, was zij in de richting van Zoar als de hof van de HEERE, als het land Egypte. Daarom koos Lot voor zichzelf heel de Jordaanvlakte en Lot trok naar het oosten; en zij werden van elkaar gescheiden. Abram woonde in het land Kanaän; en Lot woonde in de steden in de vlakte en zette zijn tenten op tot bij Sodom.’ (Genesis 13:8-12)

Lot besloot om zijn tenten bij Sodom te plaatsen. Het leek een mooie plek en de natuur was schitterend. Er was genoeg voedsel voor hem, zijn dienaren en het vee. Lot zag één ding over het hoofd.

‘De mannen van Sodom waren echter slecht en grote zondaars tegenover de HEERE.’ (Genesis 13:13)

Lot kwam in een stad met allemaal slechte en grote zondaars. Later zei God tegen Abraham dat de roep van Sodom en Gomorra heel groot is en de zonde heel zwaar (Genesis 18:20). In het boek Ezechiël staat de zonde die de stad Sodom deed.

‘Zie, dit was de ongerechtigheid van uw zuster Sodom: trots, overvloed van voedsel en zorgeloze rust had zij met haar dochters. De hand van de arme en de behoeftige ondersteunde zij echter niet. Zij verhieven zich en deden een gruweldaad voor Mijn aangezicht. Daarom deed Ik hen weg, zodra Ik het gezien had.’ (Ezechiël 16:49-50)

Terwijl Sodom rijk was en een overvloed had aan voedsel, gaven de rijken niets aan de armen en de hulpbehoevenden. Dit is slecht in de ogen van God. Daarnaast leefden de inwoners van Sodom goddeloos en wilden zij een erge vorm van hoererij bedrijven.

‘Evenzo is het met Sodom en Gomorra, en de steden eromheen, die op dezelfde wijze als zij hoererij bedreven hebben en ander vlees achterna zijn gegaan. Zij liggen daar als een waarschuwend voorbeeld, doordat zij de straf van het eeuwige vuur ondergaan.’ (Judas 1:7)

Met wie wilde Sodom hoererij bedrijven? Dat vinden wij in het boek Genesis. De stad werd bezocht door twee engelen, omdat de stad erg in zonde leefde. God wilde, door de twee engelen, te weten komen hoe erg het in Sodom was. De engelen waren vermomd als twee mannen en ontmoetten Lot. Lot bood hen aan om bij hem te overnachten, zodat zij konden uitrusten van de reis.

‘De twee engelen kwamen 's avonds in Sodom aan, terwijl Lot in de poort van Sodom zat. Toen Lot hen zag, stond hij op om hun tegemoet te gaan, en boog hij zich met zijn gezicht ter aarde. (...)

Nog voor zij (Lot en de twee engelen) zich te slapen legden, omsingelden de mannen van die stad, de mannen van Sodom, van jong tot oud, het huis; heel het volk, niemand uitgezonderd. Zij riepen naar Lot en zeiden tegen hem: Waar zijn die mannen die vannacht bij u gekomen zijn? Breng hen naar buiten, naar ons toe, zodat wij gemeenschap met hen kunnen hebben.’ (Genesis 19:1-5)

De hele stad, van jong tot oud, omsingelde het huis van Lot en vroegen aan hem om de twee mannen, waarschijnlijk wisten zij niet dat het om engelen ging, naar buiten te sturen. Ze wilden graag gemeenschap hebben met deze twee mannen. Dit zou een verschrikkelijke groepsverkrachting zijn. Daarnaast, volgens Judas 1:7, is de gemeenschap niet bedoeld voor een man met een man. Het is het verkeerde vlees. De kans is erg aanwezig dat Sodom meer goddeloosheid bedreef en meer zonden had. Petrus zei over de rechtvaardige Lot dat hij *‘leed onder de losbandige levenswandel van normloze mensen’* (2 Petrus 2:7).

De mannen van Sodom wilden gemeenschap met de twee mannen (engelen), maar de twee mannen troffen hen met blindheid. Vervolgens riepen zij Lot en zijn familie op om de stad te verlaten, zodat God de stad kon verwoesten. Lot, zijn vrouw en zijn dochters luisterden naar deze oproep, alleen namen de schoonzonen Lot niet serieus. Ook vandaag worden christenen niet altijd serieus genomen en wordt er met hen gespot. Toch gaat het oordeel plaatsvinden, of je het wil geloven of niet. Ik hoop dat velen tot berouw komen en God gaan dienen. Ik denk dat Lot alles gedaan heeft om zijn schoonzonen te bereiken. Totdat het licht begon te worden bleef hij in de stad, waarschijnlijk om hen te overtuigen.

‘Toen de dageraad aangebroken was, drongen de engelen bij Lot aan. Zij zeiden: Sta op! Neem uw vrouw en uw twee dochters, die zich hier bevinden, anders wordt u om de ongerechtigheid van de stad weggevaagd. Lot aarzelde echter; daarom grepen die mannen zijn hand, de hand van zijn vrouw en de hand van zijn twee

dochters, omdat de HEERE hem wilde sparen. Zij brachten hem naar buiten en leidden hem buiten de stad. En het gebeurde, toen zij hen buiten de stad gebracht hadden, dat Hij zei: Vlucht voor uw leven, kijk niet achter u en blijf nergens op heel deze vlakte staan; vlucht naar het bergland, anders wordt u weggevaagd.’ (Genesis 19:15-17)

De engelen grepen hun handen vast en vluchtten samen met hen de stad uit. De rechtvaardige Lot behoorde niet tot de toorn van God, maar God wilde hem en zijn gezin sparen. Onderweg keek de vrouw van Lot achterom, terwijl dit niet mocht. Hierdoor veranderde zij in een zoutpilaar. Lot en zijn dochters ontkwamen. God kon niets doen met Sodom, totdat Lot in veiligheid was. God heeft geen toorn over de rechtvaardigen. Die toorn is namelijk gedragen door de Here Jezus en wij zijn vergeven door God.

‘Haast u! Vlucht daarheen! Want Ik kan niets doen, totdat u daar bent aangekomen.’ (Genesis 19:22)

Nadat Lot en zijn dochters in veiligheid waren gebracht, vernietigde God Sodom en iedereen kwam om het leven.

‘Toen liet de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen. Het kwam van de HEERE uit de hemel. Hij keerde deze steden en heel de vlakte ondersteboven, met alle inwoners van de steden en het gewas op het land.’ (Genesis 19:24-25)

Uit dit verhaal leren wij de volgende dingen:

1. Sodom werd verwoest door de goddeloosheid van zijn inwoners. Gods toorn werd over de stad uitgestort.
2. Alleen Lot was rechtvaardig. Hij en zijn dochters werden in veiligheid gebracht.

3. God kon niets doen in Sodom voordat Lot en zijn dochters veilig waren.

In deze twee voorafschaduwingen lazen wij dat de rechtvaardige Noach en de rechtvaardige Lot samen met hun gezin de toorn van God niet meemaakten. De rechtvaardigen ontsnapten van de toorn en de goddelozen maakten de toorn mee, zonder dit van tevoren te beseffen.

Aanwijzing 3: Bewaren voor de verzoeking

De volgende Bijbeltekst heeft de Here Jezus tegen de gemeente te Filadelfia gesproken. Naast de gemeente te Filadelfia in Griekenland in de tijd van Johannes, vertegenwoordigt deze gemeente een bepaalde fase van de kerkgeschiedenis. Dit is de één-na-laatste fase van de kerk. De laatste fase is de kerk Laodicea en kenmerkt zich door lauwheid. God spuugt lauwheid uit. Vandaag zien wij de beide kerken, waarbij de Laodicea-kerk in opkomst is.

De Filadelfia-kerk heeft, volgens de Here Jezus, weinig invloed en kracht. Toch neemt deze gemeente Gods Woord in acht en verloochenen zij niet de Here Jezus. Het was en is een trouwe gemeente die volhardt. Daardoor beloofde de Here Jezus het volgende:

‘Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.’ (Openbaring 3:10)

De Here Jezus bewaart de Filadelfia-kerk en dit zijn alle gelovigen die volharden in de Here Jezus. Zij worden bewaard voor het uur van de verzoeking die over de wereld komt, de grote verdrukking. In dit vers wordt één van de eigenschappen van de verdrukking benoemd. Er komt een antichrist die grote wondertekens doet en velen misleidt. Tijdens deze tijd worden velen verzocht en misleid.

‘En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen. En het misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest.’ (Openbaring 13:13-14)

Wij worden door de Here Jezus bewaard voor de verzoeking. Dit houdt niet in dat een christen nooit wordt verzocht op aarde, maar dit houdt in dat een christen niet de ergste verzoeking in de geschiedenis van de mens hoeft mee te maken. Vlak voor de grote verdrukking zijn de volgelingen van Jezus verdwenen en worden zij bewaard in het Vaderhuis van God.

De volgende Bijbeltekst staat in het boek 2 Petrus. Petrus vergeleek de valse leraars die onder de gemeente zouden en zullen zijn met de engelen die God ontrouw zijn geworden, de generatie van Noach en de stadgenoten van Lot. Zij waren allen bewaard voor het oordeel, die hen heeft getroffen. Noach en Lot werden door God gered. Zo is het ook met de rechtvaardigen in de tijd van de grote verdrukking. God bewaart hen voor de verzoeking en de goddelozen krijgen te maken met de toorn.

‘Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen invoeren. Daarmee verloochenen zij zelfs de Heere, Die hen gekocht heeft, en brengen zij een snel verderf over zichzelf. En velen zullen hen, door wie de weg van de waarheid gelasterd zal worden, op hun verderfelijke wegen navolgen. En zij zullen u door hebzucht met verzonnen woorden uitbuiten. Het vonnis over hen is reeds lang in werking en hun verderf sluimert niet. Want als God de engelen die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar hen in de hel geworpen en overgegeven heeft aan de ketenen van de duisternis om tot het oordeel bewaard te worden; en als God de oude wereld niet gespaard heeft, maar het achtstal van Noach, de prediker van de gerechtigheid, bewaard heeft, toen Hij de zondvloed over de wereld van de goddelozen bracht; en als God de steden Sodom en Gomorra tot as verbrand

en tot de vernietiging veroordeeld heeft en tot een voorbeeld gesteld heeft voor hen die goddeloos zouden leven; en als God de rechtvaardige Lot, die leed onder de losbandige levenswandel van normloze mensen, verlost heeft – want deze rechtvaardige, die in hun midden woonde, heeft dag in dag uit zijn rechtvaardige ziel gekweld bij het zien en horen van hun wetteloze daden – dan weet de Heere ook nu de godvruchtigen uit de verzoeking te verlossen, maar de onrechtvaardigen te bewaren tot de dag van het oordeel, om gestraft te worden.’ (2 Petrus 2:1-9)

Ik geloof dat deze tekst spreekt over de verzoeken die wij vandaag meemaken en in het bijzonder over de verzoeking die komen gaat, de grote verdrukking. God verlost de rechtvaardigen uit de verzoeking en de onrechtvaardigen worden gestraft tijdens de dag van het oordeel, waarbij de Here Jezus de doden oordeelt naar hun daden (Openbaring 20:11-15) en/of tijdens de periode van de grote verdrukking op aarde.

Nog even iets over de verzoeken van vandaag. Het is niet God die ons verzoekt, het zijn onze eigen verlangens die voor de verzoeking zorgen. De duivel, en in de toekomst de antichrist, speelt hierop in en verzoekt ons op de dingen waar wij zwak in zijn. Voor de één is dit alcohol, voor de ander geld en weer een ander macht. God helpt en redt ons van onze zwaktes. Wat hebben wij een genadige God!

‘Laat niemand zeggen, als hij verzocht wordt: Ik word door God verzocht. God immers kan niet verzocht worden met het kwade en Hijzelf verzoekt niemand. Maar ieder mens wordt verzocht, als hij door zijn eigen begeerte wordt meegesleurd en verlokt.’ (Jakobus 1:13-14)

‘God is getrouw: Hij zal niet toelaten dat u verzocht wordt boven wat u aankunt, maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven om die te kunnen doorstaan.’ (1 Korinthe 10:13)

Aanwijzing 4: De dag van Christus

De volgende aanwijzing waarom de opname voor de grote verdrukking plaatsvindt is dat Paulus spreekt over de komst van de Here Jezus en onze vereniging met Hem op het moment dat de dag van Christus aanbreekt.

‘En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn. (2 Thessalonicenzen 2:1-2)

2 Thessalonicenzen stelt de gemeenteleden gerust. Zij dachten dat de Here Jezus was teruggekeerd en dat zij de opname hadden gemist. Paulus zei dat ze niet snel moeten wankelen, want zij leven niet in de dag van Christus. Zij hadden de opname niet gemist, het moest nog gebeuren. Wat is de dag van Christus, waarvan de Thessalonicenzen dachten dat zij daar onderdeel van uitmaakten? Laten wij enkele Bijbelteksten lezen.

‘Ik vertrouw erop dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat voltoeien zal tot op de dag van Jezus Christus.’ (Filippenzen 1:6)

‘God zal u ook bevestigen tot het einde toe, zodat u onberispelijk zult zijn op de dag van onze Heere Jezus Christus.’ (1 Korinthe 1:8)

De christenen maken de dag van de Here Jezus gedeeltelijk mee en voor hen is deze dag vreugdevol. De opname van de gemeente is het eerste onderdeel van deze dag, daarna volgen de oordelen en toorn van God over de bewoners van de aarde. Na de grote verdrukking komt een duizendjarig vrederijk en na dit vrederijk wordt de toorn hervat met het eindoordeel van de mensen die niet in Jezus geloofden. Net zoals wij bij de eerste komst van de Here Jezus Zijn geboorte, prediking en kruisiging kunnen onderscheiden, onderscheiden wij bij de dag van de Here de opname van de gemeente,

de grote verdrukking, Zijn wederkomst op aarde, het vrede-rijk en het eindoordeel. De Thessalonicenzen waren bang dat zij het begin van de dag van Christus, de opname, hadden gemist. Zij ervaarden vervolging en zij hoorden van Paulus dat tijdens de grote verdrukking de vervolging van christenen zal toenemen. Hierdoor dachten zij dat zij in de grote verdrukking terecht waren gekomen en Paulus stelt hen gerust door te zeggen dat deze dag nog niet was aangebroken.

Het oude testament noemt de dag van Christus verschillend, zoals de dag des HEERE of de grote dag. Zefanja, een profeet van het oude testament, sprak duidelijk over deze dag en laat zien dat deze dag spreekt over de grote verdrukking en de opname van de gemeente.

‘Onderzoek uzelf nauwkeurig, ja onderzoek uzelf, volk zonder verlangen, voordat het besluit het licht ziet – een dag gaat als kaf voorbij – voordat over u komt de brandende toorn van de HEERE, voordat over u komt de dag van de toorn van de HEERE. Zoek de HEERE, alle zachtmoedigen van het land, die Zijn recht uitvoeren. Zoek gerechtigheid, zoek zachtmoedigheid, misschien zult u dan verborgen worden op de dag van de toorn van de HEERE.’ (Zefanja 2:1-3)

Zefanja spreekt over de verschrikkelijke dag van de HEERE. Veel mensen worden weggevaagd en het volk Israël krijgt het moeilijk te verduren. Toch zegt de HEERE dat het mogelijk is om verborgen te worden op de dag van de toorn, de dag van de Here Jezus. Alle zachtmoedigen van het land (land kan vertaald worden met ‘aarde’) die Zijn recht uitvoeren moeten God zoeken. Dan zal Hij hen misschien verbergen voor Zijn toorn. Paulus schrijft in 1 Thessalonicenzen 5:9 dat de volgelingen van Jezus niet bestemd zijn tot toorn. Aan het begin van de dag van de HEERE vindt de opname plaats en daarna komt de toorn van de HEERE, de grote verdrukking. Dit staat ook in Jesaja 26:19-20, dat wordt behandeld in aanwijzing 5.

Aanwijzing 5: doden staan op voor verdrukking

Bij het bestuderen van de opname van de gemeente zagen wij dat de doden vlak voor de opname een onvergankelijk lichaam krijgen. Hierna worden de lichamen van de levenden veranderd en worden de levenden samen met de doden verenigd met de Here Jezus. Dit proces duurt minder dan één seconde.

‘Want de Heere Zelfzal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thessalonicenzen 4:16-17)

‘Zie, ik vertel u een geheimenis: Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onvergankelijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.’ (1 Korinthe 15:51-52)

In het boek Jesaja wordt het moment beschreven dat de doden opstaan en het is opvallend dat het vers dat daarop volgt spreekt over de gramschap (of toorn) van God. Deze gramschap wordt tijdens de grote verdrukking uitgestort op de aarde.

‘Uw doden zullen leven – ook mijn dood lichaam – zij zullen opstaan. Ontwaak en juich, u die woont in het stof, want Uw dauw zal zijn als dauw op jong, fris groen en de aarde zal de gestorvenen baren. Ga, Mijn volk, treed uw kamers binnen, sluit uw deuren achter u. Verberg u voor een klein ogenblik, totdat de gramschap over is. Want zie, de HEERE gaat uit Zijn plaats om de ongerechtigheid van de bewoners van de aarde aan hen te vergelden. De aarde zal het bloed dat erop vergoten is, aan het licht brengen. Zij zal haar gedoden niet langer bedekt houden.’ (Jesaja 26:19-21)

Let op de woorden ‘*Uw doden zullen leven*’. Het gaat alleen om de doden die God toebehoren. In het nieuwe testament zou dit vertaald worden met de doden die in Christus zijn. Zij zullen herleven en ontvangen nieuwe lichamen. Dit gebeurt voordat de toorn (de gramschap) van God op de aarde komt. Vervolgens roept God Zijn volk op om de kamers binnen te treden en de deuren achter zich te sluiten. Zij moeten zich verbergen totdat de toorn van God voorbij is. Wordt hier gesproken over het volk van Israël? Moeten zij zich opsluiten in hun huizen? Ik geloof het niet, omdat Jezus zei:

‘Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarover gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten! – laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen. Wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan om iets uit zijn huis te halen, en wie op de akker is, moet niet terugkeren naar wat hij achterliet om zijn kleren te halen.’ (Mattheüs 24:15-18)

De Here Jezus zei tegen het volk Israël dat zij niet naar huis moeten terugkeren maar naar de bergen moeten vluchten. Degenen die in Judea zijn (let op, Jezus sprak over Judea en niet over de christenen die zich over de wereld hebben verspreid) moeten wegvluchten en zich niet opsluiten in hun kamers. God bedoelt in Jesaja een ander volk en dat zijn de levende volgelingen van Jezus. Wij verbergen ons in onze kamers. Niet onze huizen in de wereld, maar onze hemelse kamers in het Vaderhuis van God.

‘In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.’ (Johannes 14:2-3)

Op het moment dat de grote verdrukking plaatsvindt, worden de volgelingen van Jezus weggerukt naar de hemelse kamers. Wij verbergen ons daar tot Gods toorn voorbij is, want daarna komen wij

samen met de Here Jezus terug op aarde om te regeren over de aarde. Deze tekst in Jesaja spreekt over een opstanding van de doden voor de grote verdrukking.

Aanwijzing 6: De hel overweldigt niet de gemeente

De Here Jezus onderwees de discipelen en sprak veel met hen. Eén keer vroeg de Here Jezus aan de discipelen: ‘*Wie zegt u dat ik ben?*’ (Mattheüs 16:15). Nadat Petrus tegen Jezus zei dat Hij de Christus, de Zoon van de levende God is, zei de Here Jezus:

‘Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is. En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen.’ (Mattheüs 16:17-18)

De Here Jezus beloofde aan Petrus dat hij de rots zou zijn waarop Hij de gemeente bouwt. De gemeente van Christus is niet een kerk met stenen, het zijn alle volgelingen van de Here Jezus tezamen. De Here Jezus, de Bouwmeester, bouwt deze gemeente en dankzij Hem en God de Vader zijn wij toegevoegd aan deze gemeente. Wij hebben ook een openbaring gekregen dat de Here Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God. Daarnaast beloofde de Here Jezus dat de poorten van de hel (of dodenrijk) de gemeente niet overweldigen. In de eerste plaats is het dodenrijk het gebied waar de goddelozen wachten op het oordeel van God, het is een plek van dood. In de twee plaats is dit een aanduiding van een plek van goddelozen, boze geesten en demonen. Het zal de vijanden van God niet lukken om de gemeente van Christus te overweldigen, door hen massaal uit te moorden en over hen te triomferen. De gemeente van Christus behoort Jezus toe die het dodenrijk heeft overwonnen (Openbaring 1:18).

Nu gaan wij de teksten lezen over de grote verdrukking en wat daar gebeurt. Wij kijken of het dodenrijk de wereld en haar burgers overweldigt in deze korte tijd.

‘En ik zag, en zie: een grauw paard en die erop zat, zijn naam was de dood, en het rijk van de dood volgde hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel van de aarde om te doden met het zwaard, met honger, met de dood en door de wilde dieren van de aarde.’ (Openbaring 6:8)

Het dodenrijk krijgt macht om een vierde deel van de aarde te doden met verschillende ‘wapens’. Het dodenrijk is gedeeltelijk aan het overwinnen op aarde. Daniël sprak over de antichrist die de grootste menselijke vijand op aarde wordt. Tijdens de grote verdrukking krijgt hij macht om de heiligen te overwinnen. Tijdens het visioen van Daniël was de antichrist afgebeeld als een hoorn van een verschrikkelijk dier. Wij gaan niet in op de verdere betekenis van dit dier en de andere hoornen.

‘Toen wilde ik de ware betekenis weten van het vierde dier, dat verschilde van al de andere – uitzonderlijk schrikwekkend, zijn tanden waren van ijzer, zijn klauwen van brons, het at, verbrijzelde en de rest vertrapte het met zijn poten – en van de tien hoorns die op zijn kop zaten en van die andere, die oprees en waarvoor er drie afgevallen waren, namelijk die hoorn die ogen had en een mond vol grootspraak en waarvan de verschijning groter was dan die van zijn metgezellen. Ik had namelijk toegekeken en gezien dat die hoorn oorlog voerde tegen de heiligen en dat hij hen overwon,’ (Daniël 17:19-21)

De hoorn, de antichrist, voerde strijd tegen de heiligen en overwon hen. Wie zijn deze heiligen? Vaak worden de volgelingen van Christus aangesproken met heiligen (Romeinen 1:7 en 15:26) maar in het boek Daniël gaat het niet over de volgelingen van Christus die onderdeel uitmaken van de gemeente van Christus. Jezus zei dat de poorten van het dodenrijk de gemeente niet kan overweldigen, terwijl dit wel gebeurt met de heiligen in het boek Daniël. Hetzelfde beeld lezen wij in het boek Openbaring, waar gesproken wordt over een beest die de heiligen overwint, dat tijdens de grote verdrukking plaatsvindt.

‘En het beest werd macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en om hen te overwinnen, en hem werd macht gegeven over elke stam, taal en volk.’ (Openbaring 13:7)

In hoofdstuk 7 gaan wij dieper in op degenen die op de aarde leven. De heiligen zijn namelijk het volk van Israël en/of de christenen die na de opname van de gemeente tot geloof zijn gekomen. Dit betekent dat de gemeente niet de grote verdrukking meemaakt en daardoor voor de verdrukking is opgenomen in de hemel.

Aanwijzing 7: Bidden om te vluchten

De Here Jezus gaf de discipelen onderwijs over de tijd die nog moet komen. Hij stond stil bij de geboorteweën van het einde, de opname van de gemeente, de grote verdrukking, Zijn wederkomst en het einde van de huidige hemel en aarde. De Here Jezus zei het volgende:

‘Wanneer u zult zien dat Jeruzalem door legers omringd wordt, weet dan dat zijn verwoesting nabij is. Laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen en wie in het midden van Jeruzalem zijn, daaruit wegtrekken en wie op de velden zijn, er niet in gaan. Want dit zijn dagen van wraak, opdat al wat geschreven staat, vervuld wordt. (...) En zij zullen vallen door de scherpte van het zwaard en in gevangenschap weggevoerd worden onder alle heidenen. En Jeruzalem zal door de heidenen vertrapt worden, totdat de tijden van de heidenen vervuld zullen zijn. En er zullen tekenen zijn in zon, maan en sterren, en op de aarde benauwdheid onder de volken, in radeloosheid vanwege het bulderen van zee en golven. En het hart van de mensen zal bezwijken van vrees en verwachting van de dingen die de wereld zullen overkomen, want de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden.’ (Lukas 21:20-24)

Dit spreekt duidelijk over de grote verdrukking die over de gehele aarde komt. Daarna vertelt de Here Jezus wat wij moeten doen voor deze verschrikkelijke tijd.

‘Wees op uw hoede dat uw hart niet op enig moment bezwaard wordt door roes en dronkenschap en door zorgen over de alledaagse dingen, en dat die dag u niet onverwachts overkomt. Want als een strik zal hij komen over allen die op het hele aardoppervlak wonen. Waak dan te allen tijde en bid dat u waardig geacht zult worden om al die dingen die gebeuren zullen, te ontvluchten, en om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen.’ (Lukas 21:34-36)

In de eerste plaats moeten wij op onze hoeden zijn voor onze hendaagse zorgen en ervoor zorgen dat dit niet de hoofdrol in onze levens speelt. Wij moeten de Here Jezus blijven verwachten en als wij dat doen dan komt de dag des Heeren niet plotseling op ons met al zijn toorn en oordelen. Deze dag zal als een strik komen over allen op het aardoppervlak, niemand uitgezonderd. Daarom zegt de Here Jezus dat wij altijd moeten waken en bidden dat wij waardig worden geacht want dan zullen wij ontvluchten van al de dingen die gebeuren zullen. De Here Jezus sprak over al de dingen die gebeuren zullen en niet alleen over het eindoordeel na het duizendjarig vreedrijk. De Here Jezus sprak over de grote verdrukking en zegt dat dit ontvlucht kan worden. Het woord ‘ontvlucht’ komt van het Griekse woord ‘ek-phugein’ en betekent ontvluchten of ontsnappen (aan). Aangezien de grote verdrukking een strik is voor het gehele aardoppervlak, moeten de volgelingen van Christus op een andere plek bewaard worden om aan de grote verdrukking te ontsnappen. Hetzelfde woord wordt gebruikt in 1 Thessalonicenzen waar Paulus oproept tot waakzaamheid voor de opname van de gemeente.

‘Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen.’ (1 Thessalonicenzen 5:3-6)

Paulus spreekt eerst over zij en dit verwijst naar degenen die niet in Jezus geloven. Zij zullen het verderf, de grote verdrukking, niet

ontvluchten. De Here Jezus zei dat wij deze verdrukking wel kunnen ontvluchten en Paulus zegt dat de overige mensen deze verdrukking niet ontvluchten.

Daarna zegt de Here Jezus: *‘om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen’*. In plaats van bestaan kunnen wij dit vertalen met standhouden of blijven staan. Wij moeten bidden om te staan voor de Here Jezus. Dit heeft ten eerste te maken met het eindoordeel van de Here Jezus na het duizendjarig vrederijk. Wie blijven staan? Wie worden niet schuldig bevonden? Dat zijn de volgelingen van Christus, niet doordat zij nooit iets verkeerd hebben gedaan, maar door de rechtvaardigheid van Jezus. Tijdens de grote verdrukking roepen de goddelozen uit:

‘(...) verberg ons voor het aangezicht van Hem die op de troon zit, en voor de toorn van het lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?’ (Openbaring 6:16-17)

Ten tweede blijven de volgelingen van de Here Jezus staan tijdens de grote dag van de toorn van de Heere en zij hoeven zich niet te verbergen voor het aangezien van de Here Jezus. Zij staan namelijk voor de Zoon des mensen. De goddelozen riepen dit uit tijdens de grote verdrukking en deze verdrukking gaat nog een aantal jaar verder door.

Aanwijzing 8: Wij behoren niet tot de nacht

De grote verdrukking wordt op verschillende plaatsen met het donker en de nacht vergeleken. Deze verdrukking is de nacht op aarde en hierna komt het duizendjarig vrederijk.

‘De grote dag van de HEERE is nabij; hij is nabij en nadert zeer snel. Hoor, de dag van de HEERE! De held zal daar bitter schreeuwen! Een dag van verbolgenheid is die dag, een dag van benauwdheid en angst, een dag van verwoesting en vernietiging, een dag

van wolken en donkerheid, een dag van donkere wolken,' (Zefanja 1:14-15)

'Op die dag zullen zij tegen het volk grommen als het grommen van de zee. Wanneer men naar de aarde kijkt, zie, duisternis en benauwdheid, en het licht zal door haar rookwolken verduisterd zijn.' (Jesaja 5:30)

'Wee hun die verlangend uitzien naar de dag van de HEERE! Wat zal voor u die dag van de HEERE zijn? Duisternis zal hij zijn en geen licht!' (Amos 5:18)

De grote verdrukking kenmerkt zich met duisternis. Paulus schreef over de grote verdrukking (de dag des Heere) en zei dat deze dag de gelovigen in Thessalonicenzen niet zal overvallen, omdat zij geen kinderen van de duisternis maar kinderen van het licht zijn.

'u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen. U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis. Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waakzaam en nuchter zijn. (...) Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven.' (1 Thessalonicenzen 5:2-10)

Paulus maakt een tweedeling. Aan de ene kant spreekt Paulus over zij en aan de andere kant over wij of u. met zij bedoelt Paulus de goddelozen die geen onderdeel uitmaken van de gemeente van Christus en met wij of u bedoelt hij de gemeente van Christus. Zij denken dat het vrede en veilig is, maar plotseling overkomt hen een onverwacht verderf, dat begint met de toorn van God tijdens de

grote verdrukking. Zij zullen het niet ontvluchten, het is niet mogelijk. De toorn van God komt over al de aardbewoners, zij zijn kinderen van de duisternis en de duivel (1 Johannes 3:10) en behoren tot de nacht. Zij maken de duisternis van de grote verdrukking mee en worden niet opgenomen door de Here Jezus. Daartegenover staan wij, de volgelingen van Jezus. Wij behoren niet tot de duisternis, maar tot het licht. Wij zijn kinderen van het licht en de dag van de Heere overvalt ons niet, omdat wij tijdens de dag van de Heere worden opgenomen in de hemel. Wij zijn kinderen van het licht en van de dag en ons wordt opgedragen om waakzaam te zijn voor de opname van de gemeente. God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot zaligheid. Wij behoren niet tot de nacht en de grote verdrukking, maar tot de dag en bij God in de hemel.

Aanwijzing 9: De antichrist wordt weerhouden

Momenteel wordt de antichrist weerhouden om te regeren op aarde. Hij heeft een speciale tijd gekregen om de wereld te leiden en er is iets en iemand die hem tegenhoudt. Laten wij de tekst lezen.

‘En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn. Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet. Herinnert u zich niet dat ik u deze dingen zei, toen ik nog bij u was? En u weet wat hem nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem

verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst;’ (2 Thessalonicenzen 2:1:8)

De Thessalonicenzen dachten dat de dag van Christus al was aangebroken en dat zij de opname van de gemeente hadden gemist. Zij werden vervolgd en hadden het moeilijk en aangezien Paulus over de opname van de gemeente en de grote verdrukking sprak, dachten zij dat hun huidige vervolging de grote verdrukking moest zijn. Paulus stelde hen gerust en zei dat het nog niet de dag van Christus was en dat de opname van de gemeente en de vereniging met de Here Jezus nog niet heeft plaatsgevonden. Paulus zei dat twee dingen moeten gebeuren: de afval van de gemeente en de openbaarmaking van de antichrist. Deze dingen gebeuren voordat de grote verdrukking plaatsvindt en de wereld zich in de dag van Christus bevindt. Vervolgens gaat Paulus verder met zijn onderwijs en schrijft hij dat de antichrist nog niet geopenbaard is, omdat de weerhouder hem nog tegenhoudt. Totdat de weerhouder weg is, kan de antichrist niet geopenbaard worden en als de weerhouder weg is, begint de dag van Christus. De weerhouder wordt eerst aangesproken als een macht of tegenhoudend principe en daarna als een persoon die dit tegenhoudend principe vertegenwoordigt. Dit houdt in dat wij op zoek moeten naar een macht of instituut en een persoon die erg met deze macht of instituut verbonden is. Helaas zegt Paulus niet wat deze macht en wie deze persoon zijn, waardoor het niet zeker is wie en wat Paulus bedoeld heeft. De meest voorkomende antwoorden op de vraag wie en wat de weerhouder is, zijn:

Weerhoudende macht	Weerhoudende persoon
Het (Romeinse) recht	De keizer of een regeerder
Het evangelie wordt overal verkondigd	Engel die verantwoordelijk is voor het evangelie
De gemeente van Christus	De Heilige Geest

Veel Bijbelleraars geloven dat Paulus spreekt over het Romeinse recht en de keizer. De keizer heeft allerlei wetten gemaakt waar

iedere burger zich aan moet houden en hierdoor kan de mens van de zonde, de antichrist, zich niet openbaren. Ik geloof dat de overheid ervoor kan zorgen dat de burgers zich goed gedragen. In Nederland hebben wij wetten gemaakt die verbieden dat mensen worden vermoord, verkracht, bestolen of bedrogen. Toch kan het gebeuren dat een overheid minder goede wetten maakt. Denk bijvoorbeeld aan het legaal maken van abortus of het verbieden van kerkelijke bijeenkomsten. De keizer is, volgens deze theorie, degene die wordt weggenomen en daarna komt de antichrist in beeld. Het Romeinse Rijk scheurde in tweeën en er ontstond een westelijk en oostelijk deel. De laatste West-Romeinse keizer is rond 476 na Christus afgetreden en het Oost-Romeinse deel is in 1453 na Christus veroverd. Het Romeinse recht en de Romeinse keizer waren niet de weerhouder, aangezien de antichrist niet in 476 of 1453 geopenbaard werd. Daarnaast waren sommige Romeinse keizers voorlopers van de antichrist. Denk bijvoorbeeld aan keizer Nero, die bekend staat om zijn verschrikkelijke christenvervolgingen, zijn immoreel seksleven en moordzucht. Zou zo'n persoon de antichrist tegenhouden?

Dan zijn er Bijbelleraars die verkondigen dat de tegenhoudende macht het evangelie is en de persoon een engel die verantwoordelijk is voor het evangelie. Dit lijkt mij niet mogelijk. De antichrist is de leider van de wereld in de grote verdrukking die zeven jaar duurt. De engel van het evangelie (als deze al bestaat) wordt weggenomen en daarna staat de antichrist op. Het evangelie is 'weg', wat betekent dat niemand meer tot geloof kan komen. Juist over de grote verdrukking wordt gezegd:

'Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand. En zij riepen met een luide stem: De zaligheid is van onze God, Die op de troon zit, en van het Lam! (...) En een van de ouderlingen antwoordde en zei tegen mij: Dezen, die bekleed zijn met witte gewaden, wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen? En ik zei tegen hem: U weet het, mijn heer. En hij zei tegen mij: Dezen

zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam.’ (Openbaring 7:9-14)

Het evangelie wordt tijdens de grote verdrukking verkondigd en velen zullen tot geloof komen. Zelfs de engelen verkondigen in die tijd het evangelie.

‘En ik zag een andere engel, die hoog aan de hemel vloog. En hij had het eeuwige Evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan elke natie, stam, taal en volk. En hij zei met een luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want het uur van Zijn oordeel is gekomen. En aanbid Hem Die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.’ (Openbaring 14:6-7)

De weerhouder heeft, naar mijns inziens, niets te maken met het evangelie van God of een engel van het evangelie.

De gemeente van Christus en de Heilige Geest

Ik geloof dat de weerhoudende macht de gemeente van Christus is en dat de weerhoudende persoon de Heilige Geest is. Laten wij nogmaals de tekst van Paulus lezen.

‘En u weet wat hem nu weerhoudt, opdat hij op zijn eigen tijd geopenbaard wordt. Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst;’ (2 Thessalonicenzen 2:6-8)

Ten eerste sprak Paulus over nu, op dat moment werd de antichrist weerhouden. De gemeente van Christus was in de tijd van Paulus in de wereld en kan hiermee bedoeld worden. Ook vandaag is de gemeente van Christus aanwezig op aarde, zodat de gemeente de antichrist al 2.000 jaar heeft weerhouden. Vervolgens wordt

gesproken over een persoon die de antichrist weerhoudt en dat is de Heilige Geest. De Heilige Geest was in de tijd van Paulus uitgestort op de gelovigen en vandaag is de Heilige Geest nog steeds werkzaam in de harten van de gelovigen. Ten tweede wordt gesproken over ‘totdat hij uit het midden verdwenen is’. Dit houdt in dat de Heilige Geest de aarde gaat verlaten. De Heilige Geest leeft in de gelovigen en het lichaam van een volgeling van Jezus wordt vergeleken met een tempel van de Heilige Geest (1 Korinthe 6:19) en dit betekent dat het lichaam de woning is van de Heilige Geest. Op het moment dat de opname van de gemeente plaatsvindt, gaan alle volgelingen van Jezus naar het Vaderhuis van God. De Heilige Geest gaat mee naar het Vaderhuis en heeft de aarde verlaten. Als dit gebeurt, dan krijgt de antichrist van God de gelegenheid om voor zeven jaar verschrikkelijke dingen op aarde te doen. Dat de Heilige Geest tijdens de grote verdrukking in de hemel is, staat in het boek Openbaring.

‘En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God.’ (Openbaring 4:5)

Na de kerktijd ziet Johannes de troonzaal van God. Voor de troon van God zag hij zeven vurige fakkels of olielampen, die de zeven Geesten van God zijn. Het getal zeven wordt aangeduid met ‘volheid’ en dit betekent dat de volheid van de Heilige Geest in de hemel aanwezig is bij de troon van God.

De Heilige Geest en de volgelingen van Jezus worden opgenomen in de hemel. Het licht van de wereld wordt weggehaald en de duisternis komt met het aantreden van de antichrist. De volgelingen van Jezus worden vergeleken met het licht op de wereld en het zout op de aarde.

‘Zo immers heeft de Heere ons geboden: Ik heb u tot een licht voor de heidenen gesteld, opdat u tot zaligheid zou zijn tot aan het uiterste van de aarde.’ (Handelingen 13:47)

‘U bent het zout van de aarde; maar als het zout zijn smaak verloren heeft, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer voor dan om weggegooid en door de mensen vertrapt te worden. U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn. En ook steekt men geen lamp aan en zet die onder de korenmaat, maar op de standaard, en hij schijnt voor allen die in het huis zijn. Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.’ (Mattheüs 5:13-16)

Als het zout en het licht op aarde verdwijnen, wat blijft er dan over? Enkel duisternis. Daarnaast vertelt Johannes in zijn brief dat een volgeling van Jezus iets in zich heeft dat machtiger is dan hetgeen in de wereld werkzaam is.

‘en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist, waarvan u gehoord hebt dat hij komt, en die nu al in de wereld is. Lieve kinderen, u bent uit God en u hebt hen overwonnen, want Hij Die in u is, is groter dan hij die in de wereld is.’ (1 Johannes 4:3-4)

Het boek 1 Johannes is een prachtige brief die veel vertelt over de kinderen van God en de kinderen van de duivel. Johannes begint hoofdstuk 4 met de oproep dat wij niet iedere geest moeten geloven maar moeten beproeven of zij van God afkomstig zijn. Elke geest die zegt dat Jezus niet in het vlees is gekomen, is de geest van de antichrist. De geest van de antichrist was in de tijd van Johannes tot vandaag actief en zal niet verdwijnen. Na de opname van de gemeente krijgt deze geest een zichtbare vorm en staat de antichrist op. Johannes zegt dat wij vandaag de geest van de antichrist hebben overwonnen. Wij staan boven deze geest. Waarom? Omdat Degene die in ons is, groter is dan hij die in de wereld is. De Heilige Geest die in ons is, is groter dan de duivel en de antichrist die in de wereld zijn. De duivel en de antichrist kunnen niet de aarde misleiden, omdat de christenen met de Heilige Geest hen heeft overwonnen. Als de overwinnaars van de aarde worden weggehaald, heeft de

antichrist vrij spel en kan hij zich openbaren. Wij lazzen dat het zout en het licht worden weggenomen en alle rechtvaardigen de aarde verlaten met de Heilige Geest. Dit is het ideale moment voor de antichrist om geopenbaard te worden. Gelukkig komen in deze zeven jaar velen tot het besef dat zij zich moeten bekeren en God moeten volgen. In hoeverre de Heilige Geest een rol speelt tijdens de grote verdrukking laten wij in het midden.

Tot slot wil ik aangeven dat de weerhouder van de antichrist speculatief blijft. Ik denk dat de kans het grootst is dat dit de Heilige Geest en de gemeente van Christus zijn, maar ik durf dit niet met zekerheid te zeggen. De tijd zal het leren.

Aanwijzing 10: De dag komt onverwachts

De opvallende lezer is erachter gekomen dat het niet moeilijk is om de datum van de wederkomst van Christus te voorspellen. Op het moment dat de antichrist het verbond versterkt zullen er zeven jaar (één jaarweek) verstrijken totdat de Here Jezus wederkomt (Daniël 9:27). Op het moment dat de offerdienst in de tempel van Jeruzalem wordt gestopt en daar een verwoestende gruwel wordt opgesteld, zullen 1.290 dagen verstrijken (Daniël 12:11). Het is een kleine rekensom om te berekenen dat de wederkomst ongeveer 3,5 jaar na de verwoestende gruwel plaatsvindt. De dag van de wederkomst komt niet onverwacht, maar valt eenvoudig te berekenen met het Woord van God. Vandaag weten wij dit nog niet, aangezien de antichrist niet geopenbaard is en hij nog niet het verbond heeft versterkt en een verwoestende gruwel in de herstelde tempel van Jeruzalem heeft geplaatst. Wat zegt de Bijbel over de opname van de gemeente? Valt dit te berekenen of is dit voor niemand bekend?

De Here Jezus geeft aan dat wij moeten waken, want wij weten niet wanneer hij komt. De Here Jezus sprak dit tegen Zijn discipelen en de mensen die zich om de discipelen had verzameld.

‘U dan, wees ook bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.’ (Lukas 12:40)

In het evangelie volgens Markus lezen wij hetzelfde. De Here Jezus roept op om waakzaam te zijn.

‘Maar die dag en dat moment is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, ook aan de Zoon niet, maar alleen aan de Vader. Let op: waak en bid, want u weet niet wanneer het de tijd is. Het zal zijn als bij iemand die naar het buitenland ging: hij verliet zijn huis, gaf zijn dienaren volmacht, en gaf aan ieder zijn werk, en gebod de deurwachter waakzaam te zijn. Wees dus waakzaam! Want u weet niet wanneer de heer des huizes komt, 's avonds laat of te middernacht of met het hanengekraai of 's morgens vroeg, opdat hij u niet, als hij plotseling komt, slapend aantreft. En wat Ik tegen u zeg, zeg Ik tegen allen: Wees waakzaam!’ (Markus 13:32-37)

De opname van de gemeente is voor iedereen onverwacht, terwijl de wederkomst van Jezus uitgerekend kan worden. De opname van de gemeente vindt dus niet gelijktijdig plaats met de wederkomst. Hier komen wij in hoofdstuk 14 op terug.

Overige aanwijzingen

Naast deze grote aanwijzingen zijn er ook kleine aanwijzingen waarom de Here Jezus voor de grote verdrukking terugkomt om ons op te halen.

Wij beginnen met het feit dat de antichrist de strijd aanbindt tegen de heiligen van God. Als de opname van de gemeente na de grote verdrukking plaatsvindt, voor hoeveel mensen komt Jezus dan terug? Zijn de christenen niet massaal uitgemoord? Ik vrees dat een grote meerderheid van de christenen zijn weggevaagd en niet de opname van de gemeente gaan meemaken.

Ten tweede is de grote verdrukking bedoeld om het volk Israël te tuchtigen. Het tijdperk van de gemeente is afgelopen en God hervat de plannen van Israël. Op een gegeven moment is het aantal van de heidenen vol en besluit God de Vader dat de Here Jezus Zijn volgelingen mag ophalen. Pas hierna gaat God verder

met het volk van Israël, dat in hoofdstuk 5 en 7 van dit boek wordt behandeld.

‘Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.’ (Romeinen 11:25-26)

Ten derde wordt de gemeente van Christus niet gewaarschuwd voor de grote verdrukking. Als wij de verdrukking meemaken, dan zou Paulus, Johannes of de Here Jezus ons wel gewaarschuwd hebben. Dit hebben zij niet gedaan, in de Bijbel worden alleen het volk van Israël en de aardbewoners gewaarschuwd.

Samenvatting

Ik geloof dat de opname van de gemeente voor de grote verdrukking plaatsvindt. Voordat deze verschrikkelijke tijd aanbreekt komt de Here Jezus ons ophalen en mogen wij bij Hem in de hemel zijn. Ik geloof door de volgende aanwijzingen in een opname voor de grote verdrukking:

1. Wij zijn niet bestemd tot toorn.
2. Noach en Lot maakten niet de toorn van God mee.
3. Wij worden bewaard voor de verzoeking.
4. De dag van Christus begint met de opname van de gemeente.
5. De doden staan op voor de grote verdrukking.
6. De hel overweldigt niet de gemeente.
7. Wij moeten van de Here Jezus bidden om te mogen vluchten.
8. Wij behoren niet tot de nacht.
9. De antichrist wordt door de gemeente en de Heilige Geest weerhouden.
10. De opname van de gemeente komt onverwachts.

H6 OPGENOMEN IN DE HEMEL

De volgelingen van de Here Jezus worden opgenomen in de lucht, op weg naar het Vaderhuis van God. In dit hoofdstuk behandelen wij de Bijbelteksten die spreken over de volgelingen van Jezus die zijn opgenomen in de hemel en wat zij tijdens de grote verdrukking in de hemel doen. In hoofdstuk 7 bekijken wij welke groepen op aarde achterblijven.

Meegenomen of achtergelaten

Voordat wij de mensen bestuderen die tijdens de grote verdrukking in de hemel zijn, behandelen wij eerst Bijbelteksten die spreken over een onderscheiding tussen de mensen die op de aarde wonen en de mensen die in de hemel wonen. Of degenen die zijn meegenomen en degenen die zijn achtergelaten. Laten wij Mattheüs 24 bestuderen waar de Here Jezus over de opname van de gemeente sprak.

‘Zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn. Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging, en het niet merkten, tot dat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.’ (Mattheüs 24:39)

In deze tekst staat dat de Here Jezus komt en dat het grote parallelle heeft met de dagen van Noach. Wie werden in die tijd weggenomen? Dat waren de tijdsgenoten van Noach die door de zondvloed overleden. Het woord ‘wegnam’ komt van het Griekse woord ‘ēren’ en betekent opheffen, optillen, opnemen, wegdragen of wegnemen. Een duidelijk beeld: de zondvloed kwam en iedereen werd door het water van hun plek weggenomen, de ondergang tegemoet. In het boek Lukas vinden wij hetzelfde verhaal en Lukas gebruikte het woord ‘ap-ōlesen’ en dit betekent verloren doen gaan, ombrengen of verliezen (Lukas 17:27). Wij zien een tweedeling, aan de

ene kant Noach met zijn gezin en aan de andere kant de tijdsgenoten van Noach.

‘Dan zullen er twee op de akker zijn; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Er zullen twee vrouwen malen met de molen; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal.’ (Mattheüs 24:40-42)

Ook in de tekst die volgt zien wij een tweedeling. De één wordt aangenomen en de ander wordt achtergelaten. Wie wordt aangenomen en wie wordt achtergelaten?

Laten wij beginnen met de Griekse vertalingen. ‘Aangenomen worden’ komt van het Griekse woord ‘para-lambanetai’ en betekent bij of tot zich nemen, meenemen, ontvangen, aannemen of aanvaarden. Het is dus een ander woord dan het woord ‘wegnam’ uit vers 39 en in deze tekst worden niet de goddelozen weggenomen maar de gelovigen. Hetzelfde Griekse woord wordt gebruikt in Johannes 14:3: *‘En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.’* Dit wordt gebruikt voor de discipelen van de Here Jezus. Zij worden meegenomen, terwijl de ongelovigen worden achtergelaten en de grote verdrukking meemaken. Het woord ‘achtergelaten’ komt van het Griekse woord ‘ap-hietai’ en betekent wegzenden of (laten) gaan. In de context van een verhaal wordt dit woord ook vertaald met kwijtschelden, vergeven, verlaten, achterlaten, opgeven of toelaten. De volgelingen van de Here Jezus worden door de Here Jezus meegenomen naar de hemel en de niet-gelovigen blijven achter op aarde en krijgen te maken met de grote verdrukking. Mattheüs 24:40-42 komt overeen met Lukas 17:26-37.

In het boek Openbaring zien wij dezelfde tweedeling. Johannes schreef over twee verschillende groepen, namelijk degenen die in de hemel wonen en degenen die op aarde wonen. Deze tekst bestuderen wij later in dit hoofdstuk.

‘En het opende zijn mond om God te lasteren, om Zijn Naam te lasteren en Zijn tent en hen die in de hemel wonen. En het beest werd macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen en om hen te overwinnen, en hem werd macht gegeven over elke stam, taal en volk. En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, althans van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af.’ (Openbaring 13:6-8)

Deze tweedeling komt door de opname van de gemeente. Ga jij tijdens de opname naar de hemel of blijf jij achter op aarde?

Hemelse woningen

Wij hadden geleerd dat de Here Jezus een plaats voor Zijn volgelingen maakt in het Vaderhuis van God. Nadat de Here Jezus een plaats heeft gemaakt komt Hij terug en neemt Hij ons tot Hem.

‘Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.’ (Johannes 14:1-3)

Na de opname van de gemeente hebben wij een plaats in het huis van God de Vader. Waar bevindt dit huis zich? Ik geloof dat 2 Korintiërs 5 antwoord geeft op deze vraag, waarbij Paulus spreekt over de huidige tent waar wij in wonen (dat is ons lichaam) en het toekomstige huis of gebouw van God in de hemel.

‘Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, deze tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen. Want in deze tent zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden, (...) Hij nu Die ons

hiervoor heeft gereedgemaakt, is God, Die ons ook het onderpand van de Geest gegeven heeft. Wij hebben dus altijd goede moed en weten dat wij, zolang wij in het lichaam inwonen, uitwonend zijn van de Heere, want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen. Maar wij hebben goede moed en wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen.’ (2 Korinthe 5:1-9)

Als wij tot geloof zijn gekomen, zijn wij hemelburgers geworden. Wij zijn geen aardbewoners meer, maar zijn uitwonende hemelburgers.

‘Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam,’ (Filippenzen 3:20-21)

Dit is een mooi beeld van Paulus. Vandaag zuchten wij in onze huidige lichamen en wij zien verlangend uit naar het huis dat God en de Here Jezus voor ons heeft gemaakt. Wij willen overkleed worden en vandaag leven wij nog uitwonend. Dit houdt in dat wij in de wereld leven, maar beseffen en weten dat wij eigenlijk in de hemel thuishoren. In dit leven mogen wij God verkondigen in de wereld en een leven leiden in gehoorzaamheid. Op een gegeven moment is het aardse leven voorbij. Dit gebeurt door overlijden of door de opname. De doden worden bewaard in het Paradijs en zij wachten op de opname van de gemeente (1 Korinthe 15:52), zodat wij allemaal nieuwe lichamen ontvangen. Dan zijn wij niet meer uitwonend, maar inwonend. Ons huidige tent wordt veranderd en wordt gelijkvormig aan het verheerlijkt lichaam van de Here Jezus. Wat een groot wonder van God! Als de Here Jezus sprak dat Hij een plaats gereed maakt in het huis van de Vader, heeft dat een veel diepere en mooiere betekenis dan een gewoon huis op aarde. Het is niet te vergelijken met een huis dat met mensenhanden is gemaakt en dit huis vinden wij niet terug op aarde. Dit huis wordt in het boek Openbaring vergeleken met een tent, waar wij straks op

terugkomen. Zie jij uit naar de eeuwigheid met God in jouw nieuwe huis?

Tijdens de opname gaan wij naar dit nieuwe huis en zijn wij inwonend. Tijdens de grote verdrukking verblijven wij in de hemel en zijn wij op de plek waar de Here Jezus is. Vanuit de hemel zullen wij bijzondere gebeurtenissen meemaken en zien wij dat God ingrijpt op de aarde.

Het boek Openbaring

In het boek Openbaring krijgen wij de toekomstige gebeurtenissen te zien, zowel op de aarde als in de hemel. In dit hoofdstuk bestuderen wij de teksten die mensen laten zien in de hemel en komen wij tot de ontdekking wat wij in de hemel gaan doen ten tijde van de grote verdrukking. Openbaring 1:1 laat zien dat de zaken die in dit boek staan opgeschreven toekomstgericht zijn.

‘Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden, en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en aan Zijn dienstknecht Johannes te kennen gegeven.’ (openbaring 1:1)

Het boek Openbaring is niet zomaar een boek, het is de openbaring van Jezus Christus. Jezus wilde dat wij kennis krijgen over de grote verdrukking en wat komen gaat en gaf deze openbaring door aan de apostel Johannes. In vers 1 gaat het over zaken die spoedig gaan geschieden. Het gaat over de dag des HEEREN, de grote verdrukking en het moment dat God ingrijpt op de aarde.

‘Ik was in de geest op de dag des Heeren’ (Johannes 1:10)

Johannes kreeg een opdracht van de Here Jezus. Hij moest opschrijven wat hij gezien heeft, wat er nu is en wat na deze dingen geschieden moet. Dit doet Johannes. Hij schreef eerst over zijn ontmoeting met de Here Jezus (Openbaring 1), daarna over wat er nu is, de gemeente van Christus (Openbaring 2 en 3), en vervolgens

over de tijd na de gemeente van Christus. Opvallend dat de gemeente van Christus na Openbaring 3 niet meer wordt genoemd. Dit komt doordat de gemeente niet de grote verdrukking op aarde meemaakt.

‘Schrijf nu op wat u hebt gezien, en wat is, en wat hierna zal geschieden.’ (Openbaring 1:19)

In hoofdstuk 2 en 3 schreef Johannes zeven brieven aan de gemeentes en dit is het onderdeel ‘wat er nu is’. Dit onderdeel is profetie en loop door tot de dag van de opname.

De ouderlingen

Nadat Johannes de brieven had opgeschreven, raakte hij in geestvervoering en werd hem de dingen getoond die na de kerktijd zullen gebeuren.

‘Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel. En de eerste stem die ik als van een bazuin met mij had horen spreken, zei: Kom hier, omhoog, en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden. En meteen raakte ik in geestvervoering. En zie, er stond een troon in de hemel, en op de troon zat Iemand. En Hij Die daar zat, zag eruit als de stenen jaspis en sardius. En er was een regenboog rondom de troon, die eruitzag als een smaragd.’ (Openbaring 4:1-3)

Het is opmerkelijk dat precies na de kerktijd Johannes werd opgeroepen om omhoog te gaan naar de hemel. In de geest ging hij door de open deur en zag hij de troon van God. Johannes zag de hemel nadat de kerkperiode is voltooid en dat betekent dat de gemeente van Christus in de hemel moet zijn. Kunnen wij, door de ogen van Johannes, hemelse bewoners zien?

‘En rondom de troon stonden vierentwintig tronen. En op de tronen zag ik de vierentwintig ouderlingen zitten, bekleed met witte kleren,

en met gouden kronen op hun hoofd. En uit de troon kwamen bliksemstralen, donderslagen en stemmen. En er stonden zeven vurige fakkels te branden vóór de troon. Dit zijn de zeven Geesten van God. (...) telkens wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dank brachten aan Hem Die op de troon zat en Die leeft in alle eeuwigheid, wierpen de vierentwintig ouderlingen zich neer voor Hem Die op de troon zat, aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid, en wierpen hun kronen neer vóór de troon en zeiden: U bent het waard, Heere, te ontvangen de heerlijkheid, de eer en de kracht, want U hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil bestaan zij en zijn zij geschapen.’ (Openbaring 4:4-11)

Rondom de troon van God ziet Johannes vierentwintig tronen met ouderlingen. Zij hebben witte kleren aan en hebben gouden kronen op hun hoofd. In het nieuwe testament wordt voor het begrip ‘ouderlingen’ altijd mensen bedoeld. Dit kunnen oudere mensen zijn, ouderlingen in een gemeente of ouderlingen van het volk van Israël. Zij zijn in ieder geval geen engelen of andere wezens. Ook de eigenschappen van de ouderlingen laten zien dat het menselijke overwinnaars zijn. Zij hebben witte kleren aan en gouden kronen (of kransen) op hun hoofd. In de Bijbel lezen wij wie witte kleren en gouden kronen mogen dragen.

‘Maar u hebt ook in Sardis enkele personen die hun kleren niet bevlekt hebben, en zij zullen met Mij wandelen in witte kleren, omdat zij het waard zijn. Wie overwint, zal bekleed worden met witte kleren en Ik zal zijn naam beslist niet uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen.’ (Openbaring 3:4-5)

‘Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad.’ (2 Timotheüs 4:8)

‘Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt. En u zult een verdrukking hebben van tien dagen. Wees trouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon van het leven geven.’ (Openbaring 2:10)

De ouderlingen zijn gelovigen en zijn ten tijde van de grote verdrukking in de hemel. Het is opmerkelijk dat Johannes vierentwintig oudsten zag. Waar komen wij het getal vierentwintig tegen in de Bijbel?

Dit zien wij terug in de tijd van David, waar 1 Kronieken 24 over spreekt. Aäron, de eerste hogepriester van Israël, had vier kinderen, waarvan twee kinderen geen zonen kregen. Alleen de zonen Eleazer en Ithamar kregen zonen. Eleazer zijn nakomelingen bestonden uit zestien familiehoofden en de nakomelingen van Ithamar uit acht familiehoofden. Bij elkaar vierentwintig familiehoofden. Het lot werd geworpen om te bepalen wanneer een familiehoofd dienst moest doen in de tempel. Hun werkzaamheden bestonden uit het volgende:

‘De zonen van Amram waren Aäron en Mozes. Aäron werd afgezonderd om de allerheiligste dingen tot in eeuwigheid te heiligen, hij en zijn zonen: om reukoffers te brengen voor het aangezicht van de HEERE, om Hem te dienen en in Zijn Naam tot in eeuwigheid te zegenen.’ (1 Kronieken 23:13)

Niet alleen de priesters werden ingedeeld in vierentwintig groepen, ook de zangers werden in vierentwintig groepen verdeeld om muziek te maken in de aardse tempel (1 Kronieken 25).

Terug naar het boek Openbaring. Wat doen de ouderlingen precies? Wij lazen dat zij op tronen zitten, witte kleren dragen en kronen op hun hoofd hebben. Zij werpen zich voor God neer en aanbidden Hem. Zij mogen, net als de nakomelingen van Aäron, in het heilige der heiligen komen, de troonzaal van God. Het grote verschil is dat de ouderlingen permanent in de hemel bij God mogen komen en de hogepriester Aäron (of één van zijn nakomelingen die hogepriester was) één keer per jaar in de aardse tempel. Kan het

zijn dat de vierentwintig ouderlingen priesters en zangers van God zijn? En dat zij bestaan uit vierentwintig groepen van gelovigen, in plaats van vierentwintig individuele personen? Net zoals wij in het boek Kronieken lezen? Laten wij de andere teksten lezen die spreken over de ouderlingen.

‘En toen Het de boekrol genomen had, wierpen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen zich vóór het Lam neer. Zij hadden elk een citer en gouden schalen vol reukwerk. Dit zijn de gebeden van de heiligen. En zij zongen een nieuw lied en zeiden: U bent het waard om de boekrol te nemen en zijn zegels te openen, want U bent geslacht en hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam, taal, volk en natie. En U hebt ons voor onze God gemaakt tot koningen en priesters, en wij zullen als koningen regeren over de aarde. (...) En de vierentwintig ouderlingen wierpen zich neer en aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid.’ (Openbaring 5:8-14)

In deze Bijbeltekst vallen de volgende kenmerken op. Ten eerste hebben de ouderlingen snaarinstrumenten om muziek te maken voor God. Ten tweede hebben zij gouden schalen vol reukwerk met de gebeden van de heiligen. Zij zijn als priesters werkzaam voor God. Ten derde zingen zij een nieuw lied voor de Here Jezus, Degene die de zegels van de boekrol mag openen. In dit lied loven zij de Here Jezus om de dingen die Hij voor de mensen heeft gedaan. Zij zijn voor God gekocht met het bloed van Jezus uit elke stam, taal, volk en natie. Gods volk bestaat uit mensen uit elke stam, taal, volk en natie. In 2020 bestonden 196 internationaal erkende staten en zo'n 6.000 talen in de wereld. Ik ben van mening dat deze ouderlingen een beeld of een vertegenwoordiging zijn van alle volgelingen van de Here Jezus over alle gebieden in de wereld die, in de tijd van Openbaring 5, zijn opgenomen in de hemel. Ten vierde zeggen de ouderlingen dat de mensen zijn gemaakt als koningen en priesters en dat zij zullen regeren over de aarde. Dit wordt ook gezegd over de volgelingen van de Here Jezus.

‘Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte;’ (1 Petrus 2:9)

In 1 Petrus lezen wij over een koninklijk priesterschap. De ouderlingen zijn priesters, net als de nakomelingen van Aäron. In hoofdstuk 11 van Openbaring zien wij dat de vierentwintig ouderlingen God aanbidden.

‘En de vierentwintig ouderlingen, die voor God op hun troon zitten, wierpen zich met hun gezicht ter aarde en aanbaden God, en zeiden: Wij danken U, Heere, God de Almachtige, Die is en Die was en Die komt, omdat U Uw grote kracht ter hand hebt genomen en Koning geworden bent. En de volken zijn toornig geworden, en Uw toorn is gekomen en daarmee ook het tijdstip voor de doden om geoordeeld te worden, en om het loon te geven aan Uw dienstknechten, de profeten, en aan de heiligen en aan hen die Uw naam vrezen, de kleinen en de groten, en om hen te vernietigen die de aarde vernietigden.’ (Openbaring 11:16-18)

Zij roepen op dat het tijd is om de doden (de niet-gelovigen) te oordelen en loon te geven aan Gods dienstknechten en voor degenen die Hem vrezen. Het is tijd om een eind te maken aan de verschrikkingen op aarde. Tot slot lezen wij in hoofdstuk 19 dat de ouderlingen nogmaals God aanbidden omdat Zijn oordelen over de aarde rechtvaardig zijn.

‘En de vierentwintig ouderlingen en de vier dieren wierpen zich neer, aanbaden God, Die op de troon zit, en zeiden: Amen, Halleluja!’ (Openbaring 19:4)

De vierentwintig ouderlingen, die de gelovigen vertegenwoordigen of afbeelden, aanbidden tijdens de grote verdrukking God en zijn koningen en priesters van God.

Nieuwe toestromen

Tijdens de grote verdrukking lezen wij over nieuwe groepen mensen die in de hemel komen. Het gaat om de mensen die gedood worden omdat zij over God hebben gesproken.

‘En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.’ (Openbaring 6:9-11)

De Here Jezus had vier zegels geopend met verschrikkelijke plagen. Tijdens het vijfde zegel zag Johannes onder het altaar in de hemel zielen. Een mens bestaat uit ziel, geest en lichaam. Deze zielen zijn niet van de leden van de gemeente van Christus, aangezien zij tijdens de opname van de gemeente lichamen hebben ontvangen. Deze zielen zijn degenen die tijdens de grote verdrukking een keuze hebben gemaakt voor de Here Jezus en omwille van de Here Jezus en hun geloofsgetuigenis zijn vermoord. Tijdens de grote verdrukking heerst de antichrist en hij voert de strijd met de heiligen met vele doden tot gevolg. De zielen roepen het uit: ‘Hoelang duurt het nog voordat U oordeelt en ons wreekt aan hen die op de aarde wonen?’ Terwijl wij vandaag moeten bidden voor onze vijanden, zal de grote verdrukking een tijd zijn van oordeel en wreekt God zich op Zijn vijanden. Alleen ten tijde van de grote verdrukking is dit een goed gebed van de zielen. God geeft aan dat zij nog een klein moment geduld moeten hebben, totdat al hun broeders en medeknechten gedood zijn en het getal van de martelaren is voltooid. In deze tekst wordt niet gesproken over de levenden die, zonder te sterven, worden opgenomen in de hemel, aangezien dit al is gebeurd. In deze tekst gaat het over het wachten totdat de overige

broeders gedood zullen worden. Zie je het grote verschil tussen de grote verdrukking en onze genadetijd? Vandaag ‘kost’ het niets om Jezus te volgen, iedereen die gelooft wordt behouden. In de grote verdrukking kost het zeer waarschijnlijk jouw leven en word je gedood door de antichrist. Deze groep wordt zielen genoemd, omdat zij geen lichaam hebben ontvangen tijdens de opname van de gemeente. Zij ontvangen na de grote verdrukking lichamen, waar Openbaring 20 over spreekt. Wij lezen in deze tekst een extra aanduiding van deze zielen, namelijk dat zij niet het beest en zijn beeld hebben aanbeden. Openbaring 6 en 20 spreken niet over de zielen van de gelovigen die voor de grote verdrukking zijn overleden, maar over de zielen die tijdens de grote verdrukking zijn vermoord en hebben volhard in de Here Jezus.

‘En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.’ (Openbaring 20:4)

In Openbaring 7 lezen wij meer over deze martelaren en anderen die uit de grote verdrukking komen.

‘Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand. En zij riepen met een luide stem: De zaligheid is van onze God, Die op de troon zit, en van het Lam! En alle engelen stonden rondom de troon, de ouderlingen en de vier dieren. Zij wierpen zich vóór de troon neer met hun gezicht ter aarde en aanbaden God, en zeiden: Amen. De lofprijzing, de heerlijkheid, de wijsheid, de dankzegging, de eer, de kracht en de sterkte is aan onze God tot in alle eeuwigheid. Amen. En een van de ouderlingen antwoordde en zei

tegen mij: Dezen, die bekleed zijn met witte gewaden, wie zijn zij en waar zijn zij vandaan gekomen? En ik zei tegen hem: U weet het, mijn heer. En hij zei tegen mij: Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam. Daarom zijn zij vóór de troon van God, en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel. En Hij Die op de troon zit, zal Zijn tent over hen uitspreiden. Zij zullen geen honger of dorst meer hebben, en geen zonnesteek of enige hitte zal hen treffen. Want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en zal hen geleiden naar de levende waterbronnen. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen.’ (Openbaring 7:9-17)

Johannes krijgt tijdens alle plagen en oordelen een bemoediging te zien. Ondanks alle ellende besluiten veel mensen uit alle landen en talen om hun leven aan Jezus te geven. Het zijn ontelbaar veel mensen. Terwijl zij in hoofdstuk 6 witte kleren kregen aangeboden, hebben zij deze kleren in hoofdstuk 7 aangetrokken en hebben zij palmtakken in hun hand, een symbool van de overwinning. Zij zijn door het bloed van Christus vergeven en mogen hierdoor witte kleren dragen. Bij de troon van God aanbidden zij Hem. Een ouderling vraagt aan Johannes of hij weet wie deze menigte is. Johannes weet dit niet en de ouderling zegt dat dit degenen zijn die uit de grote verdrukking komen en in de Here Jezus geloven. Na hun verschrikkingen op aarde zijn zij in de aanwezigheid van God. Soms kunnen de verdrukkingen en verleidingen van vandaag ons ontmoedigen. Laat deze tekst ook vandaag een bemoediging voor ons zijn! Ooit breekt de dag aan dat wij voor altijd bij de Here mogen zijn. Ik geloof dat God dit aan Johannes laat zien om de mensen die in de grote verdrukking leven en in de Here Jezus zijn gaan geloven te bemoedigen. De verschrikkingen duren hooguit zeven jaar, de eeuwigheid duurt voor altijd en is heerlijk.

Tot slot wordt nog één groep personen gezien door Johannes. Deze groep zingt voor de Heere en zij heeft de verleidingen van de antichrist overwonnen op aarde. Tijdens de grote

verdrukking voert de antichrist een merkteken in. Met dit teken kunnen de mensen kopen en verkopen en het lijkt heel mooi, maar is het niet. Iedereen die dit merkteken neemt, is voor eeuwig verloren en er is geen weg terug. Johannes ziet mensen die dit merkteken niet hebben genomen en in de Here Jezus geloven. Zij zingen het lied van Mozes en danken God.

‘En ik zag iets als een glazen zee, met vuur gemengd. En de overwinnaars van het beest, van zijn beeld, van zijn merkteken en van het getal van zijn naam stonden bij de glazen zee, met de citers van God. En zij zongen het lied van Mozes, de dienstknecht van God, en het lied van het Lam, met de woorden: Groot en wonderbaarlijk zijn Uw werken, Heere, almachtige God; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Koning van de heiligen! Wie zou U niet vrezen, Heere, en Uw Naam niet verheerlijken? Immers, U alleen bent heilig. Want alle volken zullen komen en U aanbidden, want Uw oordelen zijn openbaar geworden.’ (Openbaring 15:2-4)

Eerst komen degenen die de opname van de gemeente hebben meegemaakt in de hemel. Dit is de eerste gebeurtenis vlak voor de grote verdrukking. Tijdens de grote verdrukking komen steeds meer zielen van mensen in de hemel die de antichrist hebben overwonnen en zijn gestorven of vermoord. Zij ontvangen na de grote verdrukking nieuwe lichamen.

De stilte

Nu gaan wij terug naar de oordelen van God en wordt het zevende zegel door de Here Jezus geopend. Terwijl Hij dit doet, valt er een stilte in de hemel.

‘En toen het Lam het zevende zegel geopend had, kwam er een stilte in de hemel van ongeveer een halfuur.’ (Openbaring 8:1)

God wordt altijd aanbeden in de hemel door Zijn engelen en dienaars. In dit hoofdstuk lezen wij dat het een halfuur stil is. De

aanbiddingen stoppen en de hemelse mensen zeggen niets, het is een halfuur stil. Wat een halfuur precies betekent en of dit dertig minuten duurt is niet zeker. Daarnaast schreef Johannes niet op waarom het stil wordt. Een aantal redenen waarom het stil kan zijn:

1. Stilte voor de storm. Het besef wat de aardbewoners mee gaan maken en hoe verschrikkelijk dat zal zijn.
2. Een uitdrukking voor eerbied voor God.
3. Een stilte behorend in de hemelse eredienst.
4. God is nog een korte periode barmhartig en wacht met de oordeelsbazuinen, in de hoop dat iemand zich nog bekeert.

Andere Bijbelteksten spreken niet over deze stilte, waardoor wij niet weten welke reden klopt. Wat deze tekst laat zien is dat er een besef is wat God uitvoert. De hemelse bewoners weten welke tijd het op Gods agenda is en wij mogen weten wat God van plan is. God wil graag dingen openbaren aan mensen, of het nou aardbewoners of hemelbewoners zijn (Genesis 18:17).

Wonen in tenten

Op aarde gaat de antichrist tekeer. De antichrist wil alle heiligen vernietigen. De antichrist kan ons, de hemelbewoners in de tijd van de grote verdrukking, niet meer roven uit Gods hand. Tijdens een gevecht tussen het leger van de aartsengel Michael en het leger van de duivel, overwint Michael en wordt de duivel uit de hemel gegooid. De duivel is niet meer in de hemelse gewesten aanwezig en is op aarde geworpen. Vervolgens wordt het volgende opgeroepen:

‘Daarom, verblijd u, hemelen, en u die daarin woont! Wee hun die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is naar beneden gekomen, naar u toe, in grote woede, omdat hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft.’ (Openbaring 12:12)

In deze tekst wordt gesproken over de hemelbewoners. Dit zijn degenen die de opname van de gemeente meemaken en degenen die

tijdens de grote verdrukking in Jezus geloven en zijn overleden. Het is interessant om ‘die daarin woont’ in het Grieks te bestuderen. In het Grieks staat er ‘skēnountas’ en betekent letterlijk zijn/haar/hun tent opslaan of (in een tent) wonen. Dit woord komt terug in Openbaring 13, waar de antichrist God, Zijn tent en de hemelbewoners beledigt.

‘En het opende zijn mond om God te lasteren, om Zijn Naam te lasteren en Zijn tent en hen die in de hemel wonen.’ (Openbaring 13:6)

Deze teksten spreken niet over engelen of andere wezens, want ‘skēnountas’ wordt alleen gebruikt voor mensen en voor God. Dit woord staat ook in Openbaring 7:15 en gaat over degenen die uit de grote verdrukking zijn gekomen.

‘Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam. Daarom zijn zij vóór de troon van God, en dienen Hem dag en nacht in Zijn tempel. En Hij Die op de troon zit, zal Zijn tent over hen uitspreiden.’ (Openbaring 7:14-15)

De gelovigen van de Here Jezus wonen bij God en de Here Jezus in de hemel, in de tent van God. Naast deze drie teksten wordt het Griekse woord ‘skēnountas’ nog twee keer gebruikt. Eén keer in het verleden, waar de Here Jezus in Zijn ‘lichamelijke tent’ onder de mensen woonde (Johannes 1:14). Nu zijn de rollen omgedraaid en woont Jezus niet bij de gelovigen, maar wonen de gelovigen bij Jezus. De tweede keer is na de grote verdrukking en heeft te maken met de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waar God onder de mensen woont.

‘En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde (...) En ik hoorde een luide stem uit de hemel zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn en hun God zijn.’ (Openbaring 21:1-3)

Wij wonen bij God in de tent. Ik denk niet dat je dit moet zien als een letterlijke tent met haringen en zeil. Het is beeldspraak en betekent dat God ons zal beschermen en dat God een intieme relatie met Zijn volgelingen onderhoudt. Vroeger bestond een tent uit een open woongedeelte en een gesloten slaapgedeelte. God heeft, met alle eerbied gezegd, ons toegang gegeven tot Zijn slaapkamer, de plek waar geen vreemde mensen komen maar alleen de vertrouwelingen en familiegenoten. David verlangde naar deze plek, want hij zei: *‘Want Hij doet mij schuilen in Zijn hut in dagen van onheil. Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent, Hij plaatst mij hoog op een rots.’* (Psalm 27:5). Is dit profetisch geschreven door David? Als de grote verdrukking plaatsvindt, zal Hij ons verbergen in Zijn tent? En wat wil David zo graag doen in de hemel?

‘Eén ding heb ik van de HEERE verlangd, dát zal ik zoeken: dat ik wonen mag in het huis van de HEERE, al de dagen van mijn leven, om de lieflijkheid van de HEERE te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel. Want Hij doet mij schuilen in Zijn hut op de dag van het onheil. Hij verbergt mij in het verborgene van Zijn tent, Hij plaatst mij hoog op een rots. Nu heft mijn hoofd zich omhoog boven mijn vijanden, die mij omringen. Ik zal in Zijn tent offers brengen onder geschal van trompetten; ik zal zingen, ja, ik zal psalmen zingen voor de HEERE.’ (Psalm 27:4-6)

Daarnaast is een tent verplaatsbaar. De hemel is niet ons eindstation, het is een verblijfplaats. Na de grote verdrukking mogen wij leidinggeven aan de aardbewoners in het duizendjarig vrederijk en daarna zal er een nieuwe hemel en aarde zijn. Zoals de tabernakel in de tijd van Mozes van plaats veranderde, kunnen wij met onze hemelse tenten van plaats veranderen.

De overwinning behaald

‘En de tien hoorns die u gezien hebt, zijn tien koningen, die het koningschap nog niet hebben ontvangen, maar die samen met het beest één uur koninklijke macht zullen ontvangen. Dezen zijn

eensgezind en zij zullen hun kracht en macht aan het beest overdragen. Zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam – want Heere der heren is Hij en Koning der koningen – zal hen overwinnen, en zij die samen met Hem zijn, geroepenen, uitverkorenen en gelovigen.’ (Openbaring 17:12-14)

De tien toekomstige grote koningen van de aarde geven al hun macht aan het beest, de antichrist. In dit hoofdstuk lazen wij dat de antichrist de Here Jezus en Zijn volgelingen lastert. Nu wil de antichrist een stap verder gaan en wil hen overwinnen. Opvallend dat in deze tekst staat dat de antichrist en de koningen oorlog zullen voeren tegen de Here Jezus en zij die samen met Hem zijn. Wie zijn zij? Dat zijn de geroepenen, uitverkorenen en de gelovigen. Dit is één groep en houdt de volgelingen van de Here Jezus in. Zij zijn niet meer op aarde, maar zijn in de hemel met de Here Jezus en zullen samen met de Here Jezus overwinnen op de tien koningen.

‘En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij Die daarop zat, werd getrouw en waarachtig genoemd. En Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid. (...) Zijn Naam luidt: Het Woord van God. En de legers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed in fijn linnen, wit en smetteloos. En uit Zijn mond kwam een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenvolken zou slaan. En Hij zal hen hoeden met een ijzeren staf. En Hij treedt de wijnpersbak van de wijn van de grimmige toorn van de almachtige God. (...) En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeenverzameld om oorlog te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn leger. En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die in zijn tegenwoordigheid de tekenen gedaan had, waardoor hij hen misleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbeden hadden. Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees.’ (Openbaring 19:11-21)

De oorlog wordt gewonnen door de Here Jezus. De Here Jezus heeft de overwinning behaald en de grote verdrukking komt tot een einde. Na de Here Jezus volgt Zijn leger, dat een beeld is van de engelenlegers in de hemel die samen met de Here Jezus oorlog voeren met het beest. Het kan dat naast de engelen gelovigen worden bedoeld. Het kan ook zijn dat de gelovigen een ogenblik later komen als de strijd is gestreden. In ieder geval hoeft de legermacht niets te doen, want de Here Jezus zelf overwint de koningen.

Het bruiloftsfeest

Tot slot vieren wij het bruiloftsfeest van het Lam. Laten wij de tekst lezen die hierover gaat.

‘En ik hoorde zoiets als een geluid van een grote menigte en als een gedruis van vele wateren en een geluid als van zware donderslagen: Halleluja, want de Heere, de almachtige God, is Koning geworden. Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de heerlijkheid geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en Zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen. En hij zei tegen mij: Schrijf: Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam. En hij zei tegen mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God.’ (Openbaring 19:6-9)

Voordat Johannes schreef over de oorlog van de Here Jezus tegen de antichrist, schreef hij over het bruiloftsfeest van het Lam. Laten wij deze tekst bestuderen.

De bruiloft

Ten eerste wordt gesproken over de bruiloft. Dit is een beeld van een man en een vrouw, waarbij de man zijn ouders verlaat om zich te hechten aan een vrouw zodat zij samen één lichaam worden.

‘En de HEERE God bouwde de rib die Hij uit Adam genomen had, tot een vrouw en Hij bracht haar bij Adam. Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn beenderen, en vlees van mijn vlees! Deze zal mannin genoemd worden, want uit de man is zij genomen. Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en zij zullen tot één vlees zijn.’ (Genesis 2:22-24)

Een prachtige tekst dat geldt voor iedere man en vrouw. Het is goed in Gods ogen dat een man zich aan een vrouw hecht en dat zij één vlees worden. Het huwelijk is niet bedacht door een mens, maar door God. Dit is één van de eerste verbonden die God in de Bijbel liet opschrijven. Vandaag wordt het huwelijk door velen niet serieus genomen. Sommigen besluiten eerst samen te wonen om te kijken of het met elkaar lukt en pas over een aantal jaar te trouwen. God geeft aan dat een huwelijk niet bestaat uit ‘proberen of het lukt’, God zegt dat de man zijn ouders zal verlaten, zijn vrouw zal aanhangen en dat zij hierdoor één vlees worden. Lichamelijk worden zij door de gemeenschap één en geestelijk worden zij door hun verbond één. Het huwelijk hoort een plek te zijn zonder lichamelijke en geestelijke schaamte. Het huwelijk is een veilige plek waar geen geheimen zijn, waar geen angst voor verlaten is en waar alles gedeeld mag worden. Het is een plek van intimiteit en veiligheid. Naast het aardse huwelijk staat in deze tekst een grote geheimenis tussen de gemeente van Christus en Jezus.

‘Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn beente. Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn. Dit geheimenis is groot; maar ik spreek met het oog op Christus en de gemeente.’ (Efeze 5:30:32)

De geheimenis tussen het huwelijk van Christus en de gemeente is groot. God heeft het huwelijk op aarde ingesteld, omdat het een voorafschaduw is van een hemelse werkelijkheid, het bruiloftsfeest van het Lam. Op aarde zien wij, met het huwelijk, een beperkt

voorproefje van onze hemelse werkelijkheid met Jezus. De geheimenis is groot, wij kunnen het ons niet voorstellen hoe het zal zijn. Eén ding weet ik: het zal een prachtige heerlijkheid zijn waarbij wij een intieme verbondsrelatie hebben met onze Here Jezus (Efeziërs 5:25).

Het Lam

Ten tweede wordt gesproken over het Lam. Dat is de Here Jezus en staat in Openbaring 5 en Johannes 1.

‘De volgende dag stond Johannes daar weer met twee van zijn discipelen. En toen hij Jezus zag lopen, zei hij: Zie, het Lam van God!’ (Johannes 1:35-36)

Het is het bruiloftsfeest van het Lam. Het gaat eerst om de Here Jezus, het is Zijn feest en pas daarna komt de vrouw in beeld. Jezus heeft een hoge prijs betaald om met Zijn vrouw te trouwen. Hij heeft haar gekocht met Zijn bloed en heeft haar met smetteloos fijn linnen gekleed. De Here Jezus is de Bruidegom en Hij heeft iemand uitgekozen om mee te trouwen. De Koning der koningen en de Heer der heren heeft iemand uitgekozen die het voorrecht heeft gekregen om met de Schepper van hemel en aarde te trouwen. Dit moet wel het grootste feest ooit zijn, dat met niets op de aarde vergeleken kan worden. Wie is de gelukkige vrouw?

De bruid

Ten derde wordt gesproken over de vrouw. De vrouw is niet een individu, maar bestaat uit een groep mensen. In de Bijbel worden twee groepen de bruid van God (of het Lam) genoemd en de eerste groep is het Joodse volk. De volgende tekst wordt gesproken over het volk van Israël.

‘Op die dag zal het gebeuren, spreekt de HEERE, dat u Mij zult noemen: mijn Man, (...) Ik zal u voor eeuwig tot Mijn bruid nemen: ja, Ik zal u tot Mijn bruid nemen in gerechtigheid en in recht, in

goedertierenheid en in barmhartigheid. In trouw zal Ik u voor Mij als bruid nemen; en u zult de HEERE kennen.’ (Hosea 2:15-19)

Dit gebeurt tijdens het einde van de grote verdrukking, waar het volk van Israël in de woestijn vlucht, waar hoofdstuk 3 de paragraaf over het mannelijk kind over spreekt. ‘Die dag’ Slaat namelijk op het volgende:

‘Daarom, zie, Ikzelf ga haar lokken, haar de woestijn in leiden, en naar haar hart spreken. Ik zal haar daarvandaan haar wijngaarden geven, en het Dal van Achor tot een deur van hoop. Daar zal zij zingen als in de dagen van haar jeugd, als op de dag dat zij wegtrok uit het land Egypte.’ (Hosea 2:13-14)

In de woestijn leert het volk van Israël de Here Jezus kennen en vanuit daar spreken de Israëlieten de Here Jezus aan als hun man. Wat een groot wonder van God! Dan zullen de Israëlieten niet meer leunen op hun eigen kracht, maar op de kracht van Jezus. Dit prachtige beeld zien wij terug in het boek Hooglied dat spreekt over de liefde van een bruidegom en de bruid.

‘Wie is zij die daar opkomt uit de woestijn, leunend op haar Liefste?’ (Hooglied 8:5)

Naast het boek Hosea, zijn er meer teksten in de Bijbel die Israël afbeelden als een vrouw of bruid van God. Lees bijvoorbeeld Jesaja 54:5-8, 62:5, Jeremia 2:2 en Ezechiël 16:8.

Naast het volk van Israël wordt een andere groep de bruid van God genoemd. Het gaat over de gemeente van Christus. Paulus schreef het volgende aan de gemeente te Korinthe:

‘Want ik beijver mij voor u met een ijver van God. Ik heb u immers ten huwelijk gegeven aan één Man om u als een reine maagd aan Christus voor te stellen.’ (2 Korinthe 11:2)

Of zoals Paulus uitlegt in de brief aan de Efeziërs:

‘Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar zou heiligen, door haar te reinigen met het waterbad door het Woord, opdat Hij haar in heerlijkheid voor Zich zou plaatsen, een gemeente zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos zou zijn.’ (Efeze 5:25-27)

In het boek Efeze staat dat de Here Jezus ons reinigt met het waterbad (de doop), zodat wij zonder smet of rimpel voor Hem geplaatst worden. Wij zijn heilig en smetteloos geworden. Komt dit ons bekend voor van Openbaring 19?

‘En het is haar gegeven zich met smetteloos en blinkend fijn linnen te kleden, want dit fijne linnen zijn de gerechtigheden van de heiligen.’ (Openbaring 19:8)

Wij worden door de Here Jezus omkleed met fijn linnen, zodat wij zonder smet of rimpel voor de Here Jezus geplaatst worden. Dat de volgelingen van de Here Jezus smetteloos zijn voor de Here Jezus staat ook in Efeze 1:4, Filippenzen 2:15, Kolossenzen 1:22 en Judas 1:24. Deze Bijbelteksten vertellen dat wij niet alleen tijdens het bruiloftsfeest van het Lam smetteloos zijn, maar ook vandaag moeten wij streven om, door de kracht van de Heilige Geest, smetteloos voor de Here Jezus te leven. Als een reine maagd wachten wij totdat de Here Jezus ons meeneemt om met Hem te trouwen. De tweede groep bevat de volgelingen van de Here Jezus. De Here Jezus trouwt met één vrouw, dat een ‘symbool’ is van de gemeente van Christus en het volk van Israël.

In het boek Openbaring laat een engel aan Johannes de bruid van het Lam zien. Johannes zag een stad naar beneden komen en deze stad had kenmerken van Israël en de gemeente van Christus.

‘Kom, ik zal u de bruid, de vrouw van het Lam, laten zien. En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en liet mij de grote stad zien, het heilige Jeruzalem, dat neerdaalde uit de hemel, bij God vandaan. Zij had de heerlijkheid van God, en haar uitstraling was als een zeer kostbare edelsteen, als een kristalheldere steen jaspis. Zij had een grote en hoge muur met twaalf poorten, en bij die poorten twaalf engelen. Ook waren er namen op geschreven, namelijk van de twaalf stammen van de Israëlieten. Drie poorten op het oosten, drie poorten op het noorden, drie poorten op het zuiden, en drie poorten op het westen. En de muur van de stad had twaalf fundamenten met daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen van het Lam.’ (Openbaring 21:9-14)

Zowel de namen van de twaalf stammen van de Israëlieten als de twaalf apostelen van de Here Jezus staan op het heilige Jeruzalem, de stad van God. De bruid heeft kenmerken van Israël en kenmerken van de gemeente en samen vormen zij één bruid. Wij lezen dat het huwelijk van Christus een grote geheimenis is. Wij kunnen met onze aardse werkelijkheden de toekomstige verwachting niet bevatten. Wij gaan terug naar Efeze 5.

‘Want wij zijn leden van Zijn lichaam, van Zijn vlees en van Zijn gebeente. Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn. Dit geheimenis is groot; maar ik spreek met het oog op Christus en de gemeente.’ (Efeze 5:30-32)

Adam was de eerste mens die God had geschapen. God zag dat Adam alleen was en Hij vond dat niet goed. God liet Adam in een diepe slaap vallen en nam een rib weg. Van deze rib maakte Hij een vrouw, Eva. Hierdoor is de eerste vrouw uit de eerste man ontstaan en door middel van het huwelijk zijn zij aan elkaar verbonden. Zo is het ook met de gemeente van Christus. Wij maken onderdeel uit van het lichaam van Christus (1 Korinthe 12:12) en tegelijkertijd zijn wij Zijn bruid. Tijdens de bruiloft van het Lam

worden wij weer één met de Here Jezus. Zoals Paulus schreef: *‘Dit geheimenis is groot’*, maar tegelijkertijd zo mooi.

De genodigden

Tijdens de bruiloft van het Lam wordt gesproken over de genodigden van het avondmaal.

‘En hij zei tegen mij: Schrijf: Zalig zijn zij die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft van het Lam. En hij zei tegen mij: Dit zijn de waarachtige woorden van God.’ (Openbaring 19:9)

Het spreekt voor zich dat dit niet spreekt over de ongelovigen. Zij maken geen onderdeel uit van de bruiloft van het Lam en behoren ook niet tot de genodigden. Zij zijn of op de aarde om een oorlog te beginnen met de Here Jezus of zijn door Hem verslagen en zijn dood en wachten duizend jaar om geoordeeld te worden (Ik geloof dat de bruiloft van het Lam voor de laatste oorlog gebeurt en de ongelovigen nog op aarde zijn).

Laten wij de Bijbel bestuderen en bekijken waar Bijbelteksten staan over een bruiloft en genodigden. In dit boek worden een paar teksten uitgelicht, voor een goed overzicht kan jij de Bijbelteksten in de context lezen in de Bijbel.

‘En Jezus antwoordde en sprak opnieuw tot hen door gelijkenissen, en zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een zeker koning die voor zijn zoon een bruiloft bereid had, en hij stuurde zijn dienaren eropuit om de genodigden voor de bruiloft te roepen. Maar zij wilden niet komen. (...) Toen zei hij tegen zijn dienaren: De bruiloft is wel bereid, maar de genodigden waren het niet waard. Ga daarom naar de kruispunten van de landwegen en nodig er voor de bruiloft zovelen uit als u er maar zult vinden. En die dienaren gingen naar de wegen, verzamelden allen die zij vonden, zowel slechte als goede mensen; en de bruiloftszaal werd gevuld met gasten. Toen de koning naar binnen was gegaan om de gasten te overzien, zag hij daar iemand die niet gekleed was in bruiloftskleding. En hij zei tegen hem: Vriend, hoe bent u hier binnengekomen

terwijl u geen bruiloftskleding aan hebt? En hij zweeg. Toen zei de koning tegen de dienaars: Bind hem aan handen en voeten, neem hem mee en werp hem uit in de buitenste duisternis; daar zal gelammer zijn en tandengeknars. Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.’ (Mattheüs 22:1-14)

In deze gelijkenis zien wij een koning die voor zijn zoon een bruiloft heeft bereid. Waarschijnlijk is de koning God de Vader en de zoon Jezus Christus. De Koning stuurde Zijn dienaren eropuit om de genodigden te roepen. Dit zijn de profeten van het oude testament en/of de discipelen van de Here Jezus die aan de Joden oproepen om naar het bruiloftsfeest van de Here Jezus te komen. De Joden besloten om niet te komen, dat natuurlijk een verschrikkelijke belediging is voor God de Vader. God zei dat de genodigden het niet meer waard zijn om te genieten van de bruiloft van Zijn Zoon, dus besloot Hij anderen te roepen. De discipelen moesten naar de kruispunten van de landwegen gaan. Dit is niet een kruispunt zoals wij die kennen. Het was de plek waar een straat van de stad het eindpunt bereikt en overging naar een open landschap (vergelijkbaar met een onverharde weg). Op deze plek waren veel mensen en deze groep bestond vooral uit bedelaars, onreine mensen en rovers. Dit zijn niet de mensen die normaal gesproken worden uitgenodigd door een koning om het bruiloftsfeest van de zoon van de koning te vieren. De Here Jezus sprak profetisch over de heidenen, de niet-Joden. Het was voor de Joden ondenkbaar dat de heidenen door God worden beschouwd als Zijn volk en Zijn kinderen. De dienaren (discipelen) moesten iedereen verzamelen die zij konden vinden. Of het nou goede of slechte mensen zijn. In Gods ogen is ieder mens slecht en doet niemand iets goed, toch kunnen wij het beeld op deze manier beter begrijpen. De discipelen nodigden zowel de bedelaars, onreinen als rovers uit en iedereen mocht de bruiloft van het Lam vieren. Vervolgens ‘beoordeelt’ God de Vader degenen die naar Zijn oproep hadden geluisterd. Dit zijn degenen die gehoor hebben gegeven aan het evangelie van God. Toch kunnen wij twee groepen vinden in de bruiloftszaal. In deze gelijkenis had, op één na, iedereen bruiloftskleding aan. In die tijd was dit niet

bijzondere kleren, zoals een net pak of een mooie jurk, maar was dit schone en gewassen kleren. Deze kleren waren normaal gesproken wit (beeld van Openbaring 19:8?). Iedereen had schone witte kleren aan en hadden zich voorbereid op het bruiloftsfeest. Eén persoon had dit niet gedaan: dit was een naamchristen. Misschien ging hij altijd naar de kerk of zei hij dat hij gelooft, toch deed hij dit niet in zijn hart. Het gevolg is dat hij uit de bruiloftszaal werd geworpen en in de duisternis, een beeld van de hel, werd geworpen. Ik wil als aanvulling zeggen dat jij na de dood geen andere keuze meer kan maken. Als jij in Jezus gelooft ga jij naar het bruiloftsfeest, als jij niet in Jezus gelooft ga jij naar de duisternis, de plek van eeuwige jammerklacht en verdriet. Na de dood kan je niet meer verplaatst worden, niet van de hemel naar de hel en ook niet van de hel naar de hemel. Dit bruiloftsfeest is een gelijkenis en hoeft niet letterlijk te gebeuren. Toch gebruikte de Here Jezus veel waarheden en werkelijkheden in Zijn gelijkenissen.

In deze gelijkenis zijn de genodigden de volgelingen van de Here Jezus en zij bestonden uit de heidenvolken, omdat de Joden niet wilden geloven. De Joden worden, door de genade van God, later opnieuw aangenomen tot bruidsvrouw. Laten wij verder gaan met de volgende tekst over de bruiloftsgasten.

‘Toen kwamen de discipelen van Johannes bij Hem en zeiden: Waarom vasten wij en de Farizeeën veel en vasten Uw discipelen niet? Jezus zei tegen hen: De bruiloftsgasten kunnen toch niet treuren zolang de Bruidgom bij hen is? Maar de dagen zullen komen dat de Bruidgom van hen weggenomen zal zijn, en dan zullen zij vasten.’ (Mattheüs 9:14-15)

In deze Bijbeltekst worden de twaalf discipelen de bruiloftsgasten van de Bruidgom genoemd. Zij zijn de genodigden van de Bruidgom. Tot slot worden wij vergeleken met maagden die wachten op het bruiloftsfeest. Deze maagden leken op bruidsmisjes en waren waarschijnlijk tussen de 12 en 18 jaar oud en staan symbool voor de wijze gelovigen die genoeg olie (Heilige Geest) hebben en de dwaze gelovigen die te weinig olie hebben.

‘Dan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien meisjes, die hun lampen namen en op weg gingen, de bruidegom tegemoet. Vijf van hen waren wijs en vijf waren dwaas.’ (Mattheüs 25:1-2)

Ik geloof dat de genodigden van het bruiloftsfeest dezelfde mensen zijn als de bruid van het Lam. Terwijl de bruid van het Lam wordt gezien als alle gelovigen (oudtestamentisch en nieuwtestamentisch) tezamen, laat de genodigden van het bruiloftsfeest iedere afzonderlijke lid van de bruid zien.

Zie jij ernaar uit om een intieme relatie vol met liefde en geborgenheid met de Here Jezus aan te gaan? Het bruiloftsfeest vindt plaats tijdens de grote verdrukking en het huwelijk met de Here Jezus duurt voor eeuwig. Een granieten huwelijk (de aanduiding van een 90-jarige huwelijk) valt compleet in het niets met deze eeuwigheid.

Samenvatting

Tijdens de opname van de gemeente ontstaat een tweedeling. Aan de ene kant zijn er hemelbewoners die door Jezus zijn meegenomen naar het Vaderhuis en aan de andere kant aardbewoners die zijn achtergebleven op aarde. Direct na de opname wonen wij bij God in de hemel. Dit zijn geen normale woningen, maar bijzondere woningen die niet door mensenhanden zijn gemaakt. Wij wonen in Gods tent en mogen genieten van Zijn geborgenheid en liefde. Tijdens de grote verdrukking komen zielen in de hemel van de mensen die na de opname van de gemeente in de Here Jezus zijn gaan geloven en de antichrist en het merkteken van het beest hebben overwonnen. Zij wachten in de hemel op de zielen van hun broeders en zusters en na de grote verdrukking ontvangen zij onvergankelijke lichamen. Aan het eind van de grote verdrukking overwinnen de hemelbewoners de tien koningen en de antichrist en begint het duizendjarig vrederijk op aarde. Vlak hiervoor of hierna vindt de bruiloft van het Lam plaats. De gemeente en het volk van Israël trouwen met de Here Jezus en voor eeuwig zijn zij Man en vrouw.

H7 ACHTERGEBLEVEN OP AARDE

Terwijl de volgelingen van de Here Jezus worden opgenomen, blijven verschillende groepen achter op aarde. In dit hoofdstuk bekijken wij welke groepen dit zijn en wat er met hen gebeurt. Veel Bijbelteksten spreken over dit onderwerp en voor dit boek beperken wij ons tot een klein gedeelte van de Bijbelteksten.

Groep 1: Het volk van Israël

In hoofdstuk 4 hebben wij gelezen dat het volk van Israël tijdens de verdrukking wordt getuchtigd en dat het volk een moeilijke tijd gaat meemaken. Velen worden vermoord, maar over een klein groep blijft God genadig en deze groep zal zalig worden. In deze paragraaf behandelen wij kort de belangrijkste momenten van het volk van Israël. Het is belangrijk om eerst terug te gaan naar het oude testament, omdat wij anders het nieuwe testament en de grote verdrukking niet begrijpen.

Israël tijdens het oude testament

Het oude testament spreekt over het volk van Israël en Gods verbond met verschillende mensen van het volk. In het boek Genesis lezen wij dat God een verbond sloot met Abraham, de aartsvader van Israël, en hem zegende. God koos één volk uit dat heilig voor Zijn aangezicht moest leven en vanuit dit volk wilde God alle andere volken zegenen.

‘De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.’ (Genesis 12:1-3)

Op deze manier is het volk van God geboren. Het begon bij één man die afgezonderd ging leven. Hij moest weg uit zijn land,

familie en huis en kwam op een plaats waar hij niemand kende. Het volk van God telde één persoon. Niet zomaar een persoon maar een persoon met geloof in God.

‘Abram nu nam Sarai, zijn vrouw, en Lot, de zoon van zijn broer, en al hun bezittingen die ze verworven hadden, en de mensen die zij in Haran verkregen hadden; en zij gingen weg om naar het land Kanaän te gaan; en zij kwamen in het land Kanaän. (...) Toen verscheen de HEERE aan Abram en zei: Aan uw nageslacht zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij daar een altaar voor de HEERE, Die hem verschenen was.’ (Genesis 12:5-7)

Abraham verliet zijn huis en ging naar het land Kanaän, het huidige Israël. Terwijl hij daar als vreemdeling verbleef, kreeg hij de belofte dat het gehele land aan zijn nakomelingen gegeven zou worden.

‘En de HEERE zei tegen Abram, nadat Lot zich van hem afgescheiden had: Sta toch uw ogen op en kijk vanaf de plaats waar u bent, naar het noorden, het zuiden, het oosten en het westen. Want al het land dat u ziet, zal Ik voor eeuwig aan u en uw nageslacht geven. En Ik zal uw nageslacht maken als het stof van de aarde; als iemand het stof van de aarde zou kunnen tellen, dan zou ook uw nageslacht geteld kunnen worden. Sta op, ga het land door in zijn lengte en in zijn breedte, want Ik zal het u geven.’ (Genesis 13:14-17)

Het nageslacht dat uit Abraham komt zal het gebied voor eeuwig in bezit nemen en het nageslacht bestaat uit ontelbaar veel mensen (Genesis 15:5). God beloofde dat hij al het land aan hen zal geven. God beloofde het niet alleen, God sloot een verbond met Abraham (Genesis 15:7-21). Het gaat dus gebeuren.

‘Op die dag sloot de HEERE een verbond met Abram, en zei: Aan uw nageslacht heb Ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte af tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat’ (Genesis 15:18)

Dit land is erg groot en strekt zich uit van de rivier de Nijl in Egypte tot de rivier de Eufraat in Syrië en Irak. Het beloofde land bevat (onderdelen van) Libanon, Jordanië, Koeweit, Saudi-Arabië en het huidige Israël. Dit is nog nooit gebeurd in de geschiedenis en gaat nog gebeuren tijdens het duizendjarig vrederijk.

Hierna kreeg Abraham een grote belofte. Nadat Abraham wist dat God zelf (de Here Jezus) als Lam naar de aarde zou gaan om verzoening te brengen voor de mensen (Genesis 22), kreeg hij te horen dat dit uit zijn nageslacht zal komen en dat dit Nageslacht een zegen zal zijn voor alle volken.

‘Abraham zei: God zal Zichzelf voorzien van het lam voor het brandoffer, mijn zoon.’ (Genesis 22:8)

‘En in uw Nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.’ (Genesis 22:18)

De zegen van Abraham werd alleen doorgegeven aan zijn zoon Isaak. De andere zonen van Abraham ontvingen wel mooie en bijzondere zegeningen van God, maar dienden niet als nageslacht van Abraham. Zij moesten zelfs het gebied van Isaak verlaten.

‘Maar God zei tegen Abraham: (...) Alleen het nageslacht van Izak zal uw nageslacht genoemd worden.’ (Genesis 21:12)

‘Abraham gaf alles wat hij had aan Izak, maar aan de zonen van de vrouwen die Abraham had, gaf Abraham geschenken. Hij stuurde hen, toen hij nog leefde, bij zijn zoon Izak vandaan in oostelijke richting, naar het Oosterland.’ (Genesis 25:5-6)

Nadat Abraham was overleden, kreeg Isaak de erfenis van Abraham en daarnaast zegende God Isaak.

‘Het gebeurde na de dood van Abraham dat God Izak, zijn zoon, zegende.’ (Genesis 25:11)

Isaak kreeg dezelfde beloften als Abraham. Zijn nakomelingen zullen talrijk worden en in het beloofde land wonen (Genesis 26:3-4). De zegen van Isaak werd (door een list) doorgegeven aan Jakob, die later Israël werd genoemd.

‘Hij zei: Zie, de geur van mijn zoon is als de geur van het veld, dat de HEERE gezegend heeft. Moge God je geven van de dauw van de hemel, van de vruchtbare streken van de aarde: overvloed van koren en nieuwe wijn. Volken zullen je dienen, naties zullen zich voor je buigen. Wees heerser over je broers, de zonen van je moeder zullen zich voor je buigen. Vervloekt moet zijn wie jou vervloekt, en gezegend wie jou zegent!’ (Genesis 27:27-29)

Vele jaren later ontstond het koninkrijk Israël. De tweede koning was koning David en God deed aan koning David een belangrijke belofte.

‘Uw huis en uw koningschap zullen voor uw ogen voor eeuwig vaststaan, uw troon zal voor eeuwig zeker zijn.’ (2 Samuel 7:16)

De troon van David zal eeuwig vaststaan. In eerste instantie sprak God over Davids zoon Salomo en zijn verdere nakomelingen. Daarnaast is dit profetisch bedoeld voor het duizendjarig vreedrijk (en daarna) en heeft het betrekking op de Here Jezus, zoals de engel tegen Maria zei. De Here Jezus is een nakomeling van koning David en Hij zal binnenkort voor eeuwig plaatsnemen op de troon van David.

‘Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen.’ (Lukas 1:32-33)

Een aantal zegeningen van Israël zijn:
- Wie Israël zegent zal gezegend worden.

- Wie Israël vervloekt zal vervloekt worden.
- Israël wordt een groot volk met ontelbaar veel nageslacht.
- Israël ontvangt het land tussen de Eufraat en de Nijl.
- Het Lam van God komt uit het nageslacht van Israël.
- Volken zullen Israël dienen en Israël zal heersen over zijn broers.
- Het koninkrijk van David houdt eeuwig stand.
- De Here Jezus zal voor eeuwig koning zijn over Israël.

Israël tijdens het nieuwe testament en vandaag

In het nieuwe testament werd de Here Jezus geboren. Opvallend dat Hij in eerste instantie alleen gezonden was voor het volk van Israël en niet voor de heidenvolken. Wij zien geen Bijbelverhalen waarbij de Here Jezus naar Europa, Amerika, Afrika of Oost-Azië ging. De Here Jezus was een Jood en was er voor de Joden. De Here Jezus sprak tegen hen en deed in Israël wonderen en tekenen. De Here Jezus zei: *‘Ik ben alleen maar gezonden naar de verloren schapen van het huis van Israël.’* (Mattheüs 15:24) Israël is niet zomaar een land of volk op aarde, het is het volk van God. God zelf (Jezus) woonde voor 33 jaar in hun midden en Jezus verkondigde drie jaar lang over het koninkrijk van God. Het volk wilde niet luisteren en de Joden besloten om hem te laten kruisigen. De Koning van Israël kwam en zij wilden Hem niet erkennen. Doordat de Joden de Here Jezus hadden verworpen, kregen de heidenvolken de kans om Hem als God te dienen en te horen over het goede nieuws van God. Door de verwerping van de Joden, kwam het heil voor de heidenen.

‘Want als hun verwerping verzoening voor de wereld betekent (...)’
(Romeinen 11:15)

De Joden verwierpen hun Messias en daardoor kregen de heidenen toegang tot God. God wist dit al vanaf het begin en toch stuurde Hij Zijn Zoon naar Israël. Wat een genade van God. Vandaag (en ook vroeger) zien wij dat een aantal Joden in Jezus geloven en daardoor onderdeel uitmaken van de gemeente van Christus. Zij worden met de andere gelovigen opgenomen tijdens de opname van de

gemeente. Over een groot deel van Israël is verharding gekomen en God heeft hun ogen gesloten.

‘God heeft hun een geest van diepe slaap gegeven, ogen om niet te zien en oren om niet te horen, tot op de dag van heden.’ (Romeinen 11:8)

God heeft het volk van Israël grote beloften gedaan: Israël zou het machtigste volk op aarde worden en iedereen zou door het volk worden gezegend. De Koning kwam naar het volk en het volk heeft Hem verworpen. Nu heeft God hun ogen gesloten en in een diepe slaap gesust. Einde verhaal? Nee! Want de Joden zullen wakker worden en hun oren zullen horen. God heeft het volk van Israël op pauze gezet, zodat Hij tweeduizend jaar bezig kon zijn met de heidenen en de gemeente van Christus. Na deze tweeduizend jaar zien wij dat God Israël in ere herstelt. Op dit moment is Israël weer een land in het Midden-Oosten geworden, alleen is Israël geestelijk gezien nog dood. Het lichaam is er al, het is wachten totdat Gods Geest in het lichaam blaast zodat er een levensgeest in komt (Ezechiël 37). Dit gebeurt aan het eind van de grote verdrukking.

Israël en de antichrist

Laten wij Israël ten tijde van de grote verdrukking bekijken. De antichrist versterkt het verbond met het land en er breekt een tijd van vrede en veiligheid aan. De Joden zullen denken dat de antichrist hun langverwachte Messias is en weten niet dat zij een verbond sluiten met het kwaad. Bij de volgende tekst wordt met hij de antichrist bedoeld.

‘Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.’ (Daniël 9:27)

Halverwege de week, tijdens de laatste 3,5 jaar van de verdrukking, wordt de ‘vriendelijke’ antichrist, waarvan Israël dacht dat het hun Messias is, een verschrikkelijk persoon. Hij laat de offerdiensten in Israël stoppen en plaatst een verschrikkelijke gruwel in de tempel van God. Hij gaat in de tempel zitten en eist van de Joden dat zij hem aanbidden als hun God.

‘Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet.’ (2 Thessalonicenzen 2:4-5)

Tijdens deze 3,5 jaar wil hij de Joden verwoesten en strijdt hij tegen God.

‘Woorden tegen de Allerhoogste zal hij spreken, de heiligen van de Allerhoogste zal hij te gronde richten. Hij zal erop uit zijn bepaalde tijden en de wet te veranderen, en zij zullen in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd.’ (Daniël 7:25)

Met de heiligen van de Allerhoogste wordt Israël bedoeld.

Israël onder vuur

Israël is vandaag een klein land in het Midden-Oosten met een oppervlak van 22.145 km². Ter vergelijking: Nederland is met 41.543 km² bijna twee keer zo groot en Suriname is met 163.820 km² ruim zeven keer zo groot. Toch is Israël vaak in het nieuws en wordt het volk continu zwart gemaakt en heeft het al verschillende oorlogen meegemaakt sinds hun wedergeboorte in 1948. Volgens de Bijbel komen er tijdens de grote verdrukking twee of meerdere verschrikkelijke oorlogen bij. Wij kunnen lezen over de Gog en Magog oorlog, de tien koningen (voeren zij oorlog of grijpen zij de macht door een verbond?) en de slag bij Armageddon.

Bij de Gog en Magog oorlog wordt niet de antichrist genoemd. Het is mogelijk dat deze oorlog voor de antichrist plaatsvindt en het is ook mogelijk dat deze oorlog voor de grote verdrukking plaatsvindt. In de Bijbel wordt tweemaal gesproken over Gog en Magog en zij zullen Israël twee keer aanvallen. De eerste oorlog wordt beschreven in het boek Ezechiël en de tweede in het boek Openbaring. De eerste vindt tijdens of vlak voor de grote verdrukking plaats en de twee vindt na het duizendjarig vrederijk plaats. Een uitgebreid verslag van deze oorlog staat in Ezechiël 38 en 39. Veel landen zullen oorlog voeren tegen Israël. Het gaat volgens een aantal Bijbelleraars in ieder geval om Rusland, Turkije, Iran en Noord-Afrikaanse landen. Een gigantische legermacht waarvan Israël normaal gesproken tegen verliest. God besluit dat Israël de overwinning behaalt door bovennatuurlijk ingrijpen.

‘Want in Mijn na-ijver, in het vuur van Mijn verbolgenheid, heb Ik gesproken: Voorwaar, op die dag zal een zware aardbeving het land van Israël treffen! De vissen in de zee, de vogels in de lucht, de dieren van het veld, al de kruipende dieren die op de aardbodem kruipen, en alle mensen die op de aardbodem zijn, zullen voor Mijn aangezicht beven. De bergen zullen omvergehaald worden, de bergwanden zullen instorten en alle muren zullen op de grond neervallen. Op al Mijn bergen zal Ik een zwaard tegen hem oproepen, spreekt de Heere HEERE. Ieders zwaard zal tegen zijn broeder zijn. Ik zal met hem een rechtszaak voeren door pest en door bloed. Ik zal een alles wegspoelende regen, en hagelstenen, vuur en zwavel op hem doen regenen, op zijn troepen en op de vele volken die met hem zijn. Zo zal Ik Mijn grootheid tonen en Mij heiligen en voor de ogen van vele heidenvolken bekend worden. Dan zullen zij weten dat Ik de HEERE ben.’ (Ezechiël 38:19-23)

Wat een wereldgebeurtenis zal dat worden! Een verschrikkelijke oorlog waarbij een klein volk door een Goddelijke ingreep wint van machtige landen! Israël zal de oorlogswapens van de vijand verbranden, waar zij zeven jaar lang mee bezig zijn.

‘De inwoners van de steden van Israël zullen de stad uit gaan, een vuur aansteken en de wapens, de kleine en de grote schilden, de bogen en de pijlen, de handstokken en de speren verbranden. Zij zullen daarvan zeven jaar lang vuur stoken,’ (Ezechiël 39:9)

Na de Gog en Magog oorlog komt een nieuwe oorlog of overheersing onder leiding van de antichrist. Daniël sprak over tien koningen die de gehele wereld verwoesten. De antichrist is de leider van hen. Het vierde koninkrijk is het koninkrijk ten tijde van de grote verdrukking en Daniël zag dit koninkrijk in een visioen in de gedaante van een beest met tien horens op zijn hoofd.

‘Hij zei het volgende: Het vierde dier zal het vierde koninkrijk op aarde zijn, dat verschillen zal van al de andere koninkrijken. Het zal heel de aarde verslinden, het zal haar vertrappen en haar verbrijzelen. En de tien hoorns duiden aan dat uit dat koninkrijk tien koningen zullen opstaan, en na hen zal een ander opstaan. Die zal verschillen van die er eerder geweest waren. Drie koningen zal hij vernederen. Woorden tegen de Allerhoogste zal hij spreken, de heiligen van de Allerhoogste zal hij te gronde richten. Hij zal erop uit zijn bepaalde tijden en de wet te veranderen, en zij zullen in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd. Daarna zal het gerechtshof zitting houden: men zal hem zijn heerschappij ontnemen, hem verdelgen en volledig vernietigen.’ (Daniël 7:23-26)

De antichrist en de koningen zullen het volk van Israël overwinnen en de antichrist wordt de leider van de wereld. De antichrist is de kleine hoorn die drie hoorns (koningen) zal vernederen. Zij zullen de aarde verslinden en vertrappen en de antichrist heeft 3,5 jaar lang de macht over het land Israël. In Daniël 12 lezen wij dat er continu oorlogen zijn, ook gericht op andere volken. Het is geen prettige tijd om in te leven.

Tot slot bekijken wij de laatste oorlog, waar de antichrist wil strijden tegen de Here Jezus. Israël en Jeruzalem zijn (voor het grootste gedeelte) al in handen van de antichrist en nu wil de

antichrist alle volken oproepen om de strijd te binden tegen de Here Jezus en Zijn volgelingen. De Here Jezus komt naar de aarde en verwoest de antichrist en zijn volgelingen. Hierdoor bevrijdt Hij Israël en kroont Hij zich als Koning over de wereld. Hij zal vanuit Jeruzalem rechtspreken over de volken, voor duizend jaar lang.

‘En ik zag uit de bek van de draak, uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet drie onreine geesten komen, als kikvorsen. Dit zijn namelijk de geesten van de demonen, die tekenen doen en die uitgaan naar de koningen van de aarde en van de hele wereld, om hen te verzamelen voor de oorlog van de grote dag van de almachtige God. (...) En hij verzamelde hen op de plaats die in het Hebreeuws Armageddon wordt genoemd.’ (Openbaring 16:13-16)

‘En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet, die in zijn tegenwoordigheid de tekenen gedaan had, waardoor hij hen misleid had die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbeden hadden. Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees.’ (Openbaring 19:20-21)

Israël wordt beschermd

Israël maakt verschrikkelijke oorlogen mee. De eerste oorlog zal het volk winnen, de tweede oorlog of overheersing van de antichrist niet. De antichrist is de eerste jaren gematigd en zal een valse Messias voor de Israëlieten (en waarschijnlijk de moslims) zijn. Als de antichrist zijn ware karakter openbaart, stopt hij de wederkerende offers in Israël en plaatst hij een gruwel in de tempel. Dit is het teken voor de Joden om te vluchten naar de bergen, want dan zal de antichrist er alles aan doen om het Joodse volk te verwoesten.

‘Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarover gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats –

laat hij die het leest, daarop letten! – laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen.’ (Mattheüs 24:15-16)

Dit zijn bergen die in een woestijn liggen. De Joden die zijn gevlucht worden achterna gezeten door de duivel, maar God zal hen beschermen (Openbaring 12). God zal daar tot hun hart spreken en zij zullen Hem erkennen als hun God en Man. Dit hebben wij behandeld in hoofdstuk 6, het bruiloftsfeest.

Verharding wordt zaligheid

Nadat de gemeente van Christus is opgenomen, gaat Gods plan met het volk van Israël verder, ondanks alle oorlogen en misleidingen die in de wereld zijn gekomen.

‘Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.’ (Romeinen 11:25-26)

De hedendaagse verharding van Israël is er totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. Daarna zal heel Israël zalig worden. Het proces van Israël duurt zeven jaar: de grote verdrukking. Tijdens de verdrukking doet de antichrist er alles aan om de heiligen van God, het volk van Israël, te verwoesten. Hij wil voorkomen dat de Here Jezus wederkomt en vanuit Israël leiding geeft over heel de wereld tijdens het duizendjarig vrederijk. God heeft de gehele wereld in Zijn hand, ook tijdens de grote verdrukking. God laat het de antichrist en de duivel voor zeven jaar toe om de wereld te misleiden en te verwoesten, maar God stelt duidelijke grenzen. Eén grens is dat Hij een deel van het volk van Israël beschermt en de duivel kan dit deel niet uitmoorden. Helaas overlijden er veel Joden in de grote verdrukking, maar de groep die overblijft zal de HEERE kennen en belijden dat de HEERE hun God is.

‘Het zal gebeuren, spreekt de HEERE, dat in heel het land twee derde ervan uitgeroeid zal worden en de geest zal geven, en een derde ervan zal overblijven. Ik zal dat derde deel in het vuur brengen en het louteren, zoals men zilver loutert. Ik zal het beproeven, zoals men goud beproeft. Het zal Mijn Naam aanroepen en Ík zal het verhoren. Ik zal zeggen: Dit is Mijn volk; en zij zullen zeggen: De HEERE is mijn God.’ (Zacharia 13:8-9)

De 144.000 verzegelden

Tijdens de grote verdrukking lezen wij over 144.000 verzegelden uit het volk Israël. Voordat geheel Israël zalig wordt, begint God met 144.000 individuele Joden uit de verschillende stammen.

‘En ik hoorde het aantal van hen die verzegeld waren: honderdvierenveertigduizend waren er verzegeld uit alle stammen van de Israëlieten.’ (Openbaring 7:4)

Deze verzegelden zijn als eerste gekocht door God en zijn de eerste opbrengst van de zaligheid van Israël. Zij zullen het Lam loven en prijzen en voor het merkteken van het beest beschermd worden. In Openbaring 14 lezen wij over hen na de grote verdrukking op de berg Sion.

‘En ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en bij Hem honderdvierenveertigduizend mensen met op hun voorhoofd de Naam van Zijn Vader geschreven. En ik hoorde een geluid uit de hemel, als een geluid van vele wateren en als het geluid van een zware donderslag. En ik hoorde het geluid van citerspeleren die op hun citers spelen. En zij zongen als een nieuw lied vóór de troon, vóór de vier dieren en de ouderlingen. En niemand kon dat lied leren behalve de honderdvierenveertigduizend, die van de aarde gekocht waren. Zij zijn het die niet met vrouwen bevlekt zijn, want zij zijn maagden. Dezen zijn het die het Lam volgen waar Het ook naartoe gaat. Dezen zijn gekocht uit de mensen, als eerstelingen voor God en het Lam. En in hun mond is geen leugen gevonden, want zij zijn smetteloos voor de troon van God.’ (Openbaring 14:1-5)

Zij zijn gekocht uit de mensen en zijn de eerstelingen van Israël voor God. God begint bij 144.000 mensen tijdens de grote verdrukking. Met eerstelingen wordt bedoeld dat zij de eerste vrucht van de oogst zijn. De oogst wordt dus groter. Zij vertellen geen leugens en zijn niet bevlekt door vrouwen, want zij zijn maagden. Dit kan twee dingen betekenen: 1. Zij zijn mannen die nooit gemeenschap hebben gehad met vrouwen of 2. Met maagden wordt bedoeld dat zij rein en zuiver voor God zijn (2 Korinthe 11:2). In het tweede geval kunnen ook vrouwen onderdeel uitmaken van de verzegelden. In ieder geval is duidelijk dat deze verzegelden compleet toegewijd zijn aan God en de Here Jezus en dat zij een heilige levenswandel hebben. Vandaag, en vooral tijdens de verdrukking, kan iedereen zien dat Gods plan met Israël is hervat.

De twee getuigen

Tijdens de grote verdrukking gebeurt iets speciaals in Jeruzalem. God stuurt twee getuigen die getuigen over de Here Jezus. Zij zullen de mensen vertellen over de Here Jezus en doen verschillende wonderen op aarde. God wil de mensen op aarde bereiken en dit laat zien dat God in Zijn tijd van toorn nog steeds genadig is. Dit verhaal staat in Openbaring 11. De aardbewoners zullen hen vermoorden, maar zij staan op uit de dood. Zie ook hoofdstuk 3: De twee getuigen.

De heiligen

Met heiligen kan het volk van Israël of de gelovigen van Jezus bedoeld worden. De volgende Bijbelteksten spreken over Israël of degenen die na de opname van de gemeente tot geloof zijn gekomen en spreken niet over de gemeente van Christus die is opgenomen in de lucht.

‘Ik had namelijk toegekeken en gezien dat die hoorn (de antichrist) oorlog voerde tegen de heiligen (Israël en gelovigen na de opname) en dat hij hen overwon, totdat de Oude van dagen kwam, de heiligen (Israël en de gelovigen na de opname) van de Allerhoogste recht verschaft werd en het tijdstip was bereikt dat de heiligen

(Israël en de gelovigen na de opname) het koningschap in bezit namen. (...) de heiligen (Israël en gelovigen na de opname) van de Allerhoogste zal hij te gronde richten.’ (Daniël 7:21-25)

‘En het beest (de antichrist) werd macht gegeven om oorlog te voeren tegen de heiligen (Israël en gelovigen na de opname) en om hen te overwinnen, en hem werd macht gegeven over elke stam, taal en volk.’ (Openbaring 13:7)

‘Hier zien we de volharding van de heiligen (Israël en gelovigen na de opname). Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen.’ (Openbaring 14:12)

Tot slot

Israël krijgt een tijd van benauwdheid. Tijdens de grote verdrukking is Israël op aarde en in deze moeilijke en zware tijd zal God tot zijn hart spreken. Voor de grote verdrukking kennen de Joden de Here Jezus niet, aan het eind van de grote verdrukking wel. God tuchtigt Israël en na de verdrukking zal God altijd Israël hoeden als Koning en Herder. Als het boek Openbaring of een ander boek spreekt over heiligen ten tijde van de grote verdrukking, spreekt het voornamelijk over het volk van Israël. Dit gaat niet over de gemeente van Christus, zij is namelijk opgenomen in de hemel. Na de grote verdrukking zullen alle zegeningen van Israël vervuld worden tijdens het duizendjarige vrederijk.

Een aantal zegeningen van Israël zijn:

- Wie Israël zegent zal gezegend worden.
- Wie Israël vervloekt zal vervloekt worden.
- Israël wordt een groot volk met ontelbaar veel nageslacht.
- Israël ontvangt het land tussen de Eufraat en de Nijl.
- Volken zullen Israël dienen en Israël zal heersen over zijn broers.
- Het koninkrijk van David houdt eeuwig stand.
- De Here Jezus zal voor eeuwig koning zijn over Israël.

De duivel wil dit koste wat het kost voorkomen en daarom zien wij zoveel antisemitisme in de wereld. Dit zal helaas toenemen en zal tijdens de grote verdrukking een hoogtepunt bereiken.

Groep 2: Gelovige heidenen na de opname

Naast het volk van Israël komen er tijdens de grote verdrukking veel heidenen tot geloof en dit is de tweede groep die wij kunnen onderscheiden. Hun beslissing om Jezus te volgen is niet zonder gevolgen, want de antichrist is erg wraakzuchtig en wilt niet dat er volgelingen van Jezus op aarde wonen. Hij besluit om oorlog tegen hen te voeren en God laat het toe dat de antichrist hen overwint. De volgelingen worden massaal uitgemoord. Deze gelovigen moeten een radicale keuze maken. Zij moeten kiezen tussen hun aardse leven op aarde of hun eeuwige leven bij God. Er is geen tussenvorm mogelijk. De antichrist verleidt hen om het merkteken van het beest te nemen. Als zij dit doen kunnen zij kopen en verkopen en gaat hun leven op aarde door. Het merkteken zorgt ervoor dat de mens definitief wordt afgescheiden van God: er is geen weg terug. Als zij dit niet doen kunnen zij niets meer en is het wachten op de dood. Velen besluiten het laatste en worden gedood door de antichrist. Direct nadat zij zijn gestorven, komen zij in de hemel.

‘En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren omwille van het Woord van God, en omwille van het getuigenis dat zij hadden.’ (Openbaring 6:9)

Dit is de eerste groep martelaren die wij tegenkomen. Tegen hen wordt gezegd dat zij niet de enigen blijven. Veel meer volgelingen van Jezus op de aarde worden door de antichrist vermoord.

‘En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd

moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.’ (Openbaring 6:10-11)

Tijdens de grote verdrukking geeft God deze gelovigen een bevel. Zij moeten vluchten uit het rijk van de antichrist dat in het volgende vers de grote stad Babylon wordt genoemd. God wil hen niet treffen met de oordelen die Hij over dit gebied wil brengen. Deze Bijbeltekst spreekt over de gelovigen na de opname die in dit rijk wonen en gebeurt kort voor het moment dat Babylon wordt verwoest en de Here Jezus terugkomt op aarde.

‘En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit haar weg, Mijn volk, opdat u geen deelhebt aan haar zonden, en opdat u niet van haar plagen zult ontvangen. Want haar zonden hebben zich opgestapeld tot aan de hemel, en God herinnerde Zich haar ongerechtigheden.’ (Openbaring 18:4-5)

Uiteindelijk vormt de groep gelovigen een enorme menigte die niemand tellen kan. God bereikt veel mensen tijdens de grote verdrukking.

‘Hierna zag ik en zie, een grote menigte, die niemand tellen kon, uit alle naties, stammen, volken en talen, stond vóór de troon en vóór het Lam, bekleed met witte gewaden en palmtakken in hun hand. (...) En ik zei tegen hem: U weet het, mijn heer. En hij zei tegen mij: Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun gewaden gewassen en ze hebben hun gewaden wit gemaakt in het bloed van het Lam.’ (Openbaring 7:9-14)

Dat God omziet naar de heidenvolken is door de profeet Jesaja geprofeteerd. Deze profetie is al vervuld, maar blijft door Gods genade ook in de grote verdrukking gelden. De Here Jezus blijft een licht voor de heidenvolken. God zegt tegen Zijn Knecht, de Here Jezus, dat het te gering zal zijn als Hij alleen voor het volk Israël

zou komen. God wilde dat Hij ook een licht voor de heidenvolken zal zijn.

‘Hij zei: Het is te gering dat U voor Mij een Knecht zou zijn om op te richten de stammen van Jakob en om hen die van Israël gespaard werden, terug te brengen. Ik heb U ook gegeven tot een Licht voor de heidenvolken, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde.’ (Jesaja 49:6)

Groep 3: De goddelozen

Wij behandelen nog één groep: de goddelozen. God grijpt in op het wereldgebeuren. De ene ramp volgt op de andere en iedereen weet dat God bestaat. Uit het boek Openbaring volgen wij deze groep en wij zien dat de meesten niet van plan zijn om zich te bekeren. Ook al grijpt God in en maakt Hij aan iedereen duidelijk dat Hij alles in Zijn hand heeft, velen zijn koppig en willen zonder God leven.

De eerste tekst die wij uit Openbaring behandelen staat in Openbaring 3. In deze tekst staat dat God Zijn volgelingen bewaart voor het uur van de verzoeking. Vervolgens schrijft Johannes de reden van de verzoeking op, namelijk om hen die op de aarde wonen te verzoeken. Dit gebeurt tijdens de grote verdrukking.

‘Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.’ (Openbaring 3:10)

Hen die op de aarde wonen zijn de ongelovigen en niet de gelovigen. Dit begrip komt alleen in het boek Openbaring voor en uit de context is altijd af te leiden dat het om ongelovigen gaat. Daarom mogen wij ervan uitgaan dat Openbaring 3:10 ook over ongelovigen gaat. God bewaart de gemeente van Christus in de hemel en verzoekt de ongelovigen op aarde.

De volgende Bijbeltekst staat in het hoofdstuk waarin de zegels van de boekrol worden geopend. De ene ramp volgt op de

andere ramp en veel mensen die na de opname tot geloof komen zijn vermoord. Hun zielen roept het volgende uit:

‘En zij riepen met luide stem: Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.’ (Openbaring 6:10-11)

Weer worden de ongelovigen aangeduid met hen die op de aarde wonen. Dit kunnen niet de gelovigen zijn, want waarom zouden de zielen uitroepen om hun broeders en zusters te vermoorden? Op aarde zijn de ongelovigen bezig om de andere volgelingen van Jezus op te sporen en te vermoorden.

In hetzelfde hoofdstuk lezen wij wat degenen die op aarde wonen zeggen.

‘En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?’ (Openbaring 16:15-17)

Iedereen op aarde vlucht en verstopt zich in de grotten en tussen de rotsten in de bergen. Zij weten dat Jezus Zijn toorn wordt uitgegoten op aarde en zij weten dat niemand dat zal overleven. Er is totale paniek, maar van de goddelozen denkt niemand eraan om zich te bekeren. Als zij zich bekeren is God genadig, maar als zij dat niet doen dan blijven zij onder de toorn van het Lam. Ook dit kunnen geen gelovigen zijn, want gelovigen horen uit te kijken naar het moment dat Jezus komt (Openbaring 22). Zelfs een engel roept weeën over hen uit.

‘En ik zag en hoorde één engel, die hoog aan de hemel vloog en met een luide stem riep: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de overige bazuinstoten van de drie engelen die nog op de bazuin zullen blazen.’ (Openbaring 8:13)

De eerste engel die na deze wee-geroep mag blazen, blaast op de bazuin. Er is een ster (waarschijnlijk gaat het om een gevallen engel of de duivel) op aarde gevallen en deze ster opent de put van de afgrond. Dit is de plek waar een aantal demonen verblijven. Zij zien eruit als sprinkhanen en hebben van God macht gekregen om de ongelovigen pijn te doen. Alleen degenen die Gods zegel op hun voorhoofd hebben, de 144.000 verzegelden, ontkomen aan deze plaag. Ook hier valt de toorn van God op de ongelovigen.

‘En tegen hen (de sprinkhanen) werd gezegd dat ze geen schade mochten toebrengen aan het gras van de aarde, of welke groene plant of welke boom dan ook, maar alleen aan de mensen die het zegel van God niet op hun voorhoofd hadden. En hun werd macht gegeven, niet om hen te doden, maar om hen te pijnigen, vijf maanden lang. Hun pijniging was als de pijniging door een scorpioen, wanneer hij een mens steekt. En in die dagen zullen de mensen de dood zoeken maar die niet vinden. En zij zullen ernaar verlangen te sterven, maar de dood zal van hen wegluchten.’ (Openbaring 9:4-6)

Dan is het de beurt aan de zesde engel die op zijn bazuin blaast. Aan hem wordt opgedragen om andere engelen los te laten. Deze engelen gaan de wereld over en doden één derde van de mensen. Waarschijnlijk gebeurt dit door oorlogen die op de aarde plaatsvinden. De mensen die deze ramp overleven, bekeren zich niet tot God maar gaan door met hun zondige levenswijze.

‘En de vier engelen werden losgemaakt. Zij waren in gereedheid gehouden tegen het uur en de dag en de maand en het jaar dat zij het derde deel van de mensen zouden doden. En het aantal bereden troepen bedroeg tweemaal tienduizend maal tienduizend, en ik

hoorde hun aantal. (...) en uit hun mond kwam vuur, rook en zwavel. Door deze drie werd het derde deel van de mensen gedood: door het vuur, de rook en de zwavel die uit hun mond kwam. (...) En de overige mensen, die niet door deze plagen werden gedood, bekeerden zich niet van de werken van hun handen; zij bleven de demonen aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, horen of lopen. Ook bekeerden zij zich niet van hun moorden, hun tovenarij, hun ontucht en het plegen van diefstal.’ (Openbaring 9:15-21)

Hierna ziet Johannes de twee getuigen in Jeruzalem. Nadat deze getuigen hun getuigenis hadden gegeven, lezen wij het volgende.

‘En wanneer zij hun getuigenis volbracht hebben, zal het beest dat uit de afgrond opkomt, oorlog met hen voeren en het zal hen overwinnen en hen doden. En hun dode lichamen zullen liggen op de straat van de grote stad, die in geestelijke zin genoemd wordt Sodom en Egypte, waar ook onze Heere werd gekruisigd. En de mensen uit de volken, stammen, talen en naties zullen hun dode lichamen drieënhalve dag zien, en zullen niet toelaten dat hun dode lichamen in het graf gelegd worden. En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verblijden, en zullen feest gaan vieren en elkaar geschenken sturen, omdat deze twee profeten hen die op de aarde wonen, zo gekweld hadden.’ (Openbaring 11:7-10)

Degenen die op de aarde wonen zijn blij dat de twee getuigen zijn gedood. Zij sturen elkaar geschenken en vieren feest. De twee getuigen kwellen de aardbewoners door hun getuigenis en de rampen die zij geven. Ook hier wordt gesproken over de ongelovigen. Voor hen zijn mensen die getuigen over God en de Here Jezus een kwelling en voor de gelovigen is een getuigenis juist een bemoediging. Nadat de getuigen drie dagen dood op de grond liggen, voert een levensgeest in hen en varen zij op naar de hemel. Hierna volgt een aardbeving en zeventuizend mensen komen om. Door dit grote wonder eren de overige mensen de Here God. Dat is een bijzondere situatie in de grote verdrukking!

‘En na die drieënhalve dag kwam er een levensgeest uit God in hen en zij gingen op hun voeten staan. En grote vrees overviel hen die hen zagen. En zij hoorden een luide stem uit de hemel tegen hen zeggen: Kom hier omhoog. En zij gingen omhoog naar de hemel, in de wolk, en hun vijanden keken hen na. En op datzelfde uur vond er een grote aardbeving plaats, en het tiende deel van de stad stortte in. En bij die aardbeving werden zeventuizend met name bekende personen gedood. En de overigen werden zeer bevreesd, en gaven eer aan de God van de hemel.’ (Openbaring 11:11-13)

In Openbaring 12 lezen wij een wee over de aardbewoners, want de duivel is uit de hemel op de aarde geworpen. De hemelbewoners verheugen zich en de aardbewoners krijgen een groot probleem.

‘Daarom, verblijd u, hemelen, en u die daarin woont! Wee hun die de aarde en de zee bewonen, want de duivel is naar beneden gekomen, naar u toe, in grote woede, omdat hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft.’ (Openbaring 12:12)

Naast de aardbewoners in dit ook een groot probleem voor de Joden die niet zijn gevlucht in de woestijn en de gelovigen die na de opname tot geloof zijn gekomen.

‘En de draak (de duivel) werd boos op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben.’ (Openbaring 12:17)

De duivel geeft het beest (de antichrist) grote kracht en macht. De antichrist wordt de heerser over alle volken en talen. Hij doet grote wonderen en tekenen en zijn dodelijke wond geneest (misschien staat hij op uit de dood of overleeft hij een moordaanslag?). De aarde gaat de antichrist met verwondering achterna en zij aanbidden hem. Iedere aardbewoner die niet in het boek des levens staat, zal hem aanbidden. De aardbewoners verwerpen de Here Jezus en aanbidden de duivel en de antichrist. Wat een rare wereld!

‘En zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest macht gegeven had. En zij aanbaden het beest en zeiden: Wie is aan dit beest gelijk? En wie kan er oorlog tegen voeren? (...) En allen die op de aarde wonen, zullen het aanbidden, althans van wie de namen niet zijn geschreven in het boek des levens van het Lam Dat geslacht is, van de grondlegging van de wereld af.’ (Openbaring 13:4-8)

Naast de antichrist staat de valse profeet op. De valse profeet wijst op de antichrist en zorgt ervoor dat iedereen hem aanbidt. Hij misleidt de aardbewoners en hij bedenkt een verschrikkelijk plan. Hij maakt een beeld voor het beest en verplicht iedereen om het beeld te aanbidden. Als iemand dat niet doet, moet hij gedood worden. Daarnaast ontvangen de mensen een merkteken van het beest. Met dit teken kunnen mensen kopen en verkopen.

‘En ik zag een ander beest opkomen, uit de aarde, en het had twee hoorns, als die van het Lam, maar het sprak als de draak. En het oefent al de macht van het eerste beest voor zijn ogen uit, en het maakt dat de aarde en zij die er wonen het eerste beest aanbidden, waarvan de dodelijke wond genezen was. En het doet grote tekenen, zodat het zelfs vuur uit de hemel laat neerkomen op de aarde, voor de ogen van de mensen. En het misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tegen hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en weer levend werd. En hem werd macht gegeven om een geest te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest zelfs zou spreken, en zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En het maakt dat men aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven een merkteken geeft op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en het maakt dat niemand kan kopen of verkopen, behalve hij die dat merkteken heeft, of de naam van het beest of het getal van zijn naam. Hier is de wijsheid: wie verstand heeft, laat hij het getal van het beest berekenen, want het is een getal van

een mens, en zijn getal is zeshonderdzesenzestig.’ (Openbaring 13:11-18)

De mensen worden verschrikkelijk misleid en de valse profeet zorgt ervoor dat iedereen een merkteken moet ontvangen. Wat een merkteken precies inhoudt, weet ik niet. Misschien is het een tatoeage, stempel, afdruk of een chip die in of op het lichaam wordt gebracht. Misschien is het iets anders dat op een merkteken lijkt. Dit merkteken mag niemand van God nemen. Als iemand het neemt, is er geen weg terug mogen, dan wacht de eeuwige pijniging.

‘En een derde engel volgde hen, die met een luide stem zei: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn, en gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid, en zij die het beest en zijn beeld aanbidden, hebben dag en nacht geen rust, evenmin als iemand die het merkteken van zijn naam ontvangt. Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen.’ (Openbaring 14:9-12)

Als jij dit boek leest na de opname van de gemeente, dan raad ik jou met klem aan om niet het merkteken te nemen. Blijf standvastig in God en Jezus geloven en neem niet het merkteken. Je kan beter door de antichrist vermoord en gemarteld worden en bij God in de hemel zijn, dan de antichrist gehoorzamen en voor eeuwig verloren gaan.

De mensen die op de aarde wonen willen zich grotendeels niet bekeren. Toch roept God hen op om dat wel te doen. God blijft nog steeds genadig.

‘En ik zag een andere engel, die hoog aan de hemel vloog. En hij had het eeuwige Evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op

de aarde wonen, en aan elke natie, stam, taal en volk.’ (Openbaring 14:6)

In plaats van bekeren lasteren zij God om de plagen die zij meemaken.

‘En de vijfde engel goot zijn schaal uit over de troon van het beest, en zijn koninkrijk werd verduisterd. En zij beten op hun tong van pijn. En zij lasterden de God van de hemel vanwege hun pijn en vanwege hun zweren, maar zij bekeerden zich niet van hun werken.’ (Openbaring 16:10-11)

‘En grote hagelstenen, elk ongeveer een talentpond zwaar, vielen uit de hemel op de mensen neer. Maar de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag van de hagel was zeer groot.’ (Openbaring 16:21)

Als het rijk van de antichrist, de stad Babylon, valt, zullen de handelaren van de aarde rouw bedrijven. Babylon is een stad vol met onreinheid, hoererij en demonen. De zonden stapelen zich op tot de hemel. Toch maakt dat de mensen niet uit, zij kunnen handeldrijven met de stad en voor hun gevoel is dit een stad van wereldformaat. Zij hebben alleen oog voor de aardse zaken en elke moraliteit en ethiek verdwijnt. Dit is iets wat wij vandaag steeds meer om ons heen zien. Op een gegeven moment is de zonde voor God genoeg. God is lang geduldig gebleven, maar uiteindelijk grijpt Hij in en geeft de stad een koekje van eigen deeg.

‘En de koningen van de aarde die hoererij met haar bedreven hebben en losbandig geleefd hebben, zullen huilen en rouw over haar bedrijven, wanneer zij de rook van haar verbranding zullen zien. (...) En de kooplieden van de aarde zullen over haar huilen en treuren, omdat niemand hun waren meer koopt (...) De kooplieden van deze waren, die door haar rijk zijn geworden, zullen huilend en treurend op grote afstand blijven staan uit vrees voor haar pijniging, en zeggen: Wee, wee de grote stad, die bekleed was met fijn

linnen, purper en scharlaken, en getooid met goud, edelgesteente en parels. Want in één uur is die grote rijkdom verwoest. En elke stuurman, al het volk op de schepen, zeelieden en allen die op zee hun werk doen, bleven van verre staan, en zij riepen toen zij de rook van haar verbranding zagen: Welke stad was aan deze grote stad gelijk? En zij wierpen stof op hun hoofd en riepen huilend en treurend: Wee, wee de grote stad, waarin allen die schepen op zee hadden, rijk zijn geworden door haar weelde. Want in één uur is zij verwoest.’ (Openbaring 18:9-19)

Na dit oordeel voert de Here Jezus de laatste strijd met de antichrist. De antichrist heeft veel koningen misleid om samen met hem de strijd aan te binden met de Here Jezus. Naast koningen zijn veel aardbewoners betrokken bij dit gevecht. De Here Jezus zegeviert en de goddelozen die aan het strijden waren worden vernietigd.

‘En ik zag één engel dicht bij de zon staan, en hij riep met luide stem naar alle vogels die hoog aan de hemel vlogen: Kom en verzamel u voor het avondmaal van de grote God, om te eten vlees van koningen, en vlees van oversten over duizend, en vlees van machtigen, en vlees van paarden en van hen die daarop zitten, en vlees van alle vrijen en van slaven, kleinen en groten. (...) En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees.’ (Openbaring 19:17-21)

Velen zullen op deze dag sneuvelen en overleven het niet. God heeft gewonnen, de aardbewoners hebben verloren. Zij wachten voor duizend jaar op de grote witte troon, waar zij worden geoordeeld. Hier gaan wij in hoofdstuk 11 op in. Wij gaan in dit hoofdstuk kort in op het oordeel dat na dit slagveld op aarde plaatsvindt. Niet iedereen voert strijd tegen de Here Jezus, sommigen blijven thuis. De Here Jezus verdeelt deze groep in tweeën. De ene groep zijn de schapen en de andere groep de bokken. Zij worden geoordeeld naar hetgeen zij hebben gedaan. Dit is niet het eindoordeel dat na het duizendjarig vrederijk wordt gegeven, want dat zou

betekenen dat iemand door zijn werken in de hemel kan komen. Dit kan niet, enkel door Gods genade en door geloof kunnen wij in de hemel komen. Het gaat hier om een ander oordeel.

‘Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En vóór Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen aan Zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan Zijn linkerhand. Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld. (...) Dan zal Hij ook zeggen tegen hen die aan de linkerhand zijn: Ga weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bestemd is.’ (Mattheüs 25:31-41)

De schapen zijn de mensen die omkijken naar de broeders van de Here Jezus en de bokken zijn de mensen die dat niet doen. De schapen mogen het koninkrijk, het duizendjarig vrederijk, binnengaan en de bokken hebben hier geen recht op. Zij zijn veroordeeld en wachten op het eeuwig vuur dat voor de duivel en zijn engelen bestemd is, de hel. De schapen komen in het koninkrijk en uit hen komen nieuwe generaties voort. De aarde wordt opnieuw bevolkt. In het oude testament kunnen wij hetzelfde gebeurtenis lezen.

‘Want zie, in die dagen en in die tijd, als Ik een omkeer zal brengen in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem, zal Ik alle heidenvolken bijeenbrengen en hen doen afdalen naar het dal van Josafat. Daar zal Ik met hen een rechtszaak voeren, vanwege Mijn volk en Mijn eigendom Israël, dat zij onder de heidenvolken verstrooid hebben. Mijn land hebben zij verdeeld. Zij hebben het lot geworpen over Mijn volk. Zij gaven een jongen voor een hoer; zij verkochten een meisje voor wijn, zodat zij konden drinken.’ (Joël 3:1-3)

De heidenvolken worden opgeroepen en er wordt bekeken hoe zijn de broers van Jezus, in dit geval de Israëlieten, hebben behandeld.

Heeft het volk goed gehandeld, dan mogen zij het vreedrijk binnengaan. Heeft het volk fout gehandeld, dan worden zij in de hel geworpen.

Samenvatting

Op aarde kunnen wij na de opname van de gemeente drie groepen onderscheiden. De eerste groep is het volk van Israël. Verschillende landen willen Israël door middel van oorlogen en overheersing vernietigen. Het antisemitisme in de grote verdrukking is erg groot en de antichrist probeert hen te misleiden en te vermoorden. Velen zullen sneuvelen, maar God schenkt een klein groep genade. Hij zal deze groep lokken in de woestijn en zal hen daar beschermen voor de duivel en de antichrist. De tweede groep zijn degenen die na de opname tot geloof zijn gekomen. De antichrist heeft een hekel aan hen en probeert hen uit te roeien. God staat het toe dat hij de gelovigen op aarde overwint. De grootste misleiding die komt is het merkteken van het beest. Iedereen die dit neemt, zal verloren gaan en de gelovigen moeten weerstand bieden en dit niet nemen. De derde groep bestaat uit de goddelozen. Over hen oordeelt God en zij krijgen het zwaar te verduren. Ondanks alles bekeren zij zich niet en blijven zij goddeloze werken verrichten. Uiteindelijk overwint de Here Jezus en worden zij gedood. Over een kleiner groep zal de Here Jezus een rechtszaak houden. De schapen mogen in het duizendjarig vreedrijk komen en de bokken worden uiteindelijk in de hel geworpen.

H8 WANNEER IS DE OPNAME?

Velen hebben geprobeerd om de dag van de opname te berekenen of uit te zoeken op welke dag de aarde vergaat. Wikipedia heeft veertig verkeerde berekeningen van bekende christenen en wetenschappers opgesomd. De data verspreiden zich van 156 na Christus tot 2060 na Christus en waarschijnlijk heb ook jij filmpjes of onderwijs gehoord waarbij een berekening is gemaakt. Sommige YouTubekanalen maken het wel heel bond: iedere maand passen zij hun voorspelling aan en zij gebruiken hiervoor profeten, vage Bijbelse berekeningen en wereldgebeurtenissen om hun argumentatie te onderbouwen. Tot nu toe hebben zij het elke maand fout, maar dat maakt volgens hen niet uit, zij gaan vrolijk verder. Eventjes een aantal data op een rij. Europese christenen dachten dat Jezus op 1 januari 1000 terugkomt, Maarten Luther dacht 1558 of 2040 en Isaac Newton 1715, 1766 of 2060. Ik heb besloten om mij niet bezig te houden met vage rekenmethodes uit de Bijbel om de opname van de gemeente te voorspellen. Ik gebruik ook geen profeten, standen van sterren en planeten, aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, oorlogen of wereldleiders om te vertellen dat de Here Jezus in het jaar terugkomt. Twee dingen weet ik: ik kan niet weten wanneer Jezus terugkomt en de Here Jezus vraagt niet aan mij om Zijn komst te voorspellen. In dit hoofdstuk bekijken wij wat de Here Jezus en de Bijbel zeggen over het tijdstip van de opname en of het voor iemand mogelijk is om dit te voorspellen.

Niemand weet de dag of het uur

Wij beginnen deze paragraaf met het bestuderen van de wijste Man die ooit heeft geleefd. Niemand voor Hem was wijzer en niemand na Hem is wijzer. Deze Man heeft antwoord gegeven op de vraag: ‘Wanneer komt de Messias terug?’ Wij bestuderen de woorden van de Here Jezus.

‘Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader.’ (Mattheüs 24:36)

De Here Jezus zegt dat Hij het niet weet, de engelen het niet weten en de mensen het niet weten. Niemand weet het, alleen God de Vader. Als de Here Jezus geen antwoord heeft op de vraag wanneer Hij terugkomt, dan weten wij dat ook niet. De opname van de gemeente staat gepland en zal op een dag gebeuren, alleen weet niemand wanneer dat zal zijn. In het boek Markus lezen wij hetzelfde.

‘Maar die dag en dat moment is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, ook aan de Zoon niet, maar alleen aan de Vader. Let op: waak en bid, want u weet niet wanneer het de tijd is.’ (Markus 13:32-33)

Aan de hand van een voorbeeld legt de Here Jezus in Mattheüs uit dat wij niet weten wanneer Hij terugkomt. Jezus roept alleen op om waakzaam te zijn, waar wij het in hoofdstuk 9 over gaan hebben.

‘Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal. Maar weet dit, dat als de heer des huizes geweten had in welke nachtwake de dief komen zou, hij waakzaam geweest zou zijn, en niet in zijn huis zou hebben laten inbreken. Weest ook u daarom bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.’ (Mattheüs 24:42-44)

In het boek Lukas zien wij hetzelfde beeld. Wij weten niet op welk uur de Here Jezus terugkomt.

‘U dan, wees ook bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.’ (Lukas 12:40)

Nadat de Here Jezus was gestorven en opgestaan, verscheen Hij veertig dagen lang aan Zijn discipelen. De discipelen wilden graag antwoord op de vraag ‘wanneer komt u terug om het koninkrijk te

vestigen?’ Oftewel, ‘wanneer is de wederkomst en breekt het vreedelijk aan?’ De Here Jezus antwoordde dat het niet hun zaak was om dit te weten.

‘Zij dan die samengekomen waren, vroegen Hem: Heere, zult U in deze tijd voor Israël het Koninkrijk weer herstellen? En Hij zei tegen hen: Het komt u niet toe de tijden of gelegenheden te weten die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft,’ (Handelingen 1:6-7)

De Vader bepaalt het moment dat de Here Jezus terugkeert naar aarde. Het is niet de zaak en gelegenheid van de mensen om dit moment te weten. Ons wordt opgeroepen om waakzaam te zijn, maar niet om de dag en het uur van de opname te berekenen. Het is dus niet mogelijk dat een mens de datum van de opname kan berekenen of een openbaring over de datum krijgt.

Als een dief in de nacht

Paulus schrijft aan de Thessalonicenzen dat hij niet over het tijdstip van de opname van de gemeente en de dag van de Heere hoeft te schrijven.

‘Maar wat de tijden en de gelegenheden betreft, broeders, is het voor u niet nodig dat men u schrijft. Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heere komt als een dief in de nacht. Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten. Maar u, broeders, bent niet in duisternis, zodat die dag u als een dief zou overvallen. U bent allen kinderen van het licht en kinderen van de dag. Wij zijn niet van de nacht en ook niet van de duisternis. Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waakzaam en nuchter zijn.’ (1 Thessalonicenzen 5:1-2)

Eerst spreekt Paulus over de goddelozen. Zij weten niet wanneer de dag van de Heere aanbreekt en deze dag overvalt hen als een

dief in de nacht. De dag van de Heere overvalt niet de gemeente, omdat de gemeente waakzaam en nuchter is. Paulus wist niet wanneer de opname van de gemeente plaatsvindt. Als hij het had geweten, had hij kunnen zeggen: ‘jullie hoeven niet bang te zijn om de opname te missen. Het duurt toch nog duizenden jaren voordat Hij komt.’ Paulus schreef juist dat deze gemeente moest waken en nuchter moest zijn. Johannes schetst hetzelfde beeld als Paulus in zijn Openbaringsbrief.

‘Wees waakzaam en versterk het overige dat dreigt te sterven, want Ik heb uw werken niet vol bevonden voor God. Bedenk dan hoe u het hebt ontvangen en gehoord, en houd het vast en bekeer u. Als u dan niet waakzaam bent, zal Ik bij u komen als een dief en u zult beslist niet weten op welk uur Ik bij u zal komen.’ (Openbaring 3:2-3)

Johannes noemt, net als Paulus, geen datum. Johannes roept alleen op om waakzaam te zijn, maar Johannes zegt niet wanneer deze gemeente waakzaam moet zijn. Als de gemeente niet waakzaam is, zal de Here Jezus komen als een dief. Dit geldt voor de opname van de gemeente en voor de wederkomst van Christus. In Openbaring 3 schreef Johannes over de opname en in Openbaring 16 schreef hij over de wederkomst.

‘Zie, Ik kom als een dief. Zalig hij die waakzaam is en op zijn kleren acht geeft, zodat hij niet naakt zal rondlopen en men zijn schaamte niet zal zien.’ (Openbaring 16:15)

Ook voor de wederkomst roept God de toekomstige gelovigen op om waakzaam te zijn. Voor velen zal Jezus komen als een dief: zij verwachten Hem niet. Voor degenen die waakzaam zijn en witte kleren dragen (gereinigd zijn), zal de Here Jezus niet als een dief komen. Het grote verschil tussen de opname van de gemeente en de wederkomst is dat de opname niet valt te voorspellen. Niemand weet wanneer dit zal zijn. Voor de wederkomst is het mogelijk om de datum te berekenen. Vandaag kan dat nog niet, maar de mensen

die in de grote verdrukking leven kunnen dit wel. Zij kunnen kijken wanneer de gruwel der verwoesting is opgesteld in de tempel. Hierna zullen ongeveer 3,5 jaar verstrijken tot de wederkomst (Daniël 12:11).

Tijdsindicatoren

Het is niet mogelijk om de datum van de opname te voorspellen. Toch spreekt de Bijbel over gebeurtenissen die plaatsvinden voor en ten tijde van de opname van de gemeente. Vooral Mattheüs 24 spreekt hierover.

‘En Jezus ging weg en vertrok uit de tempel; en Zijn discipelen kwamen naar Hem toe om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen. Jezus antwoordde en zei tegen hen: Ziet u dit alles? Voorwaar, Ik zeg u: hier zal niet één steen op de andere steen gelaten worden die niet afgebroken zal worden. Toen Hij op de Olijfberg zat, gingen de discipelen naar Hem toe toen zij alleen waren, en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?’ (Mattheüs 24:3)

De discipelen vroegen om drie dingen. Wanneer wordt de tempel verwoest? Wat is het teken van Uw komst? En wanneer is de voleinding van de wereld? De eerste gebeurtenis is in 70 na Christus gebeurd waarbij de tempel is verwoest door het Romeinse rijk. De andere twee gebeurtenissen moeten nog gebeuren. Toch lijkt de tijd van de verwoesting van de tempel op de komst van de Here Jezus. Jezus vergelijkt deze gebeurtenissen met de barensweeën van een zwangere vrouw. De weeën nemen in hevigheid toe.

‘En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden.’ (Mattheüs 24:4-5)

Het eerste wat de Here Jezus zegt is dat velen hen proberen te misleiden. Velen zullen komen en zeggen ‘ik ben de Christus’. De grootste misleider moet nog komen: de antichrist. Maar voor de antichrist zullen velen als God of Christus aanbeden willen worden. Denk bijvoorbeeld aan de pausen. De paus wordt aanbeden en over hem wordt gezegd dat hij ‘de plaatsbekleder van Jezus Christus op aarde is en de opvolger van de heilige Petrus’. De paus is, volgens de katholieke kerk, bij machte om zonden te vergeven en kan mensen de titel ‘heilig’ geven. Bij de kroning van paus Innocent X werd over hem gezegd: *‘Meest heilige en gezegende Vader, hoofd van de kerk, regeerder van de wereld, aan wie de sleutels van het koninkrijk der hemelen zijn toevertrouwd, wie de engelen in de hemel eerbiedigen en de poorten van de hel vrezden, en heel de wereld aanbidt, bijzonder diep vereren en aanbidden wij u.’* Ook vandaag wordt de paus aangesproken als ‘Heilige Vader’ of ‘Uwe heiligheid’. De paus mag daarnaast de kerkelijke regels aanpassen, terwijl volgens de Bijbel niemand dit mag doen. De Here Jezus zei: *‘De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen beslist niet voorbijgaan.’* (Lukas 21:33). Daar denkt de paus anders over en veel misleiding is in de katholieke kerk binnengeslopen. Valse Christussen zullen opstaan en zij zullen velen misleiden.

‘U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde. Want het ene volk zal tegen het andere volk opstaan, en het ene koninkrijk tegen het andere koninkrijk; en er zullen hongersnoden zijn en besmettelijke ziekten en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Maar al die dingen zijn nog maar een begin van de weeën.’ (Mattheüs 24:6-8)

Voor de opname ontstaan veel oorlogen en geruchten van oorlogen. De wereld is vol van terreur en oorlogsmisdaden. Het ene volk staat op tegen het andere en continu ontstaan nieuwe problemen. Vanaf het begin zijn miljoenen mensen om het leven gekomen in oorlogen, door angst en door moordpogingen. Op de aarde blijven zij

met deze zaken doorgaan totdat Jezus komt en het duizendjarig vreedrijk sticht. Naast oorlogen noemt Jezus hongersnoden, besmettelijke ziekten en aardbevingen. Naast de mensen gaat de natuur tekeer en hebben wij grote problemen. Denk bijvoorbeeld aan de sprinkhanenplagen, de honger in Afrika en de aardbevingen waar soms duizenden mensen hun huis verliezen en velen omkomen. Denk aan de besmettelijke ziektes als de pest, de pokken, ebola of corona. Door de pest zijn in de middeleeuwen vijftig miljoen mensen overleden. Of denk aan het klimaat en de opwarming van de aarde en nog steeds bevinden wij ons in het begin van de weeën.

‘Dan zullen zij u overleveren aan verdrukking en u doden, en u zult door alle volken gehaat worden omwille van Mijn Naam. En dan zullen er velen struikelen en zij zullen elkaar overleveren en elkaar haten.’ (Mattheüs 24:9-10)

Er zal een verschrikkelijke christenhaat zijn. Wij zien dit terug in het leven van de discipelen. Op één na werden zij allemaal vermoord. Deze haat is gebleven en *Open Doors* brengt ieder jaar een ranglijst uit met christenvervolging. Vooral in Noord-Afrika, het Midden-Oosten en Zuid-Azië is vervolging volop actief. In deze gebieden worden christenen verraden door hun eigen familieleden. Maar nog steeds is het einde niet gekomen.

‘En er zullen veel valse profeten opstaan en die zullen er velen misleiden.’ (Mattheüs 24:11)

Naast de valse Messiassen zullen valse profeten opstaan. Dit zijn mensen die de woorden van de Bijbel verdraaien en de Bijbel laten spreken wat zij willen. In de tijd van de apostelen waren zij al actief.

‘Maar er zijn ook valse profeten onder het volk geweest, zoals er ook onder u valse leraars zullen zijn, die heimelijk verderfelijke afwijkingen in de leer zullen invoeren. Daarmee verloochenen zij zelfs de Heere, Die hen gekocht heeft, en brengen zij een snel

verderf over zichzelf. En velen zullen hen, door wie de weg van de waarheid gelasterd zal worden, op hun verderfelijke wegen navolgen. En zij zullen u door hebzucht met verzonnen woorden uitbuiten. Het vonnis over hen is reeds lang in werking en hun verderf sluimert niet.’ (2 Petrus 2:1-3)

Wij leven vandaag in een wereld waar alles wordt goed gepraat. Men roept: ‘God is liefde!’ en zegt dat daardoor alles mag. Men bepaalt zelf wat goed en fout is en de Bijbel moet in het licht van een nieuw tijdperk en cultuur bekeken worden. Dit is een grote misleiding en helaas roepen steeds meer kerken dat wij moeten luisteren naar de roep van de wereld en de kerk ‘woke’ moet worden. Dit zijn valse profeten en velen zullen deze profeten volgen. Wat zij niet weten is dat hun vonnis al is geveld. Deze valse profeten zullen in hevigheid toenemen met als ‘kroon’ de valse profeet en de antichrist in de grote verdrukking.

‘En doordat de wetteloosheid zal toenemen, zal de liefde van velen verkillen.’ (Mattheüs 24:12)

De wetteloosheid neemt toe. Mensen willen niet meer gebonden zijn aan de wetten van de overheid en ook niet aan de wetten van God. Als iemand in alles gehoorzaam is aan God, dan heeft deze persoon de mensen lief. Velen zullen de wetten van God niet serieus nemen en leven in ‘vrijheid’ zonder God. Het gevolg is dat de liefde van velen verkilt en dit komen wij vandaag tegen. Denk bijvoorbeeld aan alle negatieve reacties op sociale media. Denk aan de bekende mensen en hoe zij om kleine fouten worden verguisd. Denk aan de moordaanslagen en steekincidenten omdat mensen van mening verschillen. De liefde verkilt en de haat neemt toe.

‘Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden. En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen.’ (Mattheüs 24:13-14)

Door al de verschrikkelijke gebeurtenissen die de Here Jezus had opgesomd kunnen wij ons afvragen: 'Is er nog hoop?' De Here Jezus zegt dat er hoop is. Wie volhardt tot het einde zal zalig worden. Met zalig worden wordt bedoeld dat zij het eeuwige leven ontvangen. Daarnaast wordt het evangelie van het koninkrijk over de gehele wereld gepredikt tot een getuigenis voor alle volken. Alle volken zullen horen over het goede nieuws van de Here Jezus. Velen zeggen dat dit nog niet is gebeurd en dat daardoor de opname van de gemeente nog niet kan plaatsvinden. Ik zie dit Bijbelvers niet als een belemmering voor een spoedige komst van de Here Jezus. Paulus geloofde bijvoorbeeld dat hij de opname levend zou meemaken. Hij sprak namelijk over wij, de levenden (1 Thessalonicenzen 4:17). Was Paulus dan niet bekend met deze tekst? Ik geloof van wel. Paulus wist dat Mattheüs 24:14 geen belemmering vormde. Paulus zei zelfs het volgende:

'Hem nu Die in staat is u vast te doen staan, overeenkomstig mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, overeenkomstig de openbaring van het geheimenis dat door de tijden der eeuwen heen verzwegen was, maar dat nu geopenbaard is en door de profetische Schriften onder alle heidenen bekendgemaakt is, overeenkomstig het bevel van de eeuwige God, om hen tot geloofsgehoorzaamheid te brengen,' (Romeinen 16:25-26)

Volgens Paulus is het evangelie onder alle heidenen bekendgemaakt. Dit neemt niet weg dat het goed is om het evangelie van God aan iedereen te verkondigen.

'Leer van de vijgenboom deze gelijkenis: wanneer zijn tak al zacht wordt en de bladeren uitspruiten, dan weet u dat de zomer nabij is. Zo ook u, wanneer u al deze dingen zult zien, weet dan dat het nabij is, voor de deur. Voorwaar, Ik zeg u: Dit geslacht zal zeker niet voorbijgaan, totdat al deze dingen gebeurd zijn.' (Mattheüs 24:32-34)

Vervolgens spreekt de Here Jezus over een gelijkenis met de vijgenboom. Als wij de dingen in deze paragraaf zien gebeuren, zal het einde dichtbij zijn. Zoals de mensen aan de vijgenboom zien dat de zomer nabij is, zien wij aan deze tekenen dat het einde dichtbij is. Het nageslacht dat het begin van de grote verdrukking meemaakt zal niet voorbij gaan totdat alles is gebeurd.

De dag van de opname

Nu wij weten wat voor de opname gebeurt, gaan wij kijken naar de dag van de opname zelf. Gebeuren er bijzondere dingen voordat de opname plaatsvindt? In hoofdstuk 2 zagen wij wat er tijdens de opname gebeurt en in deze paragraaf bekijken wij of er tekenen zijn die op de dag zelf plaatsvinden.

‘En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen.’ (Lukas 17:26-27)

Volgens de Here Jezus zullen de dagen van de Zoon des mensen lijken op de dagen van Noach. Voordat de zondvloed kwam, leefden de goddelozen een normaal leven. Zij aten, dronken en trouwden. Niemand van hen vermoedde dat het oordeel zou komen en de watervloed kwam. Zo zal het ook gaan bij de opname van de gemeente. De mensen op aarde leven hun normale leven en het lijkt net een dag als al het andere en plotseling worden de volgelingen van Jezus opgenomen en overkomt de mensen een verschrikkelijk verderf, beginnend met de grote verdrukking.

‘Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten.’ (1 Thesalonicenzen 5:3)

In die tijd is er vrede en veiligheid. Iedereen voelt zich veilig en niemand verwacht dat iets verschrikkelijks te wachten staat.

‘Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden.’ (Lukas 17:28-30)

De Here Jezus gebruikte ook het voorbeeld van de dagen van Lot. De goddelozen in die tijd dronken, dreven handel en bouwden. Zij dachten dat er niets te vrezen was en zij dachten dat zij moesten zorgen voor hun toekomst. Plotseling kwam het oordeel en zij kwamen allemaal om. De opname gebeurt op een onverwacht moment en niemand kan dit van tevoren vermoeden.

‘Ik zeg u: In die nacht zullen er twee op één bed zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee vrouwen zullen samen malen. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden. Twee zullen er op de akker zijn. De één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden.’ (Lukas 17:34-36)

De mensen zijn gewoon aan het werk, zowel degenen die worden meegenomen (aangenomen) als degenen die op de aarde achterblijven. Zij werken samen en plotseling zullen de volgelingen van Jezus worden opgenomen. Er zijn geen speciale tekens of gebeurtenissen nodig voor de opname. De opname kan vandaag zijn.

Ik kom spoedig

De Here Jezus zegt het volgende over Zijn komst: *‘Ik kom spoedig’*. De Here Jezus verkondigt dat Hij snel komt en dat zei Hij 2.000 jaar geleden. Vandaag zijn wij dichterbij het moment dan ooit tevoren. Laten wij de Bijbelteksten bestuderen waar de Here Jezus zei dat Hij spoedig terugkomt.

De eerste Bijbeltekst spreekt de Here Jezus tegen de gemeente te Filadelfia. Dit is de gemeente die sinds 1700 op aarde aanwezig is. Tegen hen zegt de Here Jezus:

‘Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken. Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen.’ (Openbaring 3:10-11)

De Here Jezus zegt tegen ons dat Hij spoedig komt en ons bewaart voor het uur van de verzoeking, de grote verdrukking. Wat betekent precies spoedig? ‘Spoedig’ komt van het Griekse woord ‘tachu’ en betekent snel, spoedig of meteen. De Here Jezus zegt tegen ons dat Hij snel, spoedig en meteen komt.

De volgende keren dat Jezus zegt dat Hij spoedig komt, vinden wij in het laatste hoofdstuk van de Bijbel.

‘En zie, Ik kom spoedig. Zalig is hij die de woorden van de profetie van dit boek in acht neemt.’ (Openbaring 22:7)

‘En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn.’ (Openbaring 22:12)

‘Hij Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen. Ja, kom, Heere Jezus!’ (Openbaring 22:20)

De Here Jezus komt spoedig en dat is een grote bemoediging voor ons. Naast het woord ‘tachu’ kent het Grieks een werkwoord dat aangeeft dat iets met spoed of snelheid gaat gebeuren. Dit is het woord ‘tachos’ en komen wij onder andere tegen in Openbaring 1:1 en 22:6. In deze teksten spreekt de Here Jezus dat de dingen die in de Openbaringsbrief staan met spoed zullen beginnen. Het gaat over de grote verdrukking met zijn rampen, de wederkomst van de Here Jezus, het duizendjarig vrederijk en de nieuwe hemel en aarde.

‘Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te laten zien wat spoedig moet geschieden,’ (Openbaring 1:1)

‘En hij zei tegen mij: Deze woorden zijn betrouwbaar en waarachtig. En de Heere, de God van de heilige profeten, heeft Zijn engel gezonden om Zijn dienstknechten te laten zien wat met spoed moet gebeuren.’ (Openbaring 22:6)

Gods geduld

Wij lezen dat Jezus spoedig komt. Vandaag is het 2.000 jaar geleden dat de Here Jezus dat zei. Hierdoor kunnen wij ons afvragen: ‘waarom is de Here Jezus nog niet teruggekomen?’ Daar is een belangrijke reden voor en dat schreef Petrus in zijn brief.

‘Dit moet u allereerst weten, dat er in het laatste der dagen spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen en zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaderen ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping. (...) Maar laat vooral dit u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Heere is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Heere vertraagt de belofte niet (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen. Maar de dag van de Heere zal komen als een dief in de nacht. Dan zullen de hemelen met gedruis voorbijgaan en de elementen brandend vergaan, en de aarde en de werken daarop zullen verbranden.’ (2 Petrus 3:3-10)

In de tijd van Petrus tot onze tijd zijn er spotters. Mensen die spottend zeggen ‘waar blijft die Jezus nou?’ Petrus geeft antwoord waarom de Here Jezus nog wacht met terugkomen. Ten eerste is één dag bij de Heere als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Here Jezus staat buiten de tijd en wat voor de mensen lang duurt, is voor de Here Jezus niet lang. De tijd in de hemel bestaat

niet of werkt heel anders. Hoe dit precies kan en hoe wij dit voor ons moeten zien weet ik niet, maar is wetenschappelijk gezien mogelijk. Volgens de wetenschap gaat de tijd op aarde sneller dan de tijd van een voorwerp in een zwart gat in de ruimte. Als het mogelijk zou zijn dat ik in een zwart gat terechtkom, gaat voor mij de tijd langzamer voorbij. Terwijl ik één jaar in een zwart gat doorbreng, zijn er op aarde tien jaar verstreken (fictieve getallen). God heeft dit principe ingebouwd in de ruimte en Hij heeft geen last van de beperkingen van de tijd. Ten tweede heeft de Here Jezus geduld met ons. Hij weet hoe verschrikkelijk de grote verdrukking en de hel zijn. Hij wacht met Zijn oordelen omdat Hij niet wil dat iemand verloren gaat. De Here Jezus wil zoveel mogelijk mensen redden van de oordelen en de toorn. Dat is de belangrijkste reden waarom de Here Jezus nog niet is teruggekomen. Maar de grote verdrukking komt zeker. In dit Bijbelvers kijkt Petrus ook naar de verre toekomst en zegt hij dat het moment aanbreekt dat de gehele aarde en hemel vernietigd worden. Na dit moment maakt God een nieuwe hemel en nieuwe aarde.

Samenvatting

Niemand weet wanneer de Here Jezus terugkomt. Het is niet mogelijk om de datum te weten via een openbaring of via het rekenen met de Bijbel. Wel is het mogelijk om te weten dat de opname binnenkort gebeurt. Dit komt door de tekenen in Mattheüs 24 en omdat de Here Jezus zei dat Hij spoedig komt. De belangrijkste reden waarom Jezus nog niet is teruggekomen, is omdat God geduldig is en niet wil dat enigen verloren gaan.

H9 LEVEN RICHTING DE OPNAME

In de vorige hoofdstukken hebben wij Bijbelteksten bestudeerd over de opname. De opname vindt plotseling plaats en volgens de Here Jezus komt Hij spoedig. Dat is een mooi vooruitzicht! Maar hoe moeten wij vandaag leven? Aan de hand van de Bijbel besturen wij wat wij moeten doen voor de opname. Dit hoofdstuk laat alleen de hoofdlijnen zien, want ieder onderwerp vraagt om een eigen hoofdstuk.

Leef in verwachting

God roept ons op om de Here Jezus te verwachten. Volgens de Van Dale betekent verwachten dat wij rekenen op de komst van iets of waarschijnlijk achten dat iets gebeurt. In verwachting leven is niet vreemd voor de vader en moeder van een kind. Voordat het kind op de wereld is gebracht, leven de ouders in verwachting. Door een zwangerschapstest komt de vrouw erachter dat zij zwanger is en zij vertelt dit goede nieuws aan haar man. De man en vrouw zijn op dat moment in verwachting van een kind. Zij weten en beseffen dat over een aantal maanden een kind wordt geboren en daardoor besluiten zij om een babykamer te maken en spullen te kopen zodat het kind verzorgd kan worden. Nadat de maanden verstrijken, kunnen de ouders steeds meer zien van het kind. De echo's worden duidelijker en (als de ouders dat willen) het geslacht kan bekeken worden. Het besef dat een kind wordt geboren wordt steeds groter en daardoor verzinnen de ouders een naam en proberen zij zich voor te stellen hoe een leven met een kind zal zijn. Ook het kind wordt steeds voelbaarder en groter. De vrouw voelt het kind bewegen in de buik en de buik wordt steeds groter. De dokter noemt een uitrekendatum waarop de baby geboren kan worden, maar vertelt erbij dat het mogelijk is dat de baby een paar weken voor of na deze datum geboren wordt. Als de baby geboren wordt, stopt het verwachten en leven de ouders in de realiteit van een baby. Zo is het ook met de Here Jezus. Jezus heeft verteld over de tijd waarin hij komt om ons op te halen. Wij leven vandaag in de tijd dat de

opname van de gemeente mogelijk is, maar de precieze dag weet niemand. Toch mogen wij elke dag in verwachting leven, net als bij de geboorte van een baby. Het zou raar zijn als de toekomstige ouders zeggen: ‘het kan nog dagen duren voordat de baby komt, wij zien het vanzelf wel. Wij nemen nog geen voorbereiden, als het komt dan maken wij de babykamer in orde.’ De familie en vrienden zullen zeggen: ‘Het is nog maar een paar dagen. Straks komt de baby en hebben jullie niets voorbereid. Dan zijn jullie te laat en kunnen jullie de baby niet goed verzorgen.’ Zo is het ook raar als iemand zegt ‘De Here Jezus komt misschien over tientallen jaren. Ik zie het wel wanneer Hij komt en neem dan de voorbereidingen.’ Het is belangrijk om vandaag in verwachting te leven en Zijn komst te verwachten.

‘Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus, Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam, overeenkomstig de werking waardoor Hij ook alle dingen aan Zichzelf kan onderwerpen.’ (Filippenzen 3:20-21)

In plaats van een baby verwachten wij onze Zaligmaker. Zaligmaker betekent redder, verlosser of heilbrenger. Wij leven in verwachting van onze Redder, die ons redt van de grote verdrukking en de toorn van God. Onze Redder verwachten wij uit de hemel, waar wij ons burgerrecht hebben en als Hij komt, verandert hij onze lichamen en worden onze lichamen gelijkvormig aan Zijn lichaam.

‘En zoals het voor de mensen beschikt is dat zij eenmaal moeten sterven en dat daarna het oordeel volgt, zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen weg te dragen, voor de tweede keer zonder zonde gezien worden door hen die Hem verwachten tot zaligheid.’ (Hebreeën 9:27-28)

Het is voor de ouders een bijzonder moment om voor het eerst hun baby te zien. Het is het mooiste wat zij ooit hebben gezien. Zo is

dat ook met de komst van de Here Jezus. Wij verwachten Hem en zien Zijn heerlijkheid en liefde. Wij zien dat Hij zonder zonde is en Hij is het mooiste wat wij ooit zullen zien.

‘zodat het u aan geen genadegave ontbreekt, terwijl u de openbaring van onze Heere Jezus Christus verwacht. God zal u ook bevestigen tot het einde toe, zodat u onberispelijk zult zijn op de dag van onze Heere Jezus Christus.’ (1 Korinthe 1:7-8)

Totdat deze openbaring plaatsvindt en wij de Here Jezus van aangezicht tot aangezicht zien, ontbreekt het ons aan geen genadegave van de Heilige Geest. Tot de ontmoeting mogen wij elkaar en de wereld dienen in liefde en getuigen over de Here Jezus. Daarnaast hoeven wij niet bang te zijn voor de komende toorn, de grote verdrukking. Wij verwachten de Here Jezus die ons verlost van deze verschrikkelijke periode.

‘en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn.’ (1 Thessalonicenzen 1:10)

Tegelijkertijd moeten wij ons niet laten misleiden. Velen zullen zeggen dat zij de Messias zijn, maar zij zijn het niet.

‘En Jezus antwoordde en zei tegen hen: Pas op dat niemand u misleidt. Want velen zullen komen onder Mijn Naam en zeggen: Ik ben de Christus; en zij zullen velen misleiden.’ (Mattheüs 24:4-5)

Blijf waakzaam

‘Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal. Maar weet dit, dat als de heer des huizes geweten had in welke nachtwake de dief komen zou, hij waakzaam geweest zou zijn, en niet in zijn huis zou hebben laten inbreken. Weest ook u daarom bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.’ (Mattheüs 24:42-44)

De Here Jezus roept ons op om waakzaam te zijn. Ik heb de film *De brief voor de koning* gezien. In deze film zijn er burgers die ridders willen worden en willen dienen in het leger. Voordat dit kan, moeten zij oefenen en leren zij om te vechten. Uiteindelijk vindt het examen plaats en zij moeten verschillende onderdelen volbrengen. Het laatste onderdeel bestaat uit het ‘waakzaam zijn’. Een aantal ridders komen midden in de nacht in een kleine ruimte terecht en zij moeten de hele nacht opblijven. Zij mogen geen spelletjes spelen, mogen niet met elkaar praten, mogen de deur van de ruimte niet openen en mogen niet slapen. Het enige wat zij mogen doen is naar een kaars kijken en zij moeten waakzaam zijn. Zo moeten wij in onze geest waakzaam zijn. Toen de Here Jezus zei dat wij moeten waken, betekent dat niet dat wij nooit meer mogen slapen. Het lichaam mag slapen, alleen onze geest mag niet slapen en indommelen. Wij moeten altijd waakzaam zijn en ervoor zorgen dat de duivel geen ingang in onze levens vindt, zoals gezegd wordt: ‘De duivel gaat nooit op vakantie, dus jouw geest kan ook niet op vakantie.’ Ieder moment moeten wij waken en moeten wij, net als de ridders, kijken naar ‘het licht van de kaars’. Met het licht van de kaars bedoel ik het licht van de Here Jezus. Laten onze ogen op Hem gericht blijven en laten wij ons harnas dragen en ons niet verrassen door aanvallen en verleidingen van de duivel.

‘Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.’ (1 Petrus 5:8)

Petrus roept ons op om altijd nuchter en waakzaam te zijn. Als wij dat doen en niet verslappen, zal de duivel ons nooit verslinden en hebben wij in Christus altijd de overwinning. Zo moeten wij tot de opname van de gemeente waakzaam zijn.

‘Wees dan waakzaam, want u weet de dag en ook het uur niet waarop de Zoon des mensen komen zal.’ (Mattheüs 25:13)

Daarnaast moeten wij waakzaam zijn voor de Here Jezus en moeten wij oppassen dat onze geest niet in slaap valt. De Here Jezus komt terug en Hij wil wakkere dienaren zien.

‘Let op: waak en bid, want u weet niet wanneer het de tijd is. Het zal zijn als bij iemand die naar het buitenland ging: hij verliet zijn huis, gaf zijn dienaren volmacht, en gaf aan ieder zijn werk, en gebod de deurwachter waakzaam te zijn. Wees dus waakzaam! Want u weet niet wanneer de heer des huizes komt, 's avonds laat of te middernacht of met het hanengekraai of 's morgens vroeg, opdat hij u niet, als hij plotseling komt, slapend aantreft. En wat Ik tegen u zeg, zeg Ik tegen allen: Wees waakzaam!’ (Markus 13:33-37)

De Here Jezus zegt tegen iedereen: ‘*wek waakzaam!*’ De Here Jezus zegt dit tegen al Zijn volgelingen. Dit geldt niet alleen voor de profeten, maar ook voor de herders, Bijbelleraars en tegen iedere individuele gelovige. Het is belangrijk dat iedereen waakt, want Hij komt plotseling. Sommigen zeggen: ‘Ik zie wel wanneer Hij komt. Ik houd mij er niet mee bezig en Ik zie wel of Hij voor of na de verdrukking komt.’ Dat is niet waakzaam zijn. Trouwens, als Jezus na de verdrukking komt, hoeven wij vandaag niet waakzaam te zijn. De tempel in Israël is nog niet gebouwd, de tempeldiensten zijn er nog niet, de antichrist is nog niet opgestaan en de oordelen in Openbaring zijn nog niet bezig. De Here Jezus kan dan niet vandaag terugkomen. Je kan alleen waakzaam zijn als je verwacht dat Jezus ook vandaag kan terugkomen. Hoe moet je dan waakzaam zijn? Ik geloof dat de volgende punten ons helpen:

- Lees de Bijbel en neem de Bijbel serieus (Openbaring 22:6-21).
- Bestudeer de tijd waarin wij leven en houd dat naast de Bijbel.
- Laat je niet misleiden door valse profeten met valse opnamedata. Hierdoor zijn wij in de tussenliggende tijd niet waakzaam.
- Laat je leiden door de Heilige Geest. De Heilige Geest wijst ons op Jezus en openbaart ons Gods plannen. Niemand weet de opnamedatum, maar de Geest zegt dat Jezus moet komen. (Openbaring 22:17)

- Verslap niet en laat je niet afleiden door werelds genot. Dit doe je door de wapenuitrusting van God aan te trekken (Efeze 6:11).
- Bid voortdurend en bouw een levende relatie met God.
- Waarschuw anderen en bezoek de samenkomsten van gelovigen.

‘Laten uw lendenen omgord zijn en de lampen brandend. En u, wees gelijk aan mensen die op hun heer wachten, wanneer hij terugkomt van de bruiloft, om hem, als hij komt en klopt, meteen open te doen. Zalig zijn die slaven die de heer bij zijn komst wakend zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat hij zich zal omgorden en hen aan tafel zal nodigen en bij hen zal komen om hen te dienen. En als hij komt in de tweede nachtwake of als hij komt in de derde nachtwake en hen zo aantreft, zalig zijn die slaven. Maar weet dit, dat als de heer des huizes geweten had op welk moment de dief komen zou, hij gewaakt zou hebben, en niet in zijn huis zou hebben laten inbreken. U dan, wees ook bereid, want op een uur waarop u het niet zou denken, zal de Zoon des mensen komen.’ (Lukas 12:35-40)

‘Laten wij dan niet, evenals de anderen, slapen, maar laten wij waakzaam en nuchter zijn. (...) opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven.’ (1 Thessalonicenzen 5:6-10)

Wees niet bezorgd

De tijd waarin wij leven zorgt voor veel angst. Besmettelijke ziektes, oorlogen en oorlogsdreigingen, hongersnoden, aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, terrorisme en vervolgingen komen ons bekend voor. De angst stroomt vanaf de televisie onze huiskamers binnen en velen vragen zich af: ‘zal het ooit nog wel goed komen?’ Wat zegt de Here Jezus over deze tijd?

‘U zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; pas op, word niet verschrikt, want al die dingen moeten gebeuren, maar het is nog niet het einde.’ (Mattheüs 24:6)

De Here Jezus ontkent de verschrikkelijke gebeurtenissen uit onze tijd niet. Hij zegt dat deze dingen moeten gebeuren, maar dat wij hier niet bang voor hoeven te zijn. Verschrik niet! Wees niet bang!

‘Wees op uw hoede dat uw hart niet op enig moment bezwaard wordt door roes en dronkenschap en door zorgen over de alledaagse dingen, en dat die dag u niet onverwachts overkomt. Want als een strik zal hij komen over allen die op het hele aardoppervlak wonen. Waak dan te allen tijde en bid dat u waardig geacht zult worden om al die dingen die gebeuren zullen, te ontvluchten, en om te kunnen bestaan voor de Zoon des mensen.’ (Lukas 21:34-36)

Jezus roept op dat ons hart niet bezwaard wordt door de zorgen van alledaagse dingen. Wij hoeven nergens bang voor te zijn, de Here Jezus zorgt voor ons. Wij hoeven zelfs niet bang te zijn voor de dood, want Jezus staat ons bij en als een gelovige overlijdt, brengt hij vanaf dat moment de eeuwigheid door bij de Here Jezus. Als wij ons wel zorgen maken over de alledaagse dingen, dan kan de dag van de Here ons onverwacht overkomen. Het is zelfs mogelijk om door de alledaagse dingen de Here Jezus uit het oog te verliezen en de opname van de gemeente te missen.

‘En wij vragen u dringend, broeders, met betrekking tot de komst van onze Heere Jezus Christus en onze vereniging met Hem, dat u niet snel aan het wankelen wordt gebracht of verschrikt, niet door een uiting van de geest, niet door een woord, en ook niet door een brief die van ons afkomstig zou zijn, alsof de dag van Christus al aangebroken zou zijn.’ (2 Thessalonicenzen 2:1-2)

Tot slot hoeven wij niet te wankelen of bang te zijn door een uiting van de geest, door een woord of door een brief dat de opname van de gemeente al geweest is of dat Jezus al is teruggekomen. Als iemand zoiets beweert, wees dan niet bang maar houd je vast aan het Woord van God. Als Jezus was teruggekomen, dan zien wij Hem en zien wij dat de schepping is hersteld. Als de opname heeft

plaatsgevonden, dan weten wij dat miljoenen mensen plotseling zijn verdwenen. Wees niet bang!

Blijf werkzaam

Wij mogen in verwachting leven en zijn waakzaam op de komst van de Here Jezus. Dit betekent niet dat wij lui zijn op aarde. Het is belangrijk om tot het moment van de opname werkzaam te zijn. In de eerste plaats is het goed om te werken in de wereld en om geld te verdienen. In de tweede plaats is het goed om te werken voor Gods koninkrijk en dat te doen waar God jou specifiek voor heeft geroepen. Werken voor Gods koninkrijk betekent niet dat iedereen een podiumroeping heeft. Niet iedereen is door God geroepen om voor duizenden of miljoenen mensen te spreken. God heeft ieder persoon een eigen bediening gegeven en iedereen is nodig om de gemeente goed te laten functioneren. Wij kunnen niet zeggen dat de ene bediening belangrijker is dan een andere bediening. Paulus vergelijkt het met een lichaam en elk onderdeel hebben wij nodig om goed te kunnen functioneren (1 Korinthe 12:12-31).

‘Wie is dan de trouwe en verstandige dienaar, die zijn heer over zijn personeel aangesteld heeft om hun het voedsel op de juiste tijd te geven? Zalig die dienaar die door zijn heer bij zijn komst zo handelend aangetroffen zal worden. Voorwaar, Ik zeg u dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen.’ (Mattheüs 24:45-47)

Zalig zijn degenen die doen waarvoor de Heer Zijn personeel heeft aangesteld. Wat is er mooier dan opgenomen worden in de lucht op het moment dat wij werkzaam zijn in Zijn koninkrijk? Op het moment dat wij trouw zijn en doen wat Hij van ons vraagt? De Here Jezus zegt dat Hij degenen die werkzaam zijn beloont en dat Hij hen over zijn bezittingen zal aanstellen. Dit lezen wij in Mattheüs 25.

‘Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.’ (Mattheüs 25:21)

Deze tekst spreekt over een dienaar die vijf talenten (een gewichtsaanduiding) van de heer kreeg. De heer vertrok naar het buitenland en terwijl de heer weg was, zorgde de dienaar ervoor dat deze vijf talenten tien talenten werd. De dienaar heeft gewerkt en ontvangt nu eer van de heer. Dat niet alleen, de dienaar wordt beloond. De heer zei: *‘over veel zal ik u aanstellen’*. De dienaar ontvangt een hoge positie van de heer. Zo is het ook met ons. Laten wij werkzaam zijn en laat de Here Jezus tegen ons zeggen: *‘Goed gedaan, goede en trouwe dienaar’*. In dit verhaal lezen wij ook over een slechte dienaar die niet werkzaam was. Hij kreeg één talent en begroef dit. Toen de heer terugkwam, haalde hij zijn talent op en gaf het aan de heer. De heer werd erg boos op hem omdat hij lui was en hij werd in de duisternis geworpen.

Blijf rein

Wij zijn de bruid van Christus. Dit houdt in dat wij gegeven zijn aan één man en dat de bruiloftsdag aanbreekt. God heeft het aardse huwelijk bedoeld als een verbintenis tussen één man en één vrouw. De man en de vrouw wachten met de gemeenschap totdat zij getrouwd zijn. Voor die tijd hebben zij geen gemeenschap met elkaar en geen gemeenschap met andere mannen of vrouwen. Het is Gods bedoeling en verlangen dat de vrouw en de man rein blijven en zich niet inlaten met hoererij. Dit geldt ook tussen ons en de Here Jezus.

‘Want ik beijver mij voor u met een ijver van God. Ik heb u immers ten huwelijk gegeven aan één Man om u als een reine maagd aan Christus voor te stellen.’ (2 Korinthe 11:2)

Het is onze taak om rein te blijven en als een reine maagd opgenomen te worden. Dit houdt in dat wij zuiver en onschuldig zijn. Wij

laten ons niet in met de zonde, maar leven heilig voor Gods aangezicht.

‘(...) heb geen deel aan zonden van anderen. Bewaar uzelf rein.’
(1 Timotheüs 5:22)

Dit lukt ons niet alleen. Hierbij hebben wij de hulp van de Heilige Geest nodig. De Heilige Geest wil ons veranderen, zodat wij gelijkvormig worden aan de Here Jezus. Hierdoor zijn wij reine maagden. Mochten wij zondigen, dan hebben wij het offer van de Here Jezus en door Zijn bloed worden wij (weer) rein (1 Johannes 1).

‘Ik dank mijn God altijd voor u, vanwege de genade van God die u gegeven is in Christus Jezus. U bent namelijk in alles rijk geworden in Hem, in alle spreken en alle kennis, naarmate het getuigenis van Christus bevestigd is onder u, zodat het u aan geen genadegave ontbreekt, terwijl u de openbaring van onze Heere Jezus Christus verwacht. God zal u ook bevestigen tot het einde toe, zodat u onberispelijk zult zijn op de dag van onze Heere Jezus Christus.’ (1 Korinthe 1:4-8)

God zal ons bevestigen tot het einde toe, zodat wij onberispelijk zijn op de dag van Christus. Dit vers is geen oproep tot heiliging, maar is een belofte van heiliging. Onberispelijk betekent zonder aanklacht. Op de dag van de Heere zijn wij zonder aanklacht en dit komt door de genade en rechtvaardigheid die wij van God ontvangen. In de rest van het boek Korinthe wordt opgeroepen om nu al rein en heilig voor God te leven (1 Korinthe 6:19-20, 9:24-27 of 11:1).

‘opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen.’ (1 Thessalonicenzen 3:13)

Het woord ‘onberispelijk’ betekent in 1 Thessalonicenzen op wie of wat geen aanmerking gemaakt kan worden. Het is een samenwerking tussen God aan de ene kant en wij aan de andere kant. Wij moeten ons streven om onberispelijk en heilig te zijn en God geeft ons de kracht om dat te doen.

‘En moge de God van de vrede Zelf u geheel en al heiligen, en mogen uw geheel oprechte geest, de ziel en het lichaam onberispelijk bewaard worden bij de komst van onze Heere Jezus Christus.’ (1 Thessalonicenzen 5:23)

‘Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die boven zijn en niet die op de aarde zijn, want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God. Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid. Dood dan uw leden die op de aarde zijn: ontucht, onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, en de hebzucht, die afgoderij is. Door deze dingen komt de toorn van God over de ongehoorzamen.’ (Kolossenzen 3:1-6)

In het boek Kolossenzen roept Paulus op om de dingen te zoeken die boven zijn, bij de Here Jezus. Daarnaast moeten wij de verkeerde dingen op aarde doden. Oftewel, wij moeten ons heiligen en reinigen voor de Here Jezus omdat wij anders de toorn van God ontvangen, die komt over de ongehoorzamen.

De volgende tekst staat in 2 Petrus. Petrus sprak over de vernietiging van de huidige hemel en aarde en de belofte van de nieuwe hemel en aarde. Velen verlangen naar deze belofte, alleen zegt Petrus het volgende:

‘Als deze dingen dus allemaal vergaan, hoedanig behoort u dan te zijn in heilige levenswandel en in godsvrucht; u, die de komst van de dag van God verwacht en daarnaar verlangt, de dag waarop de hemelen, door vuur aangestoken, zullen vergaan en de elementen brandend zullen wegsmelten. Maar wij verwachten,

overeenkomstig Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, terwijl u deze dingen verwacht, beijver u om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden in vrede’ (2 Petrus 3:11-14)

Wij moeten ons, volgens Petrus, beijveren om onbevlekt en smetteloos door Hem bevonden te worden. Beijveren betekent zijn best doen. Wij moeten ons best doen om smetteloos te zijn en ons niet in te laten met zonde.

Blijf volharden

‘Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.’ (Mattheüs 24:13)

‘Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.’ (Openbaring 3:10)

De Here Jezus roept ons op te volharden en als wij volharden zullen wij zalig worden en bewaard worden voor het uur van de verzoeking. Het is belangrijk om te volharden. Volharden betekent het standvastig volhouden met wat wij begonnen zijn. Als wij tot geloof zijn gekomen, zijn wij begonnen met onze nieuwe levenswandel in Christus. Jezus zegt dat wij deze nieuwe levenswandel moeten volhouden, wat er ook gebeurt. Het ene moment is dat makkelijker dan het andere moment en wij kunnen het vergelijken met een route door de bergen van vijf kilometer. De eerste kilometer is makkelijk, want dit is een verharde vlakke weg. De tweede kilometer wordt moeilijker, want het is nu een verharde steile weg dat omhoog gaat. De derde kilometer wordt nog moeilijker, want de verharde weg houdt op en wij lopen op keien. De vierde en vijfde kilometer worden makkelijker, want wij hebben de top bereikt en dalen langzaam af op een verharde weg. Volharden betekent dat wij niet opgeven en voltooien wat wij zijn begonnen, namelijk de

wandeltocht over de bergen. De Here Jezus zegt dat dit geldt voor onze geestelijke leven en dat wij altijd moeten volharden, vooral als het leven zwaar is.

‘Zie, wij prijzen hen gelukkig die volharden. U hebt gehoord van de volharding van Job, en u hebt de uitkomst van de Heere gezien, dat de Heere vol ontferming is en barmhartig.’ (Jakobus 5:11)

Job weet hoe moeilijk het leven kan zijn. Toch, ondanks alle moeite die hij had en de rampen die hem zijn overkomen, bleef hij volharden en God beloonde hem daarvoor. Zo beloont God ook ons als wij volharden. Ten eerste worden wij zalig en ten tweede ontkomen wij aan de grote verdrukking.

‘Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringd worden, afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God.’ (Hebreeën 12:1-2)

Troost elkaar

‘Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn. Zo dan, troost elkaar met deze woorden.’ (1 Thessalonicenzen 4:17-18)

Het leven kan soms moeilijk zijn. Eén van de harde kanten van het leven is dat geliefden overlijden. Paulus roept ons op om elkaar te troosten met de opname van de gemeente en onze vereniging met de Here Jezus en onze geliefden. Een afscheid van een gelovige is tijdelijk. Na verloop van tijd zullen wij herenigd worden met de gelovigen die ons voor zijn gegaan.

‘Bemoedig elkaar daarom, en bouw de één de ander op, zoals u trouwens al doet.’ (1 Thessalonicenzen 5:11)

Paulus roept op om elkaar te bemoedigen. De reden van de bemoediging lezen wij een paar verzen terug.

‘Want God heeft ons niet bestemd tot toorn, maar tot het verkrijgen van de zaligheid, door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij wij waken, hetzij wij slapen, samen met Hem zouden leven.’ (1 Thessalonicenzen 5:9-10)

Bemoedig elkaar omdat wij niet zijn bestemd tot toorn en omdat wij samen met Hem zullen leven. Door Gods genade maken wij niet de toorn mee die wordt uitgegoten op de goddelozen ten tijde van de grote verdrukking en ten tijde van de eeuwigheid in de hel.

Overige levenswijzen

Bezoek de samenkomsten

‘Laten wij de onderlinge bijeenkomst niet nalaten, zoals het bij sommigen de gewoonte is, maar elkaar aansporen, en dat zoveel te meer als u de grote dag ziet naderen.’ (Hebreeën 10:25)

Wij moeten de onderlinge bijeenkomsten niet nalaten. Paulus spreekt over de bijeenkomsten van de gelovigen, zoals een kerkdienst, een Bijbelstudie of een bidstond. Laten wij elkaar aansporen om naar de gemeente te gaan om daar God te aanbidden en onderwijs te ontvangen. Dit moeten wij vooral doen als wij de grote dag, de opname van de gemeente met de grote verdrukking, zien naderen.

Wees geduldig

‘Wees daarom geduldig, broeders, tot de komst van de Heere. Zie, de landbouwer verwacht de kostbare vrucht van het land, en heeft daarbij geduld, totdat het de vroege en late regen zal hebben

ontvangen. U moet ook geduldig zijn en uw hart versterken, want de komst van de Heere is nabij.' (Jakobus 5:7-8)

Geduld is een vrucht van de Geest (Galaten 5:22) en is belangrijk om te hebben. Wij moeten tot de komst van de Here geduldig zijn en op Hem wachten. Zoals een boer geduldig wacht op zijn oogst, wachten wij geduldig op de Here Jezus.

Waarschuw anderen

'Als Ik tegen de goddeloze zeg: U zult zeker sterven, en u hebt hem niet gewaarschuwd en u hebt niet gesproken om de goddeloze voor zijn goddeloze weg te waarschuwen om hem in het leven te behouden: die goddeloze zal in zijn ongerechtigheid sterven, maar Ik zal zijn bloed van uw hand eisen.' (Ezechiël 3:18)

Het is belangrijk om de mensen die God en Zijn plannen niet kennen te waarschuwen. Dit hoeven wij niet te doen uit angst maar doen wij uit liefde. Wij hebben de mensen om ons heen lief en daarom willen wij hen vertellen over God en Zijn genade. God wil dat mensen een keuze voor Hem maken. God heeft geen behagen in het verloren gaan van een goddeloze, God wil dat de goddeloze zich bekeert. Wij mogen onderdeel uitmaken van Gods plan en mogen mensen bereiken om te vertellen dat zij kinderen van God kunnen worden.

Samenvatting

Als de Here Jezus terugkomt, wil Hij dienaren zien die doen wat Hij zegt. De Here Jezus zegt dat wij het volgende moeten doen tot dat de opname van de gemeente plaatsvindt:

- Leef in verwachting
- Blijf waakzaam
- Wees niet bezorgd
- Blijf werkzaam
- Blijf rein
- Blijf volharden

- Troost elkaar
- Bezoek de samenkomsten
- Wees geduldig
- Waarschuw anderen

Deze studie over de opname van de gemeente moet er niet voor zorgen dat wij passief worden en wachten tot de komst van de Here Jezus. De studie moet ervoor zorgen dat wij de noodzaak zien om te getuigen over de Here Jezus aan de mensen om ons heen, zodat zij de opname meemaken en niet onder het oordeel en de toorn vallen van de grote verdrukking.

DEEL 2

**WEDERKOMST
VAN
CHRISTUS**

JEZUS KOMT TERUG

H10 DE WEDERKOMST

De Here Jezus kwam eerst om te dienen op aarde. Hij leefde een menselijk leven waarin Hij werd geboren, opgroeide en uiteindelijk stierf aan het kruis. Drie dagen later stond Jezus op uit de dood en had Hij een nieuw lichaam ontvangen dat leek op Zijn vorige lichaam. Tussen Zijn eerste en tweede komst kwam de Heilige Geest op aarde om de gelovigen kracht te geven en hen te leiden. Vervolgens haalt de Here Jezus Zijn volgelingen op en breekt de grote verdrukking aan. Aan het eind van de grote verdrukking komt de Here Jezus terug op aarde en raken Zijn voeten de aarde aan. De wederkomst betekent dat iemand terugkomt. De Here Jezus komt terug op aarde en dit zal geen kort bezoekje zijn. Na de wederkomst breekt het mooiste millennium op aarde aan: het duizendjarig vreedrijk met Jezus als Koning. In dit hoofdstuk bestuderen wij de dag van de wederkomst. Wat gebeurt er op die dag?

Wie komt terug?

Het zal niet verrassen dat de Here Jezus terugkomt op aarde en dat de wederkomst om Zijn aanwezigheid op aarde gaat. Vlak nadat Jezus de aarde verliet en opsteeg naar de hemel, zagen de discipelen twee engelen die zeiden dat Hij terug zal komen.

‘En toen zij, terwijl Hij van hen wegging, hun ogen naar de hemel gericht hielden, zie, twee mannen stonden bij hen in witte kleding, die ook zeiden: Galilese mannen, waarom staat u omhoog te kijken naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan.’ (Handelingen 1:10-11)

De Here Jezus komt op dezelfde wijze terug. Zoals Hij tweeduizend jaar geleden opsteeg in de hemel, komt Hij binnenkort terug op de aarde. Jezus stuurt geen boodschapper, ambassadeur of engel maar komt zelf terug. Daarnaast is de Here Jezus voor 100% God en voor 100% mens. Hij is de Zoon van God en de Zoon van David

(Romeinen 1:3-4). Een Mens met een verheerlijkt lichaam komt terug. Een mens die de dood en de zonde heeft overwonnen en boven elke kracht, macht en heerschappij staat (Efeze 1:21).

‘Ik keek toe in de nachtvisioenen, en zie, er kwam met de wolken van de hemel Iemand als een Mensenzoon.’ (Daniël 7:13)

Daniël ontving een visioen en mocht van God een blik in de toekomst werpen. Na alle ellende van de antichrist zag Daniël Iemand verschijnen met de wolken. Dit is de Here Jezus. Daniël probeerde Hem te omschrijven en Daniël zag dat Hij eruitzag als een zoon van een mens. De Here Jezus komt als verheerlijkt mens terug op de aarde. De volgende Bijbeltekst sprak Jezus tegen de hogepriester van Israël.

‘(...) u zult de Zoon des mensen zien zitten aan de rechterhand van de kracht van God en zien komen met de wolken van de hemel.’ (Markus 14:62)

De Here Jezus omschreef zich als de Zoon des mensen. Dit geldt niet alleen voor Zijn eerste komst, maar ook voor Zijn wederkomst. De Zoon des mensen zal komen met de wolken van de hemel.

‘Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden.’ (Mattheüs 16:27)

In deze Bijbeltekst lezen wij dat de Here Jezus niet alleen komt. Hij komt met Zijn engelen en grijpt in op het wereldgebeuren.

‘En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.’ (Mattheüs 24:30)

Terwijl de opname van de gemeente verborgen is, zal tijdens de wederkomst alle stammen van de aarde de Here Jezus zien komen. Iedereen ziet Hem op de wolken van de hemel met grote kracht en heerlijkheid. De Here Jezus komt niet zoals de eerste keer om te dienen en genade te verkondigen, Hij komt in kracht en zal als Koning verschijnen.

‘Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid.’ (Mattheüs 25:31)

‘En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen in een wolk, met grote kracht en heerlijkheid.’ (Lukas 21:27)

‘Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven. Ja, amen.’ (Openbaring 1:7)

De Here Jezus komt terug op aarde samen met Zijn engelen en Zijn bruid. De bruid is de gemeente van de Here Jezus en Israël. Als de Here Jezus aan de wereld wordt geopenbaard, worden wij met Hem geopenbaard.

‘Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.’ (Kolossenzen 3:4)

Dit gebeurt tijdens de oorlog die de Here Jezus voert met de anti-christ en de tien koningen (Openbaring 19).

‘Zij (de koningen) zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam – want Heere der heren is Hij en Koning der koningen – zal hen overwinnen, en zij die samen met Hem zijn, geroepen, uitverkorenen en gelovigen.’ (Openbaring 17:14)

In Openbaring worden wij geroepenen, uitverkorenen en gelovigen genoemd. Dit spreekt niet over de engelen, maar over de volgelingen van de Here Jezus.

De Here Jezus komt fysiek terug op de aarde. Wij kunnen deze wederkomst niet vergeestelijken of zeggen dat dit al in het verleden is gebeurd door de uitstorting van de Heilige Geest of tijdens de tempelverwoesting in 70 na Christus. Als Hij komt, zal iedereen het zien en weten.

Waar komt Hij terug?

De Here Jezus komt fysiek terug op aarde in de gedaante van een mens. Dit betekent dat Hij op één plek kan terugkomen en niet in de geest overal op aarde aanwezig is. Over de plaats waar Hij terugkomt is door sommigen gespeculeerd. Een valse profeet had gezegd dat Hij terug zou komen op de Mont Blanc en noemde een datum wanneer dit ging gebeuren. Deze datum is al geweest en de Here Jezus is niet teruggekomen op deze berg, tot groot verdriet van al degenen die de valse profeet geloofden. Zij waren voor niets naar deze berg afgereisd. Waar zal Hij terugkomen? Wie ontvangt de Koning der koningen? Zal het een politieke hoofdstad in de wereld zijn, zoals Washington, Brussel, Peking of Moskou? Of zal het een religieuze locatie zijn zoals Rome, Constantinopel (Istanbul) of Canterbury? Geen van allen! De Here Jezus komt terug in een stad waar grote verdeeldheid over is en waar verschrikkelijke oorlogen hebben plaatsgevonden.

‘Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden naar het oosten en naar het westen. Er zal een zeer groot dal ontstaan, als de ene helft van de berg naar het noorden zal wijken en de andere helft ervan naar het zuiden.’ (Zacharia 14:4)

Tweeduizend jaar geleden steeg Jezus op de Olijfberg op naar de hemel en binnenkort komt Hij op deze berg terug. De Olijfberg ligt

ten oosten van Jeruzalem en heeft een hoogte van 827 meter. Van Jeruzalem is het een kwartier lopen naar deze berg en vanaf de berg ziet men Jeruzalem liggen. De Olijfberg is geen vreemde plaats voor de Here Jezus. Aan de voet van deze berg vinden wij Getsemane, waar Hij gevangen genomen werd. Het is opmerkelijk wat de Here Jezus toen sprak.

‘Of denkt u dat Ik Mijn Vader nu niet kan bidden, en Hij zal Mij meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking stellen?’ (Mattheüs 26:53)

Toen besloot de Here Jezus om niet te bidden voor twaalf legioenen (een legioen bestaat uit 5.000 man) engelen omdat Hij wilde dat de schriften in vervulling zouden gaan. Straks komt Hij op deze plek terug omringt met vele engelen en volgelingen en zal Hij de strijd aanbinden met Zijn vijanden. De Olijfberg is ook de plek waar de Here Jezus samen met Zijn discipelen sprak over de toekomstige zaken, zoals de tempelvernietiging, de opname van de gemeente en Zijn wederkomst.

‘Toen Hij op de Olijfberg zat, gingen de discipelen naar Hem toe toen zij alleen waren, en zeiden: Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat is het teken van Uw komst en van de voleinding van de wereld?’ (Mattheüs 24:3)

Het is een bijzondere plek en als de Here Jezus Zijn voeten op de Olijfberg zet, zal deze in tweeën splitten. De Koning der koningen, de Mens die alle macht heeft, komt terug op aarde en vanuit Jeruzalem zal Hij Koning zijn over de gehele wereld.

Hoe wordt Hij ontvangen?

Tijdens het hoofdstuk achtergebleven op aarde keken wij naar drie verschillende groepen: de Israëlieten, de volgelingen van Jezus die na de opname tot geloof komen en de goddelozen. Voor de Israëlieten en de in leven gebleven volgelingen van Jezus is Zijn

wederkomst de dag van verlossing en een dag om naar uit te kijken. Voor de goddelozen is dit een verschrikkelijke dag en een dag waar velen ten gronde worden gericht. Laten wij per groep kort bestuderen wat zij tijdens de wederkomst van Jezus doen en wat met hen gebeurt.

Groep 1: de Israëlieten

Deze groep kunnen wij in tweeën splitsen. Wij hebben de Israëlieten die in de woestijn zijn gevlucht en de Israëlieten die in de stad Jeruzalem verblijven. Voor degenen die in Jeruzalem zijn gebeuren voor de wederkomst verschrikkelijke dingen.

‘Zie, er komt een dag voor de HEERE waarop de buit, op u behaald, in uw midden zal worden verdeeld. Dan zal Ik alle heidenvolken verzamelen voor de strijd tegen Jeruzalem. De stad zal ingenomen worden, de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen verkracht worden. De helft van de stad zal in ballingschap wegtrekken, maar het overige van het volk zal niet uitgeroeid worden uit de stad.’ (Zacharia 14:1-2)

De stad Jeruzalem wordt ingenomen door de heidenvolken onder leiding van de antichrist. De huizen in de stad worden geplunderd, de vrouwen worden verkracht en velen gaan in ballingschap en worden vervoerd naar andere landen. Nogmaals maken de Joden verschrikkelijke dingen mee. Toch doet God een belofte. Een deel van het volk dat zich in Jeruzalem bevindt zal niet uitgeroeid worden.

‘Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden naar het oosten en naar het westen. Er zal een zeer groot dal ontstaan, als de ene helft van de berg naar het noorden zal wijken en de andere helft ervan naar het zuiden. Dan zult u vluchten door het dal van Mijn bergen, want het dal tussen de bergen zal reiken tot Azal. Ja, u zult vluchten, zoals u gevlucht bent voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, de koning van Juda.

Dan zal de HEERE, mijn God, komen: al de heiligen met U! (Zacharia 14:4-5)

Na deze verschrikkelijke tijd grijpt God zelf in en de Here Jezus komt op aarde. De Olijfberg splitst in tweeën en de overgebleven Israëlieten vluchten om bij Hem bescherming te vinden. Jezus is niet alleen, Hij neemt al Zijn heiligen met Hem mee. Dit zijn de engelen en waarschijnlijk de gelovigen die de opname hebben meegemaakt en mee terugkeren. De Israëlieten in Jeruzalem zullen ontdekken dat zij bij de Here Jezus kunnen schuilen en zij onder Zijn vleugels bescherming vinden. Wie weet zullen zij de volgende Psalm in de aanwezigheid van Jezus zingen.

‘Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, zal overnachten in de schaduw van de Almachtige. Ik zeg tegen de HEERE: Mijn toevlucht en mijn burcht, mijn God, op Wie ik vertrouw! Want Hij zal u redden van de strik van de vogelvanger, van de zeer verderfelijke pest. Hij zal u beschutten met Zijn vlerken, onder Zijn vleugels zult u de toevlucht nemen, Zijn trouw is een schild en een pantser.’ (Psalm 91:1-4)

Het andere deel van deze groep zijn de Israëlieten die in de woestijn zijn gevlucht. Zoals wij lazen maakt Israël verschrikkelijke oorlogen mee en op het moment dat de antichrist de offerdiensten stopt en een gruwel in de tempel plaatst, moeten zij volgens de Here Jezus vluchten naar de bergen. Dit is 3,5 jaar voordat Jezus wederkomt.

‘Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarover gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan op de heilige plaats – laat hij die het leest, daarop letten! – laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen.’ (Mattheüs 24:15-16)

Dit zijn bergen die in een woestijn liggen. De Joden die zijn gevlucht worden achterna gezeten door de duivel, maar God zal hen beschermen. Dit lezen wij in de gelijkenis van de barendende vrouw

en het mannelijk kind, waarbij de vrouw het volk Israël vertegenwoordigt.

‘En de vrouw (Israël) vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God voor haar gereedgemaakt was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzestig dagen.’ (Openbaring 12:6)

‘En zodra de draak (de duivel) zag dat hij op de aarde was neergeworpen, ging hij de vrouw (Israël) vervolgen die het mannelijke Kind gebaard had. En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht van de slang (de duivel). En de slang spuwde uit zijn bek water als een rivier, de vrouw achterna, om haar door de rivier te laten meesleuren. Maar de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond en verzwoeg de rivier die de draak uit zijn bek had gespuwd. En de draak werd boos op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God in acht nemen en het getuigenis van Jezus Christus hebben.’ (Openbaring 12:13-17)

God beschermt een gedeelte van Israël. De Here Jezus riep hen op om te vluchten naar de woestijn en daar zal een plaats zijn waar God hen beschermt en de duivel niet kan komen. De duivel weet dit en besluit hen met rust te laten en zich te richten op de overigen van Israël. Ik geloof dat dit het volk van Israël is dat is achtergebleven in de wereld (vooral Jeruzalem) en de heidenen die na de opname tot geloof komen. In de woestijn zal God tot Israëls hart spreken en zij komen tot de ontdekking dat Jezus hun Messias en Bruidegom is.

‘Daarom, zie, Ikzelf ga haar lokken, haar de woestijn in leiden, en naar haar hart spreken. Ik zal haar daarvandaan haar wijngaarden geven, en het Dal van Achor tot een deur van hoop. Daar zal zij zingen als in de dagen van haar jeugd, als op de dag dat zij wegtrok uit het land Egypte. Op die dag zal het gebeuren, spreekt

de HEERE, dat u Mij zult noemen: mijn Man, (...) Ik zal u voor eeuwig tot Mijn bruid nemen; ja, Ik zal u tot Mijn bruid nemen in gerechtigheid en in recht, in goedertierenheid en in barmhartigheid. In trouw zal Ik u voor Mij als bruid nemen; en u zult de HEERE kennen.’ (Hosea 2:13-19)

In de woestijn leert het volk van Israël de Here Jezus kennen en vanaf dan spreken de Israëlieten de Here Jezus aan als hun Man. Het volk van Israël heeft een openbaring gekregen en zij zien dat Jezus Christus hun Messias en Bruidegom is en zullen Hem verwachten als bruid.

Groep 2: de levende volgelingen van Jezus

Naast het volk van Israël zijn er volgelingen van Jezus die in leven zijn. De antichrist wil tijdens de grote verdrukking iedereen uitroeien, maar toch blijven een aantal volgelingen over. Zij hebben de moeilijkste periode op aarde overleefd en nu zal de Here Jezus hen verlossen. Wat gebeurt er met hen als Jezus wederkomt?

‘Maar in die dagen, na die verdrukking, zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven. En de sterren van de hemel zullen daaruit vallen en de krachten in de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zullen ze de Zoon des mensen zien komen in de wolken, met grote kracht en heerlijkheid. En dan zal Hij Zijn engelen uitzenden en Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het uiterste van de aarde tot het uiterste van de hemel.’ (Markus 13:24-27)

Als de Here Jezus wederkomt, stuurt Hij Zijn engelen om alle uitverkorenen bijeen te brengen. Iedereen die de grote verdrukking overleeft, zal geroepen en verzameld worden. Ik geloof dat Jezus spreekt over de Joden en de gelovige heidenen. Dit bijeenbrengen lezen wij op meer plekken in de Bijbel terug.

‘En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuïngeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken,

van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.’
(Mattheüs 24:31)

‘Verlos ons, HEERE, onze God, breng ons bijeen vanuit de heidenvolken, opdat wij Uw heilige Naam loven en ons beroemen in Uw lof.’ (Psalm 106:47)

De volgende Bijbeltekst sprak de Here Jezus tijdens Zijn eerste komst uit over Jeruzalem. Hij wilde graag alle kinderen van Abraham bijeenbrengen en voor hen zorgen zoals een hen haar kuikens verzorgt. Hij wilde Israël beschermen onder Zijn vleugels, maar de Joden wilden dit niet. Toch komt de Here Jezus terug en zal Hij alle uitverkorenen bijeenbrengen.

‘Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt wie naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, op de wijze waarop een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild! Zie, uw huis wordt als een woestenij voor u achtergelaten. Want Ik zeg u: U zult Mij van nu af aan niet zien, totdat u zegt: Gezegend is Hij Die komt in de Naam van de Heere!’ (Mattheüs 23:37-39)

Dit is niet een ontmoeting in het Vaderhuis van God, zoals bij de opname van de gemeente gebeurt. Dit is een ontmoeting op de aarde in Jeruzalem. Deze groep kijkt met vol verwachting uit naar de wederkomst van Jezus. Eindelijk hoeven zij niet bang te zijn voor de antichrist en zijn handlangers, want de Here Jezus biedt bescherming.

Groep 3: de goddelozen

Groep 3 kunnen wij in tweeën splitsen. Wij hebben de goddelozen die de strijd voeren met de Here Jezus en de goddelozen die thuis zijn gebleven. In deze paragraaf behandelen wij het deel dat de strijd aanbindt met de Here Jezus en in hoofdstuk 11 bestuderen wij het deel dat thuis is gebleven.

Een grote massa trekt op naar Armageddon om de strijd aan te binden met de Here Jezus. Het is Gods werk en God leidt hen naar Jeruzalem.

‘Dan zal Ik alle heidenvolken verzamelen voor de strijd tegen Jeruzalem. De stad zal ingenomen worden, de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen verkracht worden. De helft van de stad zal in ballingschap wegtrekken, maar het overige van het volk zal niet uitgeroeid worden uit de stad. Dan zal de HEERE uittrekken en tegen die heidenvolken strijden, zoals de dag dat Hij streed, op de dag van de strijd.’ (Zacharia 14:2-3)

De stad Jeruzalem wordt ingenomen en de Israëlieten worden geplunderd. De heidenvolken denken dat zij de overwinning hebben behaald. Maar dan zal de Here Jezus uittrekken en tegen de heidenvolken strijden.

‘En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij Die daarop zat, werd getrouw en waarachtig genoemd. En Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid. (...) En ik zag één engel dicht bij de zon staan, en hij riep met luide stem naar alle vogels die hoog aan de hemel vlogen: Kom en verzamel u voor het avondmaal van de grote God, om te eten vlees van koningen, en vlees van oversten over duizend, en vlees van machtigen, en vlees van paarden en van hen die daarop zitten, en vlees van alle vrijen en van slaven, kleinen en groten. En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeenverzameld om oorlog te voeren tegen Hem Die op het paard zat, en tegen Zijn leger. En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet (...) Deze twee werden levend geworpen in de poel van vuur, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard van Hem Die op het paard zat, namelijk het zwaard dat uit Zijn mond kwam. En alle vogels werden verzadigd met hun vlees.’ (Openbaring 19:11-21)

De Here Jezus wint en het tijdperk van de goddelozen en de antichrist is voorbij. Jezus overwint! Er staan meer teksten in de Bijbel

die spreken over deze oorlog, maar voor deze studie houden wij het hierbij. De geïnteresseerde lezers kunnen Joël 2 en Jesaja 13 lezen.

Het tweede deel van deze groep blijft voorlopig in leven. Zij verschijnen voor de Here Jezus en Jezus beoordeelt hen, waar hoofdstuk 11 over spreekt.

Vlak na de wederkomst

Nadat Jezus de goddelozen die meedoen aan de strijd vernietigt, komt een engel uit de hemel en hij werpt de duivel voor duizend jaar in een afgrond. In hoofdstuk 13 gaan wij hier dieper op in.

‘En ik zag een engel neerdalen uit de hemel met de sleutel van de afgrond en een grote ketting in zijn hand. En hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en bond hem voor duizend jaar, en wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin op en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou misleiden, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen zouden zijn.’ (Openbaring 20:1-3)

Tijdens de opname van de gemeente ontvangen de gelovigen verheerlijkte lichamen. Degenen die tijdens de grote verdrukking tot geloof gaan komen en worden vermoord, komen direct in de hemel. Alleen hebben zij nog geen verheerlijkte lichamen gekregen. Deze ontvangen zij vlak nadat Jezus wederkomt en nadat de duivel wordt geworpen in de afgrond. Na deze gebeurtenis is de eerste opstanding voltooid en zal het duizendjarig vreedrijk aanbreken op aarde en zal Jezus Koning zijn.

‘En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.’ (Openbaring 20:4)

Samenvatting

Na de grote verdrukking komt de Here Jezus terug op aarde. Jezus komt niet alleen, want Hij neemt veel engelen en Zijn bruid mee. Jezus komt fysiek terug op de Olijfberg en iedereen zal Hem zien. De Israëlieten erkennen Hem als Messias en Bruidegom en de gelovige heidenen en Joden die in de wereld zijn, worden verzameld door de engelen. Zij zullen door de Here Jezus beschermd worden. De goddelozen voeren de strijd tegen de Here Jezus en Jezus overwint hen. De goddelozen die thuis blijven worden door Hem beoordeeld, waar hoofdstuk 11 over spreekt. De duivel wordt vlak na Jezus wederkomst opgesloten in de afgrond en de gelovigen die tijdens de grote verdrukking overlijden ontvangen nieuwe lichamen en komen tot leven.

H11 HET OORDEEL VAN GOD

De Bijbel spreekt over verschillende oordelen en deze oordelen vinden op verschillende momenten in de tijd plaats. Ook de locatie waar het oordeel wordt uitgesproken en degenen die worden geoordeeld verschillen. In dit hoofdstuk bestuderen wij drie verschillende oordelen van Jezus Christus en wanneer deze plaatsvinden. Vooral het volkerenoordeel is voor deel twee belangrijk, omdat dit vlak na de wederkomst plaatsvindt.

Het oordeel over de gemeente

De gemeente wordt beschermd voor Gods toorn en Gods oordelen op de aarde. Toch komen christenen voor de rechterstoel van Christus en worden zij beoordeeld. Een groot verschil tussen het oordeel over de gemeente en de andere oordelen is dat iedereen die voor dit oordeel verschijnt, niet meer verloren kan gaan. In plaats van oordeel noem ik het liever beoordeling. De Here Jezus bekijkt wat wij op aarde hebben gedaan en welke werken goed waren en welke werken slecht waren. Dit spreekt niet over de zonden die wij hebben gedaan en waar wij vergeving om hebben gevraagd. Dit is vergeven door de Here Jezus en Hij denkt hier niet meer aan.

‘Hij zal niet voor altijd ter verantwoording roepen, niet voor eeuwig handhaaft Hij Zijn toorn. Hij doet ons niet naar onze zonden en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden. Want zo hoog de hemel is boven de aarde, zo is Zijn goedertierenheid machtig over wie Hem vrezen. Zo ver het oosten is van het westen, zo ver heeft Hij onze overtredingen van ons gedaan.’ (Psalm 103:9-12)

‘Als wij onze zonden belijden: Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid.’ (1 Johannes 1:9)

Als de Bijbel spreekt over vergeven, gebruikt de Bijbel het Griekse woord ‘ap-hiēmi’. Dit betekent letterlijk wegzenden of laten gaan.

Als God ons vergeeft, heeft Hij onze zonden weggezonden. De Here Jezus komt daar niet meer op terug. Toch verschijnen wij voor Zijn rechterstoel.

‘Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, om Hem welbehaaglijk te zijn. Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.’ (2 Korinthe 5:9-10)

Paulus schreef deze tekst aan de gelovigen te Korinthe. Paulus schreef dat de gelovigen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden en daarom wilde Paulus tijdens zijn leven welbehaaglijk voor de Here Jezus zijn. Als Paulus welbehaaglijk voor Jezus is, betekent dit dat de Here Jezus naar Paulus kijkt en zegt: ‘Paulus bevalt me wel’. Wij bekijken een aantal voorbeelden hoe wij welbehaaglijk voor Jezus kunnen zijn.

‘Laat niemand u misleiden met inhoudsloze woorden, want om deze dingen komt de toorn van God over de kinderen van de ongehoorzaamheid. Wees dan hun metgezellen niet. Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht in de Heere; wandel als kinderen van het licht – want de vrucht van de Geest bestaat in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid – en beproef wat de Heere welbehaaglijk is. En neem niet deel aan de onvruchtbare werken van de duisternis, maar ontmasker ze veeleer. Want wat heimelijk door hen gedaan wordt, is te schandelijk om zelfs maar te vertellen.’ (Efeze 5:6-13)

Paulus spoort ons aan om te wandelen in het licht en niet in de duisternis. De duisternis is vol haat, onvruchtbare werken en er gebeuren dingen die te erg zijn om te vertellen. Wij moeten beproeven wat welbehaaglijk is in de ogen van God. Dit houdt in dat wij continu moeten onderzoeken wat God in een situatie wil doen en dit in de praktijk brengen. Het grootste gebod is liefde naar God en liefde naar elkaar. Wandel in het licht, in de liefde en naar Gods

wil. Dan zal je welbehaaglijk in Jezus Zijn ogen zijn. In de volgende Bijbeltekst staan meer aansporingen en het heeft veel te maken met de onderlinge relaties tussen mensen. Zo sprak Paulus over de vrouwen, de mannen, de kinderen, de vaders en de dienstknechten (vertaalt in deze tijd: werknemers). Paulus roept op dat alles wat iemand doet, dat van harte moet doen voor de Here Jezus.

‘Vrouwen, wees uw eigen mannen onderdanig, zoals het behoort in de Heere. Mannen, heb uw vrouw lief en wees niet verbitterd tegen haar. Kinderen, wees je ouders gehoorzaam in alles, want dat is welbehaaglijk voor de Heere. Vaders, terg uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden. Slaven, wees in alles uw aardse heren gehoorzaam, niet met ogendienst als om mensen te behagen, maar oprecht van hart, in het vrezen van God. En alles wat u doet, doe dat van harte, als voor de Heere en niet voor mensen, in de wetenschap dat u van de Heere als vergelding de erfenis zult ontvangen, want u dient de Heere Christus. Maar wie onrecht doet, zal het onrecht dat hij gedaan heeft, terugkrijgen; en er is geen aanzien des persoons.’ (Kolossenzen 3:18-25)

Welbehaaglijk zijn voor de Here Jezus betekent niet dat het een competitie is. Het is niet dat God een scoreformulier bijhoudt waarop staat vermeld hoeveel personen door ons tot geloof zijn gekomen of hoeveel geld wij aan de armen hebben gegeven en dat God aan de hand daarvan bekijkt of wij welbehaaglijk zijn in Zijn ogen.

‘De God nu van de vrede, Die de grote Herder van de schapen, onze Heere Jezus Christus, uit de doden heeft teruggebracht, op grond van het bloed van het eeuwige verbond, moge u toerusten tot elk goed werk om Zijn wil te doen, en in u werken wat in Zijn ogen welbehaaglijk is, door Jezus Christus. Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.’ (Hebreeën 13:20-21)

Doe dat wat de wil van God is. Gods wil lezen wij terug in de Bijbel, maar God kan ook persoonlijk Zijn wil voor iemand bekend

maken. Dit boek gaat hier verder niet op in. Wij gaan terug naar 2 Korinthe 5.

‘Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.’ (2 Korinthe 5:9-10)

Iedereen ontvangt iets van God en wat wij ontvangen hangt af van wat wij hebben gedaan. Het is niet mogelijk om de eeuwigheid bij deze beoordeling kwijt te raken. Iedere gelovige komt in de hemel en iedereen komt in de aanwezigheid van God. Toch zijn er verschillen in de hemel. Sommigen hebben een grotere rijkdom en schat ontvangen dan anderen. Hoe dit er precies uitziet, weet ik niet, maar het is wel een Bijbels gegeven.

‘Wees op uw hoede dat u uw liefdegave niet geeft in tegenwoordigheid van de mensen om door hen gezien te worden; anders hebt u geen loon bij uw Vader, Die in de hemelen is. Wanneer u dan een liefdegave geeft, laat het niet voor u uitbazuinen, zoals de huichelaars in de synagogen en op de straten doen, opdat zij door de mensen geëerd zouden worden. Voorwaar, Ik zeg u: Zij hebben hun loon al. Maar als u een liefdegave geeft, laat dan uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet, zodat uw liefdegave in het verborgene zal zijn; en uw Vader, Die in het verborgene ziet, zal het u in het openbaar vergelden.’ (Mattheüs 6:1-4)

Als wij onze tienden of dankoffer geven, moeten wij dit in de verborgenheid doen. Wij moeten niet rondbazuinen hoeveel wij hebben gegeven en of wij aan goede doelen geven. Vaak als iemand een groot prijsbedrag wint en iemand vraagt: ‘wat ga jij met dit bedrag doen?’ zeggen velen: ‘Een deel gaat naar een goed doel’. Jezus zegt: ‘doe dit nou niet, laat het aan niemand weten en bazuin het niet rond.’ Wij moeten dit niet doen, omdat wij dan de beloning hebben ontvangen van andere mensen. Als wij het verborgen houden, ontvangen wij een beloning van God. Deze beloning kunnen

wij (gedeeltelijk) op aarde ontvangen, maar zal vooral zichtbaar zijn tijdens de beoordeling voor de rechterstoel van Christus. Mattheüs 6 spreekt over meerdere voorbeelden waarbij God ons belooft.

‘Want niemand kan een ander fundament leggen dan wat gelegd is, dat is Jezus Christus. Of nu iemand op dit fundament bouwt met goud, zilver, edelstenen, hout, hooi of stro, ieders werk zal openbaar worden. De dag zal het namelijk duidelijk maken, omdat die in vuur verschijnt. En hoe ieders werk is, zal het vuur beproeven. Als iemands werk dat hij op het fundament gebouwd heeft, standhoudt, zal hij loon ontvangen. Als iemands werk verbrandt, zal hij schade lijden. Hijzelf echter zal behouden worden, maar wel zo: als door vuur heen.’ (1 Korinthe 13:11-15)

Paulus legt uit dat Jezus ons fundament is. Het is ons taak om op dit fundament verder te bouwen. Sommigen doen dat met hout, hooi of stro. Denk aan het voorbeeld van Mattheüs waarbij iemand geld geeft aan een goed doel en het rondbazuint. Of denk aan iemand die zonder liefde iets geeft of doet. Iemand kan ook bouwen met goud, zilver of edelstenen. Zo iemand geeft bijvoorbeeld geld aan een goed doel en houdt dat geheim en doet dingen met liefde voor de Here Jezus. Iedere gelovige wordt behouden, maar sommigen zullen tijdens deze beoordeling schade ondervinden en anderen loon ontvangen.

‘U echter, wat oordeelt u uw broeder? Of ook u, wat minacht u uw broeder? Wij zullen immers allen voor de rechterstoel van Christus gesteld worden. Want er staat geschreven: Zo waar als Ik leef, zegt de Heere: Voor Mij zal elke knie zich buigen, en elke tong zal God belijden. Zo zal dan nu ieder van ons voor zichzelf rekenschap geven aan God. Laten wij dan niet langer elkaar oordelen, maar oordeel liever dit: de broeder geen aanstoot of oorzaak tot struikelen te geven.’ (Romeinen 14:10-13)

Paulus legt uit dat wij niet de andere broeders en zusters moeten oordelen. Iedereen komt namelijk voor de rechterstoel van Christus. Wij moeten kijken naar onze eigen levens en zelf zuiver leven, want iedereen moet rekenschap afleggen aan de Here Jezus. De Here Jezus is de Rechter over iedereen en wij hoeven ons niet te bemoeien met broeders en zusters. Natuurlijk is het wel goed om broeders en zusters in alle liefde te vermanen en te waarschuwen voor de zonde.

De rechterstoel van Christus vindt waarschijnlijk plaats op het moment dat Hij de gelovigen komt ophalen, de opname van de gemeente. In Openbaring zei Jezus:

‘En zie, Ik kom spoedig en Mijn loon is bij Mij om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn.’ (Openbaring 22:12)

Het volkerenoordeel

In hoofdstuk 4 lazen wij dat God tijdens de grote verdrukking de aarde en haar bewoners oordeelt met plagen. Na de grote verdrukking komt Jezus terug en zal Hij een oordeel vellen over degenen die de grote verdrukking hebben overleefd. Velen voeren aan het einde van de grote verdrukking oorlog met de Here Jezus en zijn tijdens deze oorlog omgekomen. Deze oorlog is een onderdeel van het volkerenoordeel. Degenen die geen oorlog voeren worden later op aarde geoordeeld en de Here Jezus bepaalt of zij het duizendjarig vrederijk mogen binnengaan of in de hel worden geworpen. Het volkerenoordeel vind ik één van de lastigste onderwerpen van dit boek en over dit oordeel is veel discussie. Ik wil iedereen vrij laten in wat hij denkt over dit oordeel en voor wie dit oordeel is bedoeld. Toch wil ik jullie deze paragraaf niet onthouden, want het vormt een belangrijk onderdeel uit het Woord van God. Laten wij de eerste tekst bestuderen.

‘Want zie, in die dagen en in die tijd, als Ik een omkeer zal brengen in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem, zal Ik alle heidenvolken bijeenbrengen en hen doen afdalen naar het dal van Josafat.

Daar zal Ik met hen een rechtszaak voeren, vanwege Mijn volk en Mijn eigendom Israël, dat zij onder de heidenvolken verstrooid hebben. Mijn land hebben zij verdeeld.’ (Joël 3:1-2)

De tijd waar Joël over spreekt is de tijd dat God een ommekeer brengt in de gevangenschap van Juda en Jeruzalem. Tijdens de grote verdrukking is Jeruzalem vertrappt door de heidenen. God besluit dat de tijd van de vertrapping van de heidenen van Jeruzalem genoeg is en komt op voor het volk met een grote oorlog tot gevolg. Deze oorlog wint de Here Jezus. In die tijd zal God alle heidenvolken bijeenbrengen in het dal van Josafat. Josafat betekent God is Rechter, of God spreekt recht. Het is niet bekend waar dit dal ligt, maar God zal alle heidenvolken hier bijeenbrengen. De aanklacht tijdens deze rechtszaak is hoe de heidenvolken het volk Israël hebben behandeld. Deden de volken mee aan het verstrooien van de Joden? Of stonden de volken de Joden bij in hun moeilijke tijd?

God roept de volken bijeen. Hij roept alle volken op om met wapens naar het dal van Josafat te komen. Waarschijnlijk spreekt dit over dezelfde oorlog als de oorlog in Openbaring 19.

‘Roep dit uit onder de heidenvolken: Verklaar de oorlog! Wek de helden op! Laten zij aantreden en oprukken, alle strijdbare mannen! Smeed uw ploegscharen tot zwaarden en uw snoeimessen tot speren. Laat de zwakke zeggen: Ik ben een held. Snel te hulp en kom, alle heidenvolken van rondom, verzamel u! HEERE, laat Uw helden daarheen afdalen!’ (Joël 4:9-11)

Na deze oproep verwachten wij een grote oorlog, zoals wij kunnen lezen in Openbaring 19. Toch verandert de toon in dit Bijbelhoofdstuk. In plaats van oorlogstaal gaan wij terug naar het beeld van een rechtszaak.

‘Laten de heidenvolken opgewekt worden en oprukken naar het dal van Josafat, want daar zal Ik zitten om te berechten alle heidenvolken van rondom!’ (Joël 4:12)

God brengt de heidenvolken in het dal van Josafat en berecht hen. God komt op voor Israël en de heidenvolken ontvangen de toorn en het oordeel van God. Dit wordt ten eerste uitgevoerd door de Here Jezus die de legers van de vijand gaat overwinnen. Ten tweede zullen hierna de volken die de oorlog hebben overleefd door Hem berecht worden. Openbaring 19 spreekt over de oorlog van de Here Jezus en de heidenvolken. Openbaring 20 spreekt over een oordeel die plaatsvindt vlak na deze oorlog en de wederkomst.

‘En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. (...)’ (Openbaring 20:4)

Zou dit spreken over het volkerenoordeel? Het is mogelijk. Het beeld in Openbaring 20:4 lezen wij terug in Daniël.

‘Ik keek toe totdat er tronen werden geplaatst, en de Oude van dagen Zich neerzette. Zijn gewaad was wit als de sneeuw en het haar van Zijn hoofd als zuivere wol. Zijn troon bestond uit vuurvlammen en de wielen ervan waren laaiend vuur. Een rivier van vuur stroomde en ging voor Zijn aangezicht uit. Duizendmaal duizenden dienden Hem en tienduizendmaal tienduizenden stonden voor Zijn aangezicht. Het gerechtshof hield zitting en de boeken werden geopend.’ (Daniël 7:9-10)

De Here Jezus begint Zijn rechtszaak en de boeken worden geopend. Het gerechtshof spreekt recht over de antichrist en zijn rijk op aarde, waar de volgende Bijbeltekst over spreekt.

‘Daarna zal het gerechtshof zitting houden: men zal hem (de antichrist) zijn heerschappij ontnemen, hem verdelgen en volledig vernietigen.’ (Daniël 7:26)

De heerschappij van de antichrist wordt ontnomen door de oorlog van de Here Jezus in Openbaring 19. Hierna komt Jezus terug en vindt direct een nieuwe rechtszaak op aarde plaats, met hetzelfde doel als de rechtszaak in Joël en Daniël. In Daniël lezen wij dat

eerst de rechtszaak kwam en later het oordeel over het rijk van de antichrist. Het is mogelijk dat het volkerenoordeel over verschillende rechtszaken beschikt of dat het volkerenoordeel langer dan één dag duurt en begint voor de oorlog en eindigt na de oorlog. Laten wij de profetie van Zefanja lezen om te bekijken wie onderdeel uitmaken van het volkerenoordeel.

‘Ik heb heidenvolken uitgeroeid, hun hoektorens zijn verwoest. Ik heb hun straten leeggemaakt, niemand trekt er nog doorheen. Hun steden liggen in puin; er is niemand meer, geen enkele inwoner. Ik zei: Nu zult u Mij zeker vrezen, u zult de vermaning aanvaarden, opdat haar woning niet uitgeroeid zou worden, hoe Ik haar ook gestraft zou hebben. Toch waren zij er vroeg bij, zij hebben totaal verderfelijk gehandeld. Daarom, verwacht Mij, spreekt de HEERE, op de dag dat Ik opsta om buit te halen, want Mijn oordeel is de heidenvolken te verzamelen, de koninkrijken bijeen te brengen, om over hen Mijn gramschap uit te storten, heel Mijn brandende toorn. Want door het vuur van Mijn na-ijver zal heel dit land verteerd worden.’ (Zefanja 3:6-8)

In het boek Zefanja lijkt het erop dat het volkerenoordeel gehele volken bestraft. Niemand van een volk wordt gespaard, iedereen wordt beoordeeld om wat het volk heeft gedaan tegen de Israëlieten, zowel goed als kwaad. Nu bekijken wij de tekst die Jezus in een gelijkenis sprak in het nieuwe testament over het volkerenoordeel.

‘Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid.’ (Mattheüs 25:31)

De Here Jezus zegt dat Hij Degene is die zal oordelen over de volken. God de Vader heeft de Here Jezus macht gegeven om een oordeel te vellen over alle mensen. Dit gebeurt wanneer Hij wederkomt en Zijn engelen meeneemt naar de aarde. Op aarde zal Hij zitten op de troon van David.

‘En vóór Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen aan Zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan Zijn linkerhand.’ (Mattheüs 25:32-33)

Al de volken op de aarde worden bijeengebracht. De Here Jezus zal deze volken in tweeën splitsen, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt. Er is geen grijs gebied, de schapen zijn de goede volken en de bokken zijn de slechte volken. Ik geloof dat Jezus over gehele volken rechtspreekt. Jezus oordeelt hier niet over de gelovigen, want zij zijn opgenomen in de hemel, vermoord tijdens de grote verdrukking of verzameld door de engelen bij de wederkomst.

‘En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.’ (Mattheüs 24:31)

Dit oordeel wordt uitgesproken over de niet-gelovigen die ten tijde van de wederkomst in leven zijn gebleven. De Here Jezus bekijkt niet het individuele leven van één persoon, maar bekijkt wat het volk of land heeft gedaan. De goede volken worden aan Zijn rechterhand gezet en de slechte volken aan Zijn linkerhand.

‘Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërf het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld. Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald. Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht; Ik was in de gevangenis en u bent bij Mij gekomen.’ (Mattheüs 25:34-36)

De goede volken mogen het duizendjarig vrederijk binnengaan. Zij mogen genieten van een aards leven met de Here Jezus als koning,

waar hoofdstuk 13 over spreekt. De reden waarom zij hieraan mogen deelnemen is omdat zij de Here Jezus goed hebben behandeld.

‘Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongerig gezien en te eten gegeven? Of dorstig en te drinken gegeven? Wanneer hebben wij U als een vreemdeling gezien en gastvrij onthaald, of naakt en hebben U gekleed? Wanneer hebben wij U ziek gezien of in de gevangenis en zijn bij U gekomen?’ (Mattheüs 25:37-39)

De goede volken klinken verbaasd. De Koning der koningen zit op Zijn troon in alle heerlijkheid. Als zij Hem een gunst hebben bewezen, dan moet dat wel zijn opgevallen. Het gaat niet over zomaar een persoon, een bedelaar, een gevangene, een zieke of een vreemdeling, het gaat om de grote Koning!

‘En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.’ (Mattheüs 25:40)

De Here Jezus legt aan de goede volken uit dat wat zij hebben gedaan voor de geringste broeders van Hem, zij voor Hem hebben gedaan. Ik geloof dat dit spreekt over het volk van Israël, omdat Joël dit heeft geprofeteerd. Hoe de volken Israël hebben behandeld is de maatstaf van dit oordeel. Het is mogelijk dat Jezus naast de Israëlieten spreekt over de gelovigen en dat volken die de christenen goed behandelen ook worden gespaard. Welke landen zullen vandaag tot de goede volken worden beschouwd?

‘Dan zal Hij ook zeggen tegen hen die aan de linkerhand zijn: Ga weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bestemd is. Want Ik ben hongerig geweest en u hebt Mij niet te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest en u hebt Mij niet te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij niet gastvrij onthaald; naakt, en u hebt Mij niet gekleed; ziek en in de gevangenis, en u hebt Mij niet bezocht. Dan zullen ook die Hem

antwoorden: Heere, wanneer hebben wij U hongurig gezien of dorstig of als een vreemdeling of naakt of ziek of in de gevangenis, en hebben U niet gediend? Dan zal Hij hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringsten niet gedaan hebt, hebt u het ook niet voor Mij gedaan.’ (Mattheüs 25:41-45)

Nadat Jezus de goede volken belooft dat zij het duizendjarig vreedrijk mogen binnengaan, is het nu de beurt aan de slechte volken. Zij mogen dit vreedrijk niet binnengaan, zij worden geworpen in het eeuwige vuur. Dit zal inhouden dat zij worden gedood en duizend jaar wachten op de grote witte troon, waar hun straf definitief wordt en zij in het vuur worden geworpen. Wat een verschrikkelijke toestand! De reden hiervoor is dat zij niet omzagen naar de geringste broeders van de Here Jezus, dit zijn de Israëlieten en misschien de christenen.

‘En dezen zullen gaan in de eeuwige straf, maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.’ (Mattheüs 25:46)

In vers 46 vat de Here Jezus het volkerenoordeel samen. De rechtvaardigen mogen het duizendjarig vreedrijk en het eeuwige leven binnengaan en de onrechtvaardigen zullen de eeuwige straf ondergaan. Ik vind dit een lastige tekst. Spreekt de Here Jezus over de goede volken dat zij nu al eeuwig leven hebben? Is het voor hen niet meer mogelijk om tijdens het duizendjarig vreedrijk dit eeuwige leven te verliezen? Het volkerenoordeel gaat namelijk over mensen die niet zijn gestorven en nog geen verheerlijkt lichaam hebben ontvangen. Misschien is de Here Jezus zo blij met de volken die naar Zijn volgelingen en de Israëlieten omzien tijdens de grote verdrukking, dat dit voor Hem gelijkstaat aan een keuze voor Hem. Het blijft bijzonder dat gehele volken worden behouden of gestraft. In ieder geval zullen geen mensen tot de schapen behoren die het merkteken van het beest hebben genomen. Zij staan onder het oordeel en toorn van God en er is voor hen geen weg terug naar God. Misschien zijn zij allemaal gestorven tijdens de grote verdrukking of behoren zij tot de bokken (Openbaring 14:9-11 en

16:2). Het volkerenoordeel is een moeilijk onderwerp. Toch hoop ik dat deze paragraaf een goed beeld heeft gegeven over dit oordeel.

De grote witte troon

Het laatste oordeel van God is het oordeel dat wordt uitgesproken bij de grote witte troon. Dit Bijbelverhaal staat vermeld in Openbaring 20.

‘En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was.’ (Openbaring 20:11)

Veel christenen zijn bang voor deze witte troon. Volgens hen is dit het moment dat wordt bepaald of iemand is gered of niet. Zij hopen dat Jezus Zijn offer en hun geloof genoeg waren om hier te horen dat zij gered zijn. Gelukkig komen geen gelovigen voor deze witte troon. Zij regeren voor dit moment al duizend jaar met Christus tijdens het vrederijk en zijn al opgenomen in de hemel voor de grote verdrukking. Het zal raar zijn als iemand deze momenten heeft meegemaakt en alsnog wordt veroordeeld. De Here Jezus zei dat wij niet onder dit oordeel komen en niet terechtkomen in de verdoemenis (veroordeling).

‘Dus is er nu geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest.’ (Romeinen 8:1)

‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie Mijn woord hoort en Hem gelooft Die Mij gezonden heeft, die heeft eeuwig leven en komt niet in de verdoemenis, maar is uit de dood overgegaan in het leven.’ (Johannes 5:24)

Op het moment dat iemand tot geloof komt, is hij overgegaan van een dood persoon naar een levend persoon. Dit spreekt niet over

een dood en levend lichaam, maar over een dode en levende geest. Iemand die geestelijk leeft heeft een relatie met God en iemand die geestelijk niet leeft heeft geen relatie met God.

De grote witte troon is bestemd voor de ongelovigen. Als deze troon verschijnt, vluchten de aarde en de hemel weg zodat zij niet meer te vinden zijn. Al het oude is voorbijgegaan en onze huidige aarde en hemel zijn verdwenen. Na dit moment maakt God een nieuwe aarde en nieuwe hemel.

‘En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.’ (Openbaring 20:12-15)

Johannes zag de doden voor God staan. Dit spreekt niet over de gelovigen, want zij leven. De ongelovigen hebben geen relatie met God en daardoor zijn zij tijdens hun leven op aarde niet tot levend geloof gekomen, maar zijn zij dood gebleven. De gelovigen nemen deel aan de eerste opstanding, die voor het duizendjarig vrederijk plaatsvindt. De doden moeten in die tijd voor duizend jaar wachten op de grote witte troon.

‘(...) En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding. Zalig en heilig is hij die deelheeft aan de eerste opstanding. Over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van God en van Christus zijn, en zij zullen

met Hem als koningen regeren, duizend jaar lang.' (Openbaring 20:4-6)

De gelovigen hebben deel aan de eerste opstanding, waardoor de tweede dood geen macht over hen heeft. De eerste dood is de lichamelijke dood. Iedereen komt te overlijden en de eerste dood heeft de macht over iedereen. De tweede dood is de geestelijke dood en houdt in dat iemand voor eeuwig afgezonderd van God moet leven. Dit overkomt de doden, zowel groten als kleinen, koningen als dienaren, rijken als armen en werkgevers als werknemers.

Johannes zag de doden voor God staan. Dit is opmerkelijk, want hoe kan een dood persoon staan? Dit komt omdat God iedereen laat opstaan uit de dood. Johannes spreekt over de doden, maar zij zijn eigenlijk levend. Hun geest en relatie met God is dood, maar zij hebben wel een nieuw lichaam gekregen.

'Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruitgaan: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis.'
(Johannes 5:28-29)

De gelovigen staan op tot de opstanding ten leven. Dit is de eerste opstanding. De ongelovigen staan op tot de opstanding ter verdoemenis en veroordeling. Dit is de tweede dood. Dit spreekt over alle doden, niemand wordt overgeslagen. Of iemand in de zee is overleden of op het land, als iemand is begraven of gecremeerd, alle doden staan voor de witte troon. Vervolgens wordt een boek geopend, het boek des levens. In dit boek staan de namen van de levende personen, zoals Mozes, Abraham, David, Daniël en hopelijk nog velen anderen. Ik hoop dat dit het dikste boek is dat ik ooit ga zien. Het boek des levens is het boek met de namen van degenen die Jezus toebehoren en dus in de hemel mogen komen en niet worden veroordeeld.

'Wie overwint, zal bekleed worden met witte kleren en Ik zal zijn naam beslist niet uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn

naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen.’ (Openbaring 3:5)

De doden zullen zien dat zij niet in dit boek staan opgeschreven. Dit is het ergste moment in de geschiedenis van de mens en het is ons taak om mensen te bereiken met het evangelie van God, zodat het boek dikker wordt en de hoeveelheid die voor de witte troon gaat staan minder wordt. Vervolgens wordt gekeken naar hun werken en nieuwe boeken worden geopend. Het zal blijken dat niemand goed genoeg is om uit eigen kracht in de hemel te komen. Het bewijsmateriaal is afgerond, iedereen heeft een (globale) rechtszaak gekregen en iedereen is rechtvaardig geoordeeld. De Here Jezus voert de straf uit en dat is dat de dood en het rijk van de dood in de poel van vuur worden geworpen. Iedereen die nu in het dodenrijk is en wacht op de witte troon, wordt schuldig bevonden en wordt van het dodenrijk overgeplaatst naar de hel. Het dodenrijk heeft geen nut meer en houdt op te bestaan. Het dodenrijk is namelijk een wachtkamer waar de doden wachten op het oordeel van Jezus. Alleen degenen die in het boek des levens staan worden niet in deze poel geworpen. De doden worden hierin wel geworpen en hieruit blijkt dat niemands werken door de Here Jezus als compleet goed en rechtvaardig worden bevonden.

Samenvatting

De Bijbel spreekt over verschillende oordelen. De gemeente van Christus wordt niet veroordeeld maar beoordeeld bij de rechterstoel van Christus. De Here Jezus bekijkt wie welbehaaglijk zijn in Zijn ogen. Degenen die goede werken doen worden behouden en beloond en degenen die verkeerde werken doen worden behouden maar ondervinden wel schade. Dit oordeel gebeurt waarschijnlijk bij de opname van de gemeente. Tijdens en na Jezus wederkomst vindt het volkerenoordeel plaats. De volken die Israël en misschien de volgelingen van Jezus goed hebben behandeld mogen deelnemen aan het duizendjarig vrederijk en de volken die dit niet doen worden veroordeeld. Dit oordeel vindt plaats op aarde in het dal

van Josafat. Tot slot vindt het laatste oordeel plaats bij de grote witte troon. Alle doden worden geoordeeld naar hun werken en iedereen wordt in de poel van vuur geworpen. Christenen maken geen onderdeel uit van dit oordeel, het gaan alleen om de ongelovigen. Dit oordeel vindt niet op aarde plaats, want de aarde en de hemel vluchten vlak voor dit oordeel weg en na dit moment maakt God een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

H12 TEKENEN VOOR ZIJN KOMST

De opname van de gemeente kan elk moment plaatsvinden. Het kan vandaag, morgen, over een jaar of nog tientallen jaren duren. De wederkomst van Christus kan vandaag niet plaatsvinden, omdat een aantal profetieën moeten gebeuren voordat Jezus wederkomt. In dit hoofdstuk bestuderen wij de tekenen voor Zijn komst.

De opname van de gemeente

De wederkomst kan vandaag niet plaatsvinden, omdat de opname van de gemeente nog niet heeft plaatsgevonden. De Here Jezus komt twee keer terug. De eerste keer om Zijn volgelingen op te halen voor de grote verdrukking en de tweede keer om Zijn voeten op de Olijfberg te zetten. De opname van de gemeente kan elk moment aanbreken. Dit is de belangrijkste gebeurtenis voordat het boek Openbaring in vervulling gaat. Minimaal zeven jaar na de opname van de gemeente vindt de wederkomst van Christus plaats. De grootste reden waarom de volgelingen van Jezus worden opgenomen is omdat Jezus hen niet heeft bestemd tot toorn. God kan vandaag niets doen, omdat Hij niet wil dat de rechtvaardigen dezelfde toorn ontvangen als de onrechtvaardigen.

De grote verdrukking

Het voert voor dit boek te ver om alle gebeurtenissen van de grote verdrukking uitgebreid te bestuderen. Toch is het belangrijk om te beseffen dat de wederkomst van Christus niet kan plaatsvinden voordat alle rampen, plagen en tekenen die in het boek Openbaring staan opgeschreven, zijn gebeurd. In onderstaand schema staan een aantal voorbeelden uit het boek Openbaring die plaatsvinden voor de wederkomst.

Openbaring	Wat gebeurt er?
6:2	De antichrist gaat uit om te overwinnen.
6:4	Men slacht elkaar af met oorlogswapens.
6:5-6	Grote hongersnood.

6:8	Vierde deel van de aarde sterft door hongersnood, oorlog, de dood en wilde dieren.
6:9	Christenen worden vervolgd en uitgemoord.
6:12	Zware aardbeving, zon wordt zwart, maan wordt bloed en sterren vallen op aarde.
6:14	Alle bergen en eilanden worden van hun plaats gerukt.
7:3	144.000 uit Israël worden verzegeld.
8:7	Derde deel van alle bomen verbrandt en al het groen verbrandt.
8:8-9	Derde deel van zee wordt bloed en derde deel van vissen gaat dood.
8:10-11	Derde deel van water in rivieren wordt bitter.
8:12	Derde deel van het zon- en maanlicht op een dag valt weg.
9:3	Demonen op aarde in de vorm van sprinkhanen.
9:6	Mensen kunnen voor een bepaald moment niet dood.
9:13-19	Grote oorlog vanuit het oosten met veel doden.
11:1	Een tempel in Jeruzalem.
11:3	Twee getuigen in Jeruzalem met macht over de wateren en de regen en zij kunnen voor plagen op de aarde zorgen.
11:7	De antichrist vermoordt de twee getuigen.
11:10	Groot feest op aarde omdat de getuigen zijn vermoord.
11:11-12	De twee getuigen staan op uit de dood en varen op naar de hemel.
11:13	Grote aardbeving in Jeruzalem met zeventuizend doden tot gevolg.
12:14	Israël vlucht naar de woestijn en wordt door God beschermd.
13:3	De antichrist zijn dodelijke wond wordt genezen.
13:7	Antichrist wordt de machthebber op aarde.

<i>13:13</i>	Valse profeet doet wonderen, zoals vuur uit de hemel.
<i>13:14</i>	Het merkteken van het beest wordt ingevoerd. Iedereen moet dit nemen om te kopen en verkopen.
<i>16:2</i>	Mensen die het merkteken hebben ontvangen, ontvangen schadelijke zweren.
<i>16:3-4</i>	Gehele zee en alle rivieren worden bloed. Alle zeewezens sterven.
<i>16:8</i>	Grote hitte door de zon.
<i>16:10</i>	Koninkrijk van de antichrist wordt verduisterd.
<i>16:12</i>	De Eufraat droogt uit.
<i>16:14</i>	Volken worden misleid voor een grote oorlog.
<i>16:18-21</i>	Nogmaals een grote aardbeving: Babylon valt in drie stukken, eilanden en bergen verdwijnen.
<i>16:21</i>	Grote hagelstenen van een talentpond zwaar vallen op de mensen.
<i>18:8</i>	Oordeel over Babylon: dood, rouw, honger en vuur.
<i>19:11-21</i>	Grote oorlog met de Here Jezus. De voorbereidingen voor deze oorlog vinden voor de wederkomst plaats.

Na al deze wonderen, tekenen, plagen en verwoestingen komt de Here Jezus terug. Deze gebeurtenissen hebben nog nooit plaatsgevonden en veel van deze oordelen vinden wereldwijd plaats. De wederkomst van Jezus vindt plaats nadat al deze profetieën zijn vervuld.

Tijdsindicatoren

De wederkomst van Jezus valt uit te rekenen. Wanneer de antichrist verschijnt en het verbond tussen velen versterkt, zullen zeven jaar verstrijken voordat de Here Jezus terugkomt. Drie jaar en zeven maanden voor de wederkomst staat in de tempel in Jeruzalem een grote gruwel en worden de wederkerende offers in de tempel

gestopt. Iedere gelovige kan dan aftellen tot de wederkomst van Christus. De volgende Bijbeltekst spreekt over een week die zeven jaar duurt.

‘Hij (de antichrist) zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste.’ (Daniël 9:27)

‘Van de tijd af dat het steeds terugkerende offer weggenomen zal worden en de verwoestende gruwel opgesteld zal zijn, zijn het duizend tweehonderdnegentig dagen. Welzalig is hij die blijft verwachten en duizend driehonderdvijfendertig dagen bereikt.’ (Daniël 12:11-12)

De volgende Bijbeltekst spreekt over het volk Israël. In het tweede gedeelte van de zeven jaar zal Israël vluchten naar de woestijn en doet de antichrist er alles aan om de Israëlieten te verwoesten. Dit mag hij 3,5 jaar doen. Daarna is het einde gekomen en komt Jezus terug.

‘De één zei tegen de Man gekleed in linnen, Die Zich boven het water van de rivier bevond: Hoelang duurt het nog voordat er een einde komt aan deze wonderlijke dingen? Toen hoorde ik de Man gekleed in linnen, Die Zich boven het water van de rivier bevond, en Hij hief Zijn rechter- en Zijn linkerhand op naar de hemel en zwoer bij Hem Die eeuwig leeft: Na een vastgestelde tijd, vastgestelde tijden en een helft, wanneer Hij er een einde aan gemaakt zal hebben om de macht van het heilige volk stuk te slaan, zal er aan al deze dingen een einde komen.’ (Daniël 12:6-7)

De wederkomst van Christus is te berekenen en daardoor kan iedereen met Bijbelkennis weten wanneer dit plaatsvindt. Het enige waar wij op moeten wachten om te kunnen rekenen is de opname van de gemeente en de antichrist die het verbond versterkt.

Daarnaast vinden er grote rampen en wonderen plaats voor de wederkomst, waardoor de toekomstige gelovigen worden herinnerd aan het boek Openbaring en de spoedige wederkomst van Jezus op de aarde.

Overige tekenen voor de wederkomst

Voor dit boek gaat het te ver om alle tekenen en profetieën die voor de wederkomst van Christus moeten plaatsvinden te behandelen. De Bijbel staat vol met profetieën over de dag van de Heere, die begint met de opname van de gemeente. Toch gaan wij nog een paar belangrijke tekenen behandelen.

De komst van Elia

‘Zie, Ik zend tot u de profeet Elia, voordat de dag van de HEERE komt, die grote en ontzagwekkende dag’ (Maleachi 3:5)

Voordat Jezus wederkomt stuurt Hij de profeet Elia. Het is mogelijk dat Elia één van de twee getuigen wordt. De wederkomst kan niet aanbreken voordat Elia is gekomen. Tijdens de eerste komst van de here Jezus gold dit ook. Johannes de doper was de wegbereider van de Here Jezus en in de toekomst gebeurt hetzelfde. In plaats van Johannes wordt Elia de wegbereider van Jezus. Johannes en Elia lijken op elkaar, maar toch is Johannes niet de complete vervulling van dit vers uit Maleachi. Johannes opereerde namelijk in de geest van Elia en niet in de persoon van Elia. Johannes zei over zichzelf dat hij niet Elia was die zij verwachtten.

‘En dit is het getuigenis van Johannes, toen de Joden priesters en Levieten uit Jeruzalem stuurden om hem te vragen: Wie bent u? En hij beled en ontkende het niet, maar hij beled: Ik ben de Christus niet. En zij vroegen hem: Wat dan? Bent u Elia? En hij zei: Ik ben het niet. Bent u de Profeet? En hij antwoordde: Nee. Zij zeiden dan tegen hem: Wie bent u, opdat wij antwoord kunnen geven aan hen die ons gestuurd hebben; wat zegt u van uzelf? Hij zei: Ik ben de stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de

Heere recht, zoals Jesaja, de profeet, gesproken heeft.’ (Johannes 1:19-23)

In deze Bijbeltekst zei Johannes dat hij niet Elia is. In de volgende Bijbeltekst zei de Here Jezus dat Johannes in de geest en de kracht van Elia opereerde.

‘En hij zal voor Hem uit gaan in de geest en de kracht van Elia, om het hart van de vadersen te bekeren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de bedachtzaamheid van de rechtvaardigen, om voor de Heere een toegerust volk gereed te maken.’ (Lukas 1:17)

De persoon Elia komt voor de wederkomst van Christus en voor de grote en ontzagwekkende dag terug op aarde. Johannes was een typebeeld van Elia en zij lijken veel op elkaar.

De mens van de wetteloosheid staat op

‘Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is, de tegenstander, die zich ook verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij als God in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet.’ (2 Thessalonicenzen 2:3-4)

Voordat Jezus wederkomt, moet de mens van de wetteloosheid opstaan en moet de afval in de kerk komen. Als de antichrist nog niet is gekomen, kan Jezus nog niet terugkomen op de aarde om de antichrist te overwinnen. Voordat Jezus wederkomt is de antichrist geopenbaard. Het is niet mogelijk dat hij op de achtergrond over de aarde gaat regeren. De antichrist is een bekend persoon en hij wil dat iedereen hem aanbidt. Mensen die hem niet aanbidden worden zelfs gedood. De antichrist wil alle macht op de aarde opeisen.

‘En het (valse profeet) misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest (de antichrist). En het zegt tegen hen die op de aarde

wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en weer levend werd.’ (Openbaring 13:14)

Daarnaast openbaart de antichrist zich als God in de tempel van Jeruzalem en doet hij zich voor als God. Iedereen ziet hem en iedereen moet hem aanbidden. De antichrist is niet bang om de publiciteit op te zoeken en is een fysiek persoon die tijdens de grote verdrukking op aarde komt.

Het teken in Mattheüs

‘En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden. En dan zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.’ (Mattheüs 24:29-30)

Meteen na de grote verdrukking zal de zon verduisterd worden en de maan zal niet meer schijnen. Dat is het moment dat het teken van de Here Jezus komt en Hij zal verschijnen in grote kracht en heerlijkheid. Het is niet bekend wat het teken van de Here Jezus is. In de vroege kerk werd gezegd dat dit een teken van het kruis is. Anderen zeggen dat dit een vel licht of een troon is. Wat het ook zal zijn, het is zichtbaar voor alle volken en stammen op aarde en de mensen snappen direct dat de Here Jezus komt om over hen te oordelen. De wederkomst van Christus is niet verborgen, maar is voor iedereen zichtbaar. Niet alleen voor het volk van Israël en de overgebleven volgelingen van Christus, maar ook voor de ongelo-vigen.

‘want zoals de bliksem vanuit het oosten komt en zichtbaar is tot in het westen, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.’ (Mattheüs 24:27)

De tempel

Het boek Openbaring spreekt over een aardse tempel in Jeruzalem. Deze tempel is tot op de dag van vandaag niet gekomen en moet nog komen. Minimaal 3,5 jaar voor de wederkomst staat de tempel in Jeruzalem. Jeruzalem wordt tweeënveertig maanden lang vertrappt door de heidenen voordat Jezus wederkomt.

‘En mij werd een meetlat gegeven, die op een staf leek. En de engel was erbij komen staan en zei: Sta op en meet de tempel van God, het altaar en hen die daarin aanbidden. Maar laat de buitenste voorhof van de tempel erbuiten en meet die niet, want die is aan de heidenen gegeven. En zij zullen de heilige stad vertrappen, tweeënveertig maanden lang.’ (Openbaring 11:11-12)

De tempel wordt gebouwd voor de wederkomst. Het is niet noodzakelijk dat de tempel bestaat voor de opname van de gemeente, maar dit kan wel gebeuren.

Samenvatting

De opname van de gemeente kan elk moment plaatsvinden, maar de wederkomst niet. Voordat de wederkomst plaatsvindt, moeten verschillende profetieën in vervulling gaan. Zo moeten eerst de opname en de grote verdrukking plaatsvinden, Elia moet opstaan en de tempel in Jeruzalem moet gebouwd worden. Vele profetieën moeten nog vervuld worden voordat Jezus Zijn voeten zet op de Olijfberg. In dit hoofdstuk bekeken wij de profetieën die staan in het boek Openbaring.

H13 DUIZENDJARIG VREDERIJK

Wij hebben gekeken naar de wederkomst van Christus. In dit hoofdstuk bestuderen wij wat na de wederkomst gebeurt en wat wij doen na de wederkomst.

In de wereld zijn verschillende landen. Het ene land is beter om in te wonen dan het andere land. In het ene land wordt de overheid als dienaar van het volk beschouwd terwijl in een ander land het volk een dienaar van de overheid is. Ik ben God dankbaar dat ik in Nederland woon waar ik mijn christelijk geloof mag belijden. Toch heeft elke overheid minpunten en heeft zij wetten die goddeloos zijn en het lijkt met het jaar te verslechteren. Hierdoor kunnen wij ons afvragen: ‘Komt er ooit een overheid die 100% goed, integer en juist is?’ Tijdens de grote verdrukking denken velen dat dit de antichrist is, maar schijn bedriegt: de antichrist is erger dan alle slechte wereldleiders bij elkaar. Na de antichrist en de grote verdrukking komt een wereldrijk dat goed is en dat geen één fout zal maken. Zelfs de dieren vallen elkaar niet meer aan. De Koning van dit koninkrijk is al eerder op aarde geweest en daaruit bleek dat deze Koning veel van de mensen hield. Hij hield zoveel van hen, dat Hij voor hen was gestorven aan een kruis. Deze Koning bleef niet dood, maar stond op. Uiteindelijk komt Hij terug en zal Hij een koninkrijk stichten dat het duizendjarig vrederijk wordt genoemd. Die Koning is de Here Jezus.

In dit hoofdstuk bekijken wij de belangrijkste punten van het duizendjarig vrederijk. Veel Bijbelteksten uit het oude en nieuwe testament spreken over deze tijd en wij gaan de teksten samenvoegen zodat wij een beeld hebben van de Here Jezus Zijn regering op aarde en wat voor uitwerking dat heeft op de aarde en de mensen. Het vrederijk vindt plaats na de grote verdrukking en is een letterlijk koninkrijk op aarde. Aan de veelheid van de teksten lezen wij dat het vrederijk niet een symbolische en geestelijke weergave is die al heeft plaatsgevonden of vandaag plaatsvindt.

Jezus regeert op aarde

Zoals wij lazen zal de Here Jezus regeren op aarde. Eindelijk zal een goede Koning heersen. Vandaag is de Here Jezus hoogverheven boven elke macht en kracht (Kolossenzen 2:10) en tijdens het vredesrijk zal Jezus een fysieke Koning op aarde zijn en woont Hij tezamen met Zijn volk op aarde. De Here Jezus wordt in onderstaande teksten in verband gebracht met koning David. Dit komt doordat God aan koning David een belofte heeft gedaan dat zijn koninkrijk altijd standhoudt en altijd een nakomeling van hem op zijn troon mag zitten (2 Samuel 7:16). De Here Jezus is een afstameling van David en daardoor mag Hij voor eeuwig op de troon van David zitten en over Israël en alle heidenvolken regeren.

‘En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de Naam Jezus geven. Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen.’ (Lukas 1:31-33)

‘Want op die dag zal de Wortel van Isaï (Jezus Christus) er zijn, Die zal staan als banier voor de volken. Naar Hém zullen de heidenvolken vragen. Zijn rustplaats zal heerlijk zijn.’ (Jesaja 11:10)

‘Juich en verblijd u, dochter van Sion, want, zie, Ik kom, zal in uw midden wonen, spreekt de HEERE. Veel heidenvolken zullen op die dag bij de HEERE gevoegd worden en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal in uw midden wonen. Dan zult u weten dat de HEERE van de legermachten Mij tot u gezonden heeft.’ (Zacharia 2:10-11)

‘Want Hij moet Koning zijn, totdat Hij alle vijanden onder Zijn voeten heeft gelegd.’ (1 Korinthe 15:25)

‘Zie, er komen dagen, spreekt de HEERE, dat Ik voor David een rechtvaardige SPRUIT zal doen opstaan. Hij zal als Koning

regeren en verstandig handelen, Hij zal recht en gerechtigheid doen op de aarde.’ (Jeremia 23:5)

‘maar zij zullen de HEERE, hun God, dienen, en hun Koning David, Die Ik hun zal doen opstaan.’ (Jeremia 30:9)

‘Daarna zullen de Israëlieten zich bekeren, en de HEERE, hun God, zoeken en David, hun koning. Zij zullen zich in diep ontzag tot de HEERE en Zijn goedheid wenden, in later tijd.’ (Hosea 3:5)

Zijn volgelingen regeren met Jezus op aarde

De Here Jezus is niet de Enige die regeert tijdens het vreedrijk. Ook Zijn volgelingen mogen met Hem regeren. Ik kan het mij haast niet voorstellen dat ik de Here Jezus mag helpen tijdens het duizendjarig vreedrijk, toch staat de Bijbel vol met teksten die hierover spreken. Wij hebben een grote en genadige God! De volgelingen van Jezus worden tot leven gewekt, waardoor zij in staat zijn om samen met Hem te regeren. Paulus schreef over de opstanding van de christenen in het boek 1 Korinthe het volgende:

‘Want zoals allen in Adam sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst.’ (1 Korinthe 15:22-23)

Wanneer worden degenen die van Christus zijn opgewekt uit de dood? Bij de komst van Christus, oftewel tijdens de opname van de gemeente! Degenen die tijdens de grote verdrukking tot geloof zijn gekomen worden na de grote verdrukking levend. Samen mogen wij met Jezus regeren. De volgende teksten spreken over ons koningschap met Christus.

‘En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest

en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvingen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang. (Openbaring 20:4)

‘Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen? En als door u de wereld geoordeeld wordt, zou u dan ongeschikt zijn voor de meest onbeduidende rechtszaken?’ (1 Korinthe 6:2)

‘Maar natuurlijk – u bent al helemaal verzadigd, u bent al rijk, u bent al koningen geworden zonder ons. Was u maar koningen geworden, dan zouden wij het ook zijn.’ (1 Korinthe 4:8)

In de vorige Bijbeltekst had Paulus kritiek op de gemeente te Korinthe. Zij deden net alsof alles was voltooid en zij het hoogst haalbare hadden gehaald. Paulus zei ironisch ‘*U bent al koningen geworden zonder ons.*’ Daarna zei Paulus: ‘*was u maar koningen geworden, dan zouden wij het ook zijn.*’ Paulus zei niet: ‘Jullie kunnen helemaal geen koningen worden,’ Paulus zei: ‘was het maar zo, want dan zouden wij het ook zijn.’ Deze gebeurtenis vindt plaats in het vrederijk.

‘Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren. Als wij Hem verloochenen, zal Hij ons ook verloochenen.’ (2 Timotheüs 2:12)

‘De heiligen van de Allerhoogste zullen echter het koningschap ontvangen. Zij zullen het koningschap in bezit nemen tot in eeuwigheid, ja, tot in der eeuwen eeuwigheid.’ (Daniël 7:18)

‘Maar het koningschap en de heerschappij en de grootheid van de koninkrijken onder heel de hemel zullen gegeven worden aan het volk van de heiligen van de Allerhoogste. Zijn koninkrijk zal een eeuwig koninkrijk zijn, en alles wat heerschappij heeft, zal Hem eren en gehoorzamen.’ (Daniël 7:27)

De twaalf apostelen van de Here Jezus regeren over de twaalf stammen van Israël. Dit is hun beloning voor het volgen van de Here Jezus en het verkondigen van Zijn Woord aan de mensen. Bijna alle apostelen zijn martelaren, dat inhoudt dat zij door hun geloof in Jezus op verschrikkelijke wijze zijn omgebracht. Toch zullen zij tijdens het vreedrijk leven en leidinggeven aan het volk Israël.

‘Toen antwoordde Petrus en zei tegen Hem: Zie, wij hebben alles verlaten en zijn U gevolgd; wat zal dan ons deel zijn? En Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat u die Mij gevolgd bent, in de wedergeboorte, als de Zoon des mensen zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid, ook zult zitten op twaalf tronen en de twaalf stammen van Israël zult oordelen.’ (Mattheüs 19:27-28)

De duivel is voor duizend jaar opgesloten

De mensen worden voortdurend misleid en bedrogen door de duivel. De duivel probeerde zelfs de Here Jezus te misleiden in de woestijn, alleen lukte hem dat niet (Mattheüs 4:1-11). De duivel wil iedereen in zijn valstrik lokken en probeert zoveel mogelijk mensen te verwoesten.

‘Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.’ (1 Petrus 5:8)

Tijdens het duizendjarig vreedrijk heeft de mens voor het eerst geen last van de misleiding en leugens van de duivel, want hij wordt voor duizend jaar opgesloten.

‘En ik zag een engel neerdalen uit de hemel met de sleutel van de afgrond en een grote ketting in zijn hand. En hij greep de draak, de oude slang, dat is de duivel en de satan, en bond hem voor duizend jaar, en wierp hem in de afgrond, en sloot hem daarin op en verzegelde die boven hem, opdat hij de volken niet meer zou misleiden, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen zouden zijn. En

daarna moet hij een korte tijd worden losgelaten.’ (Openbaring 20:1-3)

Eindelijk heeft de mens rust en wordt hij niet meer misleid door de duivel. Betekent dit dat de mens geen verkeerde dingen doet in het vredერიjk?

‘De rechtvaardige HEERE is in haar midden, Hij doet geen onrecht. Elke morgen brengt Hij Zijn recht aan het licht, er ontbreekt niets aan. Maar wie onrecht doet, kent geen schaamte.’ (Zefanja 3:5)

‘Elke morgen zal ik alle goddelozen in het land ombrengen, door allen die onrecht bedrijven, uit de stad van de HEERE uit te roeien.’ (Psalm 101:8)

‘Daar zal niet meer zijn een zuigeling die maar enkele dagen leeft of een oude man die zijn dagen niet zal volmaken, want een jonge man zal sterven als een honderdjarige, maar een zondaar, al is hij honderd jaar, zal vervloekt worden.’ (Jesaja 65:20)

Helaas blijven mensen tijdens het vredერიjk zondigen. Velen willen God niet gehoorzaam zijn. Vandaag zeggen zij: ‘Wij kennen God niet, dus het is niet eerlijk,’ maar tijdens het vredერიjk wordt duidelijk dat veel mensen God niet willen dienen, ook al openbaart Hij zich aan iedereen. God geeft ieder mens een keuze en iedereen mag kiezen of hij de eeuwigheid met God wil doorbrengen of afgezonderd leeft in de Gehenna. Gaat deze ongehoorzaamheid alleen over individuen of over hele volken? Helaas gaat dit om véél mensen en volken. Hier gaan wij straks kort op in. Hieronder volgt een Bijbeltekst die spreekt over de straf van een heel volk:

‘Het zal geschieden dat er geen regen zal vallen op hem die uit de geslachten van de aarde niet zal opgaan naar Jeruzalem om zich voor de Koning, de HEERE van de legermachten, neer te buigen. Als het geslacht van de Egyptenaren, waarop geen regen is

gevallen, niet zal opgaan en komen, dan zal de plaag komen waarmee de HEERE de heidenvolken zal treffen die niet zullen optrekken om het Loofhuttenfeest te vieren. Dit zal de straf zijn voor de zonde van Egypte en de straf voor de zonde van alle heidenvolken die niet zullen opgaan om het Loofhuttenfeest te vieren.' (Zacharia 14:17-19)

Er wonen mensen op aarde

In het vredelijk wonen er mensen op aarde. Ik spreek niet over de wedergeboren christenen die tot leven zijn gewekt, ik spreek over normale mensen zoals wij die vandaag om ons heen zien. Alleen hebben deze normale mensen meer zegeningen dan de mensen van vandaag en zal niemand twifelen of Jezus Christus bestaat, aangezien Hij woont op de aarde. Hier volgt een overzicht van de omstandigheden van de mensen op aarde.

1. Zij zullen de gehele duizend jaar leven. Het verouderingsproces wordt vertraagd, waardoor een honderdjarige als een jonge man wordt bestempeld.

'Daar zal niet meer zijn een zuigeling die maar enkele dagen leeft of een oude man die zijn dagen niet zal volmaken, want een jonge man zal sterven als een honderdjarige, (...) Want de dagen van Mijn volk zullen zijn als de dagen van een boom, (...)' (Jesaja 65:20-22)

2. De mensen zullen de Here Jezus gehoorzamen. De onderstaande teksten laten zien dat dit niet altijd in blijdschap gebeurt. Sommigen naderen Hem in angst en zullen bevreesd zijn. Toch luisteren en gehoorzamen zij Hem.

'Zij zullen stof likken als de slang; als kruipende dieren van de aarde zullen zij sidderend uit hun burchten komen, naar de HEERE, onze God, zullen zij in angst komen, en zij zullen voor U bevreesd zijn.' (Micha 7:17)

‘U hebt mij bevrijd van de aanklachten van het volk; U hebt mij aangesteld tot hoofd van de heidenvolken; het volk dat ik niet kende, heeft mij gediend. Zodra hun oor van mij hoorde, hebben zij mij gehoorzaamd. Vreemdelingen veinsden zich aan mij te onderwerpen.’ (Psalm 18:44-45)

De vorige Psalm sprak ten eerste over het koningschap van David. Deze psalm is historisch plaatsgevonden. Tegelijkertijd werkt de Bijbel vaak profetisch, dat inhoudt dat sommige teksten van het oude testament historisch hebben plaatsgevonden en in de toekomst nog gaan plaatsvinden (Hebreeën 8:5). Veel verhalen en profetieën zijn vervuld door de eerste komst van de Here Jezus en deze Psalm wijst op de tweede komst, tijdens het duizendjarig vrede-rijk. De heidenvolken zullen de Here Jezus gehoorzamen, ook al veinzen (onecht voordoen) zij zich om aan Hem te onderwerpen. Oftewel, zij doen net alsof.

‘Zeg tegen God: Hoe ontzagwekkend bent U in Uw werken! Om de grootheid van Uw macht veinzen Uw vijanden dat zij zich aan U onderwerpen.’ (Psalm 66:3)

3. De mensen trekken naar Jeruzalem op om onderwezen te worden in het Woord van God en om feest te vieren. Gelukkig wonen er in het vrede-rijk ook mensen die de Here Jezus op een juiste manier willen gehoorzamen, dingen over Hem willen leren en Zijn heerlijkheid willen zien.

‘Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan, en het woord van de HEERE uit Jeruzalem.’ (Jesaja 2:3)

‘Het zal geschieden dat al de overgeblevenen van alle heidenvolken die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, van jaar tot jaar zullen opgaan om zich neer te buigen voor de Koning, de HEERE van de

legermachten, en om het Loofhuttenfeest te vieren.’ (Zacharia 14:16)

‘*Sta op, word verlicht, want uw licht komt en de heerlijkheid van de HEERE gaat over u op. Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken en donkere wolken de volken, maar over u zal de HEERE opgaan en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. En heidenvolken zullen naar uw licht gaan en koningen naar de glans van uw dageraad.*’ (Jesaja 60:1-3)

‘*Men zal nergens kwaad doen of verderf aanrichten op heel Mijn heilige berg, want de aarde zal vol zijn van de kennis van de HEERE, zoals het water de bodem van de zee bedekt.*’ (Jesaja 11:9)

4. Mensen zullen zich niet inlaten met wapens en oorlogen. In het vredesrijk is er duizend jaar vrede. Vandaag zien wij veel wapens, oorlogen en terrorisme om ons heen met veel pijn en verdriet. Hoe hoopvol klinken de woorden dat er geen oorlog meer zal zijn en dat de volken geen wapens meer kennen.

‘*Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speeren tot snoeimessen. Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren.*’ (Jesaja 2:4)

‘*(...) En boog, zwaard en strijd zal Ik van de aarde doen verdwijnen, en ik zal hen onbezorgd doen neerliggen.*’ (Hosea 2:17)

5. De afgoderij in het land verdwijnt. Mensen roepen niet meer om hun afgoden (waaronder Baal), maar om de echte God.

‘*Daarom zal hierdoor de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden. Dit is de volle vrucht: dat Hij zijn zonde zal wegdoen, wanneer Hij alle altaarstenen zal maken als stukgeslagen kalksteen; geen gewijde paal of wierookaltaar zal blijven staan.*’ (Jesaja 27:9)

‘Op die dag zal het gebeuren, spreekt de HEERE, dat u Mij zult noemen: mijn Man, en Mij niet meer zult noemen: mijn Baäl! Dan zal Ik de namen van de Baäls uit haar mond wegdoen en aan hun namen zal niet meer gedacht worden.’ (Hosea 2:15-16)

De mensen op aarde zullen de echte God, de God van Israël, aanroepen en God zal hun geroep beantwoorden.

‘En het zal geschieden dat voordat zij roepen, Ik zal antwoorden, terwijl zij nog spreken, Ik zal horen.’ (Jesaja 65:24)

6. De mensen die naar Jeruzalem optrekken, zullen herinnerd worden aan Gods oordelen tijdens de grote verdrukking. God werkt met feesten en herdenkpunten zodat de mens niet vergeet wat Hij heeft gedaan. Dit gebeurt ook in het duizendjarig vrederijk.

‘En zij zullen de stad uit gaan en zien de dode lichamen van de mannen die tegen Mij in opstand zijn gekomen; want hun worm zal niet sterven en hun vuur zal niet uitgeblust worden, en zij zullen voor alle vlees een afgrijzen zijn.’ (Jesaja 66:24)

7. In het vrederijk is er nog wel verdriet. Ook al worden mensen duizend jaar en is alles op de aarde hersteld, toch gebeuren er nog steeds verdrietige dingen. Denk bijvoorbeeld aan de herinneringen aan de grote verdrukking en de verschrikkelijke tijd die de mensen uit de verdrukking hebben meegemaakt. God belooft dat Hij Degene zal zijn die de tranen van alle gezichten afwist. Ik ken niemand die beter kan troosten dan God.

‘Hij zal de dood voor altijd verslinden, de Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde, want de HEERE heeft gesproken.’ (Jesaja 25:8)

8. Maar de goddelozen en de mensen die niet in de Here Jezus geloven blijven dood en verschijnen niet in het duizendjarig

vredelijk. Zij wachten op de grote witte troon, die na het duizendjarig vredelijk komt.

‘Maar de overigen van de doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaar tot een einde gekomen waren. Dit is de eerste opstanding.’ (Openbaring 20:5)

Na het duizendjarig vredelijk staan zij op om geoordeeld te worden naar hun daden (Openbaring 20:12). Het zal een verschrikkelijke straf zijn en niemand ontkomt hieraan. Alleen degenen die staan opgeschreven in het boek des leven, de volgelingen van Jezus, ontkomen aan de straf.

‘Verwonder u daar niet over, want de tijd komt waarin allen die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen, en zij zullen eruit gaan: zij die het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, maar zij die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding ter verdoemenis.’ (Johannes 5:28-29)

Israël en Jeruzalem worden hersteld

Israël werd door God uitgekozen om Zijn volk te zijn en in de zegen van Israël zullen alle andere volken gezegend worden (Genesis 12:1-3). Die zegen is er al vandaag, maar is vooral in het duizendjarig vredelijk zichtbaar. Het is heel belangrijk om het volk Israël te zegenen en te bidden voor de vrede van Jeruzalem. Tijdens de eerste komst van Jezus rouwde Hij over Jeruzalem. Hij vond het verschrikkelijk dat Jeruzalem vernield zal worden (wat al in het verleden is gebeurd) (Lukas 19:41-44). Toch zal Jeruzalem in ere worden hersteld en Jeruzalem wordt de hoofdstad van de wereld. De volgende punten gaan gebeuren met Israël en Jeruzalem:

1. Jeruzalem wordt herbouwd. Vandaag bestaat Jeruzalem en is het een mooie stad waar veel toeristen een kijkje willen nemen. Jeruzalem zal tijdens het duizendjarig vredelijk nog meer gaan schitteren en wordt door Jesaja vergeleken als Eden en de hof van de

HEERE. Jeruzalem is vandaag aardig hersteld, maar in de toekomst is het prachtig. De onderstaande profetieën zijn al deels vervuld, maar het mooiste moet nog komen.

‘Want de HEERE zal Sion troosten, Hij zal al haar puinhopen troosten. Hij zal haar woestijn maken als Eden, haar wildernis als de hof van de HEERE. Vreugde en blijdschap zal daarin gevonden worden, dankzegging en luid psalmgezang.’ (Jesaja 51:3)

‘Want God zal Sion verlossen en de steden van Juda herbouwen; daar zullen zij wonen en het bezitten.’ (Psalm 69:36)

‘De HEERE bouwt Jeruzalem weer op, Hij verzamelt Israëls verdrevenen.’ (Psalm 147:2)

2. De pijn en schaamte worden van Israël weggenomen. Bijvoorbeeld de schaamte die zij hebben doordat zij zullen beseffen dat ze de Messias hadden verworpen. God neemt die schaamte van hen weg en zal met hen wonen in het land Israël. Israël zal een plek van eeuwige glorie en vreugde zijn.

‘Hij zal de dood voor altijd verslinden, de Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde, want de HEERE heeft gesproken.’ (Jesaja 25:8)

‘een licht om de heidenen te verlichten en om Uw volk Israël te verheerlijken.’ (Lukas 2:32)

‘In plaats van dat u verlaten en gehaat bent geweest, zodat niemand door u heen trok, zal Ik u tot een eeuwige glorie maken, tot een vreugde van generatie op generatie.’ (Jesaja 60:15)

3. Israël en Jeruzalem worden het centrum van de aarde en Jeruzalem dient als hoofdstad van de wereld.

‘Het zal echter in het laatste der dagen geschieden dat de berg van het huis van de HEERE vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat de volken ernaartoe zullen stromen. Vele heidenvolken zullen op weg gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; (...) Want uit Sion zal de wet uitgaan en het woord van de HEERE uit Jeruzalem. Hij zal oordelen tussen vele volken en machtige heidenvolken vonnissen, tot ver weg. (...) en de HEERE zal over hen Koning zijn op de berg Sion, van nu aan tot in eeuwigheid.’ (Micha 4:1-7)

‘Vreemdelingen zullen uw muren herbouwen en hun koningen zullen u dienen, want in Mijn grote toorn heb Ik u geslagen, maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd. Uw poorten zullen steeds openstaan; dag en nacht zullen ze niet gesloten worden, opdat men het vermogen van de heidenvolken naar u toe zal brengen en hun koningen naar u toe geleid zullen worden. Want het volk en het koninkrijk die u niet zullen dienen, zullen vergaan en die volken zullen totaal verwoest worden.’ (Jesaja 60:10-12)

4. De tempel wordt herbouwd. De Here Jezus komt terug naar de aarde en woont bij Zijn volk op aarde. Dit houdt in dat de Here Jezus, menselijk gesproken, een huis nodig heeft. In het oude testament woonde God in de tabernakel en later in de tempel. Vanaf de Pinksterdag woonde God, in de vorm van de Heilige Geest, in de mens, waardoor de mens wordt bestempeld als tempel van de Heilige Geest (1 Korinthe 6:19). De tempel in Jeruzalem wordt in het vredेरijk herbouwd. Tijdens de grote verdrukking is er waarschijnlijk een andere tempel in Jeruzalem.

‘Zie, een Man – Zijn Naam is SPRUIT – zal uit Zijn plaats opkomen, en Hij zal de tempel van de HEERE bouwen. Ja, Hij zal de tempel van de HEERE bouwen, Hij zal met majesteit bekleed zijn, Hij zal zitten en heersen op Zijn troon.’ (Zacharia 6:12-13)

‘Ik zal met hen een verbond van vrede sluiten. Het zal een eeuwig verbond met hen zijn, Ik zal hun een plaats geven en hen talrijk maken, en Ik zal Mijn heiligdom in hun midden zetten tot in eeuwigheid. Mijn tabernakel zal bij hen zijn, Ik zal een God voor hen zijn en zij zullen een volk voor Mij zijn. Dan zullen de heidenvolken weten dat Ik de HEERE ben, Die Israël heiligt, wanneer Mijn heiligdom voor eeuwig in hun midden zal zijn.’ (Ezechiël 37:26-28)

De ark van het verbond, waar de heerlijkheid van God op rustte in het oude testament, zal er niet meer zijn. De mensen denken geen-eens aan de ark, want de Here Jezus woont fysiek bij hen en de ark is daardoor niet meer nodig.

‘En het zal gebeuren in die dagen, wanneer u zich vermeerdert en vruchtbaar wordt in het land, spreekt de HEERE, dan zal men niet meer zeggen: de ark van het verbond van de HEERE. Zij zal niet meer in het hart opkomen. Men zal er niet meer aan denken en niet meer naar haar omzien. Zij zal niet opnieuw gemaakt worden. In die tijd zal men Jeruzalem de Troon van de HEERE noemen. Alle heidenvolken zullen er samenstromen, tot de Naam van de HEERE, tot Jeruzalem. Zij zullen niet meer hun verharde, boosaardige hart achternagaan.’ (Jeremia 3:16-17)

Daarnaast worden de tempeldiensten en offers hervat waar de profeet Ezechiël over spreekt. Om een beeld te krijgen hoe de tempel eruit gaat zien en wat in de tempel gaat gebeuren, kan je de hoofdstukken 40 tot en met 48 van Ezechiël doorlezen. Aan de ene kant is het vreemd dat de offers worden hervat aangezien de Here Jezus voor eens en altijd met Zijn bloed verzoening heeft gebracht tussen de mens en God. Aan de andere kant werkt God graag met gedenkvoorwerpen en -feesten zodat de tempel met zijn offerdiensten momenten zijn waarbij de mensen herdenken wat de Here Jezus heeft gedaan. Zoals de Israëlieten dit vroeger deden om te weten dat ooit de Messias komt die verzoening zal brengen, doen zij dit in het vrede-rijk door te herdenken dat de Messias is gekomen om verzoening te brengen.

Tot slot wordt er over een hemelse tempel gesproken. Dit is een tempel die op dit moment in de hemel aanwezig is en waar ook een altaar en een troon staat. Toen Mozes de tabernakel maakte, deed hij dit doordat hij een beeld zag van de hemelse tempel/tabernakel. Zonder hier verder op in te gaan spreekt deze hemelse tempel/tabernakel over de Here Jezus en is het een beeld van de Here Jezus. Zo zal waarschijnlijk de tempel tijdens het vrederijk ook spreken over de Here Jezus en een beeld zijn van Hem.

5. Israël woont voor altijd in zijn eigen land. Door de wereldvrede zal niemand Israël aanvallen en wonen de Joden veilig in hun land.

‘Uw volk, zij allen zullen rechtvaardigen zijn, voor eeuwig zullen zij de aarde in bezit nemen. Zij zullen een stekje zijn, door Mij geplant, een werk van Mijn handen, opdat Ik verheerlijkt zal worden.’ (Jesaja 60:21)

De aarde wordt hersteld

Vandaag leven wij in een gevallen wereld. Dit zien wij doordat mensen verschrikkelijke dingen doen. Denk bijvoorbeeld aan alle oorlogen, schietpartijen, mishandelingen, corruptie en bedrog. Door de zonde van Adam en Eva zijn niet alleen de mensen gevallen, ook de gehele schepping is gevallen. Dieren vallen andere dieren en mensen aan en sommige dieren zijn giftig waardoor één beet zorgt voor lichamelijke ongemakken of de dood. Ook de schepping wordt tijdens het vrederijk hersteld en de dierenwereld valt elkaar niet meer aan.

‘Een wolf zal bij een lam verblijven, een luipaard bij een geitenbok neerliggen, een kalf, een jonge leeuw en gemest vee zullen bij elkaar zijn, een kleine jongen zal ze drijven. Koe en berin zullen samen weiden, hun jongen zullen bij elkaar neerliggen. Een leeuw zal stro eten als het rund. Een zuigeling zal zich vermaken bij het hol van een adder, en in het nest van een gifslang zal een peuter zijn hand steken.’ (Jesaja 11:6-8)

‘Een wolf en een lammetje zullen gezamenlijk weiden, een leeuw zal stro eten als een rund, een slang – zijn voedsel zal stof zijn. Zij zullen geen kwaad doen en geen verderf aanrichten op heel Mijn heilige berg, zegt de HEERE.’ (Jesaja 65:25)

Naast de dierenwereld lost God onze klimaatcrisis op. De laatste tijd komt het besef bij de mens dat hij goed moet omgaan met het klimaat. Hierdoor worden de energiebronnen verduurzaamd en zien wij steeds vaker zonnepanelen en windmolens. Bewustwording van het klimaat en het goed omgaan met de natuur is niet verkeerd, alleen zal de mens er niet in slagen om de klimaatcrisis op te lossen. Gelukkig gaat God het tijdens het vrederijk voor ons oplossen, zodat de aarde herstelt.

‘De woestijn en de dorre plaatsen zullen vrolijk zijn, de wildernis zal zich verheugen en in bloei staan als een roos.’ (Jesaja 35:1)

‘Ik zal op kale hoogten rivieren doen ontspringen, midden in valleien bronnen. Ik zal de woestijn maken tot een waterpoel, het dorre land tot waterbronnen. Ik zal in de woestijn de ceder zetten, de acacia, de mirt en de oliehoudende boom. Ik zal in de wildernis de cipres plaatsen, samen met plataan en dennenboom, opdat men ziet en erkent, bedenkt en tevens inziet dat de hand van de HEERE dit gedaan heeft, en de Heilige van Israël het geschapen heeft.’ (Jesaja 41:18-20)

‘Want de HEERE zal Sion troosten, Hij zal al haar puinhopen troosten. Hij zal haar woestijn maken als Eden, haar wildernis als de hof van de HEERE. (...)’ (Jesaja 51:3)

Het einde van het vrederijk

De bovenstaande teksten zijn erg mooi en je zou zeggen dat het niet mooier kan. Toch komt er een eind aan het vrederijk en dat komt doordat God dat besluit. Geen paniek! Er komt iets mooiers voor

terug! Alleen gebeuren er een paar belangrijke zaken voordat het nieuwe komt.

1. De duivel wordt voor het vrederijk voor duizend jaar gevangengezet. God besluit dat hij na het vrederijk nog een korte tijd uit zijn gevangenschap wordt gehaald. De duivel doet meteen waar hij goed in is: hij gaat de mensen misleiden.

‘En wanneer die duizend jaar tot een einde gekomen zijn, zal de satan uit zijn gevangenis worden losgelaten. En hij zal uitgaan om de volken te misleiden die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden, Gog en Magog, om hen te verzamelen voor de oorlog. En hun aantal is als het zand van de zee.’ (Openbaring 20:7-8)

De duivel krijgt het voor elkaar om veel mensen te misleiden. *‘En hun aantal is als het zand van de zee’* toont aan dat dit een ontelbaar hoeveelheid mensen zijn. Het doet mij pijn en verdriet dat de mens zich zo snel laat misleiden. Duizend jaar leven zij samen met God en toch laten zij zich door de duivel misleiden om oorlog te voeren. De meeste mensen kennen geeneens oorlog en wapens, aangezien er duizend jaar vrede is. Waarom laat God de duivel los als Hij weet dat dit het gevolg is? Tijdens het vrederijk luisteren de mensen naar God en de Here Jezus, alleen is dit geveinsd. Eigenlijk willen zij God niet gehoorzamen. God wil iedereen een keuze geven: Kies je voor mij of niet? Ook de mensen die in het vrederijk leven komen voor deze keuze te staan. Luisteren wij naar God of naar de duivel? Adam en Eva kozen helemaal aan het begin van de schepping voor de duivel. Je zou denken dat de mens iets heeft geleerd van de geschiedenis en het leven met God, maar niets blijkt minder waar. Velen kiezen voor de duivel en gaan oorlog voeren, waar het volgende punt over spreekt.

2. Er komt een laatste oorlog waarin veel mensen de strijd aanbinden tegen God, de Here Jezus en Zijn heiligen. De mensen van het vorige punt laten zich misleiden en denken dat zij God kunnen

verslaan. Wij gaan lezen wat er gaat gebeuren. Zal het een nek-aan-keelrace worden?

‘En zij kwamen op over de breedte van de aarde, en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar er daalde vuur van God neer uit de hemel en dat verslond hen.’ (Openbaring 20:9)

Nee! Er daalt vuur van God neer op de aarde en dat verslindt hen. God is velen malen machtiger dan de mensen en de duivel. God heeft gewonnen en ieder mens heeft zijn beslissing genomen: leven met God of leven zonder God.

3. De duivel ontvangt zijn eeuwige straf en dat is de poel van zwavel en vuur. Ik weet niet hoe ik de hel voor mij moet zien. De Bijbel spreekt over dag en nacht gepijnigd worden en een vuur dat nooit zal doven (Markus 9:43-44). Het zal geen fijne plek zijn om in te verkeren, laat staan dat dit een eeuwige bestemming is voor de duivel en zijn aanhangers.

‘En de duivel, die hen misleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar ook het beest en de valse profeet reeds zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.’ (Openbaring 20:10)

4. Voordat de nieuwe hemel en nieuwe aarde verschijnt, komt er een eindoordeel. De volgelingen van Jezus vallen niet onder dit oordeel. Dit oordeel gaat alleen om de doden, dus om degenen die geestelijk dood zijn gebleven en niet in God en Zijn Zoon geloven. Zij krijgen een eerlijk oordeel van de Here Jezus, alleen is er niemand die door zijn eigen daden vrijspraak heeft verdiend. Iedereen die voor dit oordeel verschijnt zal verloren gaan en er is geen terugweg mogelijk. Voordat het oordeel wordt gevelde zullen de aarde en hemel wegvluchten en zij zullen er niet meer zijn.

‘En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats meer voor hen te vinden was. En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, overeenkomstig hun werken. En de zee gaf de doden die in haar waren. Ook de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.’ (Openbaring 20:11-15)

Iedere dode wordt geoordeeld en in de poel van vuur geworpen. Dit is dezelfde plek waar de duivel met zijn handlangers in is geworpen en is een eeuwige verblijfplaats. De enigen die hieraan ontkomen zijn degenen die in het boek des levens staan opgeschreven. Dit zijn de volgelingen van Jezus. Zij worden, dankzij het offer van Jezus, niet in de poel van vuur geworpen, maar zullen deelnemen aan de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Samenvatting

Het duizendjarig vrederijk is een fysiek koninkrijk op aarde. Tijdens dit koninkrijk regeert de Here Jezus samen met Zijn volgelingen over de aarde en de duivel is opgesloten en kan de mensen niet meer misleiden. De mensen in dit rijk zijn meer gezegend dan ons, zo worden zij duizend jaar en leven zij zonder oorlog. Daarnaast worden de natuur en de dierenwereld hersteld en zal Israël en Jeruzalem het centrum van de aarde worden. Het rijk eindigt doordat God de duivel bevrijdt en de duivel misleidt de aardbewoners. Zij voeren de strijd met God en God vernietigt hen met vuur. Terwijl de ongelovigen in de hel worden geworpen, gaan de gelovigen de eeuwigheid met God tegemoet.

H14 VERSCHIL OPNAME EN KOMST

Dit boek verkondigt dat de opname van de gemeente voor de wederkomst van Christus plaatsvindt. De tijd tussen deze twee gebeurtenissen noemen wij de grote verdrukking. Als de opname en de wederkomst twee gebeurtenissen zijn, dan moeten wij verschillen tussen deze gebeurtenissen zien in de Bijbel. Dit hoofdstuk behandelt de verschillen. Naast verschillen zijn er overeenkomsten tussen de gebeurtenissen. Zo speelt de Here Jezus in beide gebeurtenissen een hoofdrol en worden de wolken in de teksten over de opname en de wederkomst benoemd.

Verschil 1: (on)verwacht

In hoofdstuk 8 lazen wij dat de opname van de gemeente elk moment kan plaatsvinden. De Here Jezus zegt dat Hij spoedig komt en dat niemand de dag en het uur weet. De opname kan vandaag plaatsvinden.

‘Maar die dag en dat moment is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, ook aan de Zoon niet, maar alleen aan de Vader. Let op: waak en bid, want u weet niet wanneer het de tijd is.’ (Markus 13:32-33)

Zelfs Paulus geloofde dat hij tot de generatie zou behoren die de opname meemaakt (1 Thessalonicenzen 1:10 en 4:17). Dit betekent dat de opname ieder moment kan plaatsvinden en dat geen profetie vervuld hoeft te worden voordat de opname komt.

Niemand weet wanneer Jezus ons komt ophalen. De mensen weten het niet, Jezus weet het niet en de engelen weten het niet. Markus 13 spreekt over de opname. De wederkomst is geen onverwacht moment. Iedereen met Bijbelkennis kan op de dag nauwkeurig berekenen wanneer Jezus terugkomt, waar hoofdstuk 12 over spreekt. Vandaag kan dit nog niet, omdat eerst de opname van de gemeente en de openbaarwording van de antichrist moeten plaatsvinden. Op het moment dat de antichrist het verbond versterkt, zal

het zeven jaar duren voordat Jezus wederkomt. Aan de hand van de tekenen in Openbaring weet iedereen dat Jezus binnenkort terugkomt. Zelfs de ongelovigen weten dit.

‘En de koningen van de aarde, de groten, de rijken, de oversten over duizend, de machtigen en alle slaven en vrije mensen verborgen zich in de grotten en tussen de rotsen in de bergen. En zij zeiden tegen de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is aangebroken en wie kan dan staande blijven?’ (Openbaring 6:15-17)

Verschil 2: verborgen en openbaar

De opname van de gemeente is een geheimenis. Het is een geheime komst van de Here Jezus en alleen Zijn volgelingen zullen Hem zien. De Here Jezus komt voor Zijn volgelingen om hen te beschermen voor de grote verdrukking en haalt Zijn bruid op.

‘Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thessalonicenzen 4:16-17)

De opname vindt binnen één seconde plaats. Niemand op aarde kan de Here Jezus zien en niemand weet dat de Here Jezus in de lucht is. Niemand ziet dat de gelovigen worden opgenomen naar het Vaderhuis van God.

‘in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als onverganke-lijke mensen opgewekt worden, en ook wij zullen veranderd worden.’ (1 Korinthe 15:52)

De nadruk van de opname van de gemeente is de ontmoeting van de Here Jezus met Zijn volgelingen. Het is een feestelijke gebeurtenis, waar nog geen sprake is van toorn of woede. In deze Bijbeltekst wordt niet gesproken over de ongelovigen. Zij blijven achter en merken niet dat de Here Jezus is teruggekomen om de volgelingen op te halen.

Tijdens de wederkomst komt de Here Jezus terug op aarde en zullen alle mensen de Here Jezus zien verschijnen. De Here Jezus komt niet voor de gelovigen, maar komt om een eind te maken aan de heerschappij van de goddelozen op de aarde. In plaats van de Bruidegom die komt voor de bruid, komt de Koning en Strijder die Zijn koninkrijk definitief vestigt op aarde. Iedereen ziet Hem verschijnen, het is geen gebeurtenis die korter dan één seconde duurt.

‘Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben. En alle stammen van de aarde zullen rouw over Hem bedrijven. Ja, amen.’ (Openbaring 1:7)

‘En ik zag het beest en de koningen van de aarde en hun legers bijeenverzameld om oorlog te voeren tegen Hem (Jezus) Die op het paard zat, en tegen Zijn leger.’ (Openbaring 19:19)

Verschil 3: bestemming

Tijdens de opname van de gemeente haalt Jezus ons op en neemt Hij ons mee naar het Vaderhuis van God. Onze bestemming is in de hemel.

‘Laat uw hart niet in beroering raken; u gelooft in God, geloof ook in Mij. In het huis van Mijn Vader zijn veel woningen; als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u gereed te maken. En als Ik heengegaan ben en plaats voor u gereedgemaakt heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben.’ (Johannes 14:1-3)

De Here Jezus sprak heel duidelijk over de opname van de gemeente. De Here Jezus zegt dat Hij in de hemel een plaats maakt voor de gelovigen in het Vaderhuis van God. Als Hij klaar is, komt Hij terug om de gelovigen mee te nemen, zodat de gelovigen zullen zijn waar Jezus is. De Here Jezus komt niet terug op aarde, maar Hij komt ons tegemoet in de lucht (1 Thessalonicenzen 1:10). Tijdens de opname gaan de gelovigen omhoog naar de lucht en vanuit daar gaan de gelovigen naar de hemel.

Tijdens de wederkomst neemt de Here Jezus geen mensen mee naar de hemel en gaat de Here Jezus niet terug naar het Vaderhuis van God. De Here Jezus zet Zijn voeten op de aarde en de gelovigen achtervolgen Hem. Voor zeven jaar zijn de gelovigen in de hemel en daarna keren wij allemaal terug op aarde om samen met de Here Jezus te regeren over de aarde.

‘Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden naar het oosten en naar het westen. Er zal een zeer groot dal ontstaan, als de ene helft van de berg naar het noorden zal wijken en de andere helft ervan naar het zuiden.’ (Zacharia 14:4)

Tijdens de wederkomst komt de Here Jezus terug op aarde en zal Hij op de Olijfberg zijn. Vervolgens regeert Hij voor duizend jaar vanuit Jeruzalem.

Verschil 4: meegenomen en achtergelaten

Dit verschil splitsen wij in tweeën. Er is een verschil wie mensen van de aarde wegneemt of verzamelt en er is een verschil wie worden weggenomen en wie achterblijven.

Tijdens de opname van de gemeente geeft de Here Jezus het bevel aan alle volgelingen om naar de lucht te gaan om Hem te ontmoeten. Dit wordt niet gedaan door een engel of een afgezand, maar door de Here Jezus persoonlijk.

‘Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.’ (1 Thessalonicenzen 4:16-17)

Tijdens de wederkomst beveelt de Here Jezus niet aan Zijn volgelingen om Hem tegemoet te treden in de lucht. De Here Jezus zendt Zijn engelen uit om de uitverkorenen bijeen te brengen. Er staat niet dat deze volgelingen in de lucht worden verzameld. Waarschijnlijk blijven zij op de aarde, want de Here Jezus bevindt zich op de aarde.

‘En Hij zal Zijn engelen uitzenden onder luid bazuingeschal, en zij zullen Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het ene uiterste van de hemelen tot het andere uiterste ervan.’ (Mattheüs 24:31)

‘En dan zal Hij Zijn engelen uitzenden en Zijn uitverkorenen bijeenbrengen uit de vier windstreken, van het uiterste van de aarde tot het uiterste van de hemel.’ (Markus 13:27)

Daarnaast is er een verschil wie de aarde verlaten en wie op de aarde blijven. Tijdens de opname verlaten de volgelingen van Jezus de aarde (Johannes 14:1-3 en 1 Thessalonicenzen 4:16-17) en blijven de goddelozen achter. Tijdens de wederkomst verlaten de goddeloze volken en mensen de aarde en blijven de goede volken en mensen achter. Dit hebben wij behandeld in hoofdstuk 11. Het koninkrijk waar de Here Jezus in de volgende Bijbeltekst over spreekt is het duizendjarig vrederijk dat op aarde plaatsvindt.

‘Wanneer de Zoon des mensen komen zal in Zijn heerlijkheid en al de heilige engelen met Hem, dan zal Hij zitten op de troon van Zijn heerlijkheid. En vóór Hem zullen al de volken bijeengebracht

worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden zoals de herder de schapen van de bokken scheidt. En Hij zal de schapen aan Zijn rechterhand zetten, maar de bokken aan Zijn linkerhand. Dan zal de Koning zeggen tegen hen die aan Zijn rechterhand zijn: Kom, gezegenden van Mijn Vader, beërft het Koninkrijk dat voor u bestemd is vanaf de grondlegging van de wereld. (...) Dan zal Hij ook zeggen tegen hen die aan de linkerhand zijn: Ga weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bestemd is.' (Mattheüs 25:31-41)

Verschil 5: de timing

De opname en de wederkomst bestaan uit verschillende onderdelen die na elkaar gebeuren. Er zijn verschillen tussen de volgorde van de onderdelen die plaatsvinden. Bij de opname van de gemeente ontvangen de volgelingen van de Here Jezus tijdens het geroep van Jezus verheerlijkte lichamen en daarna komt de opname.

'Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn.' (1 Thessalonicenzen 4:16-17)

Bij de opname staan eerst de doden die in Christus zijn op. Vervolgens worden wij samen met hen opgenomen in de hemel. Bij de wederkomst is dit precies omgekeerd. Eerst komt de Here Jezus terug op de aarde en daarna leven de doden. Het is mogelijk dat de doden uren of dagen later opstaan. De opstanding gebeurt niet binnen één seconde na de wederkomst.

'En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard, en Hij (Jezus) Die daarop zat, werd getrouw en waarachtig genoemd. En Hij oordeelt en voert oorlog in gerechtigheid.' (Openbaring 19:11)

‘En ik zag tronen, en zij gingen daarop zitten, en het oordeel werd hun gegeven. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het Woord van God, en die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden, en die het merkteken niet ontvangen hadden op hun voorhoofd en op hun hand. En zij leefden en gingen als koningen regeren met Christus, duizend jaar lang.’ (Openbaring 20:4)

Openbaring 20:4 kan alleen spreken over de doden in Christus die tijdens de grote verdrukking zijn overleden. Dit komt doordat dit in Openbaring 20:4 staat en omdat de volgorde anders is dan de volgorde bij de opname van de gemeente.

Een ander verschil met betrekking tot de timing is dat de opname voor de grote verdrukking plaatsvindt en de wederkomst na de grote verdrukking. De volgende twee Bijbelteksten laten zien dat de opname voor de grote verdrukking plaatsvindt.

‘en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden heeft opgewekt, namelijk Jezus, Die ons verlost van de komende toorn.’ (1 Thessalonicenzen 1:10)

‘Omdat u het woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.’ (Openbaring 3:10)

Terwijl de opname voor de grote verdrukking, de komende toorn en het uur van de verzoeking gebeurt, vindt de wederkomst na de grote verdrukking plaats.

‘En meteen na de verdrukking van die dagen (...) zal aan de hemel het teken van de Zoon des mensen verschijnen; en dan zullen al de stammen van de aarde rouw bedrijven en zij zullen de Zoon des mensen zien, als Hij op de wolken van de hemel komt met grote kracht en heerlijkheid.’ (Mattheüs 24:29-30)

Overige verschillen

Zegen of oordeel

De opname is een moment van grote blijdschap en zegen. Jezus haalt als Bruidegom Zijn bruid binnen. Logisch dat de teksten over de opname niet spreken over een oordeel. Sommige teksten over de opname spreken juist over het ontlopen van het oordeel en de toorn van God. De teksten over de wederkomst spreken wel over verschillende oordelen. Zo vindt het volkerenoordeel plaats (Mattheüs 25) en velt de Here Jezus een oordeel over de antichrist en zijn volgelingen (Openbaring 19).

Veranderingen op aarde

Tijdens de opname van de gemeente verandert de aarde niet. Er wordt niet gesproken over aardbevingen, het vallen van de sterren of andere topografische veranderingen. Bij de wederkomst gebeuren er wel bijzondere dingen op aarde, waar de volgende Bijbeltekst over spreekt.

‘En meteen na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal zijn schijnsel niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de krachten van de hemelen zullen heftig bewogen worden.’ (Mattheüs 24:29)

Naast de tekenen in de hemel, gebeuren er ook bijzondere gebeurtenissen op de aarde. De Olijfberg split in tweeën waardoor een groot dal ontstaat.

‘Op die dag zullen Zijn voeten staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, ten oosten ervan. Dan zal de Olijfberg in tweeën gespleten worden naar het oosten en naar het westen. Er zal een zeer groot dal ontstaan, als de ene helft van de berg naar het noorden zal wijken en de andere helft ervan naar het zuiden.’ (Zacharia 14:4)

De wederkomst heeft gevolgen voor de natuur en topografie en de opname heeft dit niet.

Overige argumenten

De opname en de wederkomst kennen veel verschillen. Als de opname en de wederkomst dezelfde gebeurtenis zijn, dan worden een aantal belangrijke details niet bij de wederkomst vermeld, terwijl deze in het Woord van God staan. Dit betekent dat de opname en wederkomst op verschillende momenten moeten plaatsvinden.

De opname in de lucht

De opname in de lucht staat niet vermeld in de belangrijkste verzen over de wederkomst. Als wij hoofdstuk 19 uit Openbaring lezen, waar staat dat de Here Jezus terugkomt op aarde, staat nergens dat de opname plaatsvindt. Dat is opmerkelijk, aangezien dit één van de belangrijkste profetieën is die nog vervuld moet worden.

Geen opstanding

De teksten die spreken over de wederkomst, spreken niet over een opstanding van de doden die in Christus zijn, terwijl dit een grote gebeurtenis is en dit plaatsvindt tijdens de komst van de Here Jezus (1 Thessalonicenzen 4:16). Dit betekent dat de opstanding van de doden in Christus op een ander moment moet plaatsvinden. Dit punt hebben wij besproken bij verschil 5.

De opname staat vermeld in Openbaring

In eerste instantie spreekt het boek Openbaring over de grote verdrukking en de wederkomst van Christus. Toch staan in dit boek één Bijbeltekst en één beeld die kunnen spreken over de opname. Johannes schreef in Openbaring 2 en 3 brieven aan de zeven gemeentes op aarde. Direct hierna gebeurt iets dat na de kerktijd en voor de grote verdrukking met alle oordelen en toorn plaatsvindt.

‘Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel. En de eerste stem die ik als van een bazuin met mij had horen spreken, zei: Kom hier, omhoog, en Ik zal u laten zien wat hierna moet geschieden.’ (Openbaring 4:1)

Ik vind dat deze tekst geen bewijs is van de opname voor de verdrukking. Toch kunnen wij de opname in deze tekst herkennen en is het mogelijk dat dit een (verborgen) beeld is van de opname.

Het beeld over de opname van de gemeente vinden wij terug in Openbaring 12, dat spreekt over de barendende vrouw, het mannelijk kind en de draak. Ik zie in dit beeld de opname van de gemeente. Dit hebben wij in hoofdstuk 3 behandeld. Er zijn twee voorbeelden in Openbaring die kunnen spreken over de opname, terwijl dit niet wordt genoemd in het hoofdstuk dat spreekt over de wederkomst van Christus. Het is logisch dat de opname op een ander moment plaatsvindt.

De gemeente wordt na Openbaring 3 niet meer genoemd

In het boek Openbaring schreef Johannes eerst aan de gemeentes op aarde. Na Openbaring 3 wordt de gemeente niet meer genoemd en spreekt Johannes over 'hen die op de aarde wonen'. Dit is na het moment dat Johannes een open deur in de hemel zag en in geestvervoering raakte. Het is opmerkelijk dat in de verschrikkelijkste periode op aarde de Here Jezus geen bemoediging of aanwijzing geeft aan de gemeente. Dit kan alleen als de opname van de gemeente voor de verdrukking plaatsvindt en niet gelijk is aan de wederkomst na de verdrukking.

Daarnaast komt Jezus in Openbaring 19 terug op aarde en staat nergens dat gelovigen Hem op aarde opwachten en Hem als Bruidegom verwachten. De toon in Openbaring 19 is oorlogstaal en Jezus komt als Koning en Strijder, terwijl wij Hem moeten verwachten als onze Redder.

'in afwachting van het geluk waarop wij hopen: de verschijning van de majesteit van de grote God en van onze redder Jezus Christus.' (Titus 2:13, NBV)

Als de opname en de wederkomst gelijk zouden plaatsvinden, dan zou Johannes in het boek Openbaring toch meer gericht zijn op de gemeente? Dan zou Johannes zeggen hoe de gemeente deze moeilijke tijd doorkomt en dat de wederkomst het moment is dat de

gemeente wordt gered van de goddelozen. Johannes spreekt na hoofdstuk 3 niet meer over de gemeente op aarde. Dit komt omdat de opname al voor de grote verdrukking heeft plaatsgevonden.

Samenvatting

De opname van de gemeente en de wederkomst van Jezus verschillen van elkaar. In dit hoofdstuk zagen wij de verschillen en dit houdt in dat de opname en de wederkomst niet dezelfde gebeurtenis zijn. Wij spreken over twee verschillende gebeurtenissen die niet met elkaar in overeenstemming kunnen komen. In dit hoofdstuk hebben wij de volgende verschillen behandeld:

1. De opname komt onverwachts en de wederkomst valt te berekenen.
2. De opname is een verborgen ontmoeting en bij de wederkomst kan iedereen de Here Jezus zien.
3. De opname vindt plaats in de lucht en vanuit de lucht gaan de gelovigen naar het Vaderhuis van God. De wederkomst vindt op aarde plaats en de Here Jezus zet Zijn voeten op de Olijfberg.
4. Bij de opname neemt de Here Jezus de gelovigen mee naar de hemel. Bij de wederkomst verzamelen de engelen de uitverkorenen en de uitverkorenen blijven achter op aarde. De goddelozen worden van de aarde weggenomen.
5. De opname vindt voor de grote verdrukking plaats en de wederkomst na de grote verdrukking.
6. Bij de opname staan eerst de doden in Christus op en daarna vindt de opname plaats. Bij de wederkomst komt eerst de Here Jezus terug en daarna vindt de opstanding van de doden in Christus plaats.
7. De opname is een tijd van zegen en het ontlopen van het oordeel, de wederkomst is een tijd van oordeel.
8. Bij de opname zijn geen tekenen in de lucht of op de aarde, terwijl bij de wederkomst grote tekenen in de hemel zijn en de Olijfberg in tweeën wordt gespleten.

Tot slot hebben wij naar een aantal argumenten gekeken waarom de opname en de wederkomst niet op hetzelfde moment kunnen plaatsvinden. Hierbij keken wij naar het boek Openbaring en zagen wij dat de opname niet staat vermeld bij de Bijbelteksten over de wederkomst.

H15 HOE BEN IK ERBIJ?

Nu wij weten dat de Here Jezus terugkomt, is de belangrijkste vraag die wij ons kunnen stellen: ‘Hoe ben ik erbij?’. Deze vraag kunnen wij ons tweemaal afvragen. De eerste keer is voor de opname van de gemeente. Hoe maak ik onderdeel uit van de opname? De tweede keer is tijdens de grote verdrukking. Hoe kan ik alsnog een zoon of dochter van God worden? Het antwoord is simpel: geloof en vertrouw op de Here Jezus en geloof het evangelie van God.

Het evangelie van God

De Bijbel spreekt over het evangelie van God. Evangelie betekent goed nieuws, maar waarom is dit goed nieuws? En volgt dit goede nieuws op slecht nieuws?

Slecht nieuws

In de Bijbel staat dat iedereen heeft gezondigd. Dit houdt in dat iedereen stoute en verkeerde dingen heeft gedaan. Hierbij kunnen wij denken aan een massamoordenaar die een aanslag heeft gepleegd, maar ook aan iemand die een snoepje heeft gestolen uit de kast van oma of heeft gelogen tegen zijn vrouw. Iedereen heeft gezondigd en daardoor kan niemand uit eigen kracht bij God komen (Romeinen 3:23).

De Bijbel leert ons dat Adam en Eva, de eerste twee mensen, wandelden met God. Het was perfect en zij hadden een mooie relatie met God. Maar Adam en Eva besloten om verkeerd te handelen. Zij luisterden niet naar God, waardoor Adam en Eva niet meer met God konden wandelen. God is zo goed en zo heilig dat alles wat in Zijn buurt komt dat niet goed en heilig is direct dood neervalt. Oftewel, het was onmogelijk geworden voor Adam en Eva om met God te wandelen en zo is het ook voor ons onmogelijk om met God te wandelen.

Tot slot heeft de zonde grote gevolgen. De zonde moet veroordeeld worden, omdat er anders geen rechtvaardigheid is. Vandaag zien wij dat in de rechtspraak gebeuren. Moordenaars, dieven,

verkrachters en oplichters komen voor de rechter en de rechter beslist de straf die zij moeten dragen. Zo komt ook iedereen na zijn dood voor de Goddelijke Rechter. Jezus veroordeelt de zonde en aangezien Jezus en God de Vader goed en heilig zijn, geldt iedere zonde voor een eeuwigdurende straf vol pijn en verdriet (Romeinen 6:23 en Openbaring 20:11-15).

Goed nieuws

Gelukkig stopt het verhaal niet met de vorige zin, want God zelf (de Here Jezus) heeft voor een rechtvaardige oplossing gezorgd waardoor de straf van de zonde wordt betaald en er een hoopvolle toekomst is voor de mensen. Oftewel, Jezus is tegelijkertijd een rechtvaardige als genadige Rechter.

De Here Jezus heeft namelijk het volgende gedaan: Hij heeft Zijn Goddelijkheid opzijgeschoven en is naar de wereld gegaan als een mens (Filippenzen 2:6-7). Op de wereld heeft de Here Jezus alles goed gedaan: Hij heeft niet gezondigd (Hebreeën 4:15). Dit houdt in dat de Here Jezus geen straf verdient en ‘gewoon’ met God de Vader mag wandelen, zoals Adam en Eva dat vroeger konden. Maar de Here Jezus dacht aan de mensen en Hij heeft besloten om de straf van de zonde voor alle mensen te dragen, zodat de mensen dit zelf niet meer hoeven te doen. De Here Jezus liet zich kruisigen en stierf aan het kruis. De Here Jezus heeft op dat moment de straf van de zonde gedragen (Efeziërs 1:7-8). Vervolgens stond de Here Jezus op uit de dood en heeft Hij de zeggenschap gekregen over wie veroordeeld gaan worden en wie mogen wandelen met God. Oftewel, de mensen hoeven niet meer een eeuwigdurende straf te ondergaan, maar mogen samen met God wandelen.

Jouw keuze

Alleen, God geeft de mens de keuze om gebruik te maken van de betaling van de Here Jezus. Ieder die blijft geloven dat de Here Jezus de Zoon van God is en blijft vertrouwen op het werk van de Here Jezus hoeft niet de straf van de zonde te dragen (Romeinen 3:23-27). Maar ieder die niet gelooft in de Here Jezus is al veroordeeld (Johannes 3:18). God wil dat niemand veroordeeld wordt,

maar dat iedereen met Hem gaat wandelen. God zegt: ‘Kom!’, wat doe jij? (2 Petrus 3:9 en Openbaring 22:17)

Ik wil Jezus volgen!

De Bijbel zegt: Als uw mond belijdt dat Jezus de Heer is en uw hart gelooft dat God hem uit de dood heeft opgewekt, zult u worden gered (Romeinen 10:9 NBV). Het helpt om een gelovig gebed uit te spreken richting God en ik wil daarbij helpen met een voorbeeldgebed, dat je hardop mag uitspreken:

Vader in de hemel,
 ik heb fouten gemaakt en ik heb tegen u gezondigd. Het lukt mij niet om op eigen kracht goed te zijn en bij U te komen. Ik geloof en vertrouw op het werk van de Here Jezus en ik geloof dat Jezus de Zoon van God is. Wilt u mij vergeven voor al mijn fouten en zonden? En wilt u in mij komen wonen en mij helpen om een goed leven te leiden? Here Jezus, leer mij om u te volgen en gehoorzamen en dank u wel dat ik nu een kind ben geworden van de allerhoogste God!

In de naam van Jezus, Amen.

Als je dit met een gelovig hart hebt gebeden, dan ben je nu een kind van God geworden! Het is belangrijk om God steeds beter te leren kennen en te blijven geloven in de Here Jezus. Dit doe je vooral door het Woord van God te lezen, omdat hier de verhalen en teksten staan die God omschrijven en die laten zien wat God doet. Daarnaast aanbidden wij een levende God, wat inhoudt dat God met jou wil spreken. Dit doe je in jouw stille tijd. Zoek ook een gemeente bij jou in de buurt en zoek christenen op. Deze kunnen jou helpen met de vragen die jij hebt over God en de Bijbel. Weet ook dat een volgeling van Jezus altijd op weg is. Als je het voorbeeldgebed hebt gebeden ben jij begonnen met jouw mooie (en soms ook moeilijke) wandeling met God hier op aarde. Daarnaast is het belangrijk om je te laten dopen.

Meegaan met de opname van de gemeente

Ik geloof dat iemand die gelooft in de Here Jezus en op Hem vertrouwt opgenomen wordt in de hemel. Ik geloof dat Jezus terugkomt voor al de doden die in Christus zijn (1 Thessalonicenzen 4:16) en al de levenden die in Christus zijn. Ik denk niet dat het een voorwaarde is om in een opname voor de grote verdrukking te geloven om opgenomen te worden. Ik geloof dat iedereen die volgens de Here Jezus is behouden (en dus naar de hemel gaat) ook aanspraak maakt op de opname van de gemeente. Toch wil ik erbij vermelden dat het belangrijk is om de Here Jezus te verwachten en continu waakzaam te zijn, zoals wij in hoofdstuk 9 van dit boek hebben behandeld.

Ik wil iedereen aansporen om te werken alsof Jezus niet in ons leven terugkomt, maar Hem te verwachten alsof Hij vandaag terugkomt. Leef niet een leven waarbij je stopt met jouw werkzaamheden op aarde en stopt met de werkzaamheden in Gods koninkrijk, omdat jij gelooft dat Jezus binnen één jaar terugkomt. Laat dan juist de periode tot de opname een periode zijn waarbij wij goed omgaan met onze collega's, leidinggevendenden, vrienden, familie, broeders, zusters, kennissen en de mensen die wij tegenkomen, zodat wij een levende getuigenis van God zijn. Laten wij ons niet misleiden door valse opnamedata of mensen die profetieën hebben die niet Bijbels zijn. Vertrouw op Jezus, belijdt je zonden en laten wij onze hoofden oprichten.

‘Wanneer nu deze dingen beginnen te geschieden, kijk dan omhoog en hef uw hoofd op, omdat uw verlossing nabij is.’ (Lukas 21:28)

De opname van de gemeente is één van de mooiste momenten in de geschiedenis van de mens. Onze Bruidegom komt terug om ons, Zijn bruid, op te halen. Jezus komt terug. En wat zegt Zijn bruid?

‘En de Geest en de bruid zeggen: Kom! En laat hij die het hoort, zeggen: Kom!’ (Openbaring 22:17)

Mijn gebed is dat jij na het lezen van dit boek zegt: ‘Kom Here Jezus!’ De beste tijd breekt nog aan!

Geloven tijdens de grote verdrukking

Het is mogelijk dat jij dit boek leest nadat de opname geweest is. Weet dat deze periode in de Bijbel wordt omschreven als de grote verdrukking en een wereldheerser opstaat die door iedereen aanbeden wil worden. Aanbid hem niet en doe niet mee aan zijn agenda. Wat voor misleidingen er in die tijd ook worden verkondigd, één ding weet ik en dat is dat de Here Jezus nog steeds genadig is en dat Hij alle macht heeft. De paragraaf Het evangelie van God geldt ook voor vandaag en iedereen die in Hem gelooft en op Hem vertrouwt, zal behouden worden. Toch wil ik de volgende punten met jou delen.

Neem het merkteken niet!

De antichrist en de valse profeet verzinnen een merkteken die iedereen moet nemen. In de Bijbel wordt dit teken het merkteken van het beest genoemd. Het kan zijn dat de antichrist en de wereld dit teken een andere naam geven.

‘En het misleidt hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die het gegeven zijn te doen voor de ogen van het beest. En het zegt tegen hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moeten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en weer levend werd. En hem werd macht gegeven om een geest te geven aan het beeld van het beest, opdat het beeld van het beest zelfs zou spreken, en zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En het maakt dat men aan allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven een merkteken geeft op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en het maakt dat niemand kan kopen of verkopen, behalve hij die dat merkteken heeft, of de naam van het beest of het getal van zijn naam. Hier is de wijsheid: wie verstand heeft, laat hij het getal van het beest

berekenen, want het is een getal van een mens, en zijn getal is zeshonderdzesenzestig.’ (Openbaring 13:14-18)

Neem dit merkteken niet! Hoe moeilijk het ook is, je kan beter omkomen van de honger, door een zwaard, door een elektrische stoel of wat zij in die tijd ook verzinnen, dan het merkteken te nemen. Weet dat het merkteken en de heerschappij van de antichrist voor een korte tijd duren. Na zeven jaar is dit rijk voorbij. Als jij het merkteken neemt, is er geen verzoening meer mogelijk bij God. Niets helpt meer. Gebed helpt niet meer, zonden belijden helpt niet meer, geld doneren helpt niet meer, niets helpt meer.

‘En een derde engel volgde hen, die met een luide stem zei: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, dan zal hij ook drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn toorn, en gepijnigd worden in vuur en zwavel voor het oog van de heilige engelen en van het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid, en zij die het beest en zijn beeld aanbidden, hebben dag en nacht geen rust, evenmin als iemand die het merkteken van zijn naam ontvangt. Hier zien we de volharding van de heiligen. Hier komen openbaar die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen. En ik hoorde een stem uit de hemel tegen mij zeggen: Schrijf: Zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen, en hun werken volgen met hen.’ (Openbaring 14:13-19)

Aanbid de antichrist en de valse profeet niet en neem niet het merkteken. De Here Jezus zegt ‘Zalig zijn de doden die in de Heere sterven, van nu aan. Ja, zegt de Geest, opdat zij rusten van hun inspanningen’. Als de antichrist of zijn volgelingen jou vermoorden omdat je niet het merkteken neemt, dan zal je direct bij God in de hemel zijn. Onthoud dit goed!

Koop een papieren Bijbel

Misschien is het nog mogelijk om een Bijbel te kopen. Ga zo snel mogelijk naar een boekenwinkel en koop een Bijbel. Zeer waarschijnlijk worden Bijbels verboden. Daarom is het belangrijk om een papieren Bijbel te hebben en geen Bijbelapp op de telefoon. Laat deze laatste zeven jaar (of korter) een tijd zijn waarin je veel Bijbel leest. In het boek Openbaring staat precies wat gaat gebeuren. Laat dit jou bemoedigen en voorbereiden. Weet dat Jezus spoedig wederkomt.

Probeer mensen te bereiken

Probeer zoveel mogelijk mensen te bereiken en vertel het evangelie van God en de aansporingen die hier staan. Misschien kan je sommigen redden, zodat zij niet het merkteken nemen en zij de levende God gaan dienen.

Houd vol!

Ik zal eerlijk met je zijn. De tijd waarin jij zit is de moeilijkste tijd op aarde in de geschiedenis van de mens. Weet dat deze tijd eindigt. Houd stand en houd vol! Deze verschrikkelijke tijd duurt een paar jaar, de tijd die jij hierna met God doorbrengt is eeuwig. Houd vol en houd stand, want dan zal jij in de eeuwigheid genieten van de aanwezigheid van de Here Jezus en van God de Vader.

‘Hij Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen. Ja, kom, Heere Jezus! De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u allen. Amen.’ (Openbaring 22:20-21)

LIVING GOSPEL

In dit hoofdstuk wil ik jou vertellen over mijzelf en Living Gospel.

Wie ben ik?

Ik ben Timo Groot en ik ben opgegroeid in een christelijk gezin. Vanaf mijn kindertijd kom ik in verschillende evangelische kerken en daar heb ik veel mooie preken, goede getuigenissen en lieve broeders en zusters meegemaakt. Maar het mooiste is dat God beweegt in de kerken en door preken, getuigenissen en contacten heen werkt! In mijn leven heb ik God op verschillende manieren meemaakt en ontdekt.

Momenteel werk ik alleen aan deze bediening en de boeken. Sinds mijn achtste jaar ervaar ik dat de Heilige Geest mij trekt om de Bijbel te bestuderen. In dat jaar had ik de eerste keer de Bijbel van kaft tot kaft gelezen en in de loop van tijd kwamen er steeds meer keren bij. Ik heb een liefde voor God en Gods Woord en ik wil Gods Woord delen met iedereen die interesse heeft. Velen die het boek lezen denken dat ik een oudere man ben die zijn hele leven achter de rug heeft gehad. Dit is niet waar. Misschien vind je mij oud, maar ik ben pas geboren in 1999. Momenteel doe ik alles vrijwillig en heb ik een parttimebaan naast alles wat ik voor Living Gospel doe. Ik heb het verlangen om fulltime aan Gods koninkrijk te bouwen en die tijd zal zeker komen! Ik wil de wereld veranderd zien worden en dat de wereld overvloedig wordt met de kennis en kracht van God. Mensen hebben Jezus nodig, alleen weten velen dat nog niet. Ik wil, met Gods kracht, mensen bereiken zodat zij een radicale keuze maken voor Jezus. Daarnaast wil ik mensen opleiden om te gaan evangeliseren en te wandelen in Gods koninkrijk.

Op dit moment maak ik video's met een Bijbels onderwerp en schrijf ik boeken over Bijbelse onderwerpen. In deze bedieningen merk ik dat Gods Woord vandaag actueler is dan ooit en dat wij een God hebben van wonderen en dat Gods liefde zich uitstrekt naar alle mensen. Het is mijn verlangen om mensen te bereiken met

het Woord van God en te laten zien dat God een levende God is die vandaag werkzaam is in de gelovigen, zoals Markus 16 ons vertelt.

En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden. (Markus 16:17-18)

Ontstaan en sociale media

Living Gospel is ontstaan in april 2020. Sindsdien zijn honderdduizenden mensen bereikt met onderwijs en het evangelie van God via Facebook, Instagram, YouTube en de website LivingGospel.nl. Wij zien uit naar de toekomst en wat God gaat betekenen voor de Nederlandstalige gebieden!

Living Gospel kan jij via de onderstaande kanalen bekijken.

Website

Op de website www.LivingGospel.nl ontdek je Gods Woord en zie je dat Gods Woord vandaag actueel is. Op deze website kan je video's bekijken en Bijbelstudies lezen. Tijdens het maken van de video's en Bijbelstudies ga ik ervan uit dat Gods Woord voor 100% geïnspireerd is door de Heilige Geest en dat elke Bijbeltekst gebruikt kan worden om van te leren en ons opvoedt om een goed leven te leiden. Ik hoop dat deze website jou doet groeien in het geloof en dat je God leert kennen zoals Hij zich openbaart in de Bijbel. Op de website kan jij ook mijn boeken vinden.

Facebook

Living Gospel heeft een eigen Facebookpagina! Op deze Facebookpagina worden alle video's geplaatst en is het mogelijk om met mij in contact te komen. Je kan mijn pagina op Facebook vinden via de link op de website.

YouTube

De video's van Living Gospel zijn te vinden op YouTube. YouTube is het eerste kanaal waar ik ben begonnen met video's plaatsen en hier kan je een overzicht vinden van al mijn video's.

Instagram

Instagram is de derde mogelijkheid om mij te volgen. Op Instagram worden alle video's van Living Gospel geplaatst en stuur ik korte berichten en afbeeldingen van de actualiteit of bemoedigingen uit het Woord van God.

E-mail

Voor vragen, opmerkingen of bemoedigingen kunt u gebruik maken van het e-mailadres info@LivingGospel.nl

Visie, doelen en meebouwen

De visie van Living Gospel is mensen uit Nederlandstalige gebieden bereiken met het Woord van God, toe te rusten met (Bijbel)kennis en helpen met het ontwikkelen van een levende relatie met God. Dit wordt bereikt door:

- Het wekelijks uploaden van een korte Bijbelstudievideo.
- Geschreven Bijbelstudies op de website over Bijbelse onderwerpen, Bijbelse personen en commentaar op Bijbelboeken.
- Het schrijven van boeken over Bijbelse onderwerpen en commentaren.
- Het gebruiken van sociale mediakanalen.

Ben jij gezegend door dit (e-)boek en wil jij mij helpen om nog veel meer mensen te bereiken en toe te rusten met het evangelie van God? Word dan partner van Living Gospel of geef een eenmalige gift. Door partner te worden kan jij meebouwen aan Gods koninkrijk en helpen met het bereiken van mensen met het evangelie van God. Geef jouw (periodieke) gift via:

www.LivingGospel.nl/giften-partner

Het is ook mogelijk om een eenmalige gift te geven. Dit kan via dezelfde link. Tot slot wil ik jou bedanken voor het lezen van dit boek. Gods zegen!